

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile în anulare declarate de către avocatul Bernaz Alexandru cu supliment în numele condamnatului Platon Veaceslav, de către avocatul Rudenco Eduard în numele condamnatului Platon Veaceslav, de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele persoanelor interesate Platon Egor și Platon Artiom, argumentele suplimentare la recursurile în anulare înaintate de condamnatul Platon Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2018, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

***Platon Veaceslav xxxxx, născut la xxxxx,
originar xxxxx și domiciliat xxxxx***

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 18.11.2016 – 20.04.2017

instanța de apel: 28.06.2018 – 18.12.2017

instanța de recurs ordinar: 12.09.2018 – 14.11.2018

instanța de recurs în anulare: 01.07.2019 – 07.05.2020

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 aprilie 2017, Platon Veaceslav xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 13 (treisprezece) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în sistemul bancar pe un termen de 5 (cinci) ani;

- în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, lui Platon Veaceslav i-a fost stabilită pedeapsă principală definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 18 (optsprezece) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis și pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții în sistemul bancar pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare, aplicată lui Platon Veaceslav, calculându-se din momentul pronunțării dispozitivului sentinței – 20 aprilie 2017, cu includerea în acest termen a perioadei de reținere și deținerere a lui Platon Veaceslav în stare de arest de la 25 iulie 2016 până la 20 aprilie 2017.

Termenul pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții în sistemul bancar pe un termen de 5 ani, aplicată lui Platon Veaceslav, va fi calculat din momentul executării pedepsei principale.

Măsura preventivă sub formă de arestare preventivă în privința lui Platon Veaceslav a fost menținută până la rămânerea definitivă a sentinței.

S-a dispus încasarea din contul lui Platon Veaceslav în folosul părții civile BC „Banca de Economii” SA, pe contul de acumulare a mijloacelor financiare nr. MD24NB00000000035260601, mijloace financiare în valoarea prejudiciului cauzat prin infracțiune în sumă de 869 224 839,76 (*opt sute șazeci și nouă milioane două sute douăzeci și patru mii opt sute treizeci și nouă*) lei MDL și 76 bani, din valoarea bunurilor ce aparțin inculpatului, și anume:

- Mijloacele financiare din valoarea a 63,89 % ale acțiunilor BC „Moldindconbank” SA, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora de către Platon Veaceslav sau ca urmare a înstrăinării acțiunilor emise de emitentul BC „Moldindconbank” SA în cazul în care Platon Veaceslav nu va înstrăina aceste acțiuni, după cum urmează:

1. Jet Business Limited, UKR, IDNO xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Asito-Broker, numărul de acțiuni - 186768, cota de participare - 3,7596 %;

2. Platon Veaceslav, MDA, xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Broking-VM, numărul de acțiuni - 15594, cota de participare - 0,3139 %;

3. Platon Nicolae, MDA, xxxxx, cota de participare - 0,0513%, numărul de acțiuni - 2550, valoarea – 255000;

4. Uzun Maria, MDA, xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Broking-VM, numărul de acțiuni - 4425, cota de participare - 0,0891 %;

5. Verloc Development INC, UKR, IDNO xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Broking-VM, numărul de acțiuni - 224370, cota de participare - 4,5165 %;

6. IM Remington, MDA, IDNO xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Broking-VM, numărul de acțiuni - 223527, cota de participare - 4,4995 %;

7. Fera Management, UKR, IDNO xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Asito-Broker, numărul de acțiuni - 218133, cota de participare - 4,3909 %;

8. ÎCS Cassia Group, MDA, IDNO xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Asito-Broker, numărul de acțiuni - 203160, cota de participare - 4,0895 %;

9. Kontievski Iuri xxxxx, MDA, IDNP xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Broking-VM, numărul de acțiuni - 237425, cota de participare - 4,7793 %;

10. Mazina Ludmila xxxxx, UKR, IDNP xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Broking-VM, numărul de acțiuni - 216000, cota de participare - 4,3480 %;

11. Chernyakov Volodymyr UKR, IDNP xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Asito-Broker, numărul de acțiuni - 216090, cota de participare - 4,3498 %;

12. Podvishevskyi Vitalii, UKR, IDNP xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Asito-Broker, numărul de acțiuni - 215082, cota de participare - 4,3295 %;

13. Murashkin Artur, RUS, IDNP xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Broking-VM, numărul de acțiuni - 214341, cota de participare - 4,3146 %;

14. Tkachenko Sergey, RUS, IDNP xxxxx, cota de participare - 0%, transmitere nominală către Asito-Broker, numărul de acțiuni - 212670, cota de participare - 4,2810 %;

15. Ciuico Igor xxxxx, UKR, IDNP xxxxx, cota de participare - 4,2516 %, numărul de acțiuni - 211212, valoarea - 21121200;

16. Velickina Tatiana, RUS, IDNP xxxxx, cota de participare - 0%,

transmitere nominală către Asito-Broker, numărul de acțiuni - 211083, cota de participare - 4,2490 %;

17. Raducan Oleg xxxxxx, MDA, IDNP xxxxxx, cota de participare - 0,1873 %, numărul de acțiuni - 9306, valoarea - 930600, transmitere nominală către Broking-VM, numărul de acțiuni - 126885, cota de participare - 2,5542 %;

18. Racoviță Alexandru xxxxxx, MDA, IDNP xxxxxx, cota de participare - 0,0039 %, numărul de acțiuni - 196, valoarea - 19600, transmitere nominală către CB Proajioc, numărul de acțiuni - 122871, cota de participare - 2,4734 %;

19. Golovcenco Serghei, MDA, IDNP xxxxxx, cota de participare - 0,0975 %, numărul de acțiuni - 4845, valoarea - 484500, transmitere nominală către Broking-VM, numărul de acțiuni - 114306, cota de participare - 2,3009 %;

- Mijloacele financiare din valoarea bunurilor imobile situate pe adresa: xxxxx și pe adresa xxxxx, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la realizare;

- Mijloacele financiare din valoarea a 83,12 % acțiuni ale „Asito” SA de pe contul deținut la BC „Moldindconbank” SA xxxxx, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la încasarea în beneficiul părții civile;

- Mijloacele financiare din valoarea a 87,27 %, acțiuni ale CA „Alliance Insurance Group” SA, de pe contul deținut la BC „Victoriabank” SA xxxxx și a bunurilor imobile ale CA „Alliance Insurance Group” SA, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la realizare, după cum urmează:

1. Teren cu destinație pentru construcție, amplasat în xxxxx
2. Construcție nelocativă, amplasată în xxxxx
3. Construcție nelocativă, amplasată în xxxxx
4. Construcție nelocativă, amplasată în xxxxx
5. Construcție nelocativă, amplasată în xxxxx

- Mijloacele financiare din valoarea a 100% din acțiuni ale companiei de brokeraj „Broking-VM” SA, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la realizare;

- Mijloacele financiare din valoarea a 100 % din acțiuni ale companiei de brokeraj „Asito-Broker” SA, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la realizare;

- Mijloacele financiare în sumă de 3 683 651,00 lei (trei milioane șase sute

optzeci și trei mii șase sute cincizeci și unu, 00) MDL, ale CA „Moldasig” SA, aflate la contul de depozit bancar nr. xxxxx la BC „Moldova-Agroindbank” SA, conform contractului de depozit bancar nr. 2016/077 din 29 iulie 2016, încheiat între CA „Moldasig” S.A. și BC „Moldova-Agroindbank” SA;

- Mijloacele financiare din valoarea a 83.12 % a bunurilor companiei de asigurări CIA „Asito” SA, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la realizare, după cum urmează:

1. Teren aferent construcției, xxxxx (13 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;
2. Clădirea xxxxx (13 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;
3. Garaj xxxxx (13 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;
4. Garaj xxxxx (13 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;
5. Încăpere xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
6. Încăpere xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
7. Teren aferent construcției Leova, xxxxx (8,09 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;
8. Clădirea Leova, xxxxx (8,09 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;
9. Teren aferent construcției, Cantemir, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
10. Clădirea Cantemir, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
11. Teren aferent construcției Căușeni, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
12. Clădirea Căușeni, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
13. Construcție auxiliară Căușeni, xxxxx (garaj), nr. cadastral xxxxx;
14. Teren aferent construcției Ceadâr-Lunga, xxxxx (15,38 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;
15. Clădirea Ceadâr-Lunga, xxxxx (16,54 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;
16. Teren aferent construcției Cimișlia, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
17. Clădirea Cimișlia, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
18. Construcție Cimișlia, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
19. Teren aferent construcției Comrat, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
20. Clădirea Comrat, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
21. Construcție Comrat, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
22. Garaj Comrat, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
23. Teren aferent construcției Edineț, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
24. Clădirea Edineț, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
25. Teren aferent construcției, Fălești, xxxxx (79,64 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;

26. Clădirea Fălești, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
27. Construcție auxiliară Fălești, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
28. Construcție auxiliară Fălești, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
29. Teren aferent construcției Hîncești, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
30. Clădirea Hîncești, xxxxx (50,00 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;
31. Teren aferent construcției Ocnița, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
32. Clădirea Ocnița, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
33. Construcție Ocnița, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
34. Teren aferent construcției, Ocnița, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
35. Teren aferent construcției, Șoldănești, xxxxx (6,5 % cota Asito, nr. cadastral xxxxx;
36. Construcție Șoldănești, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
37. Încăpere Șoldănești, xxxxx (6,5 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;
38. Clădirea Strășeni, xxxxx (67,41 % cota Asito), nr. cadastral xxxxx;
39. Încăpere Călărași, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
40. Încăpere Ștefan-Vodă, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
41. Teren aferent construcției Telenești, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
42. Clădirea Telenești, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
43. Teren aferent construcției Ungheni, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
44. Clădirea Ungheni, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
45. Teren aferent construcției Vulcănești, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
46. Clădirea Vulcănești, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
47. Garaj Vulcănești, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
48. Construcție Vulcănești, xxxxx, nr. cadastral xxxxx;
49. Construcție Căinari, xxxxx (cota ASITO 12 %), nr. cadastral xxxxx;
50. Garaj Bălți, xxxxx;

- Mijloacele financiare în sumă de 170 000 (una sută șaptezeci mii) Euro, din valoarea bunurilor părții civilmente responsabile „Inamstro” SRL indicate în factura fiscală seria EWAB nr. 000678066 din 29.09.2016, și anume plăci ceramice glazurate grupa-1, Porcelonat, în cantitate de 31 450 m², care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la realizare;

- Mijloacele financiare din valoarea bunurilor companiei ÎCS „BN-Proalim” SRL, c/f 1008600059146, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la realizare, după cum urmează:

1. Teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0;
2. Construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx;
3. Teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0;
4. Teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0;

-Mijloacele financiare din valoarea bunurilor companiei „FACTORING INTERNATIONAL” SRL, c/f 1013600036792, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la realizare, după cum urmează:

1. Încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;
2. Încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;
3. Încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;
4. Încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;
5. Încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;

-Mijloacele financiare din valoarea bunurilor companiei „KOTVINVEST” SRL, c/f 1012600021629, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la realizare, după cum urmează:

1. Încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 58,08%;
2. Încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;

-Mijloacele financiare din valoarea bunurilor companiei „STOCK-TRADING” SRL, c/f 1011600039858, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la realizare după cum urmează:

- a. Teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0;
- b. Construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;

-Mijloacele financiare din valoarea bunurilor companiei „Total International” SRL, c/f 1011600004045, care vor fi obținute ca urmare a înstrăinării acestora, cu menținerea sechestrului până la realizare, după cum urmează:

1. Încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;
2. Teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0;
3. Construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;
4. Construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată xxxxx, cota parte 1.0;
5. Construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;
6. Teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0;
7. Construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;
8. Construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;

9. Teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0;
10. Construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;
11. Construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;
12. Teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0;
13. Teren, cod cadastral xxxxx, amplasat xxxxx, cota parte 1.0;
14. Construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0;
15. Încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0.

S-a dispus ridicarea sechestrului de pe 70,06% din acțiuni ale BC „Moldindconbank” SA care a fost aplicat prin ordonanța Procuraturii Anticorupție din 25.08.2016, precum și de pe bunurile BC „Moldindconbank” SA.

S-a dispus încasarea din contul lui Platon Veaceslav în beneficiul Procuraturii Generale suma de 85 810 (optzeci și cinci mii opt sute zece) lei cu titlu de cheltuieli de judecată și în beneficiul Centrului Național Anticorupție suma de 217 758 (două sute șaptesprezece mii șapte sute cincizeci și opt) lei 08 bani, cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că Platon Veaceslav xxxxx, fiind gestionarul și beneficiarul efectiv al companiilor „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „BOGDAN & CO” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL, „ANKOR GETAWAY LP” și „ZENIT MANAGEMENT LP”, a comis infracțiunile de escrocherie în varianta agravată prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal și spălare de bani în varianta agravată prevăzută la art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, în următoarele circumstanțe de fapt:

2.1. În perioada 01-07.12.2011, Platon Veaceslav xxxxx a beneficiat de la BC „VICTORIABANK” SA de mijloace financiare echivalente în valută națională de 427 330 897 lei MDL, ca urmare a creditării de către BC „VICTORIABANK” SA a companiilor sale: „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL.

Ulterior, în perioada lunii noiembrie 2014, Platon Veaceslav xxxxx, manifestând scop de cupiditate, prin înșelăciune și abuz de încredere față de Ilan Șor, care în perioada lunii noiembrie 2014 deținea funcția de președinte al Consiliului „BĂNCII DE ECONOMII” SA, l-a determinat pe acesta să-i acorde mijloace financiare în sumă de 426 686 720 lei MDL prin creditarea unor companii pe care le gestionează Ilan Șor, ca ulterior banii să fie transferați către BC „VICTORIABANK” SA în scopul stingerii creditelor obținute de companiile sale

„NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, înșelându-l că va restitui mijloacele financiare cu o dobândă mai mare, care va constitui și profitul „BĂNCII DE ECONOMII” SA.

În asemenea circumstanțe, Platon Veaceslav xxxxx, manifestând înșelăciune față de Ilan Șor cu privire la restituirea mijloacelor financiare, precum și că va fi achitată dobânda la un procent mai mare, care va constitui un profit al „BĂNCII DE ECONOMII” SA, a transmis rechizitele bancare ale companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP, pe contul căreia Ilan Șor, urma să-i transfere mijloacele financiare de la „BANCA DE ECONOMII” SA.

La 19.11.2014 și 20.11.2014 „BANCA DE ECONOMII” SA acordă trei credite bancare în sumă totală de 48 002 630 EUR societăților „CARITAS GROUP” SRL, cod fiscal xxxxx și „PROVOLIROM” SRL, cod fiscal xxxxx, ulterior mijloacele creditare sunt transferate către companiile nerezidente „NORD LP” și „SPECTRA VENTURES” LP, pe conturile deținute de aceste companii la „AS PRIVATBANK” din Letonia.

În continuare, prin intermediul companiilor din Marea Britanie, care aveau conturile deschise la „AS PRIVATBANK” din Letonia: „DELTA MANAGEMENT” LP, „CONVERSUM LOGISTICS” LP, „TRANSMARK EXPORT” LP, „GLOBUS CORPORATION” LP și „GENYRAL TRADE” LP, Platon Veaceslav xxxxx, primește mijloacele financiare în sumă de 23 861 778 EUR echivalent conform cursului BNM a sumei de 451 464 839,76 lei MDL, pe contul companiei sale „ZENIT MANAGEMENT” LP.

Continuându-și acțiunile sale infracționale, Platon Veaceslav xxxxx în perioada 20.11.2014 – 24.11.2014, din banii primiți în contul companiei nerezidente „ZENIT MANAGEMENT” LP, restituie mijloacele financiare în sumă de 426 686 720 lei MDL către BC „VICTORIABANK” SA pentru stingerea creditelor acordate companiilor a căror beneficiar efectiv este: „NEGHINA-COM” SRL, „ÎCS INFOART INTERNATIONAL” SRL, „ÎCS CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL.

Tot el, Platon Veaceslav xxxxx, în perioada lunii noiembrie 2014, manifestând același scop de cupiditate, prin înșelăciune și abuz de încredere față de Ilan Șor, care în perioada lunii noiembrie 2014 deținea funcția de președinte al Consiliului „BĂNCII DE ECONOMII” SA, l-a determinat pe acesta să-i acorde mijloace financiare în sumă de 417 760 000 MDL, prin creditarea unor companii

pe care le gestionează Ilan Șor, înșelându-l că va restitui mijloacele financiare cu o dobândă mai mare, care va constitui profitul băncii, iar mijloacele financiare care le va primi de la Ilan Șor, urmează să fie transferate pe conturile companiilor ce-i aparțin acestuia, rechizitele cărora vor fi transmise ulterior.

La 10.11.2014, „BANCA DE ECONOMII” SA a acordat un credit bancar în sumă de 375 586 737 MDL companiei „PROVOLIROM” SRL, cod fiscal xxxxx. Mijloacele bănești primite în cont sub formă de credit bancar, societatea „PROVOLIROM” SRL le convertește în 25 000 000 USD și le transferă către compania off-shore „VEB SOLUTIONS CORPORATION”, care la 13.11.2014 le transferă pe contul deschis la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA.

Tot pe contul companiei „VEB SOLUTIONS CORPORATION”, la 11.11.2014 a intrat suma de 2 720 022 EUR, prin intermediul conturilor companiilor nerezidente: „HOSTAS LEVEL” LLP; „WESTLAND ALLIANCE” LP; „JOLIET TRADING” LP; „ISMIDA ALLIANCE” LTD, bani care provin din creditul acordat de către „BANCA DE ECONOMII” SA în sumă de 50 810 000 MDL societății „VOXIMAR COM” SRL.

La 13.11.2014, Platon Veaceslav xxxxx, urmărind dobândirea bunurilor altei persoane, solicită companiei off-shore „VEB SOLUTIONS CORPORATION” transferarea mijloacelor bănești primite în cont de la „ISMIDA ALLIANCE” LTD și „PROVOLIROM” SRL în sumă totală de 28 000 000 USD, echivalent conform cursului BNM a sumei de 417 760 000 lei MDL, pe contul companiei nerezidente „ANKOR GETAWAY” LP al cărui beneficiar efectiv este.

Astfel, Platon Veaceslav xxxxx, prin acțiunile sale intenționate, a manifestat abuzul de încredere și înșelăciunea față de Ilan Șor, caracterizate prin convingerea acestuia că banii urmează să fie restituiți „BĂNCII DE ECONOMII” SA cu o dobândă considerabilă, a însușit de la „BANCA DE ECONOMII” SA mijloacele financiare în proporții deosebit de mari, în sumă de 869 224 839,76 lei MDL.

În această ordine de idei, Platon Veaceslav xxxxx a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari*.

2.2. Tot el, Platon Veaceslav xxxxx, cunoscând că suma mijloacelor financiare de care a dispus are o proveniență ilicită și anume că i-a sustras din „BANCA DE ECONOMII” SA, în vederea deghizării provenienței reale a acestora, la 13.11.2014 a transferat din suma de 28 000 000 dolari SUA, parvenite pe conturile

companiei nerezidente „ANKOR GETAWAY” LP, suma de 7 230 000 USD, echivalentul conform cursului BNM a sumei 107 871 600 lei MDL, către o altă companie pe care o gestionează, și anume compania „CALMVIEW SERVICES LIMITED”, în conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA” din Letonia.

În aceeași zi, de pe conturile companiei „CALMVIEW SERVICES LIMITED” din „TRASTA KOMERCBANKA” din Letonia, Platon Veaceslav xxxxx, urmărind scopul deghizării provenienței ilicite a banilor, transferă soldul către conturile aceleiași companii nerezidente deschise la BC „Moldindconbank” SA, unde le convertește, și transferă suma de 137 018 406 MDL către compania de asigurări „ASITO” SA, a cărui beneficiar este, având ca destinație plata pentru cota parte la capitalul social.

În continuarea intenției sale infracționale, Platon Veaceslav xxxxx, de pe contul companiei pe care o gestionează „ANKOR GETAWAY” LP, transferă la 16.04.2015 suma de 442 600 USD, echivalent conform cursului BNM a sumei de 6 603 592 lei MDL, către compania „TAIWAN ELECTRO” LP. Ulterior, aceste mijloace financiare sunt transferate către compania „ADVANCED ASET PROT”, care le-a utilizat pentru achiziționarea a 0,26 % de acțiuni ale instituției bancare BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Platon Veaceslav xxxxx a transferat, a convertit și a utilizat mijloacele financiare, care au intrat pe conturile companiei sale „ANKOR GETAWAY” LP, despre care cunoștea că au o proveniență ilicită, în vederea deghizării și tăinuirii originii ilicite a mijloacelor financiare în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 28 000 000 USD, echivalentul conform cursului BNM sumei de 417 760 000 lei MDL.

Astfel, Platon Veaceslav xxxxx a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal - *spălarea banilor, adică convertirea sau transferul bunurilor de către o persoană care știe că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui sau de a deghiza originea ilicită a bunurilor; deghizarea naturii, originii, amplasării, dispunerii, transiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor de către o persoană care știe că acestea constituie venituri ilicite; utilizarea bunurilor de către o persoană care știe că acestea constituie venituri ilicite, în proporții deosebit de mari.*”

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Baeșu Andrei, de inculpatul Platon Veaceslav, de avocații Rîhlea Vasile, Pleșca Valeriu și Crețu Ion în numele inculpatului Platon Veaceslav, de

avocatul Bodnariuc Alexandr în interesele copiilor inculpatului Platon Veaceslav, Platon Egor și Platon Artiom, BC „Moldindconbank” SA, CA „Alliance Insurance Group” SA, CIA „Asito” SA, „Moldasig” SA și Comisia Națională a Pieței Financiare.

3.1. Procurorul în Procuratura Anticorupție, Baeșu Andrei, a solicitat casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Platon Veaceslav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal și aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în sistemul bancar pe un termen de până la 5 ani, precum și de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, iar în temeiul art. 84 Cod penal, a-i stabili o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate pe un termen de 23 ani de închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în sistemul bancar pe un termen de până la 5 (cinci) ani.

În motivarea apelului a invocat blândețea pedepsei aplicate inculpatului Platon Veaceslav, care nu este echitabilă în raport cu circumstanțele faptei și nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane, considerând că *prima instanță n-a acordat deplină eficiență criteriilor* generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 75 din Codul penal.

În acest sens, a menționat că, devalizarea mijloacelor financiare din cadrul BC „Banca de Economii” SA a devenit o preocupare principală la nivel național, cât și a comunității internaționale, iar instanța de fond la emiterea sentinței nu a acordat o apreciere obiectivă circumstanțelor comiterii infracțiunilor nominalizate.

Astfel că, pedeapsa aplicată inculpatului nu este proporțională cu încălcările admise, fapt care va contribui la dezvoltarea în rândul cetățenilor a sentimentului de neîncredere și anume că nu pot beneficia de o protecție adecvată din partea statului, iar infractorii vor deveni încrezători în aceea că vor fi pedepsiți mai blând pentru infracțiunile de genul celor imputate inculpatului, fapt ce ar contravine scopului pedepsei penale.

3.2. Inculpatul Platon Veaceslav, a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să se

dispună achitarea sa de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că infracțiunile imputate nu au fost comise de el. Totodată, solicitând restituirea dosarului, în baza art. 396¹ Cod de procedură penală, către Procuratura Anticorupție în vederea identificării făptuitorilor săvârșirii infracțiunii.

În motivarea solicitărilor sale a invocat următoarele argumente:

- nu a săvârșit faptele imputate, iar acestea au fost comise de către alte persoane, de aceea, în baza art. 396¹ Cod de procedură penală este necesară restituirea dosarului către Procuratura Anticorupție în vederea identificării făptuitorilor săvârșirii infracțiunii;

- judecarea cauzei de către instanța de fond a avut loc în ședință închisă, ceea ce denotă lipsa unui proces echitabil;

- procesul de judecată în prima instanță a avut loc fără participarea inculpatului, nefiindu-i oferit nici dreptul la ultimul cuvânt;

- atât procuratura, cât și instanța de fond au încălcat toate principiile procesului penal pentru a-l condamna cât mai rapid.

3.3. Avocatul Rîhlea Vasile în numele inculpatului Platon Veaceslav a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat și fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate.

În motivarea solicitării sale a invocat următoarele argumente:

- acuzarea nu a prezentat probe, precum că Platon Veaceslav ar fi beneficiarul efectiv al companiilor „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „BOGDAN & CO” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL, „ANKOR GETAWAY LP” și „ZENIT MANAGEMENT LP”;

- declarațiile martorului Ilan Șor, puse la baza sentinței de condamnare urmează a fi apreciate critic, deoarece acesta a evitat să răspundă la întrebările apărării, iar instanța de fond l-a încurajat să evite întrebările apărării; martorul în cauză este figurant în cauza penală nr. 2015970346 (disjunsă), ceea ce denotă că această persoană este cointerесată de a redirecționa vinovăția pe seama altor persoane; declarațiile acestui martor date la faza de urmărire penală au fost expuse în limba de stat, însă Ilan Șor nu posedă această limbă, fapt confirmat în ședința de judecată, unde dânsul a solicitat de a fi audiat în limba rusă, prin

intermediul translatorului;

- urmează a fi apreciate critic și declarațiile martorului Natalia Politov-Cangaș, deoarece aceasta în ședința de judecată a confirmat că este în conflict cu Platon Veaceslav, care i-a produs personal foarte multe neplăceri și probleme, în urma cărora a suferit întreaga familie;

- prezintă suspiciuni justificate și declarațiile martorilor Rogovoi Alexandr, Svartsman Boris, Pahomi Stela și Curtoglo Nicolae, având în vedere că ultimii au fost figuranți în cauza penală nr. 2015970346 și, respectiv, acești martori puteau fi influențați de a da declarații împotriva lui Platon Veaceslav;

- Platon Veaceslav a fost extrădat din Ucraina nelegitim, având în vedere că hotărârea instanței de fond din or. Kiev cu privire la extrădarea lui Platon Veaceslav a fost casată, demersul Procurorului General cu privire la extrădare a fost remis spre examinare în instanța de fond, iar până în prezent nu există hotărâre definitivă a instanței cu privire la extrădarea lui Platon Veaceslav, care este cetățean al Ucrainei;

- organul de urmărire penală în mod ilegal a dispus disjungerea dosarului cu privire la învinuirea lui Platon Veaceslav de învinuirea lui Ilan Șor, deoarece în așa fel, ultimul (Ilan Șor) a putut să participe în calitate de martor în prezentul dosar. În plus, în urma disjungerii cauzei penale, procurorul a anexat numai o parte a documentelor ridicate de la BC „Banca de Economii” SA și BC „Victoriabank” SA, astfel încât a devenit imposibil de a verifica traseul complet al sumelor transferate. Apărarea a solicitat prin demers ca instanța să solicite documentele necesare, însă prima instanță în mod ilegal a respins acest demers;

- a fost încălcată competența teritorială de examinare a cauzei, or, potrivit rechizitorului, banii au fost sustrași de la BC „Banca de Economii” SA, care se afla în xxxxx, iar ultimul episod din învinuire a fost consumat la BC „Moldova Agroindbank” SA, situată în xxxxx, care de asemenea se află pe teritoriul sectorului Centru, unde urma a fi expediat dosarul, conform competenței teritoriale în materie penală;

- Platon Veaceslav în mod ilegal a fost înlăturat din sala de judecată, iar examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului este o încălcare gravă a cerințelor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, din încheierea primei instanțe cu privire la înlăturarea inculpatului Platon Veaceslav din ședința de judecată, rezultă că inculpatul a comis o încălcare gravă prin inacțiune, deoarece a refuzat să se prezinte în ședința de judecată din 15 februarie 2017 din motive de

sănătate, dar de fapt s-a constatat, că Platon Veaceslav era sănătos și simula o patologie, confirmată de șeful secției medicale din Penitenciarul nr. 13 și medicii serviciului 903.

Însă, potrivit declarațiilor lui Platon Veaceslav, la 10 februarie 2017 la indicația șefului Penitenciarului nr. 13 a fost bătut de către trei polițiști, pentru faptul că Platon Veaceslav a depistat două camere de luat vederi instalate în celula în care este deținut. Despre acest fapt au fost anunțați avocații, care la rândul lor au făcut publică această informație. Totodată, la 13 februarie 2017, fiind la întrevvedere în Penitenciarul nr. 13, avocații au stabilit că Platon Veaceslav avea leziuni corporale, confirmate la 16 februarie 2017 (în prezența la cinci avocați) de către doi medici din cadrul Penitenciarul nr. 13. În plus, deși la 15 februarie 2017, Platon Veaceslav a refuzat să se prezinte la ședința de judecată din motiv că a fost maltratat (la 10 februarie 2017), totuși, polițiștii de la DDS „Pantera” i-au pus cătușele, l-au scos din celulă, l-au ridicat la etajul șase al Judecătoriei într-un cărucior pentru invalizi, (contrar art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului), iar în ședința propriu-zisă din 15 februarie 2017, Platon Veaceslav n-a scos nici un cuvânt, după care a fost înlăturat din ședința de judecată;

- instalarea camerelor video în celula unde Platon Veaceslav este deținut, precum și în biroul unde aveau loc întrevederile acestuia cu avocații constituie o încălcare a art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care consacră dreptul la respectarea vieții private și de familie;

- instanța a refuzat citarea unor persoane în calitate de martori.

Astfel, din numărul total de martori (51) solicitați de partea apărării pentru audiere, instanța a admis numai 13 martori, dintre care majoritatea sunt din Ucraina și care refuză să se prezinte în Moldova pentru audiere. Totodată, unii din acești martori au fost în imposibilitate de a se prezenta în instanță la data stabilită, iar instanța a refuzat neîntemeiat citarea repetată a acestora;

- instanța de fond a respins solicitarea de a dispune efectuarea unei expertize grafoscopice în vederea verificării autenticității semnăturilor aplicate pe unele contracte de fidejusiune care figurează în dosar;

- au fost ignorate demersurile și plângerile avocaților cu privire la asigurarea dreptului inculpatului de a lua cunoștință cu materialele dosarului în limba rusă;

- instanța de fond a încălcat dreptul lui Platon Veaceslav și la pronunțarea integrală a sentinței, deoarece dânsul n-a primit textul sentinței tradus în limba

rusă;

- la stabilirea pedepsei, instanța a menționat, că lipsesc circumstanțe atenuante, ceea ce nu corespunde realității, deoarece Platon Veaceslav are la întreținere patru copii, iar anterior n-a fost condamnat. La fel, a ignorat instanța și personalitatea acestuia, care a ocupat funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

3.4. Avocatul Pleșca Valeriu în numele inculpatului Platon Veaceslav, a solicitat casarea sentinței și a încheierilor pronunțate de prima instanță, și a dispune rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărâre va fi anulată – Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

În motivarea solicitărilor sale a invocat următoarele argumente:

- cauza penală privind învinuirea lui Platon Veaceslav nu a fost judecată de un tribunal independent și imparțial, deoarece judecătorii din cadrul primei instanțe care au examinat cauza, au acceptat din start concluziile date de către procuror în defavoarea inculpatului, au început și desfășurat judecata de la ideea preconcepută că Platon Veaceslav ar fi comis infracțiunile imputate acestuia și au examinat ei însăși, fără deliberare, cererile de recuzare îndreptate împotriva lor pe diferite temeuri de fapt și de drept pentru diferite cazuri de incompatibilitate;

- judecătorii din prima instanță au încălcat principiul contradictorialității și al egalității armelor, întrucât aceștia, în special, președintele completului – judecătorul, Boico Victor, au intervenit direct și arbitrar în procesul de audiere a martorilor acuzării, dar și cei solicitați a fi audiați de apărare, au ridicat întrebările esențiale ale apărării, au luat o poziție de acuzare, au intrat în polemici cu apărătorii, au stopat audierea, nepermițând audierea în continuare a unor martori; au respins cererile de audiere a martorilor apărării, au respins cererile de administrare a documentelor, l-au înlăturat pe inculpatul Platon Veaceslav din proces, au aplicat ilegal amenzi judiciare apărătorilor, amenzi ce au fost anulate de instanța ierarhic superioară;

- ședințele de judecată au fost secrete, însă inculpatul a solicitat de nenumărate ori ca procesul său să fie unul public, or, motivele secretizării ședințelor de judecată în acest proces penal, invocate de instanța de judecată sunt generale și abstracte, nu rezultă din prevederile legale sau din interpretarea justă a acestora;

- a fost încălcat dreptul de a fi informat cu privire la natura acuzației, precum și dreptul la asistență gratuită a unui interpret (la faza de urmărire penală),

întrucât învinuitul nu a avut posibilitatea să acceseze dosarul și să analizeze probele administrate de organul de urmărire penală și să poată combate anumite probe.

Or, după terminarea urmăririi penale procurorul a prezentat materialele acumulate în limba română, însă inculpatul este vorbitor de limbă rusă și nu i-a acordat insuficient timp pentru a face cunoștință cu materialele dosarului penal, care conține 29 de volume (la 17 noiembrie 2016, precum și la 18 noiembrie 2016 s-a acordat câte 3 ore pentru a face cunoștință cu materialele dosarului penal, de la 14:00 până la 17:00, însă la 18 noiembrie 2016, la ora 14:05, procurorul a înmănat învinuitului, Platon Veaceslav, rechizitoriul contrar prevederilor art. 296 din Codul de procedură penală).

Apoi, deși prin încheierea din 30 noiembrie 2016 s-a admis parțial cererea apărătorului Rudenco Eduard în interesele inculpatului Platon Veaceslav, de a lua cunoștință cu materialele cauzei penale și de a obliga procurorul să-i înmâneze actele procedurale în limba rusă, această încheiere nu a fost executată nici până la acest moment.

În urma acestei încheieri, din 30 volume la urmărirea penală, lui Platon Veaceslav i-au fost traduse actele procedurale din 10 volume, însă inculpatului nu i s-a acordat nici o posibilitate de a lua cunoștință de toate materialele dosarului penal, deci cu toate cele 30 volume, în prezența traducătorului;

- înlăturarea inculpatului din ședința de judecată a fost una ilegală și arbitrară, cu depășirea împuternicirilor acordate prin lege și prin încălcarea gravă a drepturilor lui Platon Veaceslav;

- martorii acuzării Politov-Cangaș Natalia, Ghimp Corneliu și Popovici Corneliu, au dat declarații identice după ce martorul audiat, Politov-Cangaș Natalia, i s-a dat posibilitate să scoată declarațiile sale scrise după audiere și să le consulte cu ceilalți doi martori, Ghimp Corneliu și Popovici Corneliu, iar toți împreună la întrebările apărării au precizat că „nu țin minte”;

- instanța de fond a respins în mod neîntemeiat cererile apărării de audiere a martorilor (care ar fi putut comunica detalii pertinente pentru prezenta cauză) și de administrare a tuturor celorlalte probe necesare pentru stabilirea tuturor circumstanțelor cauzei (prezentarea de către Banca Națională a Moldovei și anexarea rapoartelor KROLL nr. 1 și nr. 2, anexarea rulajelor contului S-Crow și contului OTIV-PRIME HOLDING BV, anexarea contractului S-Crow, care atestă că beneficiarul final al mijloacelor bănești în sumă totală de 427 330 897 lei nu este

Platon Veaceslav).

3.5. Avocatul Crețu Ion în numele inculpatului Platon Veaceslav, a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri privind achitarea lui Platon Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal și restituirea dosarului către organul de urmărire penală în vederea identificării făptuitorilor săvârșirii infracțiunii.

În motivarea solicitărilor sale a invocat următoarele argumente:

- declarațiile martorului Politov-Cangaș Natalia, urmează a fi apreciate critic, deoarece acest martor a relatat în ședința de judecată, că este în relații ostile cu Platon Veaceslav și la întrebările apărării a răspuns că „nu ține minte”.

Totodată, martorul în cauză se află în legătură directă cu Ilan Șor, a participat la acordarea creditelor din speță și cunoaște unde au ajuns aceste mijloace bănești, adică la „OTIV PRIME HOLDING BV”;

- declarațiile martorului Ilan Șor, urmează a fi apreciate critic, deoarece acest martor nu a depus un jurământ (în ședința de judecată) conform procedurii stabilite de legislație și mai mult decât atât, fiind învinuit într-un dosar care a obținut credite de la BC „Banca de Economii” SA în același timp și în baza acelorași contracte de credit.

În plus, declarațiile acestui martor date la faza de urmărire penală au fost redactate în limba de stat, însă Ilan Șor este vorbitor de limbă rusă. De aceea, explicațiile acestui martor de la faza de urmărire penală urmează a fi declarate nule în temeiul art. 94 din Codul de procedură penală;

- nu pot fi considerate veridice nici declarațiile martorului Pahomi Stela, întrucât acest martor a dat declarații împotriva lui Platon Veaceslav imediat după ce a fost eliberată din arest preventiv;

- declarațiile martorilor Neghina Lilia, Curtoglo Nicolae și Vrabie Tudor, precum că beneficiarul efectiv al companiei „NEGHINA-COM” SRL este Platon Veaceslav nu sunt bazate pe probe, iar declarațiile martorilor Cebotari Serghei și Paingu Oleg, precum că Platon Veaceslav ar fi beneficiarul companiei „ANKOR GETAWAY LP” sunt bazate pe presupuneri;

- acuzatorul de stat a încălcat principiul prezumției nevinovăției, întrucât a presupus că „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP- SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL au fost create sau dobândite de Platon Veaceslav, nedemonstrând că acesta din urmă

ar fi beneficiarul respectivelor companii și că ar fi însușit careva mijloace bănești de la BC „Banca de Economii” SA. Mai mult, companiile nominalizate în 2011 au primit credite de la BC „Victoriabank” SA, însă acuzatorul de stat nu a verificat activitatea acestora în perioada dată;

- instanța de fond nu a pătruns în esența probelor anexate la dosar și nu a dat o apreciere după intima convingere a probelor administrate de acuzatorul de stat, ci doar a plagiat rechizitoriul, iar procurorul, la rândul său, la întocmirea rechizitoriului a copiat din analiza ofițerului de urmărire penală;

- instanța de fond a denaturat conținutul scrisorii Băncii Naționale a Moldovei nr. 09-03113/413479 din 20 septembrie 2016, indicând că, companiile off-shore „AUGELA SYSTEMS LP”, „CHESTER NZ LIMITED”, „SEABON LIMITED”, „CALDON HOLDINGS” LTD și „WESTBURN ENTERPRISES LIMITED” aparțin la fel lui Platon Veaceslav, or, în scrisoarea menționată s-a precizat că Banca Națională a Moldovei nu dispune de careva probe juridice ce ar demonstra controlul direct sau indirect a lui Platon Veaceslav asupra acestora;

- prin simplul fapt că Platon Veaceslav ar fi avut calitatea de fidejutor la creditele acordate de către BC „Victoriabank” SA companiilor „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, nu se demonstrează, că Platon Veaceslav ar fi beneficiarul acestor mijloace bănești. Mai mult, organul de urmărire penală nu a arătat modul de obținere și proveniența contractelor de fidejusiune la materialele cauzei penale, iar partea apărării a solicitat dispunerea efectuării expertizei grafoscopice, însă cererea dată a fost lăsată fără examinare;

- compania „ZENIT MANAGEMENT” LP aparține lui Ilan Șor (ce se deduce prin aceea că respectiva companie a fost constituită de către aceeași fondatori, în aceeași zi și la aceeași adresă ca și companiile „GLOBUS CORPORATION” LP, „TRANSMARK EXPORT” LP, „DELTA MANAGEMENT” LP, „CONVERSUM LOGISTIC” LP, „NORD” LP, „WESTLAND ALLIANCE” LP, „UNITED TEHNOLOGIES” LP, companii care Ilan Șor recunoaște că ar fi gestionarul acestora) și anume el a utilizat în scopuri persoanele banii transferați pe conturile acestei companii (prin procurarea de imobile și acțiuni), iar organul de urmărire penală a ascuns acest fapt (precum că compania menționată ar aparține lui Ilan Șor). La rândul său, instanța de fond a respins cererea apărării care ar demonstra afirmația dată;

- instanța de fond a făcut referire (copiind din rechizitoriu) la probe care nu sunt anexate la materialele cauzei, și anume: la rulajele bancare a companiilor

„CARITAS GROUP” SRL, „PROVOLIROM” SRL, „VOXIMAR-COM” SRL, „CITADINA-COM” SRL, „UNIVET INVEST” SRL, „LIRAMEX-COM”, „DELTA MANAGEMENT LP”, „EXPOVISION LOGISTICS LP”, „GENYRAL TRADE LP”, „HANSA INVESTMENT LP”, „HOSTAS LEVEL LP”, „NORD LP”, „SPECTRA VENTURES LP”, „TRANSMARK EXPORT LP”, „CONVERSUM LOGISTICS LP”, „BANNYSTER LLP”, „INVESTOS BUENOS LP”, „GLOBUS CORPORATION LP”, „WESTLAND ALLIANCE LP” și „JOLIET TRADING LP”.

Corelativ, unele rulaje bancare (al companiei „ZENIT MANAGEMENT LP”) nu au fost anexate în întregime;

- instanța de fond nu a examinat ordinele de plată din 20-21 noiembrie 2014, de altfel, care nu sunt autentificate, prin care reprezentantul companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP, Victoria Stoian, a transferat mijloace bănești în contul rambursării creditelor către BC „VICTORIABANK” SA;

- organul de urmărire penală nu a prezentat nici o probă, adică careva rulaje care ar demonstra că banii transferați în sumă de 28 000 000 USD provin de la BC „BANCA DE ECONOMII” SA;

- compania „WEB SOLUTION CORPORATION” aparține lui Ilan Șor, care are cont deschis atât la BC „BANCA DE ECONOMII” SA, cât și la BC „BANCA SOCIALĂ” SA, care a sustras banii din BC „BANCA DE ECONOMII” SA și a săvârșit infracțiunea de spălare de bani;

- în acțiunile lui Platon Veaceslav lipsește scopul de cupiditate de a obține careva mijloace financiare;

- organul de urmărire penală nu a prezentat careva probe privind faptul că Platon Veaceslav ar cunoaște despre proveniența ilicită a mijloacelor bănești din speță, deoarece infracțiunile imputate au fost săvârșite de către alte persoane și cea mai mare vină o poartă Ilan Șor;

- acuzatorul de stat a acordat insuficient timp pentru a face cunoștință cu dosarul lui Platon Veaceslav, care cuprinde 29 de volume și corespunzător, în ședința de judecată, partea apărării a solicitat să fie acordat un termen minim de 29 de zile pentru a lua cunoștință cu materialele cauzei penale, însă prin încheierea din 30 noiembrie 2016, instanța a acordat părții apărării termen până la 13 decembrie 2016 inclusiv. Astfel, instanța de judecată a limitat termenul de a face cunoștință cu materialele cauzei;

- la 24 noiembrie 2016, instanța de judecată a oferit lui Platon Veaceslav un avocat de la Oficiul Național de Asistență Garantat de Stat, fără consimțământul

său;

- instanța de fond a dispus în mod neîntemeiat examinarea cauzei de învinuire a lui Platon Veaceslav în ședință închisă;

- judecătorii care au examinat cauza nu au dat dovadă de imparțialitate, admitând încălcări ale legislației procesul-penale;

- instanța de fond, în mod ilegal, a dispus înlăturarea inculpatului din ședința de judecată, încălcându-i dreptul la apărare;

- este neîntemeiată încheierea primei instanțe de respingere a cererii de conexare a cauzei penale privind învinuirea lui Platon Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu dosarul penal privind învinuirea lui Ilan Șor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, întrucât între aceste spețe există puncte de tangență, iar procurorul în mod neîntemeiat a disjuns cauzele penale menționate;

- au fost încălcate condițiile de audiere a martorilor Budza Stanislav, Melnic Viorel și Lașco Vasile, întrucât martorii numiți au fost asistați de apărătorului lui Ilan Șor (avocatul Ulanov Denis), fiind în prezența unui conflict de interese;

- instanța de fond a refuzat admiterea și audierea mai multor persoane care ar fi putut comunica detalii în vederea elucidării circumstanțelor din speță;

- instanța de judecată a lezat dreptul apărătorilor de a înainta cereri suplimentare, prin declararea ilegală ca fiind terminată cercetarea judecătorească, fără a fi ascultată opinia apărătorilor;

- instanța de judecată a respins nejustificat cererile apărătorilor în interesele lui Platon Veaceslav (în special, de audiere a unor martori, de solicitare a unor probe, de anexare a unor probe), încălcând principiul egalității armelor în proces, deoarece pe tot parcursul procesului a susținut poziția acuzării;

- în mod ilegal instanța de fond a dispus încasarea de la Platon Veaceslav în beneficiul Procuraturii Generale a sumei de 85 810 (optzeci și cinci mii opt sute zece) lei cu titlu de cheltuieli de judecată, și în beneficiul Centrului Național Anticorupție suma de 217 758 (două sute șaptesprezece mii șapte sute cincizeci și opt) lei 08 bani, cu titlu de cheltuieli de judecată, întrucât nu au fost prezentate actele confirmative în acest sens.

3.6. Avocatul Bodnariuc Alexandr în interesele copiilor inculpatului Platon Veaceslav, Platon Egor și Platon Artiom, a solicitat excluderea din partea dispozitivă a sentinței sintagma referitor la încasarea de la Platon Veaceslav în

folosul BC „Băncii de Economii” SA a mijloacelor financiare din valoarea bunurilor imobile care aparțin lui Platon Egor și Platon Artiom.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- bunurile imobile situate pe adresa: xxxxx și pe adresa xxxxx, nu aparțin inculpatului. Proprietarii acestor bunuri sunt Platon Egor și Platon Artiom, fapt demonstrat prin contractele de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2015 (autentificate notarial) și a extraselor din Registrul bunurilor imobile din 28 decembrie 2015 și respectiv, din 28 ianuarie 2016. În asemenea condiții, aplicarea sechestrului asupra acestor bunuri și vânzarea lor în vederea reparării prejudiciului pentru o pretinsă infracțiune imputată unei alte persoane este ilegală;

- organul de urmărire penală, procuratura, precum și instanța de fond nu a întreprins absolut nimic pentru a constata circumstanțele procurării imobilelor de către Platon Egor și Platon Artiom și nu au argumentat și probat faptul că bunurile indicate ar aparține lui Platon Veaceslav;

- ambele bunuri imobile au fost procurate cu ajutorul rudelor apelanților - Platon Nicolai (bunel) Jechiu Gheorghe (bunel), Uzun Maria (bunica) și mama apelanților, Svetlana. Prețul ambelor apartamente este de 762 469 lei, ce a constituit la momentul procurării doar suma de 35 000 de euro;

- a menționat că, Platon Veaceslav este tatăl apelanților, Platon Artiom și Platon Egor, iar căsătoria între Platon Veaceslav și mama apelanților a fost desfăcută aproximativ 20 de ani în urmă, și după desfacerea căsătoriei copiii minori (la acel moment) Platon Artiom și Platon Egor au rămas cu mama.

În final a indicat că, cauza penală în privința lui Platon Veaceslav este cu tentă politică, însă aceasta nu trebuie să se răsfângă asupra copiilor.

3.7. Reprezentantul BC „Moldindconbank” SA, a solicitat casarea parțială a sentinței în partea încasării de la Platon Veaceslav în folosul părții civile, „Banca de Economii” SA, a mijloacelor financiare în valoarea prejudiciului cauzat prin infracțiune în sumă de 869 224 839,76 lei din valoarea bunurilor ce aparțin companiilor „Factoring International” SRL, „Kotvinvest” SRL, „Stock-Traiding” SRL, ÎCS „Total Internațional” SRL.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- bunurile companiilor „Factoring International” SRL, „Kotvinvest” SRL, „Stok-Trading” SRL și ÎCS „Total International” SRL indicate în sentință, au fost dobândite de ultimele în mod licit, până la comiterea infracțiunilor imputate lui

Platon Veaceslav, și anume, în baza contractelor de vânzare-cumpărare nr. 6242 din 07 septembrie 2012, nr. 6847 din 12 septembrie 2013, nr. 8823 din 14 noiembrie 2013, nr. 8824 din 14 noiembrie 2013, nr. 8825 din 14 noiembrie 2013, nr. 8826 din 14 noiembrie 2013, nr. 8828 din 14 noiembrie 2013, nr. 9983 din 19 decembrie 2013, nr. 9149 din 05 decembrie 2014, care nu au fost contestate și sunt valabile până în prezent. Corespunzător, nu pot fi confiscate bunurile dobândite licit, cu excepția celor destinate sau folosite pentru săvârșirea de contravenții sau infracțiuni. Caracterul licit al dobândirii bunurilor se prezumă;

- bunurilor supuse realizării forțate prin sentință, care aparțin companiilor sus-indicate, au fost ipotecate în favoarea BC „Moldindconbank” SA (care a acționat cu bună-credință), fapt ce se confirmă prin extrasele din Registrul bunurilor imobile eliberate de ÎS „Cadastru”;

- raportul ofițerului superior de investigații al Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor din Republica Moldova, Donciu Alexandru, din 24 august 2016 (f.d. 52-59, vol. IV), prin care au fost identificate bunurile, a căror beneficiar final este Platon Veaceslav nu poate fi admis ca probă, deoarece datele din raport nu au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată.

În plus, activitatea specială de investigații nu are ca scop și rezultat identificarea bunurilor, a căror beneficiar final este o persoană sau alta;

- nu pot fi admise ca probe nici ordonanța procurorului, Baeșu Andrei, din 25 august 2016 (f.d. 60-78, vol. IV), prin care s-a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile respective și nici încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 august 2016 (f.d. 91-106, vol. IV), prin care a fost admis demersul procurorului, fiind autorizată aplicarea sechestrului asupra bunurilor menționate, or, acestea sunt acte procesuale și nu întrunesc condițiile stabilite de art. 93 Cod de procedură penală;

- concluzia instanței de fond, precum că bunurile companiilor „Factoring International” SRL, „Kotvinvest” SRL, „Stock-Trading” SRL și ÎCS „Total International” SRL ar aparține *de facto* lui Platon Veaceslav, nu este bazată pe probe pertinente și concludente administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

3.8. Reprezentantul CA „Alliance Insurance Group” SA (susținută și prin

cererea de alăturare a Comisiei Naționale a Pieții Financiare), care a solicitat casarea parțială a sentinței, și anume, în partea încasării mijloacelor financiare din valoarea bunurilor imobile ale CA „Alliance Insurance Group” SA amplasate pe xxxxx ca urmare a înstrăinării acestora, cu dispunerea ridicării sechestrului de pe bunurile imobile amplasate pe xxxxx ale CA „Alliance Insurance Group” SA.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- bunurile imobile sechestrate, amplasate pe xxxxx, aparțin cu drept de proprietate CA „Alliance Insurance Group” SA, iar sechestrul aplicat afectează activitatea economică a acesteia, or, la 31 martie 2017, compania a raportat autorității de supraveghere o rată a solvabilității de - (minus) 108,9%;

- activele admise să reprezinte rezervele de asigurare ale asigurătorului nu pot fi arestate sau confiscate la bugetul de stat sau la cel local și nu pot servi obiect al contractelor de gaj, nici sursă de plată a obligațiilor asumate prin garanții bancare, nici mijloc de acoperire a altor obligații față de creditori sau față de stat; că activele admise să acopere rezervele tehnice de asigurare, exceptând cota reasiguratorului în rezervele tehnice și marja de solvabilitate minimă, nu pot servi drept obiect al contractelor de gaj, drept sursă de plată a obligațiilor asumate prin garanții bancare sau pentru acoperirea altor obligații față de creditori, precum și nu pot fi grevate de alte sarcini.

Ulterior, prin cererea de concretizare a cererii de apel, s-a solicitat casarea sentinței primei instanțe în partea încasării mijloacelor financiare din valoarea bunurilor imobile ale CA „Alliance Insurance Group” SA amplasate pe xxxxx ca urmare a înstrăinării acestora.

3.9. Reprezentantul CIA „Asito” SA (susținută și prin cererea de alăturare a Comisiei Naționale a Pieții Financiare), a solicitat casarea parțială a sentinței, și anume în partea încasării mijloacelor financiare în mărime de 83,12 % din valoarea bunurilor imobile a CIA „Asito” SA, precum și să fie dispusă ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile a CIA „Asito” SA și sumei de 137 018 406 lei din contul bancar xxxxx a CIA „Asito” SA, deschis la BC „Moldindconbank” SA.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- mijloacele bănești sechestrate (în mărime de 137 018 406 lei) au fost obținute în urma unor activități legale și reprezintă proprietatea exclusivă a CIA „Asito” SA, iar Platon Veaceslav nici nu este acționar al CIA „Asito” SA;

- sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile ce aparțin CIA „Asito” SA sfidează prevederile legale, din moment ce CIA „Asito” SA nu are nici un statut

procesual în prezenta cauză penală;

- pachetul de acțiuni în mărime de 83,12 % din acțiunile CIA „ASITO” SA, aparține „Widon & Flanders Limited”, „Dorwan Management Limited” și „Ourimon Venture” LTD;

- beneficiarul final al CIA „Asito” SA este cetățeanul Federației Ruse, Alexandr Staravoitov. Această informație în virtutea legii a fost comunicată băncilor comerciale, Comisiei Naționale a Pieței Financiare, și mai mult, acest fapt este cunoscut și de organele de drept din RM;

- organul de urmărire penală nu a demonstrat corespunzător că Platon Veaceslav *de facto* controlează activitatea și activele CIA „Asito” SA prin intermediul persoanelor interpușe;

- suma în privința căreia s-a aplicat sechestrul reprezintă rezerve de asimilare a CIA „Asito” SA, ce au drept scop asigurarea onorării obligațiilor ce rezultă din contractele de asigurare încheiate;

- bunurile imobile din proprietatea CIA „Asito” SA și suma de 137018406 lei sechestrate reprezintă mijloace tehnice reflectate în raportul privind rezervele tehnice ale asigurătorului la situația din 31 martie 2017. Iar activele admise să acopere rezervele tehnice de asigurare, exceptând cota reasiguratorului în rezervele tehnice și marja de solvabilitate minimă, nu pot servi drept obiect al contractelor de gaj, drept sursă de plată a obligațiilor asumate prin garanții bancare sau pentru acoperirea altor obligații față de creditori, precum și nu pot fi grevate de alte sarcini;

- dispunerea reparării prejudiciului din bunurile imobile aflate în proprietatea exclusivă a CIA „Asito” SA reprezintă un abuz de drept din partea instanței de fond, ce a dus la încasarea dublă a mijloacelor financiare în contul BC „Banca de Economii” SA și anume echivalentul bănesc al valorilor mobiliare al Societății, unde în preț este inclusă și valoarea imobilelor sus-indicate cât și încasarea propriu-zisă a mijloacelor financiare din valoarea imobilelor (conform tabelului). Astfel, în urma unei astfel de soluții a primei instanțe BC „Banca de Economii” SA se va îmbogăți fără justă cauză.

Ulterior, prin cererea de concretizare a cererii de apel, CIA „Asito” SA a solicitat casarea parțială a sentinței, și anume, în partea încasării mijloacelor financiare în mărime de 83,12 % din valoarea bunurilor imobile a CIA „Asito” SA.

3.10. Reprezentantul „Moldasig” SA, a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea încasării mijloacelor financiare în sumă de 3 683 651,00 (trei milioane

șase sute optzeci și trei mii șase sute cincizeci și unu) lei ale „Moldasig” SA aflate la contul de depozit bancar nr. xxxx/USD la BC „Moldova-Agroindbank” SA conform contractului de depozit bancar nr. 2016/077 din 29 iulie 2016, încheiat între „Moldasig” SA și BC „Moldova-Agroindbank” SA, solicitând ridicarea sechestrului asupra acestor mijloace bănești.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- mijloacele bănești sechestrate aparțin „Moldasig” SA și au o proveniență licită;

- societatea pe acțiuni nu răspunde pentru obligațiile acționarilor săi, beneficiarii efectivi sau alte persoane afiliate societății;

- menținerea sechestrului afectează dreptul de proprietate, iar organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, alte organe abilitate prin lege nu pot aplica și executa sechestre pe marginea activelor care fac parte din fondul asiguraților, deoarece aceste active nu sunt la dispoziția asiguratorului în mod exclusiv, ci sunt active ale fondului asiguraților din care urmează a fi executate obligațiile asiguratorului față de propriii asigurați sau beneficiari ai asigurării.

- „Moldasig” SA nu are nici o calitate procesuală, cu atât mai mult nu este parte civilmente responsabilă. Respectiv, menținerea sechestrului asupra mijloacelor bănești în sumă de 3 683 651,00 (trei milioane șase sute optzeci și trei mii șase sute cincizeci și unu) lei de la „Moldasig” SA contravine prevederilor art. 1938 Cod civil, art. 6 din Constituție și art. 1 din Protocolul adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului; or, organul de urmărire penală asigură la caz repararea prejudiciului material cauzat BC „Banca de Economii” SA din contul unor persoane terțe precum „Moldasig” SA care nu au nicio legătură cu cauza penală, cu prejudiciul cauzat, iar bunurile ce aparțin societății nu reprezintă rezultatul unei activități infracționale.

Ulterior, prin cererea de concretizare a cererii de apel, „Moldasig” SA a solicitat casarea sentinței în partea încasării mijloacelor financiare în sumă de 3683651,00 (trei milioane șase sute optzeci și trei mii șase sute cincizeci și unu) lei ale „Moldasig” SA aflate la contul de depozit bancar nr. xxxxx/USD la BC „Moldova-Agroindbank” SA conform contractului de depozit bancar nr. 2016/077 din 29 iulie 2016, încheiat între „Moldasig” SA și BC „Moldova-Agroindbank” SA.

3.11. Comisia Națională a Pieței Financiare a depus cerere de alăturare la apel în care a precizat că susține apelurile declarate de către CIA „Asito” SA și CA „Alliance Insurance Group” SA.

În motivarea cererii a invocat următoarele argumente:

- urmare a inspecțiilor efectuate la CIA „Asito” SA, a fost constatată incapacitatea organelor de conducere de a desfășura activitatea asigurătorului în conformitate cu legislația. Astfel, în scopul asigurării unei supravegheri eficiente, inclusiv, pentru realizarea unui complex de măsuri administrative, financiare, juridice, organizatorice, întru stabilirea și consolidarea condițiilor optime de conservare a valorii activelor, pentru eliminarea deficiențelor la administrarea CIA „Asito” SA și a patrimoniului său, prevenirea riscului lezării siguranței și eficienței activității de asigurare, CNPF, la 08.07.2016, a aprobat Hotărârea nr. 34/13 „Privind instituirea administrării speciale a Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” SA”.

În prezent, activitatea desfășurată de CIA „Asito” SA este sub monitorizarea continuă a autorității de supraveghere;

- instanța de fond urma să țină cont că repararea prejudiciului persoanei vătămate, nu poate fi realizată din contul unei societăți pe acțiuni pentru obligații care ar putea aparține acționarilor săi sau persoanelor afiliate ale acestora. Societatea pe acțiuni nu răspunde pentru obligațiile acționarilor săi. Or, societatea pe acțiuni posedă cu drept de proprietate, bunuri care sunt separate de bunurile acționarilor și se trec în bilanțul ei independent. În plus, Platon Veaceslav nu este acționar al CIA „Asito” SA;

- prin sentința primei instanțe s-a dispus aplicarea și executarea sechestrului asupra bunurilor societății pe acțiuni, inclusiv, bunuri menite să asigure rezervele formate de Asigurători pentru garantarea capacității de onorare a obligațiilor contractuale asumate, ceea ce afectează în mod direct activitatea adecvată a asigurătorilor, reieșind din specificul activității de asigurare, și respectiv, drepturile și interesele celor asigurați (consumatorilor);

- aplicarea și executarea sechestrului asupra bunurilor imobile ale societăților pe acțiuni (CIA „Asito” SA și CA „Alliance Insurance Group” SA) reprezintă o ingerință care nu întrunește toate cele 3 condiții obligatorii în compatibilitate cu Convenția europeană, care se explică prin prisma prevederilor art. 51 alin. (2) Cod penal, în conformitate cu care, răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală și care constituie o consecință inevitabilă a săvârșirii. Iar, realizarea răspunderii penale, adică condamnarea de către stat (prin intermediul organelor sale) a faptei prejudiciabile săvârșite, este exprimată în hotărârea de condamnare și de aplicare

a pedepsei corespunzătoare, or, în speță, nu există o condamnare a CIA „Asito” SA și CA „Alliance Insurance Group” SA;

- întru asigurarea capacității asigurătorului de a-și îndeplini angajamentele asumate prin contractele de asigurare încheiate, activele admise să acopere rezervele tehnice de asigurare ale asigurătorului nu pot fi arestate sau confiscate la bugetul de stat sau la cel local și nu pot servi obiect al contractelor de gaj, nici sursă de plată a obligațiilor asumate prin garanții bancare, nici mijloc de acoperire a altor obligații față de creditorii sau față de stat, precum și nu pot fi grevate de alte sarcini;

- aplicarea și executarea sechestrului asupra bunurilor imobile - bunuri menite să asigure rezervele formate de Asigurători pentru garantarea capacității de onorare a obligațiilor contractuale asumate, afectează în mod direct activitatea economică a asigurătorilor, reieșind din specificul în activitatea de asigurare, care rezidă din necesitatea protejării drepturilor și intereselor legitime ale asiguraților/beneficiarilor de a încasa despăgubirea/indemnizația de asigurare la care sunt îndreptățiți în condițiile prevăzute de lege sau contractul de asigurare încheiat, în cazul producerii unui risc asigurat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procurorul în Procuratura Anticorupție, Baeșu Andrei, de reprezentantul CA „Alliance Insurance Group” SA, de reprezentantul CIA „Asito” SA, de reprezentantul „Moldasig” SA, de reprezentantul BC „Moldindconbank” SA, de avocatul Bodnariuc Alexandr în interesele lui Platon Artiom și Platon Egor.

Cererea Comisiei Naționale a Pieței Financiare a RM în susținerea apelurilor declarate de reprezentantul CA „Alliance Insurance Group” SA și de reprezentantul CIA „Asito” SA a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

Au fost admise apelurile declarate de avocații Crețu Ion, Rîhlea Vasile, Pleșca Valeriu în numele inculpatului Platon Veaceslav, și apelul inculpatului Platon Veaceslav, a fost casată sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 aprilie 2017, parțial, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea încasării mijloacelor financiare, încasării din bunurile imobile ale companiilor de asigurări, precum și a cheltuielilor de judecată, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Cheltuielile de judecată privind încasarea de la Platon Veaceslav în beneficiul Procuraturii Generale în mărime de 85 810 lei și în beneficiul Centrului Național Anticorupție în mărime de 217 758 lei și 08 bani, au fost trecute în contul statului.

În rest hotărârea atacată a fost menținută.

Termenul de executare a pedepsei în privința lui Platon Veaceslav, calculându-se din data pronunțării deciziei, cu includerea în acest termen a perioadei aflării acestuia în stare de arest preventiv din 25 iulie 2016 până la 18 decembrie 2017.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a notificat prevederile art. 400, 414 și 419 Cod de procedură penală și, ținând cont de consecutivitatea judecării apelurilor, a menționat că, procurorul a adus critici sentinței primei instanțe doar în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, pe când inculpatul și apărătorii acestuia în apelurile depuse au invocat un șir de argumente: că fapta nu a fost comisă de inculpat, că fapta nu ar întruni elementele infracțiunii, că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor imputate, iar în cadrul examinării cauzei de către prima instanță au fost încălcate drepturile inculpatului garantate de CEDO.

Cu referire la apelurile declarate de inculpatul Platon Veaceslav și apărătorii săi Crețu Ion, Rîhlea Vasile, Pleșca Valeriu instanța de apel a constatat, că în acestea sunt invocate în majoritatea sa unele argumente similare după conținut, care vizează atât latura penală cât și latura civilă a sentinței, precum și unele argumente expuse în mod unipersonal de către titularii apelurilor, astfel că instanța de apel, în scopul evitării repetărilor inutile a considerat rațional de a se expune asupra apelurilor sus-menționate concomitent.

Astfel, instanța de apel în decizia pronunțată a făcut o analiză a argumentelor invocate în apeluri, raportându-le la constatările înfăptuite în sentința atacată, la prevederile legale și probele administrate, cercetate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel în cauză, și a conchis că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Platon Veaceslav de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului Platon Veaceslav rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, judecând apelurile în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, ajungând la concluzia că faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate lui Platon Veaceslav este dovedită prin probele obținute prin următoarele mijloace de probație:

- declarațiile reprezentantului părții civilmente responsabile SRL „INAMSTRO”, Crețu Vadim, a martorilor Politov-Cangaș N., Ghimpu C., Șor I., Popovici C., Sandu V., Lupu Gh., Vrabie T., Curtuoglo N., Neghina L., Mustea A., Pahomi S., Shvartsman B., Rogovoi Al., Cebotari S., Paingu O., Bîrca V., Lașco V., Melnic V., Budza S.;

- procesul-verbal de percheziție din 25.07.2016, la sediul companiei ÎCS „Bogdan & Co” SRL situat în or. Căușeni, str. Alba Iulia, nr. 81, prin care s-a constatat că de la 01.01.2016, compania menționată nu mai deține sediul pe adresa indicată (*f.d.145-149 Vol. XIII*);

- procesul-verbal de percheziție din 25.07.2016, la sediul companiei ÎCS „SEMGROUP SYSTEMS” SRL, situat în xxxxx, prin care s-a constatat că până la moment compania menționată deține în locațiune un spațiu cu suprafața de 6 m², însă acesta nu este echipat cu tehnică de birou, iar reprezentanții companiei nu s-au prezentat din luna martie 2016 pentru a plăti prețul locațiunii (*f.d. 189-207 vol. XIII*);

- procesul-verbal de ridicare din 25.07.2016 și 26.07.2016 de la BC „Victoriabank” SA, în baza ordonanței de ridicare din 23.07.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele bancare și dosarele juridice ale companiilor „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP SYSTEMS” SRL și

„BOGDAN & CO” SRL. Actele ridicare au fost anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 08.11.2016 (*f.d.13-17, vol. XVIII*);

- procesul-verbal din 28.07.2016, prin care au fost supuse examinării rulajele bancare și dosarele juridice ale companiilor „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, prin care s-au atestat circuitul mijloacelor bănești și anume acordarea creditelor bancare de către BC „Victoriabank” SA, transferul acestora către companii nerezidente în baza unor contracte de vânzare-cumpărare fictive precum și contractele de preluare a datoriilor sau de fidejusiune în vederea rambursării creditelor obținute; (*f.d.18-29 vol. XVIII*);

- procesul-verbal de ridicare din 25.07.2016 de la BC „Moldindconbank” SA, în baza ordonanței de ridicare din 23.07.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate dosarele juridice al companiilor „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL (*f.d. 13-16 vol. V*);

- procesul-verbal din 27.07.2016 (*f.d. 17 vol. V.*), prin care au fost examinate dosarele juridice al companiilor „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL și în rezultatul examinării s-a constatat:

a) Contractul de fidejusiune în original, semnat între persoana fizică, și anume inculpatul Platon Veaceslav, în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, nr. 5004 F din 06.12.2011, potrivit căruia, acesta și-a asumat obligația de a răspunde solidar cu societatea „NEGHINA-COM” SRL, pentru onorarea obligațiilor stipulate în contractul de credit nr. 50047 din 06.12.2011, în sumă de 12 000 000 USD;

b) Contractul de fidejusiune în original, semnat între persoana fizică, și anume inculpatul Platon Veaceslav, în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, nr. 57-29 PJ (F) din 01.12.2011, potrivit căruia, acesta și-a asumat obligația de a răspunde solidar cu societatea „INFOART INTERNATIONAL” SRL, pentru onorarea obligațiilor stipulate în contractul de credit nr. 57-29 PJ din 01.12.2011, în sumă de 6 000 000 USD;

c) Contractul de fidejusiune în original, semnat între persoana fizică, și anume inculpatul Platon Veaceslav, în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, nr. 2726 (F) din 01.12.2011, potrivit căruia, acesta și-a asumat obligația de a

răspunde solidar cu societatea „BOGDAN & CO” SRL, pentru onorarea obligațiilor stipulate în contractul de credit nr. 2726 din 01.12.2011, în sumă de 10 500 000 USD;

d) Contractul de vânzare-cumpărare nr. W/CI-26873/10 din 10.11.2011 între societățile „WESBURN ENTERPRISES LIMITED” și ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL în sumă de 11 500 000 USD, potrivit căruia ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL a procurat următoarele bunuri: nisip, sodă, făină, sulfat de natriu ș.a. cu mijloacele bănești obținute cu titlu de credit de la BC „VICTORIABANK” SA;

e) Rulajul descifrat de pe contul societății ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL nr. xxxxxx în MDL și USD. Din rulajul de pe contul deschis în USD se constată pentru perioada 01.01.2011-31.12.2014, operațiuni în sumă totală de 14 618 764 40 USD dintre care 11 500 000 00 constituie creditul obținut de la BC „VICTORIABANK” SA la 08.12.2011, care este expediat în aceeași zi către compania „WESBURN ENTERPRISES LIMITED”;

f) Contractul de preluare a datoriei f/nr din 07.11.2014, semnat între „GRAND IMOBILARE” SRL și „CRISTAL-IMPEX” SRL, prin care prima a preluat datoria ultimei, care reiese din contractul de credit nr. 5005 din 06.12.2011 în sumă de 11 500 000 USD;

g) Contractul de fidejusiune nr. 5005 (ZM) din 20.11.2014, semnat între „ZENIT MANAGEMENT” LP în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, prin intermediul căruia fidejutorul și-a asumat obligația de a răspunde solitar cu „GRAND IMOBILARE” SRL în fața băncii pentru onorarea obligațiilor stipulate în contractul de credit nr. 5005 din 06.12.2011, încheiat de către ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL și preluat de către „GRAND IMOBILARE” SRL în baza contractului de preluare a datoriei din 07.11.2012;

h) Copia contractului nr. 11-A din 21.11.2011 semnat între SC „NEGHINA-COM” SRL și societatea „AUGELA SYSTEMS” LLP privind vânzarea-cumpărarea tehnicii conform anexei nr. 1;

i) Rulajul descifrat de pe contul societății SC „NEGHINA-COM” SRL nr. 2251203530 deschis în USD, MDL și EUR pentru perioada 01.01.2011-31.12.2014. Potrivit datelor bancare, la 06.12.2011 societatea SC „NEGHINA-COM” SRL primește un credit în sumă de 9 500 000 00 USD, care este transferată în aceeași zi către societatea „AUGELA SYSTEMS” LLP în temeiul contractului nr. 11-A din 21.11.2011 privind procurarea de echipamente și utilaje. La 08.12.2011 societatea SC „NEGHINA-COM” SRL primește un credit în sumă de

2 200 000 00 USD, care este transferată în aceeași zi către societatea „AUGELA SYSTEMS” LLP în temeiul contractului nr. 11-A din 21.11.2011 privind procurarea de echipamente și utilaje;

j) Contractul de preluare a datoriei SC „NEGHINA-COM” SRL din 07.11.2014, de către „AGERCOM GRUP” SRL, prin care ultima preia datoria primei care reiese din contractul de credit nr. 5004 din 06.12.2011;

k) Contractul de fidejusiune nr. 5004 (ZM) din 20.11.2014, semnat între „ZENIT MANAGEMENT” LP în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, prin intermediul căruia fidejutorul și-a asumat obligația de a răspunde solitar cu „AGERCOM GRUP” SRL în fața băncii pentru onorarea obligațiunilor stipulate în contractul de credit nr. 5004 din 06.02.2011, încheiat de către „NEGHINA-COM” SRL și preluat de către „AGERCOM GRUP” SRL în baza contractului de preluare a datoriei din 07.11.2012;

l) Copia contractului de vânzare-cumpărare din 25.11.2011 între societățile „CHESTER LIMITED” și ÎCS „BOGDAN & CO” SRL;

m) Rulajul descifrat de pe conturile bancare ale companiei ÎCS „BOGDAN & CO” SRL cu nr. 22249111308 deschis în USD, potrivit căruia, în perioada 01.01.2011-31.12.2014 ÎCS „BOGDAN & CO” SRL a înregistrat operațiuni în valoare totală de 38 139 511 10 USD, printre care se enumeră: 10 500 000 00 primiți în credit la 06.12.2011 de la BC „VICTORIABANK” SA, care în aceeași zi au fost transferați către societatea „CHESTER LIMITED” în baza contractului din 25.11.2011- plata în avans pentru țevi de polietilenă;

n) Copia contractului de vânzare-cumpărare nr.C-8-SG-3 din 03.10.2012 semnat între CALDON HOLDINGS LIMITED și SEMGROUP SYSTEMS SRL;

o) Contractul de furnizare a utilajului medical nr. M/1258/F din 14.11.2011, încheiat între „SEABON LIMITED” în calitate de vânzător și ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, în calitate de cumpărător pentru suma totală de 6 300 000 dolari SUA;

- procesul-verbal de ridicare din 25.07.2016 de la BC „Victoriabank” SA, în baza ordonanței de ridicare din 23.07.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP. Actele ridicate au fost anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 08.11.2016 (*f.d.13-14, vol. XV*);

- procesul-verbal din 27.07.2016 (*f.d.15-17 vol. XV*), prin care au fost supuse examinării rulajele bancare și dosarele juridice ale companiei „ZENIT

MANAGEMENT” LP, deschise la BC „Victoriabank” SA, iar în urma examinării s-a constatat:

a) Contractul de fidejusiune nr. 2977 F din 20.11.2014, semnat între compania „ZENIT MANAGEMENT” LP, în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, prin intermediul căruia fidejutorul, adică compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP și-a asumat obligația de a răspunde solitar cu ÎCS „SEMGROUP SYSTEMS” SRL în fața băncii pentru onorarea obligațiunilor stipulate în contractul de credit nr. 2977 din 05.12.2012 în sumă de 123 900 000 MDL pe 02 file în original;

b) Contractul de fidejusiune nr. 2726 F din 20.11.2014, semnat între compania „ZENIT MANAGEMENT” LP în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, prin intermediul căruia fidejutorul, adică compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP și-a asumat obligația de a răspunde solidar cu ÎCS „BOGDAN & CO” SRL în fața băncii pentru onorarea obligațiunilor stipulate în contractul de credit nr. 2627 M din 01.12.2011 în sumă de 130 095 000 MDL pe 02 file în original;

c) Rulajul descifrat de pe conturile bancare ale companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP nr. xxxxx deschis în cadrul BC „MOLDINDCONBANK” SA în EUR, USD și MDL. Potrivit rulajului bancar de pe contul nr. xxxxx EUR, compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP a înregistrat pentru perioada 01.11.2014-31.12.2014, tranzacții în valoare totală de 43 738 345, 12 Euro pentru multiple operațiuni cum ar fi: rambursarea creditelor de la compania ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL și transferuri de solduri la cont propriu, iar din conținutul rulajului bancar de pe contul nr. xxxxx USD, compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP a înregistrat pentru perioada 01.11.2014-31.12.2014 tranzacții în valoare totală de 23 928 371 73 USD pentru operațiuni cum ar fi: rambursarea creditelor de la compania „AGERCOM GRUP”, „GRAND IMOBILIARE”, „BRISAS INVESTMENT”, plata în avans pentru materiale de construcție ș.a. Totodată, din conținutul rulajului bancar de pe contul nr. xxxxx MDL, compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP a înregistrat pentru perioada 01.11.2014-31.12.2014 tranzacții bancare în valoare totală de 140 033 15 MDL pentru multiple operațiuni cum ar fi: achitarea taxei de stat și de executare a contractelor de preluare a datoriilor, achitarea diferitor comisioane, vânzare de valută ș.a. (f.d.15-17, vol. XV);

- procesul-verbal de ridicare din 25.07.2016 de la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, în baza ordonanței de ridicare din 23.07.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei nerezidente „VEB SOLUTION CORPORATION” din cadrul băncii menționate. Actele ridicate au fost anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 14.11.2016 (*f.d. 228-248, vol. X*);

- procesul-verbal din 26.07.2016, prin care au fost examinate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei nerezidente „VEB SOLUTION CORPORATION” din cadrul BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, prin care s-a constatat că la 12.11.2014, prin operațiunea „Încasare SWIFT” au fost efectuate 2 tranzacții în sumă de 3 000 492 dolari SUA (echivalentul a 44 696 529 lei) și 24 999 992 dolari SUA (echivalentul a 372 409 880,83 lei). Pe același cont bancar, la 13.11.2014, a fost efectuată tranzacția „Plata SWIFT” în sumă de 28 000 000 dolari SUA (echivalentul a 417 992 400 lei). Notele de plată nr. 059688 din 12.11.2014 și nr. 643789 din 12.11.2014, cu conținutul operațiunii „Transferarea soldului BNY Cust RRN” în sumă de 24 999 992 dolari SUA și respectiv „Plata la termen pentru materiale de construcții contract f/n din 06.11.2014” în sumă de 3 000 492 dolari SUA. La notele de plată respective este anexată copia autenticată a contractului de vânzare-cumpărare din 06.11.2014, în limba rusă și engleză, încheiat între companiile „VEB SOLUTION CORPORATION” și „ISMIDA ALLIANCE” LTD, cu valoarea orientativă a tranzacției de 3 000 500 dolari SUA obiectul contractului fiind materiale de construcție. Ordin de plată în valută străină nr. 1 din 13.11.2014, plătitor compania „VEB SOLUTION CORPORATION” și destinatar compania „ANKOR GETAWAY” LP, cu suma tranzacției de 28 000 000 dolari SUA, descrierea operațiunii fiind „Plata la termen pentru materiale de construcții”. La ordinul de plată este anexată copia contractului de vânzare-cumpărare din 07.11.2014, în limba rusă și engleză, încheiat între companiile „VEB SOLUTION CORPORATION” și „ANKOR GETAWAY” LP, obiectul contractului fiind materiale de construcție, valoarea contractului 28 000 000 dolari SUA (*f.d. 249-250, vol. X*);

- procesul-verbal de ridicare din 10.11.2016 de la „BANCA DE ECONOMII” SA, în baza ordonanței de ridicare din 07.11.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei nerezidente „ISMIDA ALLIANCE” LTD din cadrul băncii

menționate. Actele ridicate au fost anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 10.11.2016 (*f.d. 167-172, vol. X*);

- procesul-verbal din 10.11.2016 privind examinarea rulajelor bancare și a dosarului juridic al companiei nerezidente „ISMIDA ALLIANCE” LTD din cadrul „BANCA DE ECONOMII” SA, prin care s-a constatat că conform extrasului din contul bancar nr. xxxxx în euro al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD pentru perioada 01.11.2014-01.12.2014, la 11.11.2014, pe contul respectiv al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD este transferată suma de 2 419 500 euro de către „JOLIET TRADING” LP, conform ordinului de plată nr. MD43BS000002224703087982 efectuat în baza contractului din 05.11.2014. Ulterior, la 12.11.2014 suma respectivă este convertită în dolari SUA în contul bancar nr. xxxxx, la fel care aparține companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD. Conform extrasului din contul bancar nr. xxxxx în dolari USD al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD pentru perioada 01.11.2014-01.12.2014, s-a constatat că la 12.11.2014, pe contul respectiv al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD este convertită suma de 3 012 900 dolari USD din contul nr. xxxxx în euro al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD. Ulterior, la aceeași dată 12.11.2014, suma de 3 000 500 dolari SUA este transferată către contul nr. xxxxx ce aparține companiei „VEB SOLUTIONS CORPORATION”, cu sediul în Republica Panama, potrivit contractului fără număr din 06.11.2014, destinația fiind „plata pentru materiale de construcții” (*f.d.169-170, vol. X*);

- procesul-verbal de ridicare din 11.11.2016 de la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, în baza ordonanței de ridicare din 07.11.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate cererile de deschidere a conturilor bancare depuse de către inculpatul Platon Veaceslav la banca menționată, precum și rulajele și informația cu referire la beneficiarul efectiv al acestora. Actele ridicate au fost anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 11.11.2016 (*f.d. 129-130, vol. VIII*);

- procesul-verbal din 11.11.2016, prin care au fost examinate cererile de deschidere a conturilor bancare depuse de către inculpatul Platon Veaceslav la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, precum și rulajele și informația cu referire la beneficiarul efectiv al acestora. În urma examinării actelor menționate, s-a constatat că în perioada 18.05.2015-14.01.2016, la contul nr. xxxxx deschis de către persoana fizică Platon Veaceslav la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, a fost transferată suma totală de 5 387 450 lei de la compania nerezidentă „TAYRA

LIMITED”, ceea ce probează că beneficiarul efectiv al nerezidentei este inculpatul Platon Veaceslav. Actele examinate au fost anexate prin ordonanța din 11.11.2016 (*f.d. f.d. 131-132, 133-134, vol. VIII*);

- procesul-verbal de ridicare din 24.10.2016, prin care a fost ridicat de la BC „VICTORIABANK” SA dosarul juridic și rulajele conturilor companiei „TAYRA LIMITED”. Actele ridicate au fost anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 04.11.2016 (*f.d. 58-59, vol. XII*);

- procesul-verbal de examinare din 04.11.2016 a actelor ridicate de la bancă, în rezultatul căror s-a constatat legătura între inculpatul Platon Veaceslav și compania „TAYRA LIMITED” și anume că acesta este gestionarul companiei nominalizate, iar compania este gestionată de la aceleași adrese IP ca și compania „ANKOR GETAWAY” LP (*f.d. 62-65, vol. XII*);

- procesul-verbal de ridicare din 25.07.2016 de la CIA „ASITO” SA, în baza ordonanței de ridicare din 23.07.2016, prin care au fost ridicate de la compania menționată actele ce conțin informații financiare și anume: decizia Consiliului de Administrație a CIA „ASITO” SA cu privire la majorarea capitalului social, cu participarea companiei „CALMVIEW SERVICES LIMITED”, acte de verificare între CIA „ASITO” SA și „CALMVIEW SERVICES LIMITED”, contracte semnate între CIA „ASITO” SA și „CALMVIEW SERVICES LIMITED”. Actele ridicate au fost anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 17.08.2016 (*f.d. 96, vol. VIII*);

- procesul-verbal din 17.08.2016, prin care au fost examinate actele ridicate de la CIA „ASITO” SA, astfel că s-a constatat întreaga procedură prin care CIA „ASITO” SA, a devenit asociat în cadrul companiei „PAVRAPID” SRL, precum și modalitatea de vânzare a cotei-părți din aceasta. Aceste acte au fost anexate la materialele cauzei prin ordonanța din 17.08.2016 (*f.d. 97-98, 99-100, vol. VIII*);

- procesul-verbal de ridicare din 02.09.2016, prin care au fost ridicate de la Serviciul Prevenire și Combatere a Spălării Banilor adresele IP de la care au fost gestionate companiile ce aparțin inculpatului Platon Veaceslav, precum: „TAIWAN ELECTRO” LP; „DORMINO PROJECT” LP; „WESTBURN ENTERPRISES LIMITED”; „RONIDA INVEST” LP; „ANKOR GETAWAY” LP; „SOHOTRACK IMPEX” LLP; „NORD FJORD GRUPPEN” LLP; „ELAND SUPPORT” LP; „ALAND FORWARDING” LP; „ELVARO SOLUTIONS” LP; „CALMVIEW SERVICES” LP; „DENISON LIMITED”; „MIRABAX INVESTMENTS” LTD; „TAYRA LIMITED”; „LIBERTON LIMITED”; „ALARO BUSINESS” LP; „SVERIGE GRUPPEN” LP; „CARDITEKS COMMERCE” LP; „BRIMSLEY TRADING” LP; „AZYOL DEVELOPMENT” LP; „ABBERTON

CONSULTANTS” LP; „SIMPEX” LTD; „COLBRIHGT KIMITED”; „GEREVIT TRADE LIMITED” (f.d. 12-14, vol. VII);

- procesul-verbal de examinare din 11.11.2016 (f.d.193-197, vol. VI), prin care s-a constatat că compania „ANKOR GETAWAY” LP, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, companie ce aparține inculpatului Platon Veaceslav și prin intermediul căreia a sustras suma de 28 000 000 dolari SUA de la „BANCA DE ECONOMII” SA, la efectuarea transferurilor bancare, gestiona conturile de la distanță, utilizând mai multe IP adrese, și anume: 164.138.220.49, 178.33.209.195, 185.29.8.155, 91.233.249.42 46.101.34.215, 46.167.245.173, 46.183.221.153, 46.38.63.108, 62.244.4.122, 91.219.237.59, 91.233.244.66, 91.233.249.42, 176.107.192.2 94.244.60.238, 178.33.93.88 și 95.133.77.231.

În procesul examinării acestor adrese de IP în cadrul ședințelor de judecată, s-a constatat că de la aceste adrese IP au mai fost accesate conturile bancare ale altor companii ce aparțin inculpatului Platon Veaceslav, deși inculpatul fiind audiat în cadrul urmăririi penale a negat orice legătură cu compania „ANKOR GETAWAY” LP, menționând că nu cunoaște această companie sub nici o formă.

Totodată, instanța de apel a remarcat, că prima instanță a indicat, că din investigațiile efectuate s-a constatat că un grup de persoane juridice rezidente și nerezidente, cu conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA și „TRASTA KOMERCBANKA” au efectuat tranzacții bancare, utilizând IP adrese identice cu cele folosite de către compania „ANKOR GETAWAY” LP, după cum urmează:

IP 164.138.220.49: - utilizată de către compania „TAYRA LIMITED”, prin conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA” și BC „MOLDINDCONBANK” SA, care în perioada 30.01.2015 – 11.02.2016 a transferat 4 809 200 MDL către contul învinuitului Platon Veaceslav, xxxxx, deschis la BC „Moldova Agroindbank” SA, având ca destinație „plata pentru servicii”, iar restul mijloacelor financiare în sumă de 327 374 EUR au fost transferate pe contul de card corporativ, nr. xxxxx, deschis la BC „MOLDINDCONBANK” S.A., utilizat tot de către Platon Veaceslav;

IP 178.33.209.195: - utilizată de către compania SOHOTRACK IMPEX LLP, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care în perioada 01.10.2014 – 18.02.2016 a transferat sub formă de împrumut mijloace bănești în sumă totală de 14 938 964 RUB către contul bancar nr. xxxxx deschis la banca rusească „SBERBANK OF RUSSIA” OAO de către persoana fizică, Cobaleva Elina xxxxx, a.n. xxxxx, în același timp deținătoare a cetățeniei Federației Ruse, fosta soție a

inculpatului Platon Veaceslav, iar mijloacele bănești transferate de către „SOHOTRACK IMPEX” LLP către persoana fizică, Cobaleva Elina xxxxx, reprezintă ajutor acordat de către inculpatul Platon Veaceslav pentru întreținerea copilului acestora, xxxxx;

- utilizată de către compania „TAYRA LIMITED”, prin conturile deschise la BC „VICTORIABANK” SA, care în perioada 12.08.2013 – 30.04.2014 a transferat mijloacele financiare în sumă de 160 000 EUR (2 893 268 MDL) pe contul de card corporativ nr. xxxxx, deschis la BC „VICTORIABANK” SA, utilizat de către inculpatul Platon Veaceslav;

IP 185.29.8.155: - utilizată de către compania „ABBERTON CONSULTANTS LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, prin conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care la 01.04.2015 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 150 000 USD de la compania „INTERCHEM ENTERPRISES” LTD, înregistrată în Belize, conturile deschise la „ABLV BANK”, nr. contului xxxxx, beneficiar efectiv este Popușoi Constantin, xxxxx;

- utilizată de către „SVERIGE GRUPPEN” LP, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care la 25.09.2015 a transferat mijloace bănești în sumă totală de 40 009 USD companiei nerezidente „APOLLO CAPITAL INVEST” LTD, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA;

IP 91.233.249.42: - utilizată de către compania „STOCK TRADING” SRL, cod fiscal xxxxx, prin conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 12.12.2011 a primit un credit bancar, ulterior le-a convertit și a transferat 4 899 916 USD în contul companiei „WESTBURN ENTERPRISES LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care de asemenea în diferite perioade, în momentul gestionării conturilor bancare, utilizează IP adresa nr. 91.233.249.42;

- utilizată de către „MIRABAX INVESTMENTS” LTD, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA” și BC „MOLDINDCONBANK” SA, care în perioada 27.11.2013 – 24.12.2013, a primit în cont mijloace bănești în sumă de 565 962 589 USD și 61 112 957 EUR de la executorul judecătoresc, Zmeu Nicolae, xxxxx, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, prin încasările forțate efectuate din conturile corespondente ale băncilor rusești OAO „RUSSKIY ZEMELNIY BANK” și, având la bază ordonanțele judecătorești nr. 2p o-102 13 din 05.11.2013;

IP 62.244.4.122: - utilizată de către „CHESTER NZ LIMITED”, înregistrată în Noua Zeelandă, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 06.12.2011 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 10 500 000 USD de la societatea „BOGDAN & CO” SRL, conturile deschise la BC „VICTORIABANK” SA. Sursa mijloacelor bănești transferate de către „BOGDAN & CO” SRL constituie creditul bancar nr. 2726 din 06.12.2011 acordat de către BC „VICTORIABANKS” SA;

- utilizată de către „MALLOW INVEST” LTD, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 13.11.2014 a transferat 1 492 200 USD în contul companiei nerezidente „SVERIGE GRUPPEN” LP, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, având ca bază plata pentru echipament de construcție;

IP 46.101.34.215: - utilizată de către compania „SOHOTRACK IMPEX” LLP, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care în perioada 24.03.2016 – 31.03.2016 a transferat mijloace bănești în sumă totală de 2 376 000 USD în contul companiei „GRANELL PTY” LTD, înregistrată în Africa de Sud, conturile deschise la „ABLV BANK”, nr. contului xxxxx, a cărei beneficiar efectiv este Popușoi Constantin, xxxxx;

- utilizată de către compania „LIBERTON LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care în perioada 28.11.2012 – 23.05.2014 a transferat mijloace bănești în sumă totală de cca 13 103 000 Ruble rusești în contul companiei „CASSIA HOLDINGS LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”;

IP 91.219.237.59: - utilizată de către compania „WESTBURN ENTERPRISES LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA” și BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 02.11.2011 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 4 000 000 USD de la societatea „STEALZ” SRL, cod fiscal xxxxx, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA. Sursa mijloacelor bănești transferate de către societatea „STEALZ” SRL constituie un credit bancar acordat la 02.12.2011 de către BC „MOLDINDCONBANK” SA;

- utilizată de către compania „DENISON LIMITED”, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA și „TRASTA KOMERCBANKA”, care în perioada 26.12.2012 – 22.01.2014 a primit în cont suma totală de 1 808 523 326 USD de la executorul judecătoresc, Mocan Svetlana, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, având la bază ordonanța judecătorească nr. 137-465

2012 din 05.12.2012;

IP 176.107.192.2: - utilizată de către compania „SEABON LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 01.12.2011 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 6 300 000 USD de la societatea „INFOART INTERNATIONAL” SRL, cod fiscal xxxxx, conturile deschise la BC „VICTORIABANK” S.A. Sursa mijloacelor bănești constituie creditul bancar nr. 57-29PJ în sumă de 6 300 000 USD, acordat de către BC „VICTORIABANK” SA;

- utilizată de către compania „AUGELA SYSTEMS” LP, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA și „TRASTA KOMERCBANKA”, care la 06.12.2011 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 11 700 000 USD de la societatea „NEGHINA COM” S.R.L., cod fiscal xxxxx, conturile deschise la BC „VICTORIABANK” SA. Sursa mijloacelor bănești constituie creditul bancar nr. 5004 în sumă de 11 700 000 USD, acordat de către BC „VICTORIABANK” SA;

- utilizată de către compania O.O.O. „УК ЦТРОЙСЕРВИС”, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 28.04.2015 a transferat mijloace bănești în sumă de 1 229 500 USD în contul companiei „ABBERTON CONSULTANTS LIMITED”, deschis la BC „MOLDINDCONBANK” SA;

IP 91.233.244.66: - utilizată de către compania „STAMTRADE SERVICES LIMITED”, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 13.01.2014 a transferat mijloace bănești în sumă totală de 6 385 383,86 USD executorului judecătoresc Miron Iacob, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, având la bază plata pentru bunurile procurate de către „TRANS WORLD ENTERTAINMENT” SRL la licitația petrecută în data de 31.12.2013 în baza anunțului publicat la 13.12.2013, conform contractului de fidejusiune din 30.12.2013;

- utilizată de către compania „SEABON LIMITED”, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care în perioada 17.03.2011 – 20.09.2013 a primit în cont mijloace bănești în sumă totală de cca 48 778 933 EUR, 2 791 317 495 USD și 4 631 544 860 Ruble rusești de la executorii judecătorești, Mocan Svetlana și Chihai Anatolie, conturile deținute la BC „MOLDINDCONBANK” SA, având la bază ordonanțele judecătorești nr. 2po-497/10 din 14.10.2010, 2p/o-3134/13 din 26.04.2013 și 2po-1207/2013 din 05.12.2013;

IP 78.111.187.92: - utilizată de către compania „VALEMONT PROPERTIES” LTD, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care în perioada

02.07.2012–15.10.2012 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 414 657 708 USD de la executorul judecătoresc, Mocan Svetlana, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, având la bază ordonanța judecătorească 2p/o-1104/2012 din 27.04.2012;

Totodată, la 07.09.2012, compania „VALEMONT PROPERTIES” LTD, prin conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA a transferat 250 980 EUR companiei FA „SVIRIDOVA KNEIPPSTRAE”, înregistrată în Germania, conturile deschise la „UNICREDIT BANK AG HYPOVEREINSBANK”, având la bază plata pentru autoturismele de model „BENTLEY”, xxxxx;

- utilizată de către compania „SOHOTRACK IMPEX” LLP, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care la 16.09.2014 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 200 000 USD de la compania „MISER DEVELOPMENT LIMITED”, înregistrată în Insulele Virgine Britanice, conturile deschise la banca din Letonia „JSC CITADELE BANKA”;

IP 178.33.93.88: - utilizată de către compania „APOLLO CAPITAL INVEST” LTD, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care în perioada 13.04.2016 – 20.06.2016 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 31 267 000 MDL de la societatea „INAMSTRO” SRL, cod fiscal xxxxx, având la bază plata în avans pentru teren. Totodată, la 25.06.2015 compania „APOLLO CAPITAL INVEST” LTD a transferat mijloace bănești în sumă de 60 318 USD societății „BOGDAN & CO” SRL, cod fiscal xxxxx, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” S.A., având la bază contractul de fidejusiune nr. 2306 din 23.06.2015 (*f.d. 193-197, vol. VI*);

- procesul-verbal de ridicare din 01.07.2016 de la „BANCA DE ECONOMII” SA, în baza ordonanței de ridicare din 27.06.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele bancare și dosarele juridice pentru companiile ale ÎCS „Air Clasica” SRL, „Alutus Com” SRL, „Alvaro Grup” SRL, „Asigromex” SRL, „Biro Media” SRL, „Caritas Group” SRL, „Citadina-Mob” SRL, „Danmira” SRL, „Dasler Com” SRL, „Provolirom” SRL, „Storad Grup” SRL, „Talnes” SRL, „Timol Impex” SRL, „Univet Invest” SRL, „Voximar-Com” SRL, precum și dosarele juridice în original „Decfin Grup” SRL, „Finprofilux” SRL, „Liramex-Com” SRL (*f.d.12-15, vol. X*);

- procesul-verbal de ridicare din 04.07.2016 de Serviciul de Prevenire și Spălarea Banilor a CNA, în baza ordonanței de ridicare din 04.07.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele

bancare ale companiilor „SPECTRA VENTURES” LLP, „CONVERSUM LOGISTICS” LP, „GLOBUS CORPORATION” LP, „MANAGEMENT” LP, „TRANSMARK EXPORT” LP, „GENYRAL TRADE” LP, deschise la „AS PRIVATBANK”, Letonia. Actele ridicate au fost anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța din 18.08.2016; (*f.d. 7, 34¹-34³, vol. X*);

- procesul-verbal de ridicare din 07.11.2016 de Serviciul de Prevenire și Spălarea Banilor a CNA, în baza ordonanței de ridicare din 07.11.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele bancare ale companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP, deschise la „AS PRIVATBANK”, Letonia. Actele ridicate au fost anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța din 11.11.2016 (*f.d. 48-160 vol. X*);

- procesul-verbal din 08.11.2016 privind examinarea rulajelor bancare ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 01.07.2016, de la SA „BANCA DE ECONOMII”, situată în xxxxx, în baza ordonanței de ridicare din 27.06.2016, autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 01.07.2016; rulajelor bancare ale „AS PRIVATBANK”, Letonia, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 04.07.2016, de la Serviciul de Prevenire și Spălarea Banilor a CNA, în baza ordonanței de ridicare din 04.07.2016, autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 04.07.2016; rulajelor bancare ale „AS PRIVATBANK”, Letonia, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 08.11.2016, de la Serviciul de Prevenire și Spălarea Banilor a CNA, în baza ordonanței de ridicare din 07.11.2016, autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 07.11.2016; rulajelor bancare ale „TRASTA KOMERCBANKA”, Letonia, ridicate prin proces-verbal de ridicare din 08.11.2016, de la Serviciul de Prevenire și Spălarea Banilor a CNA, în baza ordonanței de ridicare din 07.11.2016, autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 07.11.2016. În rezultatul examinării rulajelor bancare s-a constatat că la 19.11.2014, „Banca de Economii” SA a acordat un credit bancar în sumă de 10 002 630 EUR, companiei „CARITAS GROUP” SRL, ulterior mijloacele creditare au fost transferate companiei nerezidente „SPECTRA VENTURES” LP, conturile deschise la „AS PRIVATBANK”, Letonia, având ca destinație „plata în avans pentru mobilă” (*f.d. 16-34, vol. X*).

Ulterior, „SPECTRA VENTURES” LP, transferă suma de 10 002 530 EUR în contul companiei nerezidente „CONVERSUM LOGISTICS” LP, având ca destinație „plata pentru mobilă”. În continuare, cu scopul deghizării originii mijloacelor bănești și atribuirea unui aspect legal, „CONVERSUM LOGISTICS” LP transferă

mijloacele bănești către „AS PRIVATBANK”, având ca destinație rambursarea overdraftului în sumă de 10 002 530 EUR acordate companiei „GLOBUS CORPORATION” LP. În aceeași zi, sub formă de acordare a overdraftului, „AS PRIVATBANK” transferă suma de 10 002 530 EUR companiei „GLOBUS CORPORATION” LP, ulterior ultima transferă mijloacele financiare în sumă de 10 000 000 EUR în conturile din „AS PRIVATBANK” ale companiei „GENYRAL TRADE” LP, cu destinația „plata pentru mobilă”.

Totodată, la 19.11.2014, „Banca de Economii” SA a acordat un credit bancar în sumă de 10 000 000 EUR societății „PROVOLIROM” SRL, ulterior mijloacele creditare au fost transferate în contul companiei „NORD” LP, cu destinația „plata în avans pentru materiale de construcție”. În continuare, compania „NORD” LP transferă suma de 10 000 000 EUR companiei „DELTA MANAGEMENT” LP, conturile deschise la „AS PRIVATBANK”, având ca destinații „plata pentru utilaj în construcție”, ulterior, cu scopul deghizării originii mijloacelor bănești și atribuirea unui aspect legal, „DELTA MANAGEMENT” LP transferă mijloacele bănești către „AS PRIVATBANK”, având ca destinație rambursarea overdraftului în sumă de 10 000 000 EUR acordate companiei „TRANSMARK EXPORT” LP. În aceeași zi, sub formă de acordare a overdraftului, „AS PRIVATBANK” transferă suma de 10 000 000 EUR companiei „TRANSMARK EXPORT” LP, ulterior mijloacele financiare primite în cont, „TRANSMARK EXPORT” LP, le divizează și efectuează două plăți a câte 5 000 000 EUR companiei „GENYRAL TRADE” LP, având ca destinații „plata pentru mobilă” și „plata pentru utilaj în construcție”;

Ulterior, la 19.11.2014, din mijloacele bănești în sumă totală de 20 000 000 EUR, primite în cont de la „GLOBUS CORPORATION” LP și „TRANSMARK EXPORT” LP, compania „GENYRAL TRADE” LP transferă 13 579 228 EUR către compania „ZENIT MANAGEMENT” LP, conturile deschise la „AS PRIVATBANK”, nr. contului xxxxx, având ca destinație „plata pentru materiale de construcție”. În aceeași zi, compania „ZENIT MANAGEMENT” LP transferă soldul în sumă de 13 579 228 EUR din contul din „AS PRIVATBANK” către contul deschis la BC „VICTORIABANK” SA.

Totodată s-a mai constatat că, la 20.11.2014, „Banca de Economii” SA acordă un credit bancar în sumă de 28 000 000 EUR companiei „CARITAS GROUP ”SRL, ulterior mijloacele creditare sunt transferate în contul companiei „SPECTRA VENTURES” LLP, având ca destinație „plata în avans pentru materiale de construcție”.

În aceeași zi - 20.11.2014, „Banca de Economii” SA acordă un credit bancar în sumă de 95 000 000 MDL, aceleiași companii – „CARITAS GROUP” SRL, iar ulterior mijloacele creditare sunt convertite și transferate 4 997 370 EUR în contul companiei „SPECTRA VENTURES” LLP, având ca destinație „plata în avans pentru mobilă”.

În continuare, din mijloacele bănești primite în cont de la „CARITAS GROUP” SRL, compania „SPECTRA VENTURES” LLP transferă suma de 32 450 000 EUR în contul companiei „CONVERSUM LOGISTICS” LP, având ca destinație „plata pentru materiale de construcții”. În continuare, cu scopul deghizării originii mijloacelor bănești și atribuirea unui aspect legal, „CONVERSUM LOGISTICS” LP transferă mijloacele bănești către „AS PRIVATBANK”, având ca destinație rambursarea overdraftului în sumă de 32 450 000 EUR acordate companiei „GLOBUS CORPORATION” LP.

În aceeași zi, sub formă de acordare a overdraftului, „AS PRIVATBANK” transferă suma de 32 450 000 EUR, companiei „GLOBUS CORPORATION” LP, ulterior ultima transferă mijloacele financiare în sumă de 32 450 000 EUR în conturile din „AS PRIVATBANK” ale companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP, nr. contului xxxxx, având ca destinația „plata pentru materiale de construcție”. Tot, în aceeași zi, din suma primită în cont, compania „ZENIT MANAGEMENT” LP transferă soldul în sumă de 10 282 650 EUR din contul din „AS PRIVATBANK” către contul deschis la BC „VICTORIABANK” SA;

- procesul-verbal de ridicare din 14.11.2016, de la BC „MOLDINDCONBANK” SA, prin care a fost ridicat dosarul juridic și rulajele bancare ale companiei nerezidente „TAYRA LIMITED”. Acte anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța din 15.11.2016 (*f.d. 14-16, vol. XIV; f.d. 8-9, vol. XIV*);

- procesul-verbal de examinare din 15.11.2016, în rezultatul căruia s-a constatat legătura între inculpatul Platon Veaceslav și compania „TAYRA LIMITED” și anume că acesta este gestionarul companiei nominalizate, iar compania este gestionată de la aceleași adrese IP ca și compania „ANKOR GETAWAY” LP (*f.d. 11-13, vol. XIV*);

- scrisoarea BNM din 01.07.2016 sub nr. 09-02113/60/2567, la care a fost anexat raportul făcut de compania KROLL pentru perioada 04-25.11.2014 referitor la situația financiară de la „BANCA DE ECONOMII” SA. Potrivit acestui raport, compania KROLL, constată că mijloacele reale care au fost sustrase în perioada 04-25.11.2014 de la „BANCA DE ECONOMII” SA, este în sumă de 5

miliarde lei, ca urmare a creditării companiilor „VOXIMAR COM” SRL, c.f. xxxxx, „DRACARD” SRL, c.f. xxxxx, „PROVOLIROM” SRL, c.f. xxxxx și „CARITAS GROUP” SRL, c.f. xxxxx, de către „BANCA DE ECONOMII” SA (f.d. 89-99, vol. I);

- scrisoarea din 20.09.2016 sub nr. 09-03113/41/3479, expediată în adresa Procuraturii Anticorupție de către BNM și suplimentar prin scrisoarea din 27.09.2016 sub nr. 09-03113/42/3572 s-a stabilit, că grupul de persoane fizice și juridice care fac parte din așa-numitul „Grup Platon”, adică acționează concertat potrivit prevederilor legislației în vigoare, printre aceste fiind: „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, inclusiv companiile nerezidente pe contul cărora au fost transferate mijloacele financiare. În asemenea circumstanțe, însăși modul de acționare a acestor companii denotă faptul, că acestea sunt gestionate de aceeași persoană și anume de către inculpatul Platon Veaceslav, chiar dacă au înregistrați oficial în calitate de administratori sau fondatori alte persoane fizice. Actele au fost anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța din 14.11.2016 (f.d.77-79, 81-82, vol. I).

De asemenea instanța de apel a menționat că, având în vedere faptul că prin încheierea din 15.02.2017, inculpatul Platon Veaceslav a fost înlăturat din ședința de judecată în legătură cu încălcarea gravă a ordinii, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 368 Cod de procedură penală, a dat citire declarațiilor inculpatului, depuse de către acesta la faza urmăririi penale, deoarece ulterior, după completarea învinuirii prin ordonanța din 16.11.2016, inculpatul Platon Veaceslav a refuzat să facă careva declarații (f.d. 6, vol. XXX), (f.d. 45-47, 48-51, vol. III), iar declarațiilor depuse i s-a dat apreciere în conformitate cu prevederile legale.

Instanța de apel, susținând concluziile primei instanțe privind corecta constatare și confirmare a vinovăției imputate inculpatului Platon Veaceslav de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal a remarcat în acest sens, că prima instanță și-a motivat temeinic concluziile, însușindu-le prin expunerea acestora în textul deciziei sale așa cum acestea au fost formulate în sentință.

În acest sens instanța de apel a remarcat că, prima instanță în textul sentinței pronunțate a menționat faptul, că anume inculpatul Platon Veaceslav xxxxx a fost gestionarul și beneficiarul efectiv al companiilor „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL,

„SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, precum și beneficiarul efectiv al mijloacelor financiare obținute în rezultatul creditării celor cinci companii de către BC „VICTORIABANK” SA, fapt ce a fost dovedit prin declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată precum și probele materiale cercetate.

În susținerea acestor concluzii au fost indicate de către prima instanță declarațiile martorului *Natalia Politov-Cangaș*, care audiată în ședința de judecată, fiind prevenită de răspundere penală în conformitate cu prevederile art. 312 Cod penal, a declarat instanței că companiile enumerate au fost influențate de către inculpatul Platon Veaceslav prin folosirea serviciilor acestor companii pentru deschiderea conturilor și pentru ca mai departe să devină beneficiarul banilor din bancă. Inculpatul Platon Veaceslav a folosit companiile respective prin intermediul directorilor acestora, prin procuri și, în general, prin folosirea serviciilor acestor companii. Martorul a mai declarat, că la primirea creditelor de către companiile „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL în anul 2011, deși nu era în țară a fost contactată de către inculpatul Platon Veaceslav pentru a urgenta încheierea contractelor de credit, fapt ce denotă că inculpatul de facto este beneficiarul efectiv al companiilor sus-menționate.

Instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, care a respins argumentul apărării precum, că declarațiile martorului Politov-Cangaș Natalia urmează a fi apreciate critic din motiv că aceasta ar fi relatat în ședința de judecată că a avut un conflict cu inculpatul, deoarece în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată martorul a fost prevenit de răspundere penală ce o poartă în ordinea stabilită de art. 312 Cod penal, iar declarațiile acestuia au fost analizate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța constatând că acestea coroborează cu celelalte probe cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Instanța de apel la acest capitol de asemenea a remarcat, că prima instanță corect a concluzionat, că deși în cadrul ședinței de judecată martorul Politov-Cangaș Natalia a declarat, că într-adevăr ar fi avut careva conflict cu inculpatul Platon Veaceslav, dar le-a considerat doar ca niște divergențe de opinii, deoarece nici nu ține minte care a fost motivul acestora, precum și dacă acest motiv este legat de acordarea creditelor neperformante, însă aceste afirmații ale martorului nu pot constitui temei pentru a da o apreciere critică ca fiind subiective declarațiilor martorului în general, or, acestea relatează doar despre o neînțelegere în procesul activității comune.

În opinia instanței de apel prima instanță în mod întemeiat a pus la baza concluziilor sale și declarațiile martorului *Ilan Șor*, care fiind prevenit de răspunderea penală ce o poartă în ordinea stabilită de art. 312 Cod penal a declarat în ședința de judecată, că companiile inculpatului Platon Veaceslav sunt „CRISTAL-IMPEX” și „NEGHINA-COM” și că, deși inculpatul Platon Veaceslav nu avea careva împuterniciri legale de a reprezenta companiile „NEGHINA-COM” SRL și ÎCS „CRISTAL-IMPEX”, dar el s-a prezentat ca fiind proprietarul acestora, iar acest lucru era cunoscut.

Corectă a fost considerată de către instanța de apel și concluzia primei instanțe, că declarațiile martorului *Corneliu Popovici* confirmă și ele că anume inculpatul Platon Veaceslav a fost gestionarul și beneficiarul efectiv al companiilor „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, deoarece acesta a relatat în ședințele de judecată, că din analiza tuturor documentelor legate de creditarea acelor 4 companii („NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, și „BOGDAN & CO” SRL), inculpatul Platon Veaceslav era oficial beneficiar efectiv al uneia din companii, rezident al Ucrainei, care pentru unul din aceste credite a constituit gajul unui pachet de acțiuni de la BC „MOLDINCONBANK” SA.

În același sens instanța de apel a stabilit, că prima instanță corect a reținut și declarațiile martorului *Stela Pahomi*, care a declarat în ședința de judecată, că ea cunoaște faptul că inculpatul Platon Veaceslav era proprietarul de-facto al mai multor companii cum ar fi „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, deoarece în activitatea sa, primea nemijlocit de la acesta indicații legate de activitatea companiilor respective; declarațiile martorilor *Neghina Lilia*, *Curtuoglo Nicolae* și *Vrabie Tudor*, prin care se confirmă că beneficiarul efectiv al companiei „NEGHINA-COM” SRL era de asemenea inculpatul Platon Veaceslav, deoarece aceasta era administrată *de facto* de contabila Lupușor Lucia, care era o persoană din anturajul apropiat al inculpatului.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe că faptul că beneficiarul efectiv al companiilor „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL era inculpatul Platon Veaceslav se mai confirmă prin probe materiale, care au fost administrate în cadrul urmăririi penale, cercetate în prima instanță și verificate în cadrul ședinței instanței de apel.

Astfel, conform procesului-verbal de percheziție din 25.07.2016 la sediul companiei ÎCS „BOGDAN & CO” SRL situat în xxxxx a fost înfăptuită percheziție și în rezultatul acesteia s-a constatat că de la 01.01.2016, compania menționată nu mai deține sediul pe adresa indicată (f.d. 145-149, vol. XIII);

Potrivit procesului-verbal de percheziție din 25.07.2016, la sediul companiei ÎCS „SEMGROUP SYSTEMS” SRL situat în xxxxx, s-a constatat că până la moment compania menționată deține în locațiune un spațiu cu suprafața de 6 m², însă acesta nu este echipat cu tehnică de birou, iar reprezentanții companiei, nu s-au prezentat din luna martie 2016 pentru a plăti prețul locațiunii (f.d. 189-207 vol. XIII).

Totodată, percheziții la sediile „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL nu a fost posibil de efectuat, din motiv că la adresele oficiale ale acestora nu-și desfășoară activitatea asemenea companii.

Așadar, instanța de apel a indicat, că anume ținând cont de rezultatele acțiunilor de urmărire penală menționate în coroborare cu declarațiile martorilor indicați supra, prima instanță a considerat în mod întemeiat că se constată faptul că companiile „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL nu au avut nicio activitate, totodată fiind stabilit faptul că înregistrați în calitate de administratori erau cetățeni din Ucraina, cu scopul de a crea imposibilitatea de identificare a persoanelor responsabile de acțiunile care emană de la aceste companii.

Instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, care a conchis, că în asemenea circumstanțe se constată faptul că aceste companii au fost create sau dobândite de către inculpatul Platon Veaceslav cu scopul de a fi utilizate în asemenea scheme infracționale, pentru a crea impedimente la documentarea acțiunilor ilicite comise de către persoanele care gestionează de facto activitatea lor.

În susținerea acestor concluzii ale primei instanțe instanța de apel a menționat că acestea sunt corecte și corespund materialelor cauzei, deoarece potrivit proceselor-verbale de ridicare din 25.07.2016 și 26.07.2016 de la BC „VICTORIABANK” SA, în baza ordonanței de ridicare din 23.07.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, au fost ridicate rulajele bancare și dosarele juridice ale companiilor „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-

COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL (f.d. 13-17 Vol. XVIII), acestea fiind supuse examinării prin procesul-verbal din 28.07.2016, (f.d. 18-29 vol. XVIII), în urma cărora s-a atestat circuitul mijloacelor bănești și anume acordarea creditelor bancare de către BC „VICTORIABANK” SA, transferul acestora către companii nerezidente în baza unor contracte de vânzare-cumpărare fictive, precum și contractele de preluare a datoriilor sau de fidejusiune în vederea rambursării creditelor obținute.

În continuare prima instanță, în opinia instanței de apel, a indicat corect, că potrivit procesului-verbal de ridicare din 25.07.2016 de la BC „MOLDINDCONBANK” SA, (f.d. 13-16 vol.V), în baza ordonanței de ridicare din 23.07.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată au fost ridicate dosarele juridice al companiilor „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, care au fost examinate prin procesul-verbal din 27.07.2016, (f.d. 17 vol.VI, vol.V) în rezultatul căreia s-a constatat, că inculpatul Platon Veaceslav în calitate de persoană fizică:

- a semnat contractul de fidejusiune în original, încheiat între persoana fizică, în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, nr. 5004 F din 06.12.2011, potrivit căruia, acesta și-a asumat obligația de a răspunde solidar cu societatea „NEGHINA-COM” SRL, pentru onorarea obligațiilor stipulate în contractul de credit nr. 50047 din 06.12.2011, în sumă de 12 000 000 USD;

- a semnat contractul de fidejusiune în original, încheiat între persoana fizică, în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, nr. 57-29 PJ (F) din 01.12.2011, potrivit căruia, acesta și-a asumat obligația de a răspunde solidar cu societatea „INFOART INTERNATIONAL” SRL, pentru onorarea obligațiilor stipulate în contractul de credit nr. 57-29 PJ din 01.12.2011, în sumă de 6 000 000 USD;

- a semnat contractul de fidejusiune în original, încheiat între persoana fizică, în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, nr. 2726 (F) din 01.12.2011, potrivit căruia, acesta și-a asumat obligația de a răspunde solidar cu societatea „BODAN & CO” SRL, pentru onorarea obligațiilor stipulate în contractul de credit nr. 2726 din 01.12.2011, în sumă de 10 500 000 USD.

În susținerea acestor concluzii instanțele de fond au mai menționat și contractul de vânzare-cumpărare nr. W/CI-26873/10 din 10.11.2011 între societățile „WESBURN ENTERPRISES LIMITED” și ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL în

sumă de 11 500 000 USD, potrivit căruia „CRISTAL-IMPEX” SRL a procurat cu mijloacele bănești obținute cu titlu de credit de la BC „VICTORIABANK” SA următoarele bunuri: nisip, sodă, făină, sulfat de natriu ș.a.

Acest fapt este confirmat prin rulajul descifrat de pe contul societății ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL nr. xxxxx în MDL și USD, potrivit căruia din rulajul de pe contul deschis în USD se constată pentru perioada 01.01.2011-31.12.2014, operațiuni în sumă totală de 14 618 764 40 USD dintre care 11 500 000 00 USD constituie creditul obținut de la BC „VICTORIABANK” SA la 08.12.2011, care este expediat în aceeași zi către compania „WESBURN ENTERPRISES LIMITED”.

Ulterior, prin contractul de preluare a datoriei f/nr din 07.11.2014, semnat între „GRAND IMOBILARE” SRL și „CRISTAL-IMPEX” SRL, prima societate a preluat datoria ultimei care reiese anume din contractul de credit nr. 5005 din 06.12.2011 în sumă de 11 500 000 USD.

Mai mult, prin contractul de fidejusiune nr. 5005 (ZM) din 20.11.2014, semnat între „ZENIT MANAGEMENT” LP în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, prin intermediul căruia fidejutorul și-a asumat obligația de a răspunde solitar cu „GRAND IMOBILARE” SRL în fața băncii pentru onorarea obligațiunilor stipulate în contractul de credit nr. 5005 din 06.12.2011, încheiat de către „CRISTAL-IMPEX” SRL și preluat de către „GRAND IMOBILARE” SRL în baza contractului de preluare a datoriei din 07.11.2012.

Instanța de apel a subliniat faptul, că prima instanță corect a statuat că în același mod s-a procedat și într-un alt caz și anume, potrivit copiei contractului nr. 11-A din 21.11.2011 semnat între SC „NEGHINA-COM” SRL și societatea „AUGELA SYSTEMS” LLP privind vânzarea-cumpărarea tehnicii conform anexei nr. 1.

Și în acest caz rulajul descifrat de pe contul societății SC „NEGHINA-COM” SRL nr. 2251203530 deschis în USD, MDL și EUR pentru perioada 01.01.2011-31.12.2014, din care reiese că la 06.12.2011 societatea SC „NEGHINA-COM” SRL primește un credit în sumă de 9 500 000 00 USD, cea care este transferată în aceeași zi către societatea „AUGELA SYSTEMS” LLP în temeiul contractului nr. 11-A din 21.11.2011 privind procurarea de echipamente și utilaje. La 08.12.2011 societatea SC „NEGHINA-COM” SRL primește un credit în sumă de 2 200 000 00 USD, care este transferată în aceeași zi către societatea „AUGELA SYSTEMS” LLP în temeiul contractului nr. 11-A din 21.11.2011 privind procurarea de echipamente și utilaje.

Ulterior, prin contractul de preluare a datoriei SC „NEGHINA-COM” SRL din 07.11.2014, de către „AGERCOM GRUP” SRL, prin care ultima preia datoria primei care reiese din contractul de credit nr. 5004 din 06.12.2011.

Urmează contractul de fidejusiune nr. 5004 (ZM) din 20.11.2014, semnat între „ZENIT MANAGEMENT” LP în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, prin intermediul căruia fidejutorul și-a asumat obligația de a răspunde solitar cu „AGERCOM GRUP” SRL în fața băncii pentru onorarea obligațiunilor stipulate în contractul de credit nr. 5004 din 06.02.2011, încheiat de către „NEGHINA-COM” SRL și preluat de către „AGERCOM GRUP” SRL în baza contractului de preluare a datoriei din 07.11.2012.

Aceeași schemă a fost evidențiată de către instanțele de fond și în alt caz, în care potrivit copiei contractului de vânzare-cumpărare din 25.11.2011 între societățile „CHESTER LIMITED” și ÎCS „BOGDAN & CO” SRL pentru procurarea unor țevi din polietilen.

Potrivit rulajului descifrat de pe conturile bancare ale companiei ÎCS „BOGDAN & CO” SRL cu nr. xxxxx deschis în USD, în perioada 01.01.2011-31.12.2014 ÎCS „BOGDAN & CO” SRL a înregistrat operațiuni în valoare totală de 38 139 511 10 USD, printre care se enumeră: 10 500 000 00 primiți în calitate de credit la 06.12.2011 de la BC „VICTORIABANK” SA care în aceeași zi au fost transferați către societatea „CHESTER LIMITED” în baza contractului din 25.11.2011-plata în avans pentru țevi de polietilen.

Copia contractului de vânzare-cumpărare nr. C-8-SG-3 din 03.10.2012 semnat între „CALDON HOLDINGS LIMITED” și „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL, precum și contractul de furnizare a utilajului medical nr. M/1258/F din 14.11.2011, încheiat între „SEABON LIMITED” în calitate de vânzător și ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, în calitate de cumpărător pentru suma totală de 6 300 000 dolari SUA de asemenea au avut același scop.

Astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a indicat, că din analiza probelor cercetate se constată că, de fapt, de suma mijloacelor financiare care a fost acordată cu titlu de credit de către BC „VICTORIABANK” SA către companiile „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, a beneficiat inculpatul Platon Veaceslav, el fiind gestionarul efectiv al acestor companii, deoarece anume inculpatul apare în calitate de fidejutor al acestor companii față de instituția financiară garantând restituirea acestor credite.

Instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe prin care au fost respinse argumentele apărării, precum că nu a fost probat faptul că inculpatul Platon Veaceslav a beneficiat de mijloacele financiare echivalente în valută națională cu suma de 427 330 897 MDL, ca urmare a creditării de către BC „VICTORIABANK” SA a companiilor sale: „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL în perioada 01-07.12.2011, deoarece acest fapt este dovedit pe deplin prin probele expuse și analizate supra.

Totodată instanța de apel a menționat, că prima instanță în mod corect a apreciat, că faptul contractării creditelor de către inculpatul Platon Veaceslav prin intermediul companiilor „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL în perioada 01-07.12.2011 de la BC „VICTORIABANK” SA, pe lângă probele materiale cercetate mai sus, se mai confirmă prin declarațiile martorilor, și anume: martorul *Politov-Cangaș Natalia*, care a declarat în ședința de judecată, că au început să contacteze din nou cu inculpatul din anul 2011, când acesta a devenit proprietar indirect al BC „VICTORIABANK” SA. În perioada de activitate 2011-2012, BC „VICTORIABANK” SA a acordat credite către „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „BOGDAN & CO” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL conform politicii de creditare a băncii, care au fost negociate la nivel de filiale.

Instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe, care a reținut, că circumstanțele relatate de martorul Natalia Politov-Cangaș au fost confirmate în ședințele de judecată de prin declarațiile martorilor *Corneliu Ghimpu, Corneliu Popovici, Aliona Mustea, Victor Sandu, Ghenadie Lupu*, angajații BC „VICTORIABANK” SA, care au fost nemijlocit implicați în procedura de acordare a creditelor menționate.

În același sens au fost, în opinia instanței de apel, corect reținute de către prima instanță și declarațiile martorului *Ilan Șor*, care a relatat în cadrul ședințelor de judecată, că a realizat operațiunea de creditare a inculpatului Platon Veaceslav pentru acoperirea creditelor acestuia luate de la BC „VICTORIABANK” SA. Operațiunea respectivă a fost realizată după schema propusă de inculpatul Platon Veaceslav și anume: creditele au fost acordate prin intermediul companiilor deținute și printr-un șir de companii off-shore ca până în final să fie transferate companiilor deținute de către inculpatul Platon Veaceslav, care urma să „închidă”

creditele la BC „VICTORIABANK” SA. Banii urmau să ajungă la BC „VICTORIABANK” SA prin următoarea modalitate: inițial au venit pe contul companiilor sale, după aceasta reprezentanții inculpatului Platon Veaceslav i-au prezentat rechizite bancare ale companiilor acestuia „ZENIT MANAGEMENT” LP și încă una (nu ține minte), banii au fost transferați la aceste 2 companii, iar ulterior urmau să ajungă la BC „VICTORIABANK” SA.

Corect la acest capitol, în opinia instanței de apel, au fost reținute de către prima instanță și declarațiile martorului *Pahomi Stela*, care a relatat în ședințele de judecată, că îi este cunoscută procedura de înstrăinare de către inculpatul Platon Veaceslav a acțiunilor BC „VICTORIABANK” SA. În anul 2014, luna octombrie, inculpatul Platon Veaceslav i-a comunicat că dorește să înstrăineze o parte din activele pe care le deține și anume: 38,4 % acțiuni a emitentului BC „VICTORIABANK” SA, circa 80 % din acțiunile companiei CIA „ASITO” SA și SA „MOLDOVA TUR”. Ca o condiție obligatorie pentru înregistrarea tranzacției, din indicațiile inculpatului Platon Veaceslav, a fost și stingerea creditelor pe care acesta le-a contractat pe parcursul anului 2011 din BC „VICTORIABANK” SA și care erau în jur de 30 de milioane USD.

În continuare, întru confirmarea faptului, că anume inculpatul Platon Veaceslav xxxxx a fost gestionarul și beneficiarul efectiv al companiilor „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, precum și beneficiarul efectiv al mijloacelor financiare obținute în rezultatul creditării celor cinci companii de către BC „VICTORIABANK” SA instanța de apel a considerat corectă reținerea de către prima instanță a faptului semnării contractelor de fidejusiune de către inculpat, circumstanțe confirmate pe lângă probele materiale cercetate mai sus, inclusiv prin declarațiile martorilor *Natalia Politov-Cangaș*, *Corneliu Ghimpu*, *Corneliu Popovici*, *Victor Sandu*, *Ghenadie Lupu* și *Aliona Mustea*.

Astfel, instanțele de judecată menționează, că martorul *Natalia Politov-Cangaș*, a comunicat instanței că, având în vedere că în momentul eliberării creditelor nu era în țară a solicitat încă o dată aceste tranzacții, stopând eliberarea banilor. Ca urmare, inculpatul Platon Veaceslav a contactat-o direct. Indirect s-a prezentat că este proprietarul acționarilor, totodată a menționat că cunoaște agenții economice, care au solicitat banii, deoarece au afaceri comune. A propus, că este gata să semneze contractul de fidejusiune, ca fidejutor, pentru creditele respective, deoarece ea a solicitat aceste garanții pe fiecare dosar. Inculpatul

Platon Veaceslav xxxxx a semnat pe viu (personal) în biroul șefului direcției juridice, contractele de fidejusiune pe cele 4-5 companii enumerate mai sus și respectiv la momentul acordării a fost acordat termen de grație pentru gajarea bunurilor din Federația Rusă.

Aceste declarații confirmă depozițiile martorului *Corneliu Popovici*, care a relatat în ședințele de judecată, că la 06 decembrie 2011 inculpatul Platon Veaceslav s-a prezentat la el în birou (bir. 406 etajul 4) din oficiul central și a semnat aceste contracte fiind în birou doar ei doi.

Martorii *Corneliu Ghimpu*, *Victor Sandu*, *Ghenadie Lupu* și *Aliona Mustea* au susținut în ședințele de judecată faptul, că martorul *Corneliu Popovici* le-a comunicat, că inculpatul Platon Veaceslav a semnat personal în biroul de serviciu al martorului contractele de fidejusiune.

Astfel, instanța de apel a fost solidară cu concluziile primei instanțe, că în contextul celor menționate se apreciază critic argumentul apărării, precum că inculpatul Platon Veaceslav nu ar fi semnat contractele de fidejusiune, deoarece acest argument a fost combătut în cadrul examinării cauzei prin multitudinea de probe administrate, cercetate și verificate, expuse supra, inclusiv și prin declarațiile martorilor, care au fost consecvente pe tot parcursul derulării procedurilor în cauza penală, aceștia fiind preveniți de răspunderea penală în sensul prevederilor art. 312 Cod penal, în așa fel instanțele de judecată constatând veridicitatea acestora și coroborarea cu alte probe.

A fost considerată neîntemeiată de către instanța de apel invocarea de către partea apărării a neregulilor la întocmirea contractelor de fidejusiune menționate supra, deoarece opinia apărării că aceste nereguli duc la apariția dubiilor asupra legalității contractelor nu poate fi reținută, or, prima instanță în mod corect a indicat în acest sens, că inculpatul Platon Veaceslav nu a întreprins careva acțiuni în scopul anulării contractelor menționate, iar faptul semnării contractelor personal de către inculpat a fost confirmat de către martorul *Popovici Corneliu*, care a declarat consecvent, că inculpatul Platon Veaceslav s-a prezentat la el în birou și a semnat contractele de fidejusiune.

Mai mult decât atât, instanța de apel a subliniat, că prima instanță corect a indicat, că însuși inculpatul, fiind audiat la faza urmăririi penale în calitate de învinuit, a confirmat că a semnat contractele de fidejusiune, în acest sens comunicând, că nu a fost de acord să devină fidejutor pentru toate 40 de milioane,

Însă ulterior Natalia Politov și Cornel Ghimpu l-au convins să accepte propunerea respectivă.

Anume Politov Natalia și Ghimpu Cornel au argumentat că ei riscau mult (în calitate de conducători ai băncii) la acordarea acestui credit, și l-au întrebat dacă are încredere în persoanele respective și poate să-și asume și el careva riscuri, iar la răspunsul afirmativ al învinutului, angajații băncii l-au convins să semneze contractele de fidejusiune. Atunci el, inculpatul Platon Veaceslav, dintr-o pornire emotivă, a semnat contractele respective de fidejusiune. Inculpatul Platon Veaceslav a precizat, că contractele de fidejusiune au fost semnate după oferirea creditelor investitorilor, aceasta a avut loc mult mai târziu, aproximativ în vara sau toamna anului 2012 (f.d. 6, vol. XXX), (f.d. 45-47, 48-51 vol. III).

Instanța de apel de asemenea a susținut și invocările primei instanțe, care a menționat, că Banca Națională a Moldovei prin scrisoarea din 20.09.2016 a catalogat în temeiul prevederilor legale, mai multe companii atât rezidente cât și nerezidente pe contul cărora au fost transferate mijloacele financiare acordate de către BC „VICTORIABANK” SA în calitate de credit bancar, ca fiind companii ce aparțin așa-numitului „Grup Platon”, fiind menționat faptul, că contractele de vânzare-cumpărare care au stat la baza transferului mijloacelor financiare pe conturile companiilor off-shore „AUGELA SYSTEMS” LP, „CHESTER NZ LIMITED”, „SEABON LIMITED”, „CALDON HOLDINGS” LTD și „WESTBURN ENTERPRISES LIMITED”, sunt niște contracte fictive, deoarece și aceste companii aparțin la fel inculpatului Platon Veaceslav.

La acest capitol instanța de apel a considerat, că prima instanță corect a reținut declarațiile martorului *Natalia Politov-Cangaș*, care a relatat instanței despre faptul, că din discuțiile avute cu inculpatul Platon Veaceslav a înțeles, că ultimul a fost indirect (prin persoane interpuse) acționarul băncii. Companiile enumerate au fost influențate de către inculpatul Platon Veaceslav prin folosirea serviciilor acestor companii pentru deschiderea conturilor și ca mai departe să devină beneficiarul banilor din bancă. Inculpatul Platon Veaceslav a folosit companiile respective prin intermediul directorilor acestora, prin procuri și, în general, prin folosirea serviciilor acestor companii.

Din spusele inculpatului Platon Veaceslav, companiile „AUGELA SYSTEMS” LP, „SEABON LIMITED”, „WESTBURN ENTERPRISES LIMITED”, „CALDON HOLDINGS” sunt companiile care îi aparțin acestuia, prin intermediul cărora a

obținut banii de la BC „VICTORIABANK” SA pentru ca ulterior să îi folosească după bunul său plac, aceste fapte fiindu-i comunicate direct de către inculpat.

În continuare instanța de apel a conchis ca fiind corecte concluziile primei instanțe, care a reținut faptul determinării lui Ilan Șor de către inculpatul Platon Veaceslav de a-i acorda mijloace financiare în sumă de 426 686 720 lei MDL în luna noiembrie 2014, prin creditarea unor companii pe care le gestionează Ilan Șor, prin înșelarea acestuia că va restitui mijloacele financiare cu o dobândă mai mare, care va constitui profitul „BĂNCII DE ECONOMII” SA. În acest scop ulterior a transmis rechizitele bancare companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP pe contul căreia, Ilan Șor, urma să-i transfere mijloacele financiare de la „BANCA DE ECONOMII” SA.

De asemenea instanța de apel a menționat, că prima instanță a constatat, că existența relațiilor de încredere în afaceri stabilite de-a lungul timpului între Ilan Șor și inculpatul Platon Veaceslav relevă existența unui plan infracțional bine determinat care a avut drept scop dobândirea prin înșelăciune și abuz de încredere a mijloacelor bănești de la BEM și lipsa intenției de a rambursa creditele acordate.

În susținerea acestor concluzii instanța de apel a considerat că în mod corect au fost reținute de către prima instanță declarațiile martorului *Ilan Șor*, care a comunicat că inculpatul Platon Veaceslav i-a adresat o propunere: să-i împrumute această sumă (suma de 40 milioane USD) până la momentul în care va primi contravaloarea acțiunilor BC „VICTORIABANK” SA, pe care urmează să le vândă și ulterior îi va întoarce banii. Se cunoșteau cu inculpatul Platon Veaceslav de mai mulți ani, timp în care au realizat mai multe afaceri, și la momentul realizării tranzacțiilor cu creditele menționate, toate afacerile anterioare erau finalizate cu succes și careva neînțelegeri între ei nu au fost. Reieșind din motivele enunțate a realizat operațiunea de creditare a inculpatului Platon Veaceslav pentru acoperirea creditelor acestuia luate de la BC „VICTORIABANK” SA. Operațiunea respectivă a fost realizată după schema propusă de inculpatul Platon Veaceslav și anume: creditele au fost acordate prin intermediul companiilor deținute și printr-un șir de companii off-shore ca până în final să fie transferate companiilor deținute de către inculpatul Platon Veaceslav, care urma să „închidă” creditele la BC „VICTORIABANK” SA. După finalizarea operațiunii respective, banii nu au fost restituiți. Concretizează că banii urmau să ajungă la BC „VICTORIABANK” SA prin următoarea modalitate: inițial au venit pe contul companiilor sale, după aceasta

reprezentanții inculpatului Platon Veaceslav i-au prezentat rechizite bancare ale companiilor acestuia „ZENIT MANAGEMENT” LP și încă una (nu ține minte), banii fiind transferați la aceste 2 companii, iar ulterior urmau să ajungă la BC „VICTORIABANK” SA. Creditele oferite de BEM erau garantate prin depozitele băncilor din Federația Rusă, care au fost retrase de băncile din Federația Rusă după ce a fost instituită administrarea specială la BEM.

La acest capitol au fost reținute și declarațiile martorului *Pahomi Stela*, care a relatat instanței de judecată, că o condiție obligatorie pentru înregistrarea tranzacției conform indicațiilor inculpatului Platon Veaceslav a fost și stingerea creditelor pe care acesta le-a contractat pe parcursul anului 2011 din BC „VICTORIABANK” SA, care constituiau în jur de 30 de milioane USD. Deoarece achitarea creditelor era o condiție obligatorie a tranzacției de vânzare a acțiunilor, cunoaște mai multe detalii referitor la achitarea acestor credite. Companiile ale căror beneficiar era inculpatul Platon Veaceslav, care au contractat creditele în sumă de circa 30 milioane USD, urmau să cesioneze aceste datorii pe numele companiilor lui Ilan Șor, iar cel din urmă, ulterior urma să stingă aceste obligațiuni față de bancă.

În succesiunea relatată instanța de apel, de rând cu prima instanță, a stabilit că la 19.11.2014 și 20.11.2014 „BANCA DE ECONOMII” SA acordă trei credite bancare în sumă totală de 48 002 630 EUR societăților „CARITAS GROUP” SRL, cod fiscal xxxxx și „PROVOLIROM” SRL, cod fiscal xxxxx, ulterior mijloacele creditare sunt transferate către companiile nerezidente „NORD” LP și „SPECTRA VENTURES” LP, pe conturile deținute de aceste companii la „AS PRIVATBANK” din Letonia.

În continuare, prin intermediul companiilor din Marea Britanie, care aveau conturile deschise la „AS PRIVATBANK” din Letonia: „DELTA MANAGEMENT” LP, „CONVERSUM LOGISTICS” LP, „TRANSMARK EXPORT” LP, „GLOBUS CORPORATION” LP și „GENYRAL TRADE” LP, inculpatul Platon Veaceslav xxxxx primește mijloacele financiare în sumă de 23 861 778 EUR echivalentul conform cursului BNM a sumei de 451 464 839,76 lei MDL pe contul companiei sale „ZENIT MANAGEMENT” LP.

În opinia instanței de apel prima instanță corect a conchis, că circumstanțele indicate supra se confirmă prin procesul-verbal de ridicare din 01.07.2016 de la „BANCA DE ECONOMII” SA, în baza ordonanței de ridicare din 27.06.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate

rulajele bancare și dosarele juridice pentru companiile ale ÎCS „AIR CLASICA” SRL, „ALUTUS COM” SRL, „ALVARO GRUP” SRL, „ASIGROMEX” SRL, „BIRO MEDIA” SRL, „CARITAS GROUP” SRL, „CITADINA-MOB” SRL, „DANMIRA” SRL, „DASLER COM” SRL, „PROVOLIROM” SRL, „STORAD GRUP” SRL, „TALNES” SRL, „TIMOL IMPEX” SRL, „UNIVET INVEST” SRL, „VOXIMAR-COM” SRL, precum și dosarele juridice în original „DECFIN GRUP” SRL, „FINPROFILUX” SRL, „LIRAMEX-COM” SRL (f.d. 12-15, vol. X); procesul-verbal de ridicare din 04.07.2016 de Serviciul de Prevenire și Spălarea Banilor a CNA, în baza ordonanței de ridicare din 04.07.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele bancare ale companiilor „SPECTRA VENTURES” LLP, „CONVERSUM LOGISTICS” LP, „GLOBUS CORPORATION” LP, „MANAGEMENT” LP, „TRANSMARK EXPORT” LP, „GENYRAL TRADE” LP, deschise la „AS PRIVATBANK”, Letonia (Vol. X, f.d. 7, 341 -343); procesul-verbal de ridicare din 07.11.2016 de Serviciul de Prevenire și Spălarea Banilor a CNA, în baza ordonanței de ridicare din 07.11.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele bancare ale companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP, deschise la „AS PRIVATBANK”, Letonia (f.d. 48-160 vol. X); prin procesul-verbal din 08.11.2016 (f.d. 16-34 vol.X), au fost supuse examinării: rulajele bancare ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 01.07.2016, de la SA „BANCA DE ECONOMII”, situată în xxxx, în baza ordonanței de ridicare din 27.06.2016, autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 01.07.2016; rulajele bancare ale „AS PRIVATBANK”, Letonia, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 04.07.2016, de la Serviciul de Prevenire și Spălarea Banilor a CNA, în baza ordonanței de ridicare din 04.07.2016, autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 04.07.2016; rulaje bancare ale „AS PrivatBank”, Letonia, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 08.11.2016, de la Serviciul de Prevenire și Spălarea Banilor a CNA, în baza ordonanței de ridicare din 07.11.2016, autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 07.11.2016; rulajele bancare ale „TRASTA KOMERCBANKA”, Letonia, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 08.11.2016, de la Serviciul de Prevenire și Spălarea Banilor a CNA, în baza ordonanței de ridicare din 07.11.2016, autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 07.11.2016.

În rezultatul examinării rulajelor bancare indicate s-a constatat că la 19.11.2014, „BANCA DE ECONOMII” SA a acordat un credit bancar în sumă de 10 002 630 EUR, companiei „CARITAS GROUP” SRL, ulterior mijloacele creditare

au fost transferate companiei nerezidente „SPECTRA VENTURES” LP, conturile deschise la „AS PRIVATBANK”, Letonia, având ca destinație „plata în avans pentru mobilă”.

Ulterior, „SPECTRA VENTURES” LP, transferă suma de 10 002 530 EUR în contul companiei nerezidente „CONVERSUM LOGISTICS” LP, având ca destinație „plata pentru mobilă”. În continuare, cu scopul deghizării originii mijloacelor bănești și atribuirea unui aspect legal, „CONVERSUM LOGISTICS” LP transferă mijloacele bănești către „AS PRIVATBANK”, având ca destinație rambursarea overdraftului în sumă de 10 002 530 EUR acordate companiei „GLOBUS CORPORATION” LP.

În aceeași zi, sub formă de acordare a overdraftului, „AS PRIVATBANK” transferă suma de 10 002 530 EUR companiei „GLOBUS CORPORATION” LP, ulterior ultima transferă mijloacele financiare în sumă de 10 000 000 EUR în conturile din „AS PRIVATBANK” ale companiei „GENYRAL TRADE” LP, cu destinația „plata pentru mobilă”.

Totodată, la 19.11.2014, „BANCA de ECONOMII” SA a acordat un credit bancar în sumă de 10 000 000 EUR societății „PROVOLIROM” SRL, ulterior mijloacele creditare au fost transferate în contul companiei „NORD” LP, cu destinația „plata în avans pentru materiale de construcție”.

În continuare, compania „NORD” LP transferă suma de 10 000 000 EUR companiei „DELTA MANAGEMENT” LP, conturile deschise la „AS PRIVATBANK”, având ca destinații „plata pentru utilaj în construcție”, ulterior, cu scopul deghizării originii mijloacelor bănești și atribuirea unui aspect legal, „DELTA MANAGEMENT” LP transferă mijloacele bănești către „AS PRIVATBANK”, având ca destinație rambursarea overdraftului în sumă de 10 000 000 EUR acordate companiei „TRANSMARK EXPORT” LP.

În aceeași zi, sub formă de acordare a overdraftului, „AS PRIVATBANK” transferă suma de 10 000 000 EUR companiei „TRANSMARK EXPORT” LP, ulterior mijloacele financiare primite în cont, „TRANSMARK EXPORT” LP, le divizează și efectuează două plăți a câte 5 000 000 EUR companiei „GENYRAL TRADE” LP, având ca destinații „plata pentru mobilă” și „plata pentru utilaj în construcție”.

Ulterior, la 19.11.2014, din mijloacele bănești primite în sumă totală de 20 000 000 EUR, primite în cont de la „GLOBUS CORPORATION” LP și „TRANSMARK EXPORT” LP, compania „GENYRAL TRADE” LP transferă 13 579 228 EUR către compania „ZENIT MANAGEMENT” LP, conturile deschise la

„AS PRIVATBANK”, nr. contului xxxxx, având ca destinație „plata pentru materiale de construcție”.

În aceeași zi, compania „ZENIT MANAGEMENT” LP transferă soldul în sumă de 13 579 228 EUR din contul din „AS PRIVATBANK” către contul deschis la BC „VICTORIABANK” SA.

Totodată s-a mai constatat că la 20.11.2014, „BANCA DE ECONOMII” SA acordă un credit bancar în sumă de 28 000 000 EUR companiei „CARITAS GROUP” SRL, ulterior mijloacele creditare sunt transferate în contul companiei „SPECTRA VENTURES” LLP, având ca destinație „plata în avans pentru materiale de construcție”.

În aceeași zi – 20.11.2014, „BANCA de ECONOMII” SA acordă un credit bancar în sumă de 95 000 000 MDL, aceleiași companii – „CARITAS GROUP” SRL, iar ulterior mijloacele creditare sunt convertite și transferate 4 997 370 EUR în contul companiei „SPECTRA VENTURES” LLP, având ca destinație „plata în avans pentru mobilă”.

În continuare, din mijloacele bănești primite în cont de la „CARITAS GROUP” SRL, compania „SPECTRA VENTURES” LLP transferă suma de 32 450 000 EUR în contul companiei „CONVERSUM LOGISTICS” LP, având ca destinație „plata pentru materiale de construcții”. În continuare, cu scopul deghizării originii mijloacelor bănești și atribuirea unui aspect legal, „CONVERSUM LOGISTICS” LP transferă mijloacele bănești către „AS PRIVATBANK”, având ca destinație rambursarea overdraftului în sumă de 32 450 000 EUR acordate companiei „GLOBUS CORPORATION” LP.

În aceeași zi, sub formă de acordare a overdraftului, „AS PRIVATBANK” transferă suma de 32 450 000 EUR, companiei „GLOBUS CORPORATION” LP, ulterior ultima transferă mijloacele financiare în sumă de 32 450 000 EUR în conturile din „AS PRIVATBANK” ale companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP, nr. contului xxxxx, având ca destinație „plata pentru materiale de construcție”.

Tot în aceeași zi, din suma primită în cont, compania „ZENIT MANAGEMENT” LP transferă soldul în sumă de 10 282 650 EUR din contul din „AS PRIVATBANK” către contul deschis la BC „VICTORIABANK” SA.

Instanța de apel, urmărind logica constatărilor primei instanțe, a susținut concluziile acesteia, că prin probele examinate se confirmă și faptul, că inculpatul Platon Veaceslav xxxxx în perioada 20.11.2014 – 24.11.2014, din banii primiți în contul companiei nerezidente „ZENIT MANAGEMENT” LP, restituie mijloacele

financiare în sumă de 426 686 720 lei MDL către BC „VICTORIABANK” SA pentru stingerea creditelor acordate companiilor a căror beneficiar efectiv este: „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL și anume :

- procesul-verbal de ridicare din 25.07.2016 de la BC „VICTORIABANK” SA, în baza ordonanței de ridicare din 23.07.2016 și încheierii judecătoarei de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP (f.d. 13-14 vol.I), precum și prin procesul-verbal din 27.07.2016 (f.d. 15-17 vol. XV), au fost supuse examinării rulajele bancare și dosarele juridice ale companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP, deschise la BC „VICTORIABANK” SA, în rezultat fiind constatat următoarele:

Contractul de fidejusiune nr. 2977 F din 20.11.2014, semnat între compania „ZENIT MANAGEMENT” LP, în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, prin intermediul căruia fidejutorul, adică compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP și-a asumat obligația de a răspunde solitar cu ÎCS, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL în fața băncii pentru onorarea obligațiunilor stipulate în contractul de credit nr. 2977 din 05.12.2012 în sumă de 123 900 000 00 MDL pe 02 file în original.

Contractul de fidejusiune nr. 2726 F din 20.11.2014, semnat între compania „ZENIT MANAGEMENT” LP în calitate de fidejutor și BC „VICTORIABANK” SA, prin intermediul căruia fidejutorul, adică compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP, și-a asumat obligația de a răspunde solitar cu ÎCS „BOGDAN & CO” SRL în fața băncii pentru onorarea obligațiunilor stipulate în contractul de credit nr. 2627 M din 01.12.2011 în sumă de 130 095 000 00 MDL pe 02 file în original.

Rulajul descifrat de pe conturile bancare ale companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP nr. xxxxx deschis în cadrul BC „MOLDINDCONBANK” SA în EUR, USD și MDL. Potrivit rulajului bancar de pe contul nr. xxxxx EUR, compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP a înregistrat pentru perioada 01.11.2014-31.12.2014, tranzacții în valoare totală de 43 738 345, 12 Euro pentru multiple operațiuni cum ar fi: rambursarea creditelor de la compania ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL și transferuri de solduri la cont propriu, iar din conținutul rulajului bancar de pe contul nr. xxxxx USD, compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP a înregistrat pentru perioada 01.11.2014-31.12.2014 tranzacții în valoare totală de 23 928 371 73 USD pentru operațiuni cum ar fi:

rambursarea creditelor de la compania „AGERCOM GRUP”, „GRAND IMOBILIARE”, „BRISAS INVESTMENT”, plata în avans pentru materiale de construcție ș.a. Totodată, din conținutul rulajului bancar de pe contul nr. xxxxx MDL, compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP a înregistrat pentru perioada 01.11.2014-31.12.2014 tranzacții bancare în valoare totală de 140 033 15 MDL pentru multiple operațiuni cum ar fi: achitarea taxei de stat și de executare a contractelor de preluare a datoriilor, achitarea diferitor comisioane, vânzare de valută ș.a.

Așadar, instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, care a considerat, că este cert stabilită stingerea de către „ZENIT MANAGEMENT” LP a creanțelor datorate de companiile ce aparțin inculpatului Platon Veaceslav către BC „VICTORIABANK” SA: „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL.

În continuare, pe aceeași linie de considerente instanța de apel subliniază corectitudinea concluziilor primei instanțe, care a stabilit și faptul că beneficiarul efectiv al companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP este inculpatul Platon Veaceslav se confirmă prin declarațiile martorului *Șor Ilan*, care a comunicat în ședința de judecată că cunoaște faptul că companiile „ZENIT MANAGEMENT” și „ANKOR” îi aparțin inculpatului Platon Veaceslav din spusele acestuia.

De asemenea martorul *Pahomi Stela*, în ședința de judecată a relatat faptul, că Compania „ZENIT MANAGEMENT” o cunoaște din 2 aspecte. Primul aspect ține de aceleași tranzacții legate de vânzarea acțiunilor BC „VICTORIABANK” SA, în acest sens își amintește că inculpatul Platon Veaceslav își făcea griji referitor la faptul ca Ilan Șor să își onoreze obligațiunile de stingere a creditelor contractate de el prin intermediul companiei „ZENIT MANAGEMENT”. Beneficiarul real al companiilor „ZENIT MANAGEMENT” și „REGAL ASIG” era inculpatul Platon Veaceslav.

Totodată, martorii *Politov-Cangaș Natalia*, *Ghimpu Corneliu*, *Popovici Corneliu*, angajații BC „VICTORIABANK” SA, confirmă stingerea de către „ZENIT MANAGEMENT” LP a creditelor „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, companii care aparțin de asemenea inculpatului Platon Veaceslav.

În continuare instanța de apel a menționat și corectitudinea constatărilor primei instanțe, că inculpatul Platon Veaceslav xxxxx, în perioada lunii noiembrie 2014, manifestând același scop de cupiditate, prin înșelăciune și abuz de încredere față de Ilan Șor, cel care în perioada lunii noiembrie 2014 deținea funcția de

președinte al Consiliului „BĂNCII DE ECONOMII” SA, l-a determinat pe acesta să-i acorde mijloace financiare în sumă de 417 760 000 lei MDL, prin creditarea unor companii pe care le gestionează Ilan Șor, înșelându-l că va restitui mijloacele financiare cu o dobândă mai mare, care respectiv va constitui profitul băncii, iar mijloacele financiare care le va primi de la Ilan Șor, urmează să fie transferate pe conturile companiilor ce-i aparțin acestuia, rechizitele cărora vor fi transmise ulterior.

Astfel, la 10.11.2014 „BANCA DE ECONOMII” SA a acordat un credit bancar în sumă de 375 586 737 MDL companiei „PROVOLIROM” SRL, cod fiscal xxxxx. Mijloacele bănești primite în cont sub formă de credit bancar, societatea „PROVOLIROM” SRL le convertește în 25 000 000 USD și le transferă către compania off-shore „VEB SOLUTIONS CORPORATION” care la 13.11.2014 le transferă pe contul deschis la BC „MOLDOVA-AGROINDBANK” SA.

Tot pe contul companiei „VEB SOLUTIONS CORPORATION”, la 11.11.2014 a intrat suma de 2 720 022 EUR, prin intermediul conturilor companiilor nerezidente: „HOSTAS LEVEL” LLP; „WESTLAND ALLIANCE” LP; „JOLIET TRADING” LP; „ISMIDA ALLIANCE” LTD, bani care provin din creditul acordat de către „BANCA DE ECONOMII” SA în sumă de 50 810 000 MDL societății „VOXIMAR COM” SRL.

La 13.11.2014 inculpatul Platon Veaceslav xxxxx, urmărind dobândirea bunurilor altei persoane, solicită companiei off-shore „VEB SOLUTIONS CORP” transferarea mijloacelor bănești primite în cont de la „ISMIDA ALLIANCE” LTD și „PROVOLIROM” SRL în sumă totală de 28 000 000 USD, echivalent conform cursului BNM a sumei de 417 760 000 lei MDL, pe contul companiei nerezidente „ANKOR GETAWAY” LP a cărui beneficiar efectiv este.

În susținerea constatărilor enunțate prima instanță a indicat, iar instanța de apel a susținut concluziile, că circumstanțele constatate de prima instanță sunt confirmate prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, după cum urmează: procesul-verbal de ridicare din 25.07.2016 de la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, în baza ordonanței de ridicare din 23.07.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei nerezidente „VEB SOLUTION CORPORATION” din cadrul băncii menționate (f.d. 228-248 vol. X). Prin procesul-verbal din 26.07.2016 (f.d. 249-250 vol. X) au fost examinate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei nerezidente „VEB SOLUTION CORPORATION” din

cadrul BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, prin care s-a constatat că la 12.11.2014, prin operațiunea „Încasare SWIFT” au fost efectuate 2 tranzacții în sumă de 3 000 492 dolari SUA (echivalentul a 44 696 529 lei) și 24 999 992 dolari SUA (echivalentul a 372 409 880,83 lei). Pe același cont bancar, la 13.11.2014, a fost efectuată tranzacția „Plata SWIFT” în sumă de 28 000 000 dolari SUA (echivalentul a 417 992 400 lei). Notele de plată nr. 059688 din 12.11.2014 și nr. 643789 din 12.11.2014, cu conținutul operațiunii „Transferarea soldului BNY Cust RRN” în sumă de 24 999 992 dolari SUA și respectiv „Plata la termen pentru materiale de construcții contract f/n din 06.11.2014” în sumă de 3 000 492 dolari SUA. La notele de plată respective este anexată copia autenticată a contractului de vânzare-cumpărare din 06.11.2014, în limba rusă și engleză, încheiat între companiile „VEB SOLUTION CORPORATION” și „ISMIDA ALLIANCE” LTD, cu valoarea orientativă a tranzacției de 3 000 500 dolari SUA obiectul contractului fiind materiale de construcție. Ordin de plată în valută străină nr. 1 din 13.11.2014, plătitor compania „VEB SOLUTION CORPORATION” și destinatar compania „ANKOR GETAWAY” LP, cu suma tranzacției de 28 000 000 dolari SUA, descrierea operațiunii fiind „Plata la termen pentru materiale de construcții”. La ordinul de plată este anexată copia contractului de vânzare-cumpărare din 07.11.2014, în limba rusă și engleză, încheiat între companiile „VEB SOLUTION CORPORATION” și „ANKOR GETAWAY” LP, obiectul contractului fiind materiale de construcție, valoarea contractului 28 000 000 dolari SUA.

Prin procesul-verbal de ridicare din 10.11.2016 (f.d.167-222, vol. X) de la „BANCA DE ECONOMII” SA, în baza ordonanței de ridicare din 07.11.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată au fost ridicate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei nerezidente „ISMIDA ALLIANCE” LTD din cadrul băncii menționate.

Potrivit procesului-verbal din 10.11.2016 (f.d. 169-170, vol. X) au fost examinate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei nerezidente „ISMIDA ALLIANCE” LTD din cadrul „BĂNCII DE ECONOMII” SA, prin care s-a constatat că conform extrasului din contul bancar nr. xxxxx în euro al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD pentru perioada 01.11.2014-01.12.2014, la 11.11.2014, pe contul respectiv al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD este transferată suma de 2 419 500 euro de către „JOLIET TRADING” LP, conform ordinului de plată nr. MD43BS000002224703087982 efectuat în baza contractului din 05.11.2014. Ulterior, la 12.11.2014 suma respectivă este convertită în dolari SUA în contul

bancar nr. xxxxx, la fel care aparține companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD. Conform extrasului din contul bancar nr. xxxxx în dolari USD al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD pentru perioada 01.11.2014-01.12.2014, s-a constatat că la 12.11.2014, pe contul respectiv al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD este convertită suma de 3 012 900 dolari USD din contul nr. xxxxx în euro al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD.

Ulterior, la aceeași dată - 12.11.2014, suma de 3 000 500 dolari SUA este transferată către contul nr. xxxxx ce aparține companiei „VEB SOLUTIONS CORPORATION”, cu sediul în Republica Panama, potrivit contractului fără număr din 06.11.2014, destinația fiind „plata pentru materiale de construcții”.

Instanța de apel a considerat corecte concluziile primei instanțe referitoare la faptul că beneficiarul efectiv al companiilor „VEB SOLUTION CORPORATION” și „ANKOR GETAWAY” LP este inculpatul Platon Veaceslav, fapt ce se confirmă și prin declarațiile martorilor *Pahomi Stela, Cebotari Serghei și Paingu Oleg*.

În acest sens martorul *Pahomi Stela*, a declarat în ședința de judecată, că de compania „ANKOR GETAWAY” a auzit de la inculpatul Platon Veaceslav care i-a comunicat că, în noiembrie 2014 la contul companiei deschis la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” urma să parvină circa 30 milioane USD. În acest scop inculpatul Platon Veaceslav i-a transmis rechizitele acestei companii pentru a i le transmite lui Ilan Șor, ulterior la contul companiei au parvenit circa 28 milioane USD. A mai declarat, că „ANKOR GETAWAY”, era implicată în procurarea acțiunilor de către inculpatul Platon Veaceslav ale BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA.

Martorul *Cebotari Serghei*, a declarat în ședința de judecată, că cunoaște dosarul juridic al companiei „VEB SOLUTIONS CORPORATION”, care a deschis cont la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA din anul 2016, când a fost ridicat de organul de urmărire penală. A depistat că contul a fost deschis în noiembrie 2014, în timp ce se afla peste hotarele țării, după ce a fost contactat telefonic de către inculpatul Platon Veaceslav, care îl rugase să contribuie la urgentarea deschiderii acestui cont.

Totodată martorul *Paingu Oleg*, a comunicat instanței precum, că inculpatul Platon Veaceslav i-a dat indicații personal că, este nevoie de urgentarea deschiderii contului companiei „VEB SOLUTIONS CORPORATION”, pentru a efectua unele tranzacții operative.

Mai mult decât atât, prima instanță a reținut, iar instanța de apel a considerat corectă constatarea că, potrivit procesului-verbal de examinare din

08.11.2016 (f.d.193-197 vol.VI) s-a stabilit, că compania „ANKOR GETAWAY” LP, companie ce aparține inculpatului și prin intermediul căreia a sustras suma de 28 000 000 dolari SUA de la „BANCA DE ECONOMII” SA, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, la efectuarea transferurilor bancare, gestiona conturile de la distanță, utilizând mai multe IP adrese, și anume: 164.138.220.49, 178.33.209.195, 185.29.8.155, 91.233.249.42, 46.101.34.215, 46.167.245.173, 46.183.221.153, 46.38.63.108, 62.244.4.122, 91.219.237.59, 91.233.244.66, 91.233.249.42, 176.107.192.2, 94.244.60.238, 178.33.93.88 și 95.133.77.231.

În acest sens instanța de apel a menționat ca prima instanță a explicat în textul sentinței faptul, că IP-ul reprezintă un standard în comunicații, denumit Protocol Internet (Internet Protocol / IP) și că în termeni uzuali, IP-ul este adresa computerului de la care se face accesare. Astfel, la conectarea la internet, furnizorul în mod automat alocă o adresă IP cu scopul asigurării posibilității de comunicare a calculatorului utilizat cu alte echipamente.

Instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, care a constatat, că în urma cercetării probelor prezentate de către acuzare, în procesul examinării informațiilor de pe adresele de IP indicate supra, s-a stabilit că de la aceste adrese IP au mai fost accesate conturile bancare ale altor companii ce aparțin inculpatului Platon Veaceslav.

În așa mod s-a constatat, că un grup de persoane juridice rezidente și nerezidente, cu conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA și „TRASTA KOMERCBANKA” au efectuat tranzacții bancare, utilizând IP adrese identice cu cele folosite de către compania „ANKOR GETAWAY” LP, după cum urmează:

- IP 164.138.220.49 - utilizată de către compania „TAYRA LIMITED”, prin conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA” și BC „MOLDINDCONBANK” SA, care în perioada 30.01.2015 – 11.02.2016 a transferat 4 809 200 MDL către contul inculpatului Platon Veaceslav, xxxxx, deschis la BC „Moldova Agroindbank” SA, având ca destinație „plata pentru servicii”, iar restul mijloacelor financiare în sumă de 327 374 EUR au fost transferate pe contul de card corporativ, nr. 2258A091841 978, deschis la BC „MOLDINDCONBANK” SA, utilizat tot de către inculpatul Platon Veaceslav;

- IP 178.33.209.195 - utilizată de către compania „SOHOTRACK IMPEX” LLP, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care în perioada 01.10.2014 – 18.02.2016 a transferat sub formă de împrumut mijloace bănești în sumă totală

de 14 938 964 RUB către contul bancar nr. xxxxx deschis la banca rusească „SBERBANK OF RUSSIA” OAO de către persoana fizică, Cobaleva Elina xxxxx, a.n. xxxxx, în același timp deținătoare a cetățeniei Federației Ruse.

Potrivit materialelor cauzei Cobaleva Elina xxxxx este fosta soție a inculpatului Platon Veaceslav, iar mijloacele bănești transferate de către „SOHOTRACK IMPEX” LLP către persoana fizică Cobaleva Elina xxxxx, reprezintă ajutor acordat de către inculpatul Platon Veaceslav pentru întreținerea copilului minor al acestora, xxxxx.

Aceeași adresă IP a fost utilizată de către compania „TAYRA LIMITED”, prin conturile deschise la BC „VICTORIABANK” SA, care în perioada 12.08.2013 – 30.04.2014 a transferat mijloacele financiare în sumă de 160 000 EUR (2 893 268 MDL) pe contul de card corporativ nr. xxxxx, deschis la BC „VICTORIABANK” SA, utilizat de către inculpatul Platon Veaceslav.

- IP 185.29.8.155 - utilizată de către compania „ABBERTON CONSULTANTS LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, prin conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care la 01.04.2015 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 150 000 USD de la compania „INTERCHEM ENTERPRISES” LTD, înregistrată în Belize, conturile deschise la „ABLV BANK”, nr. contului xxxxx, beneficiar efectiv fiind Popușoi Constantin, xxxxx.

Aceeași adresă IP a fost utilizată de către „SVERIGE GRUPPEN” LP, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care la 25.09.2015 a transferat mijloace bănești în sumă totală de 40 009 USD companiei nerezidente „APOLLO CAPITAL INVEST” LTD, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA.

- IP 91.233.249.42 - utilizată de către compania „STOCK TRADING” SRL, cod fiscal xxxxx, prin conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 12.12.2011 a primit un credit bancar în MDL, ulterior le-a convertit și a transferat 4 899 916 USD în contul companiei „WESTBURN ENTERPRISES LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care de asemenea în diferite perioade, în momentul gestionării conturilor bancare, utiliza IP adresa nr. 91.233.249.42.

Aceeași adresă IP a fost utilizată de către „MIRABAX INVESTMENTS” LTD, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA” și BC „MOLDINDCONBANK” SA, care în perioada 27.11.2013 – 24.12.2013, a primit în cont mijloace bănești în sumă de 565 962 589 USD și 61 112 957 EUR de la

executorul judecătoresc Zmeu Nicolae, xxxxx, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, prin încasările forțate efectuate din conturile corespondente ale băncilor rusești OAO „RUSSKIY ZEMELNIY BANK” și având la bază ordonanțele judecătorești nr. 2po-102/13 din 05.11.2013.

- IP 62.244.4.122 - utilizată de „CHESTER NZ LIMITED”, înregistrată în Noua Zeelandă, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 06.12.2011 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 10 500 000 USD de la societatea „BOGDAN & CO” SRL, conturile deschise la BC „VICTORIABANK” SA. Sursa mijloacelor bănești transferate de către „BOGDAN & CO” SRL constituie creditul bancar nr. 2726 din 06.12.2011 acordat de către BC „VICTORIABANK” SA.

Aceeași adresă IP a fost utilizată de către „MALLOW INVEST” LTD, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 13.11.2014 a transferat 1 492 200 USD în contul companiei nerezidente „SVERIGE GRUPPEN” LP, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, având ca bază plata pentru echipament de construcție.

- IP 46.101.34.215 - utilizată de către compania „SOHOTRACK IMPEX” LLP, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care în perioada 24.03.2016 – 31.03.2016 a transferat mijloace bănești în sumă totală de 2 376 000 USD în contul companiei „GRANELL PTY” LTD, înregistrată în Africa de Sud, conturile deschise la „ABLV BANK”, nr. contului xxxxx, a cărei beneficiar efectiv a fost Popușoi Constantin, xxxxx;

Aceeași adresă IP a fost utilizată de către compania „LIBERTON LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care în perioada 28.11.2012 – 23.05.2014 a transferat mijloace bănești în sumă totală de cca 13 103 000 Ruble rusești în contul companiei „CASSIA HOLDINGS LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”.

- IP 91.219.237.59 - utilizată de către compania „WESTBURN ENTERPRISES LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA” și BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 02.11.2011 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 4 000 000 USD de la societatea „STEALZ” SRL, cod fiscal 1006600006191, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA. Sursa mijloacelor bănești transferate de către societatea „STEALZ” SRL constituie un credit bancar acordat la 02.12.2011 de către BC „MOLDINDCONBANK” SA.

Aceeași adresă IP a fost utilizată de către compania „DENISON LIMITED”, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA și „TRASTA KOMERCBANKA”, care în perioada 26.12.2012 – 22.01.2014 a primit în cont suma totală de 1 808 523 326 USD de la executorul judecătoresc Mocan Svetlana, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, având la bază ordonanța judecătorească nr.137-465/ 2012 din 05.12.2012.

-IP 176.107.192.2 - utilizată de către compania „SEABON LIMITED”, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 01.12.2011 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 6 300 000 USD de la societatea „INFOART INTERNATIONAL” SRL, cod fiscal xxxxx, conturile deschise la BC „VICTORIABANK” SA. Sursa mijloacelor bănești constituie creditul bancar nr. 57-29PJ în sumă de 6 300 000 USD, acordat de către BC „VICTORIABANK” SA.

Aceeași adresă IP a fost utilizată de către compania „AUGELA SYSTEMS” LP, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA și „TRASTA KOMERCBANKA”, care la 06.12.2011 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 11 700 000 USD de la societatea „NEGHINA-COM” SRL, cod fiscal xxxxx, conturile deschise la BC „VICTORIABANK” SA. Sursa mijloacelor bănești constituie creditul bancar nr. 5004 în sumă de 11 700 000 USD, acordat de către BC „VICTORIABANK” SA.

Aceeași adresă IP a fost utilizată de către compania OOO „УК СТРОЙСЕРВИС”, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 28.04.2015 a transferat mijloace bănești în sumă de 1 229 500 USD în contul companiei „ABBERTON CONSULTANTS LIMITED”, deschis la BC „MOLDINDCONBANK” SA.

-IP 91.233.244.66 - utilizată de către compania „STAMTRADE SERVICES LIMITED”, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care la 13.01.2014 a transferat mijloace bănești în sumă totală de 6 385 383,86 USD executorului judecătoresc Miron Iacob, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, având la bază plata pentru bunurile, procurate de către „TRANS WORLD ENTERTAINMENT” SRL la licitația petrecută la 31.12.2013 în baza anunțului publicat în data de 13.12.2013, conform contractului de fidejusiune din 30.12.2013.

Aceeași adresă IP a fost utilizată de către compania „SEABON LIMITED”, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care în perioada 17.03.2011 – 20.09.2013 a primit în cont mijloace bănești în sumă totală de cca 48 778 933 EUR,

2 791 317 495 USD și 4 631 544 860 Ruble rusești de la executorii judecătorești Mocan Svetlana și Chihai Anatolie, conturile deținute la BC „MOLDINDCONBANK” SA, având la bază ordonanțele judecătorești nr. 2p/o-497/10 din 14.10.2010, 2p/o-3134/13 din 26.04.2013 și 2p/o-1207/ 2013 din 05.12.2013.

- IP 78.111.187.92 - utilizată de către compania „VALEMONT PROPERTIES” LTD, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care în perioada 02.07.2012 – 15.10.2012 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 414 657 708 USD de la executorul judecătoresc Mocan Svetlana, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK,, SA, având la bază ordonanța judecătorească 2p/o-1104/2012 din 27.04.2012.

Totodată, la 07.09.2012, compania „VALEMONT PROPERTIES” LTD, prin conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA a transferat 250 980 EUR companiei FA „SVIRIDOVA KNEIPPSTRAE”, înregistrată în Germania, conturile deschise la „UNICREDIT BANK AG HYPOVEREINSBANK”, având la bază plata pentru autoturismele de model „BENTLEY”, cod VIN xxxxx

Aceeași adresă IP a fost utilizată de către compania „SOHOTRACK IMPEX” LLP, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, care la 16.09.2014 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 200 000 USD de la compania „MISER DEVELOPMENT LIMITED”, înregistrată în Insulele Virgine Britanice, conturile deschise la banca din Letonia JSC „CITADELE BANKA”.

- IP 178.33.93.88 - utilizată de către compania „APOLLO CAPITAL INVEST” LTD, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, care pe perioada 13.04.2016 – 20.06.2016 a primit în cont mijloace bănești în sumă de 31 267 000 MDL de la societatea „INAMSTRO” SRL, cod fiscal xxxxx, având la bază plata în avans pentru teren.

Totodată, la 25.06.2015 compania „APOLLO CAPITAL INVEST” LTD a transferat mijloace bănești în sumă de 60 318 USD societății „BOGDAN & CO” SRL, cod fiscal xxxxx, conturile deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, având la bază contractul de fidejusiune nr. 2306 din 23.06.2015.

Astfel, instanța de apel a însușit concluziile primei instanțe, considerând că aceasta corect a constatat, că probele cercetate denotă fără careva dubii faptul, că inculpatul Platon Veaceslav este beneficiarul efectiv al companiei „ANKOR GETAWAY”.

În acest sens instanța de apel a subliniat, că sunt corecte concluziile primei instanțe, că având în vedere probele cercetate, este constatat cu certitudine faptul

efectuării operaţiunilor de transfer a mijloacelor financiare în sumă de 28 000 000 dolari SUA, pe contul companiei „ANKOR GETAWAY” LP al cărui beneficiar efectiv este inculpatul Platon Veaceslav, bani care au fost sustraşi din „BANCA DE ECONOMII” SA.

Astfel, instanţa de apel în acord cu concluziile primei instanţe a conchis, că inculpatul Platon Veaceslav xxxxx, prin acţiunile sale intenţionate, a manifestat abuzul de încredere şi înşelăciunea faţă de Ilan Şor, manifestate prin convingerea acestuia, că banii vor fi restituiţi „BĂNCII DE ECONOMII” SA cu o dobândă destul de considerabilă, şi în aşa mod a însuşit de la „BANCA DE ECONOMII” SA mijloacele financiare în sumă de 869 224 839,76 lei MDL, ca urmare a creditării companiilor „CARITAS GROUP” SRL, „VOXIMAR COM” SRL şi „PROVOLIROM” SRL de către „BANCA DE ECONOMII” SA.

Instanţa de apel a susţinut concluziile primei instanţe, care a statuat că, ţinând cont de dispoziţiile normei penale, cu referire la elementele infracţiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, raportate la circumstanţele constatate, inculpatul Platon Veaceslav xxxxx, prin acţiunile sale intenţionate, manifestând abuzul de încredere şi înşelăciunea faţă de Ilan Şor, manifestate prin convingerea acestuia că banii vor fi restituiţi „BĂNCII DE ECONOMII” SA cu o dobândă destul de considerabilă, a însuşit de la „BANCA DE ECONOMII” SA mijloacele financiare în sumă de 869 224 839,76 lei MDL, ca urmare a creditării companiilor „CARITAS GROUP” SRL, „VOXIMAR COM” SRL şi „PROVOLIROM” SRL de către „BANCA DE ECONOMII” SA, suma de 869 224 839,76 lei MDL, constituind obiectul material al infracţiunii.

Totodată, instanţa de apel a susţinut opinia primei instanţe, care a conchis, că în şedinţele judiciare s-a stabilit cu certitudine, că prin fapta comisă, inculpatul Platon Veaceslav a periclitat relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile sub formă de mijloace financiare aparţinând „BĂNCII DE ECONOMII” SA, ceea ce constituie obiectul juridic principal, precum şi relaţiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voinţă şi minimul necesar de încredere.

În acelaşi timp, instanţa de apel a concretizat, că în efortul de precizare a semnelor calificative reţinute, prima instanţă corect a reiterat, că din sensul art. 190 alin. (5) Cod penal rezultă, că noţiunea „dobândire ilicită” are sensul autentic de „sustragere”, remarcând că se consideră „sustragere” luarea ilegală şi gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârşită în scop de cupiditate.

Așadar, instanța de apel, susținând concluziile primei instanțe, a indicat, că acțiunea principală comisă de inculpatul Platon Veaceslav s-a realizat prin dobândirea ilicită a bunurilor „BĂNCII DE ECONOMII” SA, adică sustragerea mijloacelor financiare în sumă de 869 224 839,76 lei MDL prin intermediul companiilor ce aparțin lui Ilan Șor, ca în final, acestea să ajungă pe conturile companiilor care aparțin inculpatului – „ZENIT MANAGEMENT” LP și „ANKOR GETAWAY” LP.

În acest aspect, instanța de apel, de rând cu prima instanță, având în vedere circumstanțele stabilite anterior, a constatat, că în perioada anului 2011, inculpatul Platon Veaceslav, prin companiile gestionate de-facto de către acesta și a cărui beneficiar efectiv este, după cum urmează: „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, a obținut mai multe credite de la BC „VICTORIABANK” SA în suma totală de 427 330 897MDL. Pentru a stinge creanțele la BC „VICTORIABANK” SA, inculpatul Platon Veaceslav, a pus în funcțiune rezoluția infracțională constând în obținerea mijloacelor financiare de la „BANCA DE ECONOMII” SA, fără intenția de a-i rambursa, prin înșelarea lui Ilan Șor, activitate infracțională prin care inculpatul a executat obligația patrimonială rezultată din contractele de credit bancar încheiate cu BC „VICTORIABANK” SA în perioada lunii noiembrie 2014.

Instanța de apel a remarcat concluzia primei instanțe, care a subliniat, că dobândirea ilicită a mijloacelor financiare în proporții deosebit de mari s-a realizat ca urmare a intrării acestora pe conturile bancare ale companiilor „ZENIT MANAGEMENT” LP și „ANKOR GETAWAY” LP, ce aparțin inculpatului Platon Veaceslav, constituind activități succesive, comise cu aceeași intenție infracțională, constituind o infracțiune de escrocherie unică prelungită.

Instanța de apel a menționat, că sunt corespunzătoare doctrinei și practicii judiciare constatările primei instanțe, că prin „înșelăciune” se înțelege după caz: 1) dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă); 2) trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă), iar prin „abuz de încredere” se înțelege exploatarea de către făptuitor a raporturilor de încredere care s-au stabilit între el și victimă.

Astfel, în speță, acțiunea adiacentă a constatat în înșelăciunea manifestată de inculpatul Platon Veaceslav față de Ilan Șor, realizată prin convingerea acestuia de a-i acorda mijloace financiare pentru interese personale, apelând la manopere frauduloase (dezinformarea conștientă, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciune activă) referitoare la restituirea banilor la termenul de scadență la care s-au înțeles și la abuzul de încredere manifestat prin valorificarea relațiilor de afaceri stabilite între inculpatul Platon Veaceslav și Ilan Șor, astfel fiind exploatate raporturile de încredere care s-au stabilit anterior între ultimii.

Instanța de apel a însușit și concluziile primei instanțe, că inculpatul Platon Veaceslav a uzat de manoperele frauduloase inclusiv și atunci când l-a determinat pe Ilan Șor să înregistreze creanțele companiilor sale „NEGHINA-COM” SRL și „CRISTAL-IMPEX” SRL pe companiile ce-i aparțin lui Ilan Șor – „AGERCOM” SRL și „GRAND IMOBILIARE” SRL.

Astfel, în opinia instanței de apel, este corectă concluzia primei instanțe, că manifestarea înșelăciunii și abuzului de încredere de către inculpatul Platon Veaceslav față de Ilan Șor se confirmă prin declarațiile ultimului, date atât la etapa urmăririi penale cât și confirmate în cadrul ședinței de judecată, acesta menționând că se cunoșteau cu inculpatul Platon Veaceslav de mai mulți ani, timp în care au realizat mai multe afaceri, și la momentul realizării tranzacțiilor cu creditele menționate, toate afacerile anterioare erau finalizate cu succes și careva neînțelegeri între ei nu au fost. Reieșind din motivele enunțate a realizat operațiunea de creditare a inculpatului Platon Veaceslav pentru acoperirea creditelor acestuia luate de la BC „VICTORIABANK” SA. Operațiunea respectivă a fost realizată după schema propusă de inculpatul Platon Veaceslav și anume: creditele au fost acordate prin intermediul companiilor deținute și printr-un șir de companii off-shore ca până în final să fie transferate companiilor deținute de către Veaceslav Platon, care urma să „închidă” creditele la BC „VICTORIABANK” SA. După finisarea operațiunii respective, însă, banii nu au fost restituiți.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, care a reținut faptul, că Ilan Șor, având încredere în partenerul său de afaceri pe care îl cunoștea de o perioadă îndelungată de timp, ținând cont de faptul că anterior afacerile comune desfășurate se finalizau cu succes, a acceptat oferta inculpatului, în rezultat inculpatul Platon Veaceslav însușind mijloacele financiare în sumă de 869 224 839,76 lei MDL, ca urmare a creditării companiilor de către „BANCA DE ECONOMII” SA.

Instanța de apel, venind în susținerea concluziilor primei instanțe, a reținut de rând cu aceasta, că mărimea prejudiciului patrimonial cauzat prin escrocherie în proporții deosebit de mari, corespunde valorii bunurilor sustrase de către inculpatul Platon Veaceslav și anume în sumă de 869 224 839,76 lei MDL, adică se exprimă în prejudiciul patrimonial efectiv.

În același timp, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a menționat, că din analiza coroborată a prevederilor art. 126 alin. (1¹) din Codul penal în redacția Legii nr. 207 din 29 iulie 2016, conform căreia se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, și a prevederilor Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 1000 din 13 decembrie 2013 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2014, potrivit căreia cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2014, este în mărime de 4 225 lei, astfel se deduce că prejudiciul în sumă totală de 869 224 839,76 lei, reprezintă o daună în proporții deosebit de mari.

În continuare instanțele judecătorești au reținut și faptul, că între urmările prejudiciabile (daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 869 224 839,76 lei) și acțiunile inculpatului persistă o legătură de cauzalitate sine qua non.

Totodată, infracțiunea de escrocherie este o infracțiune materială, aceasta fiind consumată în momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, iar, raportând aceste prevederi legale la circumstanțele cauzei, instanțele judecătorești au concluzionat, că fapta comisă de către inculpatul Platon Veaceslav se consideră consumată din momentul obținerii facultății asupra mijloacelor financiare (intrării în posesie) și posibilității reale de a dispune de acestea, și anume la 20.11.2014, dată când a fost efectuat ultimul transfer pe contul companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP.

Această concluzie, în opinia instanței de apel, corect a fost făcută de către prima instanță, deoarece în speță s-a constatat, că activitatea infracțională a fost realizată de către inculpatul Platon Veaceslav prin multiple acțiuni prejudiciabile

având o singură intenție infracțională, fiind în prezența unei infracțiuni unice prelungite.

Instanța de apel a indicat, că în această succesiune, prima instanță corect a stabilit, că prin acțiunile inculpatului Platon Veaceslav cu certitudine s-a realizat în întregime latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, infracțiunea fiind consumată.

La fel instanța de apel a susținut și concluziile primei instanțe, care a reținut în ce privește latura subiectivă a infracțiunii, că din probatoriul cercetat în cadrul ședințelor de judecată rezultă cu certitudine faptul, că inculpatul Platon Veaceslav a acționat cu intenție directă, urmărind scopul de cupiditate.

În acest sens prima instanță corect a reținut faptul, că inculpatul Platon Veaceslav, prevăzând cauzarea prin acțiunile sale a prejudiciului patrimonial efectiv în dauna „BĂNCII DE ECONOMII” SA, dorind să intre în posesia mijloacelor financiare prin închiderea datoriilor pe creditele obținute de la BC „VICTORIABANK” SA de către companiile ce-i aparțin „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, prin intermediul companiei sale „ZENIT MANAGEMENT” LP și, respectiv, prin intermediul „ANKOR GETAWAY” LP le-a inclus în sfera sa patrimonială.

Astfel, prima instanță, în opinia instanței de apel, corect a constatat că existența scopului de cupiditate s-a manifestat în speță prin faptul, că inculpatul Platon Veaceslav în mod conștient a anticipat rezultatul acțiunilor sale, și l-a dorit și a îndreptat acțiunile sale spre realizarea acestuia, demonstrând în așa fel ce rezultat a vrut să atingă prin conduita sa.

În acest sens, în opinia primei instanțe, susținută de către instanța de apel, elocventă este determinarea de către inculpatul Platon Veaceslav a martorului Pahomi Stela de a se ocupa de toată procedura tehnică de cotractare a creditelor, inclusiv intermedierea discuțiilor purtate cu martorul Șor Ilan, având același scop – de a intra în posesia mijloacelor financiare sustrase, astfel atestându-se în mod cert intenția inculpatului Platon Veaceslav de a obține în mod fraudulos mijloacele financiare cu titlu de obiect material al infracțiunii imputate.

În final, instanța de apel a constatat, că prima instanță și-a motivat temeinic soluția și în mod întemeiat a ajuns la concluzia, că vinovăția inculpatului, Platon Veaceslav xxxxx, în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, individualizată prin „escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei

persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari”, și-a găsit confirmare în ședința de judecată dincolo de orice dubiu rezonabil.

În ce privește infracțiunea de spălare a banilor reținută în sarcina inculpatului Platon Veaceslav, instanța de apel a constatat, că prima instanță a făcut o analiză detaliată prin prisma elementelor componenței de infracțiune și corect a stabilit că prin faptele comise acesta a periclitat relațiile sociale cu privire la sursa și proveniența licită a banilor, precum și la circulația corectă a acestora.

În acest sens instanța de apel a menționat că de către prima instanță a fost constatat, că inculpatul Platon Veaceslav a transferat, a convertit și a utilizat mijloacele financiare, care au intrat pe conturile companiei sale „ANKOR GETAWAY” LP, despre care cunoștea că au o proveniență ilicită, fiind sustrași din „BANCA DE ECONOMII” SA la 10.11.2014, prin acordarea creditului în sumă de 375 586 737 MDL companiei „PROVOLIROM” SRL și la 11.11.2014 în sumă de 50 810 000 MDL societății „VOXIMAR COM” SRL, cod fiscal xxxxx, în vederea deghizării și tăinuirii originii ilicite a mijloacelor financiare, în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 28 000 000 USD, echivalent conform cursului BNM a sumei de 417 760 000 lei MDL, sumă ce constituie obiectul material al infracțiunii de spălare a banilor prevăzută la art. 243 Cod penal.

Instanța de apel a indicat că de către prima instanță a fost cert stabilit faptul, că inculpatul Platon Veaceslav xxxxx în perioada lunii noiembrie 2014, manifestând scopul de cupiditate, prin înșelăciune și abuz de încredere față de Șor Ilan, cel care în perioada lunii noiembrie 2014 deținea funcția de președinte al Consiliului „BĂNCII DE ECONOMII” SA, l-a determinat pe ultimul să-i acorde mijloace financiare în sumă de 417 760 000 lei MDL, prin creditarea unor companii pe care le gestionează Ilan Șor, înșelându-l că va restitui mijloacele financiare cu o dobândă mai mare, care respectiv va fi și profitul băncii, iar mijloacele financiare care le va primi de la Șor Ilan, urmează să fie transferate pe conturile companiilor ce-i aparțin inculpatului, rechizitele cărora vor fi transmise ulterior.

Astfel, la 10.11.2014 „BANCA DE ECONOMII” SA a acordat un credit bancar în sumă de 375 586 737 MDL companiei „PROVOLIROM” SRL, cod fiscal xxxxx. Mijloacele bănești primite în cont sub formă de credit bancar, societatea „PROVOLIROM” SRL le convertește în 25 000 000 USD și le transferă către compania off-shore „VEB SOLUTIONS CORPORATION” care la 13.11.2014 le transferă pe contul deschis la BC „Moldova-Agroindbank” SA.

Tot pe contul companiei „VEB SOLUTIONS CORPORATION”, la 11.11.2014 a intrat și suma de 2 720 022 EUR, prin intermediul conturilor companiilor nerezidente: „HOSTAS LEVEL” LLP, „WESTLAND ALLIANCE” LP, „JOLIET TRADING” LP, „ISMIDA ALLIANCE” LTD, bani care provin din creditul acordat de către „BANCA DE ECONOMII” SA în sumă de 50 810 000 MDL societății „VOXIMAR COM” SRL.

Instanța de apel a subliniat, că prin cele indicate supra a susținut concluziile primei instanțe prin care aceasta a constatat, că mijloacele financiare în mărime de 417 760 000 lei MDL au fost dobândite prin escrocherie de către inculpatul Platon Veaceslav, acționând prin înșelăciune și abuz de încredere față de Șor Ilan, care în perioada lunii noiembrie 2014 deținea funcția de președinte al Consiliului „BĂNCII DE ECONOMII” SA, determinându-l pe ultimul să-i acorde mijloace financiare în sumă de 417 760 000 lei MDL, prin creditarea unor companii pe care le gestionează Șor Ilan, înșelându-l că va restitui mijloacele financiare cu o dobândă mai mare, care respectiv va fi și profitul băncii, și astfel a comis infracțiunea de escrocherie, prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal, iar mijloacele financiare în sumă de 417 760 000 lei MDL dobândite de acesta constituind venit ilicit.

Prima instanță, concluziile căreia sunt susținute de către instanța de apel, în continuare a menționat, că în cazul infracțiunii spălării banilor legiuitorul presupune o legătură directă dintre această infracțiune și infracțiunea principală din care a rezultat produsul infracțional cu care se operează ulterior prin modalitățile normative stipulate în art. 243 alin. (1) lit. a)-c) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat, că în consecvența logicii expuse, prima instanță corect a stabilit, că faptele indicate supra constată cert existența și realizarea celor două categorii de circumstanțe esențiale necesare pentru confirmarea săvârșirii de către inculpatul Platon Veaceslav a infracțiunii prevăzute de art. 243 Cod penal, și anume: 1) comiterea infracțiunii „principale” - de sustragere a mijloacelor bănești din „BANCA DE ECONOMII” SA, fiind astfel dovedită proveniența ilicită a mijloacelor bănești și 2) deghizarea proveninței reale a acestora - prin transferarea de către inculpatul Platon Veaceslav la 13.11.2014 din suma de 28 000 000 dolari SUA, parvenite pe conturile companiei nerezidente „ANKOR GETAWAY” LP a sumei de 7 230 000 USD, echivalent conform cursului BNM al sumei 107 871 600 lei MDL, către o altă companie pe care o gestionează și anume compania „CALMVIEW SERVICES LIMITED” în

conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA” din Letonia, iar ulterior, în aceeași zi, urmărind același scop de deghizare a provenienței ilicite a banilor, prin transferarea soldului către conturile aceleiași companii nerezidente deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, unde le-a convertit în 137 018 406 MDL și le-a transferat către compania de asigurări CIA „ASITO” SA a cărui beneficiar este, având ca destinație plata pentru capitalul social. În continuare, inculpatul Platon Veaceslav, de pe contul companiei „ANKOR GETAWAY” LP pe care o gestionează, a transferat către compania „TAIWAN ELECTRO” LP la 16.04.2015 suma de 442 600 USD, echivalentul conform cursului BNM a sumei de 6 603 592 lei MDL, iar ulterior aceste mijloace financiare au fost transferate către compania „ADVANCED ASET PROT”, pe care le-a utilizat pentru achiziționarea a 0,26% din acțiunile instituției bancare BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA.

Așadar, instanța de apel a fost de acord cu concluzia primei instanțe, că inculpatul Platon Veaceslav, în lipsa unor temeiuri justificate, a scos mijloace bănești din posesia și administrarea „BĂNCII DE ECONOMII” SA și le-a trecut, fără nici un drept, în stăpânirea sa, obținând astfel posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de mijloace bănești străine după dorință sa, fapt care denotă atât realizarea, cât și consumarea infracțiunii de escrocherie a sumei de 417 760 000 lei MDL de la partea vătămată și civilă, „BANCA DE ECONOMII” SA.

Totodată de către instanțele judecătorești s-a reținut, că în conformitate cu prevederile Convenției privind spălarea banilor, depistarea, sechestrarea și confiscarea veniturilor provenite din activitatea infracțională din 08.11.1990, ratificată prin Legea Republicii Moldova pentru ratificarea Convenției privind spălarea banilor, depistarea, sechestrarea și confiscarea veniturilor provenite din activitatea infracțională, adoptată de Parlamentul Republicii Moldova la 15.03.2002, infracțiunea anterioară este denumită „infracțiunea principală”, iar situația-premisă în cazul infracțiunii prevăzute la art. 243 alin. (1) Cod penal, constă în existența unei infracțiuni anterioare (principale) care constituie sursa bunurilor care urmează a fi „spălate” în procesul de săvârșire a infracțiunii specificate la art. 243 alin. (1) Cod penal.

În speță prima instanță, în opinia instanței de apel corect a stabilit, că infracțiunea predicat este fapta de escrocherie prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, vinovăția inculpatului Platon Veaceslav în comiterea căreia a fost pe deplin dovedită.

În continuare, instanța de apel, în susținerea soluției primei instanțe, atestă, că din analiza faptelor comise de către inculpatul Platon Veaceslav, așa cum acestea au fost stabilite la examinarea cauzei prin probele cercetate și analizate minuțios de către instanțe, se deduce că activitatea infracțională comisă de inculpatul Platon Veaceslav, constituie din punct de vedere juridico-penal infracțiunea de spălare a banilor în proporții deosebit de mari, și a avut un caracter succesiv, adică în vederea atingerii scopului său infracțional și anume cel de atribuire a unui aspect legal sursei și provenienței veniturilor ilicite, precum și tăinuirea originii sau apartenenței unor astfel de venituri, inculpatul Platon Veaceslav, a comis multiple acțiuni infracționale identice, care alcătuiesc în ansamblu o singură infracțiune de spălare de bani în proporții deosebit de mari, în modalitatea infracțiunii unice prelungite.

În acest aspect instanța de apel a subliniat, că prima instanță corect a constatat, că inculpatul Platon Veaceslav, la momentul comiterii faptei era beneficiarul efectiv al companiei „ANKOR GETAWAY” LP, BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, CIA „ASITO” SA și BC „MOLDINDCONBANK” SA, fapt ce se confirmă prin declarațiile martorului *Pahomi Stela*, care a declarat că, în anul 2014 în luna octombrie, inculpatul Platon Veaceslav i-a comunicat că dorește să înstrăineze o parte din activele pe care le deține și anume: 38,4 % acțiuni ale emitentului BC „VICTORIABANK” SA, circa 80 % din acțiunile companiei CIA „ASITO” SA și SA „MOLDOVA TUR”. În activitatea sa de serviciu, realizată sub conducerea inculpatului Platon Veaceslav a îndeplinit următoarele funcții oficiale: membru și Președinte al Consiliului de Administrație SA „MOLDASIG”, membru al Consiliului de Administrație la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, exercitând atribuțiile stabilite de lege, la indicația inculpatului Platon Veaceslav a monitorizat activitatea Registratorului Independent „REGISTRU CORECT”, informându-l pe inculpat despre tot ce are loc în cadrul acestui registrator, deoarece beneficiarul real al pachetelor de acțiuni în companiile „MOLDASIG”, BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA și „REGISTRU CORECT” era inculpatul Platon Veaceslav. Martorul a mai declarat, că tot inculpatul Platon Veaceslav a fost beneficiarul real al pachetelor de acțiuni ale companiilor „MOLDASIG” și BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA.

În același sens prima instanță corect, în opinia instanței de apel, a reținut și declarațiile martorului *Shvartsman Boris*, care a relatat instanței, că Mîrzac Valeriu i s-a adresat cu o rugămintă din partea inculpatului Platon Veaceslav pentru a

înregistra temporar pe numele său acțiunile acestuia de la BC „MOLDINDCONBANK”. Ulterior s-a întâlnit cu Stașevscaia Aliona, care i-a adus pachetul de acte în limba română. Mîrzac Valeriu le-a citit, i-a spus că totul este în regulă și le-a semnat. Totodată l-a rugat pe Rogovoi Alexandru ca acesta să accepte să fie director al companiei „REMINGTON” SRL, care era deținătoarea a 5 % de acțiuni la BC „MOLDINDCONBANK” SA. În urma acestei înțelegeri a fost înregistrat în calitate de fondator al companiei „REMINGTON” SRL în proporție de 99 %, iar 1 % a fost înregistrat pe numele lui Rogovoi Alexandru. Ultima dată, în aprilie 2016, la Kiev inculpatul Platon Veaceslav i-a promis că în decurs de o lună va găsi 5 persoane pe care să înregistreze acțiunile BC „MOLDINDCONBANK” SA.

În continuare prima instanță menționează, că potrivit declarațiilor martorului *Rogovoi Alexandru*, Compania „REMINGTON” SRL îi este cunoscută. Aproximativ în anul 2008-2009 la el s-a adresat un vechi cunoscut și partener de afaceri, Mîrzac Valerian, cu propunerea de a deveni temporar administrator al compania „REMINGTON” SRL, a căzut de acord. Inculpatul Platon Veaceslav l-a sunat, comunicându-i că urmează să se întâlnească cu Stașevscaia Aliona, care va pregăti toate actele necesare, iar ulterior va trebui să se ducă la Camera Înregistrării de Stat. La Camera Înregistrării de Stat au fost o singură dată, și anume atunci când au fost perfectate actele de constituire, alte careva activități pe compania „REMINGTON” SRL nu a desfășurat. Inițial înțelegerea de a fi administrator la această companie era pe un termen de un an - un an jumate, deoarece după expirarea termenului convenit inițial inculpatul Platon Veaceslav nu și-a onorat promisiunile. A concretizat, că compania „REMINGTON” SRL deține 4 % sau 4,5 % din acțiunile BC „MOLDINDCONBANK” SA, careva dividende sau careva avantaje de la compania dată nu a primit, despre garantarea cărorva credite nu ține minte nimic. Unicul lucru pe care îl poate comunica este că aproximativ 5 ani în urmă, împreună cu Stașevscaia Aliona, au mers la BC „VICTORIABANK” SA, unde au semnat niște acte. Procedura transmiterii acțiunilor BC „MOLDINDCONBANK” SA către „REMINGTON” SRL nu o cunoaște, în legătură cu acest fapt ține minte că inculpatul Platon Veaceslav i-a spus despre aceea că compania „REMINGTON” SRL nerezidentă (off-shore) urma să transmită acțiunile respective către compania rezidentă „REMINGTON” SRL.

Așadar, prima instanță a conchis, concluzia acesteia fiind susținută de către instanța de apel, că din declarațiile martorilor *Svartsman Boris* și *Rogovoi Alexandr*,

rezultă cu certitudine că beneficiarul efectiv al acțiunilor BC „MOLDINCONBANK” SA deținute de jure de „REMGINTON” SRL este inculpatul Platon Veaceslav.

De asemenea de către instanța de apel a fost considerată corectă concluzia primei instanțe de reținere și a declarațiilor martorului *Cebotari Serghei*, care a comunicat în ședințele de judecată, că 43 % din acțiunile BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA erau *de jure* deținute de anumite companii, iar *de facto* acestea aparțineau inculpatului Platon Veaceslav, precum și declarațiile martorului *Paingu Oleg*, care a comunicat în ședințele de judecată, că, reieșind din tranzacțiile desfășurate, și-a făcut concluzia că și compania „ANKOR GETAWAY” indirect aparținea inculpatului Platon Veaceslav.

Astfel, prima instanță a ajuns la concluzia, susținută și de către instanța de apel, că din declarațiile martorilor *Cebotari Serghei* și *Paingu Oleg*, rezultă că beneficiarul efectiv al 43 % din acțiunile BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA și „ANKOR GETAWAY” era inculpatul Veaceslav Platon.

În continuare prima instanță corect, în opinia instanței de apel, a reținut, că prin procesul-verbal de ridicare din 25.07.2016 de la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, în baza ordonanței de ridicare din 23.07.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, au fost ridicate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei nerezidente „VEB SOLUTION CORPORATION” din cadrul băncii menționate (f.d. 228-248 vol. X), iar prin procesul-verbal din 26.07.2016 (f.d. 249-250, vol. X), au fost examinate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei nerezidente „VEB SOLUTION CORPORATION” din cadrul BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, prin care s-a constatat că la 12.11.2014, prin operațiunea „Încasare SWIFT” au fost efectuate 2 tranzacții în sumă de 3 000 492 dolari SUA (echivalentul a 44 696 529 lei) și 24 999 992 dolari SUA (echivalentul a 372 409 880,83 lei). Pe același cont bancar, la 13.11.2014, a fost efectuată tranzacția „Plata SWIFT” în sumă de 28 000 000 dolari SUA (echivalentul a 417 992 400 lei). Notele de plată nr. 059688 din 12.11.2014 și nr. 643789 din 12.11.2014, cu conținutul operațiunii „Transferarea soldului BNY Cust RRN” în sumă de 24 999 992 dolari SUA și respectiv „Plata la termen pentru materiale de construcții contract f/n din 06.11.2014” în sumă de 3 000 492 dolari SUA. La notele de plată respective este anexată copia autenticată a contractului de vânzare-cumpărare din 06.11.2014, în limba rusă și engleză, încheiat între companiile „VEB SOLUTION CORPORATION” și „ISMIDA ALLIANCE” LTD, cu valoarea orientativă a tranzacției de 3 000 500 dolari SUA obiectul contractului

fiind materiale de construcție. Ordin de plată în valută străină nr. 1 din 13.11.2014, plătitor compania „VEB SOLUTION CORPORATION” și destinatar compania „ANKOR GETAWAY” LP, cu suma tranzacției de 28 000 000 dolari SUA, descrierea operațiunii fiind „Plata la termen pentru materiale de construcții”. La ordinul de plată este anexată copia contractului de vânzare-cumpărare din 07.11.2014, în limba rusă și engleză, încheiat între companiile „VEB SOLUTION CORPORATION” și „ANKOR GETAWAY” LP, obiectul contractului fiind materiale de construcție, valoarea contractului 28 000 000 dolari SUA.

Potrivit procesului-verbal de ridicare din 10.11.2016 de la „BANCA DE ECONOMII” SA, în baza ordonanței de ridicare din 07.11.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei nerezidente „ISMIDA ALLIANCE” LTD din cadrul băncii menționate (f.d. 171-172, vol. X), iar prin procesul-verbal din 10.11.2016 au fost examinate rulajele bancare și dosarul juridic al companiei nerezidente „ISMIDA ALLIANCE” LTD din cadrul „BANCA DE ECONOMII” SA, prin care s-a constatat că conform extrasului din contul bancar nr. xxxxx în euro al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD pentru perioada 01.11.2014-01.12.2014, la 11.11.2014, pe contul respectiv al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD este transferată suma de 2 419 500 euro de către „JOLIET TRADING” LP, conform ordinului de plată nr. xxxxx efectuat în baza contractului din 05.11.2014. Ulterior, la 12.11.2014 suma respectivă este convertită în dolari SUA în contul bancar nr. xxxxx, la fel care aparține companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD. Conform extrasului din contul bancar nr. xxxxx în dolari USD al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD pentru perioada 01.11.2014-01.12.2014, s-a constatat că la 12.11.2014, pe contul respectiv al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD este convertită suma de 3 012 900 dolari USD din contul nr. xxxxx în euro al companiei „ISMIDA ALLIANCE” LTD.

Ulterior, la aceeași dată 12.11.2014, suma de 3 000 500 dolari SUA este transferată către contul nr. xxxxx ce aparține companiei „VEB SOLUTIONS CORPORATION”, cu sediul în Republica Panama, potrivit contractului fără număr din 06.11.2014, destinația fiind „plata pentru materiale de construcții”.

Instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe, care a menționat, că reieșind din probele cercetate în ședința de judecată, s-a constatat cu certitudine faptul, că mijloacele financiare în sumă de 28 000 000 dolari SUA au fost transferate pe contul companiei „ANKOR GETAWAY”, companie a cărei gestionar

efectiv este inculpatul Platon Veaceslav, mijloacele financiare constituind venit ilicit, dobândit prin escrocherie de la „BANCA DE ECONOMII” SA.

Instanța de apel, în acord cu concluziile primei instanțe a reținut, că potrivit procesului-verbal de ridicare din 11.11.2016 de la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA (f.d. 129-130, vol. VIII), în baza ordonanței de ridicare din 07.11.2016 și încheierii judecătorului de instrucție din aceeași dată, prin care au fost ridicate cererile de deschidere a conturilor bancare dispuse de către inculpatul Platon Veaceslav la banca menționată, precum și rulajele și informația cu referire la beneficiarul efectiv al acestora, iar prin procesul-verbal din 11.11.2016 (f.d. 133-134, vol.VIII), au fost examinate, cererile de deschidere a conturilor bancare dispuse de către inculpatul Platon Veaceslav la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, precum și rulajele și informația cu referire la beneficiarul efectiv al acestora. În urma examinării actelor menționate, s-a constatat că în perioada 18.05.2015-14.01.2016, la contul nr. xxxxx deschis de către persoana fizică și anume inculpatul Platon Veaceslav la BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, a fost transferată suma totală de 5 387 450 lei de la nerezidenta „TAYRA LIMITED”, ceea ce probează că beneficiarul efectiv al nerezidentei respective este inculpatul Platon Veaceslav.

La același capitol s-a remarcat de către instanța de apel corectitudinea concluziei primei instanțe, că prin procesul-verbal de ridicare din 24.10.2016 (f.d. 58-59, vol. XII) a fost ridicat de la BC „VICTORIABANK” SA dosarul juridic și rulajele conturilor companiei „TAYRA LIMITED”, iar prin procesul-verbal de examinare din 04.11.2016 (f.d. 62-652, vol XII) au fost examinate actele ridicate de la bancă, iar în rezultatul examinării s-a constatat legătura între inculpatul Platon Veaceslav și compania „TAYRA LIMITED” și anume că inculpatul este gestionarul companiei nominalizate. De asemenea a fost stabilit și faptul, că această companie este gestionată de la aceleași adrese IP ca și compania „ANKOR GETAWAY” LP.

Astfel, instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, care a subliniat, că, reieșind din materialele cercetate a fost stabilit cu certitudine faptul, că compania „TAYRA LIMITED”, aparține inculpatului Platon Veaceslav și, fiind gestionată de către acesta de la aceleași adrese IP ca și compania „ANKOR GETAWAY” LP, prin intermediul căreia inculpatul a sustras mijloacele financiare de la „BANCA DE ECONOMII” SA în sumă de 28 000 000 dolari SUA.

Instanța de apel a mai remarcat, că prima instanță corect a statuat, că prin procesul-verbal de ridicare din 25.07.2016 de la CIA „ASITO” SA, (f.d. 96, vol. VIII) în baza ordonanței de ridicare din 23.07.2016, au fost ridicate de la compania menționată actele ce conțin informații financiare și anume: decizia Consiliului de Administrație a CIA „ASITO” SA cu privire la majorarea capitalul social, cu participarea companiei „CALMVIEW SERVICES LIMITED”, acte de verificare între CIA „ASITO” SA și „CALMVIEW SERVICES LIMITED”, contracte semnate între CIA „ASITO” SA și „CALMVIEW SERVICES LIMITED” iar prin procesul-verbal din 17.08.2016 (f.d. 99-100 vol. VIII), au fost examinate acte ridicate de la compania menționată supra, astfel că s-a stabilit derularea procedurii și modalitatea prin care CIA „ASITO” SA a devenit asociat în cadrul companiei „PAVRAPID” SRL, precum și modalitatea de vânzare a cotei-părți din aceasta.

Instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, care a indicat, că prin probele cercetate se confirmă săvârșirea de către inculpatul Platon Veaceslav a infracțiunii incriminate, realizată prin modalitatea normativă de utilizare a mijloacelor financiare despre care inculpatul Platon Veaceslav știa cu certitudine că au o proveniență ilicită, investind o parte din mijloacele financiare menționate în capitalul social al companiei sale de asigurii CIA „ASITO” SA.

La acest capitol instanța de apel de asemenea a susținut concluziile primei instanțe, care a reținut, că prin procesul-verbal de ridicare din 02.09.2016 (f.d. 12-14, vol. VI), au fost ridicate de la Serviciul Prevenire și Combatere a Spălării Banilor adresele IP de la care au fost gestionate companiile ce aparțin inculpatului Platon Veaceslav: „TAIWAN ELECTRO” LP; „DORMINO PROJECT” LP; „WESTBURN ENTERPRISES LIMITED”; „RONIDA INVEST” LP; „ANKOR GETAWAY” LP; „SOHOTRACK IMPEX” LLP; „NORD FJORD GRUPPEN” LLP; „ELAND SUPPORT” LP; „ALAND FORWARDING” LP; „ELVARO SOLUTIONS” LP; „CALMVIEW SERVICES” LP; „DENISON LIMITED”; „MIRABAX INVESTMENTS” LTD; „TAYRA LIMITED”; „LIBERTON LIMITED”; „ALARO BUSINESS” LP; „SVERIGE GRUPPEN” LP; „CARDITEKS COMMERCE” LP; „BRIMSLEY TRADING” LP; „AZYOL DEVELOPMENT” LP; „ABBERTON CONSULTANTS” LP; „SIMPEX” LTD; „COLBRIHGT KIMITED”; „GEREVIT TRADE LIMITED”.

În urma examinării informațiilor, prin procesul-verbal de examinare din 08.11.2016 (f.d. 193-197, vol.VI) s-a constatat, că compania „ANKOR GETAWAY” LP, înregistrată în Marea Britanie, conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA”, companie ce aparține inculpatului Platon Veaceslav și prin

intermediul căreia a sustras suma de 28 000 000 dolari SUA de la „BANCA DE ECONOMII” SA, la efectuarea transferurilor bancare, gestiona conturile de la distanță, utilizând mai multe IP adrese, indicate și analizate supra.

Instanța de apel cu referire la aceste probe a susținut concluziile primei instanțe, care a considerat, că în cadrul examinării cauzei penale, cercetării probelor administrate de acuzare s-a constatat cu certitudine faptul că inculpatul Platon Veaceslav este beneficiarul efectiv al companiei „ANKOR GETAWAY”, iar argumentele apărării, care a neagat categoric acest fapt, au fost respinse ca neîntemeiate.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a însușit concluziile primei instanțe, subliniind că aceasta în mod corect a stabilit, că modalitățile normative ale faptei prejudiciabile incriminate inculpatului, și anume spălarea banilor (art. 243 Cod penal), realizate de către inculpatul Platon Veaceslav sunt: 1) convertirea sau transferul bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui sau de a deghiza originea ilicită a bunurilor sau de a ajuta orice persoană, implicată în comiterea infracțiunii principale, de a se sustrage de la consecințele juridice ale acestor acțiuni; 2) deghizarea naturii, originii, amplasării, dispunerii, transiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor ori a drepturilor aferente de către o persoană care știe sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite; 3) achiziționarea, deținerea sau utilizarea bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite.

În această sens instanța de apel a indicat, că raportând dispozițiile legii la situația de fapt constatată în baza probelor cercetate în ședința de judecată, prima instanță corect a conchis că inculpatul Platon Veaceslav xxxxx, cunoscând că suma mijloacelor financiare de care a dispus are o proveniență ilicită și anume că i-a sustras anterior din „BANCA DE ECONOMII” SA, în continuare, în vederea deghizării provenienței reale a acestora, la 13.11.2014 a transferat din suma de 28 000 000 dolari SUA, parvenite pe conturile companiei nerezidente „ANKOR GETAWAY” LP, suma de 7 230 000 USD, echivalentul conform cursului BNM a sumei 107 871 600 lei MDL, către o altă companie pe care o gestionează și anume compania „CALMVIEW SERVICES LIMITED”, în conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA” din Letonia.

În aceeași zi, de pe conturile companiei „CALMVIEW SERVICES LIMITED” din „TRASTA KOMERCBANKA” din Letonia, inculpatul Platon Veaceslav xxxxx,

urmărind scopul deghizării provenienței ilicite a banilor, a transferat soldul la conturile aceleiași companii nerezidente deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, unde a convertit mijloacele financiare și ulterior le-a transferat deja în formă de 137 018 406 MDL către compania de asigurări CIA „ASITO” SA a cărui beneficiar este, având ca destinație plata pentru cota-parte la capitalul social.

În scopul realizării intenției sale infracționale, în continuarea acțiunilor sale inculpatul Platon Veaceslav xxxxx, de pe contul companiei pe care o gestionează „ANKOR GETAWAY” LP a transferat la 16.04.2015 suma de 442 600 USD, echivalentul conform cursului BNM a sumei de 6 603 592 lei MDL către compania „TAIWAN ELECTRO” LP. Ulterior, aceste mijloace financiare sunt transferate către compania „ADVANCED ASET PROT”, care le-a utilizat pentru achiziționarea a 0,26 % de acțiuni ale instituției bancare BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA.

Instanța de apel a susținut integral concluziile primei instanțe, care a stabilit, că prin acțiunile sale intenționate inculpatul Platon Veaceslav xxxxx a transferat, a convertit și a utilizat mijloacele financiare, care au intrat pe conturile companiei sale „ANKOR GETAWAY” LP, despre care cunoștea că au o proveniență ilicită, în vederea deghizării și tănuirii originii ilicite a mijloacelor financiare, în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 28 000 000 USD, echivalent conform cursului BNM a sumei de 417 760 000 lei MDL.

În opinia instanței de apel prima instanță în mod corect a constatat, că momentul de consumare a infracțiunii de spălare de bani, reieșind din specificul acesteia, și anume că aceasta este una formală, se consideră momentul realizării primei acțiuni infracționale manifestată prin transferul mijloacelor bănești ilicite de pe contul „ANKOR GETAWAY” LP.

Astfel, instanța de apel a fost pe deplin solidară cu soluția primei instanțe, care a conchis că, ținând cont de circumstanțele constatate prin probele cercetate în raport cu dispozițiile legii, în cadrul examinării cauzei a fost dovedit cu certitudine faptul, că prin acțiunile sale inculpatul Platon Veaceslav a realizat latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul penal, incriminate acestuia prin rechizitoriu.

Totodată instanța de apel a susținut și concluziile primei instanțe privind constatarea realizării de către inculpat și a laturii subiective a infracțiuni nominalizate supra, considerând că aceasta corect a constatat, că inculpatul Platon Veaceslav a acționat cu intenție directă, fapt ce rezultă din declarațiile martorului, Pahomi Stela, care a declarat că acționa la indicațiile inculpatului Platon Veaceslav,

iar fiind audiată în ședința de judecată a confirmat că anume inculpatul Platon Veaceslav era beneficiarul real al pachetelor de acțiuni în companiile CIA „ASITO” SA, „MOLDOVA TUR”, „MOLDASIG”, „MOLDOVA AGROINDBANK” și „REGISTRU CORECT”, iar prin declarațiile martorilor Paingu Oleg și Cebotari Serghei, funcționari ai BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA, a fost confirmat faptul implicării active a inculpatului Platon Veaceslav în tranzacțiile companiei „ANKOR GETAWAY”.

Tot cu referire la latura subiectivă a infracțiunii, instanța de apel în acord cu constatările primei instanțe a indicat, că în speță a fost stabilit cu certitudine prezența scopului special de atribuire a unui aspect legal sursei și provenienței veniturilor ilicite, precum și tăinuirea originii sau apartenenței unor astfel de venituri.

Astfel, instanța de apel a conchis asupra temeiniciei concluziilor primei instanțe cu privire la faptul, că în speță a fost constatată în mod cert prezența în acțiunile inculpatului Platon Veaceslav a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 243 Cod penal, care a fost dedusă din împrejurările faptice obiective constatate, luate în ansamblu, în acest sens instanțele constatând, că circumstanțele stabilite dovedesc fără careva dubii faptul, că inculpatul Platon Veaceslav, la nivel intelectual, a urmărit atribuirea unui aspect legal sursei sau provenienței mijloacelor financiare primite pe conturile companiei sale „ANKOR GETAWAY” LP, or, în cadrul ședințelor de judecată în urma audierii martorilor și cercetării probelor materiale s-a stabilit cu certitudine că aceste operațiuni au avut la bază inclusiv o justificare contractuală fictivă.

În aceste condiții, s-a constatat în mod cert existența în speță a condiției cerute de norma de incriminare prevăzută la art. 243 Cod penal și anume cunoașterea de către inculpatul Platon Veaceslav a caracterului ilicit al mijloacelor financiare care au fost sustrate de la „BANCA DE ECONOMII” SA în sumă totală de 417 760 000 lei MDL, conform cursului valutar USD vs MDL pentru perioada respectivă.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a însușit integral concluziile primei instanțe, care a conchis, că vinovăția inculpatului Platon Veaceslav xxxxx, în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal conform indicilor calificativi: spălarea banilor, adică convertirea și transferul bunurilor de către o persoană care știe că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui sau de a deghiza originea ilicită a bunurilor; deghizarea naturii, originii,

amplasării, dispunerii, transmiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor de către o persoană care știe că acestea constituie venituri ilicite; utilizarea bunurilor de către o persoană care știe că acestea constituie venituri ilicite, în proporții deosebit de mari” a fost dovedită pe deplin în ședințele de judecată.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, conducându-se de prevederile art. 414 Cod de procedură penală și reieșeind din prevederile art. 419 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, instanța de apel a însușit integral concluziile primei instanțe, considerând că prima instanță în mod corect a dat apreciere fiecărei probe în parte și tuturor probelor prezentate de părți în coroborare, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și corect a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului a fost dovedită integral, constatând totodată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate, fiind în corespundere cu exigențele dreptului unui proces echitabil, deoarece cercetarea primei instanțe a fost îndeplinită complet și obiectiv asupra tuturor circumstanțelor cauzei și probelor administrate și prezentate.

Cu privire la faptul că instanța de apel a însușit concluziile primei instanțe, considerând că nu este necesară reiterarea acestora, instanța de apel a menționat că o asemenea abordare este conformă jurisprudenței CtEDO, care în asemenea situație a indicat, că nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o instanță de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele primei instanțe (a se vedea, în special, cauzele *Garcia Ruiz v. Spania*, hotărârea din 21 ianuarie 1999; *Helle v. Finlanda*, hotărârea din 19 decembrie 1997).

Instanța de apel de asemenea a considerat necesar de a se expune asupra respingerii unui șir de argumente ale apărării, pe care le-a recunoscut ca fiind neîntemeiate.

În acest sens instanța de apel a respins invocările apărătorilor cu privire la anexarea neîntemeiată la materialele cauzei a extraselor din rulajele bancare ale companiei „ZENIT MANAGEMENT” prin încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, considerând că acestea au relevanță pentru cauza examinată, iar în temeiul art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza

probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În continuare instanța de apel a indicat, că din aceste extrase rezultă faptul că, „ZENIT MANAGEMENT” LP, companie nerezidentă, a înregistrat în perioada 01 noiembrie 2014 - 31 decembrie 2014, tranzacții în valoare totală de 43 738 345, 12 euro pentru multiple operațiuni cum ar fi: rambursarea creditelor companiei ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL și transferuri de solduri la cont propriu.

În același timp compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP a înregistrat pentru perioada 01 noiembrie 2014 - 31 decembrie 2014 tranzacții în valoare totală de 23 928 371 73 USD pentru operațiuni cum ar fi: rambursarea creditelor companiilor „AGERCOM GRUP”, „GRAND IMOBILIARE”, „BRISAS INVESTMENT”, plata în avans pentru materiale de construcție ș.a. Totodată compania nerezidentă „ZENIT MANAGEMENT” LP a înregistrat pentru perioada 01 noiembrie 2014 - 31 decembrie 2014 tranzacții bancare în valoare totală de 140 033 15 MDL pentru multiple operațiuni cum ar fi: achitarea taxei de stat și de executare a contractelor de preluare a datoriilor, achitarea diferitor comisioane, vânzare de valută ș.a.

Astfel, instanța de apel a stabilit, că probele prezentate confirmă concluziile instanțelor de judecată privind vinovăția inculpatului Platon Veaceslav, care a fost dovedită pe deplin prin probe administrate și prezentate de către acuzare, care au fost cercetate și verificate minuțios în ședințele de judecată a instanțelor de fond.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate alegațiile apărătorilor inculpatului referitor la faptul, că declarațiile martorului Ilan Șor nu urmau a fi admise în calitate de probe, din motiv că declarațiile inculpatului de la urmărirea penală au fost întocmite în limba de stat fără participarea translatorului, iar în instanța de judecată martorul a solicitat participarea translatorului, dorind să depună declarații în limba rusă.

În acest sens, notificând prevederile art. 94 alin. (1) pct. 3) și art. 90 alin. (12) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că, potrivit proceselor-verbale de audiere a martorului Ilan Șor la etapa urmăririi penale din 22 iulie 2016, 25 iulie 2016 și 01 noiembrie 2016, la audierea martorului în cadrul urmăririi penale la 22 iulie 2016 acesta și-a exprimat dorința de a face declarații în limba de stat, în confirmarea cărui fapt a semnat în procesul-verbal de

interogare (f.d. 21, vol. I), iar la interogarea indicată supra martorul Ilan Șor a fost asistat de către avocatul Balan Iulian.

Instanța de apel a reținut că, potrivit proceselor-verbale de audiere a martorului Ilan Șor din 25 iulie 2016 și din 01 noiembrie 2016, acesta din nou și-a manifestat dorința de a da declarații în limba de stat, semnând în acest sens în procesul verbal de interogare (f.d. 16-18, 19-20, vol. I). Totodată instanța de apel din analiza proceselor-verbale sus-indicate a constatat, că audierea martorului Ilan Șor, a avut loc în prezența translatorului Rodica Nastasiu, martorul de asemenea fiind asistat de către avocații Balan Iulian și Ulanov Denis.

Mai mult decât atât, instanța de apel a subliniat, că martorul Ilan Șor n-a invocat încălcarea drepturilor sale în cadrul interogării sale în calitate de martor în dosarul examinat, susținând în ședința de judecată, că la etapa urmăririi penale a dat declarații în limba de stat, iar în fața instanței de judecată le face în limba rusă, deoarece așa îi este mai comod, având nevoie de interpret doar pentru a-i fi traduse întrebările formulate în limba română.

Astfel, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe, că legea îi permite martorului să aleagă limbă în care acesta dorește să dea declarații, totodată constatând că martorul menționat supra, posedă limba de stat, iar pe tot parcursul derulării urmăririi penale și în ședințele de judecată acesta a fost asistat de avocați.

În contextul celor expuse, instanța de apel a ajuns la concluzia că sunt neîntemeiate alegațiile avocaților inculpatului că cele susținute cu referire la modul de audiere a martorului Ilan Șor, considerând că în speță nu au fost constatate temeiuri de aplicare a prevederilor art. 94 alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală în raport cu declarațiile martorului vizat date la etapa urmăririi penale și care au fost confirmate (sub jurământ) în prima instanță, or, în speță, din analiza procesului-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe, martorul Ilan Șor a depus jurământ și a fost prevenit de răspunderea penală ce o poartă în ordinea stabilită de art. 312 Codul penal.

Mai mult, instanța de apel a reținut că declarațiile acestuia au fost analizate de prima instanță prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în coroborare cu celelalte probe cercetate în cadrul ședinței de judecată.

În asemenea împrejurări, instanța de apel a conchis că, nu are temeiuri de a pune la îndoială declarațiile martorului Ilan Șor, chiar și în condițiile, când acesta figurează în calitate de inculpat într-un alt dosar penal, iar afirmația inculpatului

Platon Veaceslav, precum că depozițiile martorului Ilan Șor au constituit condiția eliberării lui din detenție, nu a fost reținută de instanța de apel, fiind considerată una declarativă.

De asemenea instanța de apel a respins ca neîntemeiate și invocările apărării, că urmează a fi apreciate critic și declarațiile martorului Politov-Cangaș Natalia, din motiv că acest martor a relatat în ședința de judecată că se află în relații ostile cu inculpatul Platon Veaceslav, precum și că nu a dat răspuns la întrebările adresate de către apărători, invocând că nu ține minte circumstanțele asupra cărora au fost puse întrebările de către avocați. Apărarea de asemenea a invocat și faptul, că martorul în cauză se află în legătură directă cu Ilan Șor, a participat la acordarea creditelor vizate în dosar și că apărarea este convinsă, că martorul cunoaște unde au ajuns mijloacele bănești.

În această privință, instanța de apel a subliniat, că evaluarea credibilității celor relatate de participanții la proces este o sarcină complexă, iar concluziile în acest sens urmează a fi bazate pe un șir de probe analizate în comun, fapt ce ține nemijlocit de aprecierea juridică a acestor circumstanțe, considerând că argumentele prezentate de apărare drept temeiuri care pun la îndoială declarațiile martorului Politov-Cangaș Natalia nu pot fi reținute, fiind declarative, în condițiile când martorul a dat declarații sub jurământ și a fost prevenit despre răspunderea penală pentru prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase în temeiul art. 312 Cod penal.

În această ordine de idei instanța de apel a considerat, că argumentele apărării, precum că martorul Politov-Cangaș Natalia s-ar fi aflat în legătură directă cu martorul Ilan Șor, precum și că nu a dat răspuns la întrebările adresate de către apărători, invocând că nu ține minte circumstanțele asupra cărora au fost puse întrebările de către avocați, nu constituie temeiuri de constata, că declarațiile martorului nu sunt veridice.

De asemenea instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele apărării privind încălcarea condițiilor de audiere a martorilor *Budza Stanislav, Melnic Viorel și Lașco Vasile*, apărarea invocând ca motiv faptul, că martorii indicați au fost asistați de către apărătorul martorului Șor Ilan (avocatul Ulanov Denis), deși acesta, în opinia apărării, se afla în conflict de interese. În acest sens instanța de apel a indicat, că potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana, fiind citată în calitate de martor, are dreptul să invite un avocat care îi

va reprezenta interesele în organul de urmărire penală și o va însoți la acțiunile procesuale efectuate cu participarea sa.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și alegațiile apărării, prin care se invocă faptul, că declarațiile martorilor *Neghina Lilia, Curtuoglo Nicolae și Vrabie Tudor*, precum că beneficiarul efectiv al companiei „NEGHINA-COM” SRL este inculpatul Platon Veaceslav, nu sunt bazate pe probe, iar declarațiile martorilor *Cebotari Serghei și Paingu Oleg*, precum că inculpatul Platon Veaceslav ar fi beneficiarul companiei „ANKOR GETAWAY” LP sunt bazate pe presupuneri.

Cu referire la aceste argumente instanța de apel a menționat, că potrivit legislației martorul este persoana chemată în fața instanței pentru a da lămuriri în legătură cu fapte pe care le cunoaște și care pot ajuta la soluționarea unei cauze, iar declarațiile martorilor, de fapt, constiuie probe. Astfel, instanța de apel a concluzionat, că declarațiile martorilor vizați, au fost analizate și apreciate în parte și coroborate cu alte probe de către prima instanță, concluzii care au fost însușite și de către instanța de apel, așa cum aceasta este indicat în decizia instanței de apel.

A fost respins ca neîntemeiat și declarativ de către instanța de apel și argumentul apărării, prin care s-a susținut, că în opinia apărării, compania „ZENIT MANAGEMENT” LP ar aparține martorului Ilan Șor, deoarece compania „ZENIT MANAGEMENT” LP a fost constituită de către aceeași fondatori, în aceeași zi și la aceeași adresă ca și companiile „GLOBUS CORPORATION” LP, „TRANSMARK EXPORT” LP, „DELTA MANAGEMENT” LP, „CONVERSUM LOGISTIC” LP, „NORD” LP, „WESTLAND ALLIANCE” LP, „UNITED TEHNOLOGIES” LP, companii gestionarea cărora era înfăptuită de către martorul Ilan Șor, care recunoaște acest fapt. În opinia instanței de apel o astfel de afirmație este una declarativă, din moment ce în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit fără echivoc prin probele examinate și indicate supra, că anume inculpatul Platon Veaceslav este cel care gestiona de facto compania „ZENIT MANAGEMENT” LP.

Neîntemeiat a fost considerat de către instanța de apel și argumentul apărării cu privire la modalitatea de reflectare de către prima instanță a scrisorii Băncii Naționale a Moldovei nr. 09-03113/413479 din 20 septembrie 2016.

În acest sens instanța de apel a reținut că, în sentința primei instanțe se precizează că prin scrisoarea nr. 09-03113/41/3479 din 20 septembrie 2016, expediată în adresa Procuraturii Anticorupție de către Banca Națională a Moldovei și, suplimentar, prin scrisoarea Băncii Naționale a Moldovei nr. 09-03113/42/3572

din 27 septembrie 2016 BNM a informat, că a fost depistat un grup de persoane fizice și juridice, care fac parte din așa-numitul „Grup Platon”, adică acționează concertat potrivit prevederilor legislației în vigoare, printre acestea fiind indicate: „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL și „BOGDAN & CO” SRL, inclusiv companiile nerezidente pe contul cărora au fost transferate mijloace financiare. Prima instanță a indicat în sentința pronunțată, că în asemenea circumstanțe, însăși modul de acționare a acestor companii denotă că acestea sunt gestionate de aceeași persoană, și anume de inculpatul Platon Veaceslav, chiar dacă au fost înregistrate oficial de către alte persoane fizice. Actele au fost anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța din 14 noiembrie 2016 (f.d. 77-79, 81-82, vol. I),

Totodată, instanța de apel a menționat, că prima instanță în sentință a indicat, că de către Banca Națională a Moldovei prin scrisoarea adresată la 20 septembrie 2016, au fost catalogate în temeiul prevederilor legale, mai multe companii atât rezidente cât și nerezidente pe contul cărora au fost transferate mijloacele financiare acordate de către BC „VICTORIABANK” SA în calitate de credit bancar, ca fiind companii ce aparțin din așa-numitul „Grup Platon”, fiind menționat că contractele de vânzare-cumpărare care au stat la baza transferului mijloacelor financiare pe conturile companiilor off-shore „AUGELA SYSTEMS” LP, „CHESTER NZ LIMITED”, „SEABON LIMITED”, „CALDON HOLDINGS” LTD și „WESTBURN ENTERPRISES LIMITED”, sunt contracte fictive, deoarece aceste companii aparțin la fel inculpatului Platon Veaceslav .

Instanța de apel, analizând scrisoarea Băncii Naționale a Moldovei nr. 09-03113/41/3479 din 20 septembrie 2016, a constatat că, în vederea evaluării riscurilor aferente activităților de creditare și a plasamentelor interbancare, s-a efectuat la BC „MOLDINDCONBANK” SA în perioada 10 – 20 februarie 2014 un control tematic, în rezultatul căruia s-au stabilit debitorii care fac parte din așa-numitul „Grup Platon”, printre care figurează și companiile „AUGELA SYSTEMS” LP, „CHESTER NZ LIMITED”, „SEABON LIMITED”, „CALDON HOLDINGS” LTD și „WESTBURN ENTERPRISES LIMITED”.

Instanța de apel a remarcat, că în scrisoarea analizată se face precizarea că debitorii enumerați în ea au fost calificați ca aparținând aceluiași grup conform raționamentului profesional al angajaților Băncii Naționale a Moldovei, ținând cont de tipologia debitorilor și tranzacțiilor pe care aceștia le realizează, iar așa-

zisul „Grup Platon” este un nume generic utilizat în procesul de supraveghere a debitorilor cu risc, care aparent sunt controlați de un singur beneficiar efectiv, însă Banca Națională a Moldovei nu dispune de careva probe juridice ce ar demonstra controlul direct sau indirect al inculpatului Platon Veaceslav asupra acestora (f.d. 81-86, vol. I).

Astfel, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a relatat în sentință sensul scrisorii Băncii Naționale a Moldovei nr. 09-03113/41/3479 din 20 septembrie 2016, chiar dacă și a citat-o parțial, iar concluzia primei instanțe că beneficiarul efectiv al companiilor indicate este inculpatul Platon Veaceslav nu s-a bazat în exclusivitate pe scrisoarea sus-indicată și această probă nu a avut un rol determinat în reliefarea concluziei enunțate, aceasta fiind făcută în urma unei analize ample a probelor administrate în cauză în baza cărora prima instanță a stabilit cu certitudine că inculpatul Platon Veaceslav, fiind gestionarul și beneficiarul efectiv al companiilor „NEGHINA-COM” SRL, ÎCS „INFOART INTERNATIONAL” SRL, ÎCS „CRISTAL-IMPEX” SRL, „BOGDAN & CO” SRL, „SEMGROUP-SYSTEMS” SRL, „ANKOR GETAWAY” LP și „ZENIT MANAGEMENT” LP, a comis infracțiunile prevăzute la art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat și argumentul avocatului Ion Crețu, care a invocat faptul, că prima instanță în sentința pronunțată ar fi plagiat rechizitoriul și astfel s-ar fi pronunțat în mod arbitrar asupra probelor.

La acest capitol instanța de apel a menționat, unul din principiile generale ale înfăptuirii justiției este independența judecătorului, care judecă cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă, subliniind de asemenea că judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța de apel a conchis cu privire la argumentele apărării că, de fapt, prima instanță în sentința pronunțată a constatat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate prin rechizitoriu, iar pentru a concluziona astfel, instanța judecătorească de primul nivel a înfăptuit o analiză amplă a probelor administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată și le-a dat apreciere potrivit exigențelor art. 101 din Codul de procedură penală, motivându-și temeinic soluția adoptată.

Au fost respinse de către instanța de apel ca neîntemeiate și argumentele părții apărării, prin care a fost invocat că fapta nu ar fi fost comisă de către inculpat.

Cu referire la aceste argumente instanța de apel a indicat, la caz, s-a stabilit „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, standard conturat în jurisprudența CtEDO, esența căruia rezidă în aceea că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil (*Boicenco v. Republica Moldova*, hotărârea din 11 iulie 2006, §104; *Hassan v. Marea Britanie* [MC], hotărârea din 16 septembrie 2014, §48; *Blokhin v. Rusia* [MC], hotărârea din 23 martie 2016, §139), că fapta reținută de către prima instanță, așa cum aceasta este expusă în p. 2 din prezenta decizie, a fost comisă anume de către inculpatul Platon Veaceslav.

Cu referire la argumentele apărării despre lipsa în acțiunile inculpatului Platon Veaceslav a elementelor infracțiunii, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate indicând că, în speță, potrivit concluziilor sale expuse supra în textul deciziei, prima instanță corect a constatat, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate inculpatului, motivându-și temeinic soluția în acest sens, concluziile fiind întemeiate în baza materialului probator administrat în cadrul urmăririi penale și cercetat în ședințele de judecată, cu respectarea exigențelor legii.

Astfel, instanța de apel a susținut integral concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal după indicii calificativi: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal după indicii calificativi: spălarea banilor, adică convertirea și transferul bunurilor de către o persoană care știe că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui sau de a deghiza originea ilicită a bunurilor; deghizarea naturii, originii, amplasării, dispunerii, transiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor de către o persoană care știe că acestea constituie venituri ilicite; utilizarea bunurilor de către o persoană care știe că acestea constituie venituri ilicite, în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului și apărătorilor săi privind presupusa ilegalitate a extrădării inculpatului Platon Veaceslav din

Ucraina în Republica Moldova și tragerea la răspundere penală în Republica Moldova.

În acest sens instanța de apel a reținut că, prin prisma art. 1 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 371 din 01 decembrie 2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, extrădarea reprezintă una dintre formele de cooperare juridică internațională în materie penală, iar în conformitate cu art. 71 din Legea nominalizată, extrădarea unei persoane împotriva căreia instanța judecătorească competentă a Republicii Moldova a emis un mandat de arest preventiv sau un mandat de executare a pedepsei închisorii ori căreia i s-a aplicat o măsură de siguranță va fi solicitată statului străin pe al cărui teritoriu persoana a fost localizată, în toate cazurile în care sunt întrunite condițiile prevăzute de prezenta lege.

Totodată instanța de apel a atenționat, că în conformitate cu prevederile art. 549² Cod de procedură penală, în cazul în care Republica Moldova solicită extrădarea de la autoritățile competente ale altor state, se aplică, corespunzător, prevederile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, ale art. 541-543, ale art. 546 alin. (4) și ale art. 549¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a indicat, că potrivit art. 541 alin. (1) Cod de procedură penală, Republica Moldova se poate adresa unui stat străin cu cerere de extrădare a persoanei în privința căreia se efectuează urmărirea penală în legătură cu infracțiunile pentru care legea penală prevede o pedeapsă maximă de cel puțin un an de închisoare ori o altă pedeapsă mai aspră sau în privința căreia a fost adoptată o sentință de condamnare la pedeapsa închisorii pe o durată de cel puțin 6 luni în cazul extrădării pentru executare, dacă tratatele internaționale nu prevăd altfel.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, cererea de extrădare se face în temeiul tratatului internațional la care sunt parte Republica Moldova și statul solicitat sau în temeiul obligațiilor scrise în condiții de reciprocitate.

În acest context, instanța de apel a relevat că, potrivit art. 58 „Extrădarea persoanelor” din Tratatul încheiat între Republica Moldova și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în materie civilă și penală nr. 1993 din 13 decembrie 1993, Părțile Contractante se obligă să-și extrădeze reciproc, la cerere, în conformitate cu prevederile prezentului Tratat, persoanele aflate pe teritoriile lor în vederea urmăririi penale sau executării pedepsei. Extrădarea în vederea efectuării urmăririi penale se înfăptuiește numai pentru astfel de infracțiuni, pentru săvârșirea cărora, conform legislației ambelor Părți Contractante, se

prevede pedeapsa, limita maximă a căreia depășește un an privațiune de libertate sau o pedeapsă mai aspră.

În conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) din Legea nr. 371 din 01 decembrie 2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, competența de soluționare a înaintării către autoritățile statului solicitat a cererii de extrădare a unei persoane necondamnate o are Procurorul General. În privința unei persoane condamnate, competența de înaintare a cererii de extrădare o soluționează ministrul justiției.

Potrivit prevederilor art. 541 alin. (3) Cod de procedură penală, dacă persoana a cărei extrădare se cere este urmărită penal, autoritatea competentă să examineze toate materialele necesare și să înainteze cererea de extrădare este Procuratura Generală. Dacă persoana a cărei extrădare se cere este condamnată, autoritatea competentă este Ministerul Justiției. Cererea de extrădare se transmite direct organului competent al statului solicitat sau pe cale diplomatică, dacă aceasta o prevede tratatul internațional.

În speță, instanța de apel a reținut că cererea de extrădare a inculpatului Platon Veaceslav din Ucraina în Republica Moldova a fost înaintată în temeiul Tratatului încheiat între Republica Moldova și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în materie civilă și penală nr. 1993 din 13 decembrie 1993, cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală și Legii Republicii Moldova nr. 371 din 01 decembrie 2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.

Instanța de apel a considerat, că nu este irelevant în speță și urmează a fi respins ca neîntemeiat argumentul inculpatului, care a invocat că, decizia adjunctului Procurorului General al Ucrainei, prin care s-a dispus extrădarea inculpatului din Ucraina în Republica Moldova, a fost contestată și anulată ulterior de către o instanța judecătorească din or. Kiev, deoarece, în virtutea principiului suveranității și reciprocității, instanța de apel nu este în drept de a se pronunța asupra legalității/illegalității deciziei de extrădare emisă de autoritățile din Ucraina, aceasta fiind competența instanțelor judecătorești din statul care a acceptat cererea de extrădare.

De asemenea instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele părții apărării cu privire la încălcarea dreptului inculpatului la interpret/traducător, considerând că la examinarea cauzei au fost respectate prevederile art. 16 Cod de procedură penală și prima instanță a ținut cont de jurisprudența relevantă CtEDO,

în sensul prevederilor art. 6 § 3 al Convenției cu referire la acest drept (*cauza Saman v. Turcia, Hermi v. Italia Kamasinski v. Austria din 19 decembrie 1989, Cuscani v. Regatul Unit din 24 septembrie 2002, Stanford v. Regatul Unit din 23 februarie 1994, cauza Pelissier și Sassi v. Franța, nr. 2544/94, §52-54, cauza Adrian Constantin v. România*).

Cu referire la acest capitol instanța de apel a stabilit, că potrivit materialelor cauzei, inculpatul Platon Veaceslav a primit copia rechizitoriului tradus în limba rusă, pe care o posedă, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 noiembrie 2016, s-a dispus obligarea procurorului să înmâneze până la data de 06 decembrie 2016 inculpatului toate actele procedurale ale organului de urmărire penală traduse în limba rusă.

Instanța de apel a menționat, că în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe inculpatul Platon Veaceslav a declarat că învinuirea adusă îi este clară, totodată acesta a fost asistat de interpret la examinarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, nefiind în acest sens încălcat dreptul inculpatului stipulat art. 6 § 3 lit. a) din CEDO.

Cu referire la acest aspect instanța de apel de asemenea a subliniat că, în ședința Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2017 inculpatul a solicitat ca procesul de judecare a cauzei în ordine de apel să fie înfăptuit în limba rusă, însă acest demers, după audierea opiniilor participanților la proces, a fost respins ca neîntemeiat printr-o încheiere protocolară, instanța întemeindu-și soluția pe dispozițiile art. 16 Cod de procedură penală.

La fel instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele apărării, precum că inculpatului nu i-ar fi fost înmănată copia sentinței tradusă în limba rusă, deoarece din materialele cauzei rezultă cert, că inculpatul a recepționat copia sentinței primei instanțe, inclusiv și în limba rusă.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a conchis că argumentele apărării cu privire la încălcarea dreptului inculpatului la interpret/traducător nu și-au găsit confirmare, nefiind constatată de către instanța de apel încălcarea acestui drept în sensul art. 6 § 3 CEDO.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate și a respins argumentele apărării cu referire la faptul că inculpatului Platon Veaceslav nu i-ar fi fost acordat un termen suficient pentru pregătirea apărării, constatând că din materialele cauzei se atestă, că apărătorii și inculpatul Platon Veaceslav au beneficiat de un termen suficient pentru pregătirea apărării.

În acest sens instanța de apel a reiterat, că dreptul „acuzatului” de a beneficia de „timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării”, este statuat la art. 6 § 3 lit. b) din CEDO, care consacră această garanție specifică unui proces echitabil, instituită în materie penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO la acest capitol, atunci când se examinează chestiunea de a ști dacă „acuzatul” a dispus de un termen adecvat pentru pregătirea apărării sale, trebuie să se țină seama de natura procesului, precum și de complexitatea cauzei și de stadiul procedurii (hotărârea din 10 iulie 2012, pronunțată în cauza *Gregačević v. Croația*, §51). Totodată, în decizia din 09 iulie 1981, pronunțată în procedura de admisibilitate a cererii în cauza *Kröcher și Möller v. Elveția*; și în decizia din 12 iulie 1978, pronunțată în procedura de admisibilitate a cererii în cauza *Bonzi v. Elveția*, CtEDO a menționat, că art. 6 § 3 lit. b) din CEDO protejează acuzatul de un proces grăbit, întrucât deși este important ca organizarea unei proceduri să se realizeze într-un termen adecvat care să asigure o durată rezonabilă, acest obiectiv nu poate afecta respectarea drepturilor procedurale ale nici uneia dintre părți (hotărârea din 20 septembrie 2011, pronunțată în cauza *OA O Neftyanaya Kompaniya Yukos v. Rusia*, §540).

De asemenea, instanța de apel a menționat, că în hotărârea din 19 octombrie 2004, pronunțată în cauza *Makhfi v. Franța*, § 40 CtEDO a decis, că atunci când „acuzatul” se află în detenție provizorie, noțiunea de „înlesniri” poate include și condițiile de detenție care trebuie să-i permită să citească și să scrie, pentru a se putea concentra suficient pe pregătirea apărării.

Tot cu referire la această chestiune în jurisprudența CtEDO este statuat, că nu este suficientă existența unui apărător, ci este necesar ca autoritățile judiciare să ia măsuri pentru ca apărătorul să-și exercite efectiv drepturile și obligațiile ce-i revin.

Astfel, potrivit hotărârii din 21 aprilie 1998, pronunțată în cauza *Daud v. Portugalia*, §42, în situația în care apărătorul nu sesizează instanța cu privire la lipsa condițiilor pentru a studia suficient de bine dosarul și pentru a pregăti, împreună cu clientul său, apărarea, instanța trebuie să manifeste inițiativă, să nu rămână pasivă și să amâne dezbaterile pentru ca apărarea să poată fi asigurată în condiții optime.

Această preocupare pe care trebuie să o aibă instanța pentru realizarea unei apărări efective și eficiente apare în opinia CtEDO ca fiind o obligație importantă a judecătorilor impusă, în egală măsură, de prevederile CEDO. De altfel, în această

hotărâre, la § 38, CtEDO a reiterat faptul că drepturile garantate de CEDO trebuie să fie concrete și efective, iar nu drepturi teoretice și iluzorii, astfel că autorităților naționale li se cere să intervină dacă nu s-a asigurat în mod evident dreptul de reprezentare prin avocat sau dacă au luat cunoștință de lipsa de apărare în alt mod.

Totodată instanța de apel a relevat că, jurisprudența constantă a CtEDO conturează extrem de elocvent dimensiunile reale ale dreptului la apărare și obligațiile organelor judiciare în asigurarea unei efective realizări a acestui drept, așa încât, instanța de judecată are obligația să înlăture orice manifestare de superficialitate și formalism în ceea ce privește respectarea dreptului la apărare (hotărârea din 24 noiembrie 1993, pronunțată în cauza *Imbrioscia v. Elveția*, §38; hotărârea din 13 mai 1980, pronunțată în cauza *Artico v. Italia*, §33; și hotărârea din 09 octombrie 1979, pronunțată în cauza *Airey v. Irlanda*, §24).

Instanța de apel a remarcat faptul, că în speță argumentele inculpatului și apărătorilor săi s-au referit la faptul că, după terminarea urmăririi penale acuzatorul de stat le-a acordat suficient timp pentru a-și pregăti apărarea.

Cu referire la aceste argumente instanța de apel a menționat, că în conformitate cu prevederile art. 293 alin. (1), (2) și (4) Cod de procedură penală la 16 noiembrie 2016, ora 15:00 în incinta Penitenciarului nr. 13, procurorul a prezentat materialele dosarului inculpatului Platon Veaceslav în număr de 29 de volume. Potrivit materialelor cauzei, și anume în procesul-verbal de prezentare a materialelor dosarului de către apărare a fost solicitat un termen suplimentar pentru a face cunoștință cu materialele dosarului.

Instanța de apel a indicat, că potrivit argumentelor apărătorilor inculpatului termenul acordat de procuror pentru luarea de cunoștință cu materialele cauzei penale la 17 noiembrie 2016 a fost între orele 14:00-17:00, la 18 noiembrie 2016 între orele 14:00-17:00, iar la ziua indicată, la ora 14:05, de către procurorul Baeșu Andrei a fost înmănată copia de pe rechizitoriu, cauza fiind expediată în instanța de judecată, astfel în opinia apărării, fiind încălcate prevederile art. 293 alin. (4) Codul de procedură penală.

Cu referire la aceste argumente ale apărării, instanța de apel a notificat prevederile art. 351 alin. (6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că în cazul în care cauza a fost trimisă în instanța de judecată fără ca învinuitul să i-a cunoștință de materialele dosarului și fără a primi copia de pe rechizitoriu, iar în ședința preliminară inculpatul s-a prezentat, instanța dispune executarea acestor

măsurile de către procuror, și astfel instanța de apel a constatat că, prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 30 noiembrie 2016, s-a dispus de a acorda părții apărării termen până la 13 decembrie 2016 inclusiv, pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale și s-a dispus obligarea administrației Penitenciarului nr. 13 să creeze condițiile optime pentru a oferi posibilitate inculpatului Platon Veaceslav xxxxx, de a face cunoștință cu materialele cauzei penale împreună cu avocații, cu respectarea regimului de lucru al penitenciarului și a prevederilor legale.

De asemenea instanța de apel a menționat, că prin încheierea protocolară a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2017 a fost admis demersul inculpatului Platon Veaceslav și demersul avocatului Pleșca Valeriu, părții apărării fiindu-i acordat termen pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale și cu cererile de apel în cauza penală, totodată fiind dispusă amânarea examinării cauzei pentru 24 august 2017.

Instanța de apel a subliniat, că la acordarea termenului pentru pregătirea poziției apărării instanța a luat în calcul complexitatea cauzei, principiul examinării cauzelor în termen rezonabil, miza pentru apărare și numărul de apărători, inculpatul fiind asistat de către cinci avocați aleși de către Platon Veaceslav.

În plus, s-a menționat că procesul luării de cunoștință cu materialele cauzei penale fiind unul continuu, instanța de apel acordând posibilitate inculpatului și apărătorilor de a lua cunoștință cu acestea oricând pe parcursul examinării cauzei.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel la acest capitol a considerat neîntemeiate și a respins cererile inculpatului și a apărătorilor săi de amânare a examinării cauzei penale în ordine de apel, din motivul imposibilității de a lua cunoștință cu materialele cauzei și a ajuns la concluzia, că acestea au avut drept scop tergiversarea nejustificată a examinării cauzei, or instanța de apel a creat toate condițiile întru realizarea de către apărare a dreptului de a face cunoștință cu materialele cauzei, fapt ce se confirmă prin notele informative și recipisele eliberate de participanți în acest sens.

În consecință, ținând cont de faptele elucidate supra, instanța de apel a conchis asupra netemeinicii argumentelor apărării privind încălcarea dreptului inculpatului de a dispune de un termen suficient pentru pregătirea apărării, deoarece acestuia i-a fost acordat de către instanțele de judecată suficient timp în

acest sens, iar modalitatea de utilizare a acestuia de către apărare nu poate fi imputată instanțelor.

Au fost respinse ca fiind neîntemeiate de către instanța de apel și argumentele avocaților Rîhlea Vasile și Crețu Ion, care au invocat că organul de urmărire penală în mod ilegal a dispus disjungerea dosarului de învinuire a lui Platon Veaceslav de învinuirea adusă lui Șor Ilan, deoarece în acest fel ultimul a participat la examinarea prezentului dosar în calitate de martor.

Cu referire la același subiect, avocatul Crețu Ion a invocat între argumentele sale și faptul, că este neîntemeiată încheierea primei instanțe de respingere a cererii de conexare a cauzei penale de învinuire a lui Platon Veaceslav în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal cu dosarul penal de învinuire a lui Șor Ilan în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, considerând că între aceste spețe există puncte de tangență.

În acest sens, instanța de apel, notificând prevederile art. 279¹ alin. (2), art. 351 alin. (8) Cod de procedură penală, a menționat că, sintagma „din necesitate” din prevederile citate sugerează că disjungerea sau conexarea cauzelor penale este guvernată de principiul oportunității, soluțiile fiind legate de circumstanțele cauzei, de la caz la caz. Deci, disjungerea sau conexarea cauzelor penale sunt măsuri ce se dispun din rațiuni ce vizează buna administrare a justiției, astfel încât să nu se răsfrângă negativ asupra efectuării depline și obiective a urmăririi penale și cercetării judecătorești.

În speță, instanța de apel a considerat corecte concluziile primei instanțe în acest sens, constatând totodată că nu există circumstanțe, prin care s-ar stabili, că disjungerea cauzelor penale nominalizate ar fi afectat în careva mod efectuarea deplină și obiectivă a urmăririi penale și a cercetării judecătorești.

Din aceleași considerente instanța de apel a considerat că sunt întemeiate concluziile primei instanțe, care, apreciind ansamblul circumstanțelor de fapt, raportate la prevederile legale, în mod corect a respins demersul părții apărării de conexare a cauzelor penale de învinuire a lui Platon Veaceslav în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal cu dosarul penal de învinuire a lui Șor Ilan în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele avocaților Rîhlea Vasile și Pleșca Valeriu, care au invocat faptul încălcării competenței

teritoriale de examinare a cauzei, instanța considerând, că dosarul penal în privința inculpatului a fost expediat și, respectiv, judecat de o instanță competentă din punct de vedere jurisdicțional și teritorial, deci, fiind instituită prin lege, în sensul art. 6 CEDO.

La acest capitol, instanța de apel, indicând dispoziția art. 40 Cod de procedură penală, a menționat că, în speță prima instanță corect a concluzionat, că inculpatul Platon Veaceslav a fost trimis în judecată pentru comiterea unui concurs de infracțiuni, și anume: art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În continuare instanța de apel în susținerea acestor concluzii a remarcat, că infracțiunea de escrocherie, prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, are o componentă materială, adică se consumă la momentul producerii urmărilor prejudiciabile.

În contrast, infracțiunea prevăzută la art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, este o infracțiune formală, adică se consideră consumată din momentul realizării acțiunii prejudiciabile în oricare dintre modalitățile prevăzute de dispoziția acestui articol.

Reieșind din cronologia învinuirii incriminate inculpatului Platon Veaceslav, instanța de apel a reținut că, de către instanța de fond s-a stabilit că inițial inculpatul a comis infracțiunea de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, iar ulterior, prin acțiunile sale intenționate inculpatul Platon Veaceslav a transferat, a convertit și a utilizat mijloacele financiare, care au intrat pe conturile companiei sale „ANKOR GETAWAY” LP (companie nerezidentă), despre care inculpatul cunoștea că au o proveniență ilicită (adică au fost dobândite ilicit prin escrocherie), în vederea deghizării și tănuirii originii ilicite a mijloacelor financiare, în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 28 000 000 USD, echivalentul conform cursului BNM a sumei de 417 760 000 lei MDL.

Astfel, instanța de apel a relevat că, în realizarea infracțiunii de spălare a banilor, au fost implicate mai multe companii, care nu se află pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece inculpatul Platon Veaceslav, cunoscând că suma mijloacelor financiare de care a dispus are o proveniență ilicită și anume că i-a dobândit ilegal prin escrocherie din „BANCA DE ECONOMII” SA, în vederea deghizării provenienței reale a acestora, la 13.11.2014 a transferat din suma de 28 000 000 dolari SUA, parvenită pe conturile companiei nerezidente „ANKOR

GETAWAY” LP, suma de 7 230 000 USD, echivalentul conform cursului BNM a sumei 107 871 600 lei MDL, către o altă companie pe care o gestionează, și anume compania „CALMVIEW SERVICES LIMITED”, în conturile deschise la „TRASTA KOMERCBANKA” din Letonia. În aceeași zi, de pe conturile companiei „CALMVIEW SERVICES LIMITED” din „TRASTA KOMERCBANKA” din Letonia inculpatul Platon Veaceslav, urmărind scopul deghizării provenienței ilicite a banilor, transferă soldul către conturile aceleiași companii nerezidente deschise la BC „MOLDINDCONBANK” SA, unde le convertește și transferă suma de 137 018 406 MDL către compania de asigurări „ASITO” SA, a cărui beneficiar este, având ca destinație plata pentru cota-parte la capitalul social. În continuarea intenției sale infracționale inculpatul Platon Veaceslav, de pe contul companiei pe care o gestionează „ANKOR GETAWAY” LP, transferă la 16.04.2015 suma de 442 600 USD, echivalentul conform cursului BNM a sumei de 6 603 592 lei MDL, către compania „TAIWAN ELECTRO” LP, iar ulterior aceste mijloace financiare sunt transferate către compania „ADVANCED ASET PROT”, care le-a utilizat pentru achiziționarea a 0,26 % de acțiuni ale instituției bancare BC „MOLDOVA AGROINDBANK” SA.

În aceste condiții instanța de apel a considerat că, în speță, este aplicabilă legea penală a Republicii Moldova, or, conform art. 11 alin. (1) și (2) Cod penal, toate persoanele care au săvârșit infracțiuni pe teritoriul Republicii Moldova urmează a fi trase la răspundere penală în conformitate cu prezentul cod. Cetățenii Republicii Moldova și apatrizii cu domiciliu permanent pe teritoriul Republicii Moldova, care au săvârșit infracțiuni în afara teritoriului țării sunt pasibili de răspundere penală în conformitate cu prezentul cod, iar reieșind din prevederile art. 40 alin. (2) Cod de procedură penală cauza urma a fi judecată de instanța în raza teritorială a căreia a fost terminată urmărirea penală.

În susținerea celor enunțate, instanța de apel a subliniat că, urmărirea penală în prezenta cauză a fost efectuată de către Centrul Național Anticorupție și, corespunzător, de către Procuratura Anticorupție, situate în raza teritorială a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, unde la 18 noiembrie 2016 procurorul a și expediat cauza penală cu rechizitoriul întocmit. Mai mult, instanța de apel a menționat că în virtutea amendamentelor operate prin Legea nr. 76 din 21 aprilie 2016 cu privire la reorganizarea instanțelor judecătorești, începând cu 01 ianuarie 2017, judecătoriile Centru, Buiucani, Rîșcani, Botanica și Ciocana din municipiul Chișinău au fuzionat prin contopire, formând Judecătoria Chișinău.

Totodată, instanța de apel a menționat și faptul că, referitor la competența jurisdicțională, Curtea Constituțională în jurisprudența sa a statuat, că determinarea „instanței judecătorești competente”, a locului acesteia în ierarhia instanțelor judecătorești, a gradului de jurisdicție și a aplicării căilor de atac, stabilirea categoriilor de cauze ce țin (sau ce nu țin) de competența acestora sunt prerogative exclusive ale legiuitorului (a se vedea § 3 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998).

Instanța de apel, susținând concluziile primei instanțe, care s-a declarat competentă și a examinat cauza penală în privința inculpatului Platon Veaceslav, a considerat că aceste concluzii sunt conforme și jurisprudenței CtEDO, care în cauza *Jorgic v. Germania*, a statuat la § 64 și 65 din hotărâre că „Legea” vizată de art. 6 § 1 CEDO cuprinde, în special, legislația cu privire la instituirea și competența organelor judiciare. Astfel, dacă conform dreptului intern o instanță nu este competentă să judece un acuzat, ea nu este „instituită de lege” în sensul art. 6 § 1 CEDO. Totodată CtEDO a menționat că, în principiu, încălcarea de către o instanță a așa-numitelor prevederi legale interne cu privire la instituirea și competența organelor judiciare antrenează încălcarea art. 6 § 1 CEDO. Astfel, ea a conchis că este competentă să verifice respectarea dreptului național în această privință. Totodată, ținând cont de principiul general conform căruia, în primul rând, jurisdicțiile naționale sunt obligate să interpreteze dispozițiile dreptului intern, CtEDO consideră că, în afară de încălcările flagrante ale acestora, nu poate pune la îndoială interpretarea lor. În acest context, de asemenea, s-a subliniat că art. 6 CEDO nu oferă acuzatului dreptul de a alege jurisdicția care-l va judeca. Sarcina Curții se limitează, deci, la a examina dacă existau motive rezonabile care să justifice faptul că autoritățile Statului pârât s-au declarat competente pentru examinarea cauzei.

Au fost respinse ca neîntemeiate de către instanța de apel și argumentele apărării cu privire la ilegalitatea desfășurării sedințelor de judecată în ședințe închise.

În acest sens, instanța de apel a notificat dispozițiile art. 18 alin. (2)-(4) și art. 316 Cod de procedură penală, remarcând faptul că, publicitatea reprezintă o importantă garanție a respectării drepturilor apărării, și la un proces echitabil, în virtutea acestui fapt însă publicitatea procesului nu constituie un principiu absolut, or, în cazul unor circumstanțe excepționale instanța poate renunța la publicitatea procesului.

Publicitatea procesului constituie un element esențial al dreptului persoanei la un proces echitabil. În concretizarea acestei afirmații, instanța de apel reține că în cauza *Keskinen și Veljekset Keskinen OY v. Finlanda*, CtEDO a reiterat că dreptul la judecarea cauzei în mod public prevăzut de art. 6 §1 din CEDO, în mod necesar implică dreptul la dezbateri publice orale. Oricum, obligația impusă statului de art. 6 din CEDO de a desfășura dezbateri publice nu este de o natură absolută.

Astfel, CtEDO a admis posibilitatea operării derogărilor în mod legitim de la regula generală a publicității procedurii de judecare a cauzei. În esență, publicitatea procedurilor nu constituie un principiu absolut, de aceea în cazul unor circumstanțe excepționale, ce țin de natura obiectului judecării, se poate renunța la caracterul public al ședinței.

Prin urmare, art. 6 § 1 CEDO nu împiedică instanțele de judecată să decidă, având în vedere particularitățile cauzei, derogări de la acest principiu (*Martinie v. Franța* [MC], §40), iar textul art. 6 § 1 din CEDO prevede mai multe excepții de la regulă.

Astfel, accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia: 1) în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică (*B. și P. v. Regatul Unit*, §39; *Zagorodnikov v. Rusia*, §26); 2) atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun (*Moser v. Austria*, §97); 3) în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției (*Osinger v. Austria*, §45).

În speță, prin încheierea din 24 noiembrie 2016, prima instanță a dispus examinarea în ședință preliminară închisă cauza penală de învinuire a lui Platon Veaceslav privind învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Codul penal în vederea soluționării chestiunilor prevăzute la art. 345 alin. (4) Cod de procedură penală, conform căruia în ședința preliminară se soluționează chestiunile privind: 1) cererile și demersurile înaintate, precum și recuzările declarate; 2) lista probelor care vor fi prezentate de către părți la judecarea cauzei; 3) trimiterea cauzei după competență sau, după caz, încetarea, totală sau parțială, a procesului penal; 4) suspendarea procesului penal; 5) fixarea termenului de judecată; 6) măsurile preventive și de ocrotire.

Totodată, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 ianuarie 2017, s-a dispus examinarea cauzei penale de învinuire a lui Platon Veaceslav în ședință închisă. În fundamentarea acestei opțiuni, prima instanță a indicat că dosarul penal nr. 2015970346 a fost disjuns, cauza aflându-se în gestiunea Procuraturii Anticorupție în cadrul căreia se efectuează acțiuni de urmărire penală și dat fiind faptul că asupra circumstanțelor cercetate în cauza penală de învinuire a lui Veaceslav Platon sunt supuse investigării, inclusiv și alte persoane, instanța a considerat că în cauza supusă judecării există împrejurări speciale, în care publicitatea ședinței de judecată ar putea să periclitizeze desfășurarea urmăririi penale în cauza penală aflată în gestiunea Procuraturii Anticorupție. În plus, la prezenta cauză penală sunt anexate informații care constituie secret bancar care nu pot fi făcute publice nici în situația autorizării ridicării acestora de către judecătorul de instrucție sau instanță, fiind doar disponibilă participanților la proces.

În acest context, potrivit prevederilor art. 22 alin. (1) Legea instituțiilor financiare nr. 550 din 21 iulie 1995, secretul bancar constituie orice informație referitoare la persoana, la bunurile, la activitatea, la afacerea, la relațiile personale sau de afaceri ale clienților băncii, la conturile clienților (solduri, rulaje, operațiuni derulate) la tranzacțiile încheiate între clienți, precum și altă informație despre clienți care i-a devenit cunoscută.

Astfel, având în vedere cele enunțate mai sus, și faptul că la materialele dosarului au fost administrate documente, care vizează un șir de operațiuni bancare, rulaje, etc. instanța de apel a susținut opinia primei instanțe, care a dispus examinarea cauzei în ședințe secrete, neconstatând în acest sens încălcarea drepturilor inculpatului la un proces echitabil, or garanțiile inerente unui proces echitabil sunt prezumate și în ipoteza în care examinarea cauzei are loc și în ședință închisă.

Tot cu referire la acest subiect, instanța de apel a menționat corectitudinea soluției primei instanțe, care a decis examinarea cauzei în ședințe secrete, și prin încheierea sa Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2017, a dispus la rândul său judecarea cauzei penale de învinuire a lui Platon Veaceslav xxxxx în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, în ordine de apel, în ședință de judecată închisă, în baza motivelor invocate de către prima instanță, dar și, *inter alia*, în scopul protecției ordinii publice.

În consecință, ținând cont de raționamentele expuse supra, instanța de apel a conchis asupra respingerii ca neîntemeiate a argumentelor inculpatului și apărătorilor săi privind pretinsa ilegalitate și netemeinicie a încheierii instanței de fond privind desfășurarea procesului în ședință închisă.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele apărării care au invocat lipsa de imparțialitate a primei instanțe la examinarea cauzei, apărarea în acest sens considerând că instanța s-a raliat la opinia acuzatorului de stat, precum și că completul de judecată a examinat cererile de recuzare îndreptate împotriva sa.

Analizând materialele cauzei raportate la acest argument, instanța de apel a notificat prevederile art. 33 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, și a menționat că, pentru a da eficiență reglementării ce vizează cazurile de incompatibilitate, și implicit dreptului la un proces echitabil, legiuitorul a reglementat, în conținutul art. 33 din Codul de procedură penală, obligația persoanei incompatibile de a formula declarație de abținere de îndată ce a luat cunoștință de existența cazului de incompatibilitate. În cazul în care declarația de abținere nu este formulată, devin incidente dispozițiile relative la instituția recuzării.

Instanța de apel a subliniat, că prin recuzare se înțelege manifestarea de voință a uneia dintre părți sau a procurorului, prin care se solicită ca persoana incompatibilă să nu facă parte din completul de judecată sau din constituirea instanței de judecată. Este vorba despre o modalitate subsidiară de soluționare a incompatibilității, ce are caracterul unei excepții de incompatibilitate, utilizată doar atunci când, anterior, persoana incompatibilă nu a formulat o declarație de abținere. Astfel că, procedura cercetării și judecării cererii de recuzare este o procedură incidentală, al cărei obiect este distinct de obiectul propriu al procesului penal la care se referă.

Totodată instanța de apel a menționat că, recuzarea procurorului sau a instanței de judecată reprezintă un drept al subiecților procesuali, prin care aceștia se pot asigura că activitatea judiciară se realizează într-un cadru imparțial. În acest sens, instituția recuzării în procesele judiciare se justifică prin imperativul asigurării unei judecăți imparțiale.

Relevantă în opinia instanței de apel este în acest sens jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, în mod normal, imparțialitatea denotă lipsa prejudecății sau părtinirii, iar existența sau lipsa acesteia poate fi testată în diferite moduri.

Conform jurisprudenței CtEDO, existența imparțialității trebuie constatată printr-un test al subiectivității în care trebuie avute în vedere convingerile personale și comportamentul unui anumit judecător, cu alte cuvinte, dacă respectivul judecător are prejudecăți personale sau manifestă o atitudine părtinitoare în legătură cu o anumită speță; și, de asemenea, printr-un test al obiectivității, adică a se aprecia dacă însăși instanța și, între altele, compunerea completului, oferă garanții suficiente pentru a putea exclude orice îndoieli legitime în legătură cu imparțialitatea acesteia (a se vedea, de exemplu, spețele *Kyprianou v. Grecia* [GC], nr. 73797/01, §118; și *Micallef v. Malta* [GC], nr. 17056/06, § 93).

Potrivit apelului depus, avocatul Crețu Ion a invocat lipsa de imparțialitate a judecătorilor Boico Victor, Cojocari Elena și Budeci Vitalie, care constă, în opinia acestuia, în faptul că, în încheierea din 24 ianuarie 2017 de prelungire a măsurii preventive – arestul preventiv prima instanță și-a expus opinia asupra vinovăției inculpatului Platon Veaceslav, admitând următoarea formulare: „(...) instanța de judecată consideră că în speță există riscul că aflându-se la libertate acesta va influența persoanele audiate, va exercita asupra acestora presiuni și în acest mod ar putea împiedica aflarea adevărului în cadrul cercetării judecătorești, va crea eventuale probe de dezvinovățire, precum și va săvârși alte infracțiuni similare celor deja comise”.

Cu referire la acest argument instanța de apel a menționat, că acesta a fost expus de către apărător în cererea de recuzare depusă în cadrul ședinței de judecată și care a constituit obiect de examinare și a fost respins ca neîntemeiat de către un alt complet de judecată, format din judecătorii Moscalciuc Galina, Gîrbu Silvia și Plămădeală Ghenadie, care a conchis, că, de fapt, instanța s-a expus nu asupra vinovăției, ci pe marginea riscurilor care justifică necesitatea prelungirii măsurii preventive sub formă de arest în privința inculpatului Platon Veaceslav.

În susținerea acestei concluzii instanța de apel a reiterat că, potrivit legislației se disting patru temeiuri care pot justifica aplicarea sau prelungirea arestării preventive: 1) riscul ca persoana să se eschiveze de la răspunderea penală; 2) riscul de a împiedica buna desfășurare a justiției; 3) prevenirea săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni; 4) riscul că punerea în libertate a persoanei va cauza dezordine publică. Aceste temeiuri nu urmează să fie întrunite cumulativ, fiind suficientă prezența unui singur temei pentru a aplica arestul preventiv. În acest sens, a statuat și Curtea Constituțională la § 93 și 94 din Hotărârea sa nr. 3 din 23 februarie 2016 privind excepția de neconstituționalitate

a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale articolului 186 din Codul de procedură penală (termenul arestului preventiv). Totodată, instanța de apel a reținut că, încheierea din 24 ianuarie 2017 a primei instanțe privind prelungirea măsurii preventive a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău și a fost menținută.

De asemenea cu referire la argumentele apărării cu privire la imparțialitatea primei instanțe, instanța de apel a stabilit că, apărarea a solicitat în repetate rânduri recuzarea judecătorilor Boico Victor, Cojocari Elena și Budeci Vitalie.

O astfel de cerere de recuzare a fost înaintată completului, invocându-se de către apărare faptul că, prima instanță a solicitat Oficiului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat desemnarea unui avocat din oficiu pentru a apăra interesele inculpatului, atunci când apărătorii aleși, avocații Rudenco Eduard și Crețu Ion (au invocat că din cauza ambuteiajelor), s-au prezentat cu întârziere la ședința de judecată, aceasta fiind deja amânată. Această cerere de recuzare a fost examinată de către un alt complet de judecată, fiind respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la acest caz instanța de apel a remarcat faptul, că temeiul invocat pentru recuzare nu se înscrie în dispozițiile art. 33 Cod de procedură penală, de aceea instanța a considerat corectă soluția de respingere a cererii de recuzare.

Totodată instanța de apel a considerat că solicitarea adresată de către prima instanță Oficiului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat desemnarea unui avocat din oficiu pentru a apăra interesele inculpatului, s-a impus din raționamente ce derivă din buna administrare a justiției și pentru asigurarea dreptului la apărare și nu poate constitui temei pentru recuzarea judecătorilor. Or, avocații Rudenco Eduard și Crețu Ion s-au prezentat în instanță cu întârziere, după ce ședința de judecată a fost deja amânată din motivul neprezentării acestora.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, în continuare inculpatul și apărătorii acestuia au solicitat de mai multe ori recuzarea judecătorilor Boico Victor, Cojocari Elena și Budeci Vitalie în baza acelorași temeiuri, cereri ce au fost respinse de instanța de fond ca fiind inadmisibile.

În acest aspect instanța de apel a făcut referire la practica judiciară cu privire la procedura de soluționare a cererii de recuzare înaintată în mod repetat, potrivit căreia în cazul în care cererea de recuzare se înaintează în mod repetat în conformitate cu art. 34 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța care soluționează cauza, prin încheiere motivată, decide inadmisibilitatea cererii de recuzare, care a fost înaintată în mod repetat împotriva aceleiași persoane, pentru

aceleași cazuri de incompatibilitate, cu aceleași temeiuri de fapt invocate într-o cerere de recuzare anterioară.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele apărării în această parte, menționând, că cererea de recuzare declarată repetat, este considerată cererea care este înaintată de aceeași parte la proces (avocat, inculpat), împotriva aceleiași persoane (judecător, complet de judecată), pentru aceleași cazuri de incompatibilitate, cu aceleași temeiuri de fapt și de drept invocate în cererea de recuzare anterioară. Inadmisibilitatea unei astfel cereri se constată chiar de instanța în fața căreia s-a formulat cererea de recuzare în mod repetat.

Totodată, instanța de apel a subliniat, că potrivit practicii judiciare constante instanța care a dispus inadmisibilitatea cererii de recuzare declarate repetat cu rea-credință și în mod abuziv, cu scopul de a tergiversa procesul, de a deruta judecata sau din alte intenții răuvoitoare, în baza art. 34 alin. (4) Cod de procedură penală, poate aplica față de persoana vinovată o amendă judiciară în condițiile prevăzute de legea procesual-penală.

Ținând cont de aceste statuări ale practicii judiciare constante, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apărării precum că s-a încălcat art. 35 Cod de procedură penală, prin aceea că cererile ulterioare de recuzare au fost examinate de completul în privința căruia s-au formulat critici privind lipsa imparțialității.

Instanța de apel, invocând jurisprudența CtEDO cauza *Hauschildt v. Danemarca*, în textul căreia Curtea a statuat, că imparțialitatea personală a unui magistrat se prezumă până la proba contrară (hotărârea din 24 mai 1989, §47), a conchis, că, reieșind din cele expuse supra, de către apărare nu au fost prezentate careva motive temeinice care ar confirma faptul, că judecătorii completului primei instanței ar fi fost imparțiali.

A respins ca neîntemeiat instanța de apel și argumentul apărătorilor inculpatului, precum că la examinarea cauzei a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare prin faptul, că prima instanță a desemnat fără consimțământul inculpatului un avocat din oficiu pentru a-i apăra interesele.

În acest sens, instanța de apel a notificat prevederile art. 70 alin. (4) Cod de procedură penală și a relevat că, temeiurile indicate în această normă sunt alternative, și nu cumulative.

Totodată instanța de apel a făcut referite la jurisprudența CtEDO (hotărârea din 26 septembrie 2000 pronunțată în cauza *Biba v. Grecia*), în care a fost subliniat

faptul, că în anumite condiții, interesele justiției obligă statul să-i asigure inculpatului un apărător din oficiu. Cu privire la problema de a ști dacă interesele justiției impuneau acordarea unei asistențe juridice gratuite, gravitatea infracțiunii de care era acuzat reclamantul și severitatea pedepsei pe care o risca trebuiau luate în calcul.

Cu referire la speța examinată instanța de apel a relevat că, la 24 noiembrie 2016, instanța de fond a solicitat Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat desemnarea unui avocat din oficiu pentru a apăra interesele inculpatului, reieșind din faptul că, la ședința de judecată preconizată pentru 24 noiembrie 2016, ora 12:00, apărătorii aleși, avocații – Rudenco Eduard și Crețu Ion, s-au prezentat cu întârziere, după ce ședința în cauză deja a fost amânată, ceea ce poate fi echivalată cu neprezentarea acestora. Această împrejurare a servit în calitate de motiv pentru amânarea ședinței de judecată.

Instanța de apel în acest condiții a conchis, că anume comportamentul apărătorilor aleși a constituit motiv pentru instanță de a solicita desemnarea unui avocat din oficiu, fapt ce n-a constituit un impediment pentru apărătorii aleși să participe în continuare la examinarea cauzei, care și-au realizat acest drept participând în continuare la examinarea cauzei. Totodată, instanța de apel a remarcat că, deși avocatul Crețu Ion în apelul depus a specificat că întârzierea s-a datorat ambuteiajelor din oraș, însă în materialele cauzei nu sunt prezente date, că avocatul ar fi anunțat instanța despre aceste motive prin mijloace tehnice disponibile (de exemplu, prin telefon, e-mail).

În afară de aceasta, instanța de apel a reținut că, solicitarea a fost adresată Oficiului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat pentru desemnarea unui avocat din oficiu în scopul apărării intereselor inculpatului, acțiuni ce derivă din imperativul bunei desfășurări a procesului de judecată și pentru a nu leza dreptul la apărare, atunci când interesele justiției o cer.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele apărării, care au invocat că inculpatul Platon Veaceslava ar fi fost în mod ilegal îndepărtat din sala de judecată cu dispunerea continuării judecării cauzei în lipsa acestuia.

În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat că, potrivit prevederilor art. 333 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în condiții care asigură buna funcționare a instanței judecătorești și securitatea participanților la proces, iar potrivit alin. (4) din același articol, persoanele prezente în sala de ședință, inclusiv participanții la ședința de

judecată, sunt obligați să se supună dispozițiilor președintelui ședinței privind menținerea ordinii în ședință.

Totodată instanța de apel a remarcat, că în conformitate cu stipulările art. 334 alin. (1) Cod de procedură penală, președintele ședinței de judecată veghează asupra menținerii ordinii și solemnității ședinței, fiind în drept de a lua măsurile necesare în acest scop, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, dacă inculpatul încalcă ordinea ședinței și nu se supune dispozițiilor președintelui ședinței, ultimul îi atrage atenția asupra necesității respectării disciplinei, iar în caz de repetare a încălcării ori de abatere gravă de la ordine, judecătorul sau, după caz, completul de judecată dispune îndepărtarea lui din sala de judecată, continuând procesul în lipsa acestuia. Sentința, însă, se pronunță în prezența inculpatului sau se aduce la cunoștința acestuia imediat după pronunțare.

Cu referire la acest subiect instanța de apel a invocat faptul că, în jurisprudența sa CtEDO a statuat că, pentru buna administrare a justiției, ordinea și solemnitatea ședinței de judecată constituie elemente definitorii ale procedurii judiciare. Nerespectarea flagrantă de către inculpat a normelor elementare de conduită adecvată nu poate și nu trebuie să fie tolerată (*Ananyev v. Federația Rusă*, hotărâre din 30 iulie 2009, §44).

Din analiza materialelor cauzei instanța de apel a constatat, că în speță, la 20 ianuarie 2017, instanța de judecată a dispus îndepărtarea inculpatului din sala de judecată pe toată durata ședinței preliminare, ca urmare a constatării încălcării grave de către acesta a ordinii ședinței.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată preliminare din 24 ianuarie 2017, avocatul Rudenco Eduard a depus o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „dispune îndepărtarea lui din sala de judecată, continuând procesul în lipsa acestuia” din alin. (2) art. 334 Cod de procedură penală și prin încheierea din 25 ianuarie 2017, instanța de judecată a dispus ridicarea excepției de neconstituționalitate și transmiterea sesizării Curții Constituționale pentru soluționare.

Astfel, prin decizia Curții Constituționale nr. 11 din 02 februarie 2017, s-a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei „dispune îndepărtarea lui din sala de judecată, continuând procesul în lipsa acestuia” din alin. (2) art. 334 Cod de procedură penală al Republicii Moldova (nr. 122-XV din 14 martie 2003), ridicată de către avocatul Rudenco Eduard, în dosarul nr. 1-561/2017, aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În fundamentarea deciziei sale, Curtea Constituțională a subliniat că, președintelui ședinței de judecată, având rolul de a asigura respectarea ordinii în ședința de judecată (art. 317 din Codul de procedură penală), îi revine sarcina de a explica *ope legis* inculpatului că, în temeiul articolului 66 alin. (5) pct. 6) din Codul de procedură penală, este obligat să respecte ordinea stabilită în ședința de judecată, precum și că în eventualitatea unei desconsiderări a acestui imperativ poate fi îndepărtat din sala de judecată, asumându-și în acest sens consecințele juridice asupra dreptului de a participa la propriul proces.

Totodată, Curtea Constituțională a indicat că, observă că măsura îndepărtării inculpatului din sala de judecată se va dispune în caz de repetare a încălcării ordinii ședinței de judecată ori a săvârșirii unei abateri grave de la ordine. În acest sens, art. 334 alin. (2) din Codul de procedură penală obligă, de asemenea, președintele ședinței să atragă atenția inculpatului asupra necesității respectării disciplinei, dacă acesta încalcă ordinea ședinței și nu se supune dispozițiilor instanței de judecată.

Prin urmare, Curtea constată că inculpatul poate să decidă până la aplicarea măsurii de îndepărtare din sala de judecată, în cunoștință de cauză, dacă dorește sau nu să beneficieze de dreptul său de a participa la propriul proces. Or, desconsiderând normele elementare de conduită corespunzătoare, inculpatul prin comportamentul său își exprimă fără echivoc voința de a nu participa la proces.

Instanța de apel a remarcat că, în aceeași decizie, instanța de contencios constituțional a menționat că inculpatului, fiind îndepărtat din sala de judecată, i se menține dreptul de a fi asistat și apărut în mod efectiv de un avocat ales de el sau numit din oficiu. De altfel, CtEDO a statuat că, în anumite circumstanțe, pentru menținerea ordinii în ședința de judecată reclamanții pot fi îndepărtați din sala de judecată, iar din moment ce ei sunt reprezentați de către avocați în absența lor, caracterul echitabil al procesului penal nu este afectat (*Sergey Denisov și alții v. Federația Rusă*, hotărâre din 19 aprilie 2016, §143).

În continuare instanța de apel a subliniat că, la 15 februarie 2017, prima instanță a dispus din nou îndepărtarea inculpatului din sala de judecată, continuând judecarea cauzei în lipsa acestuia, argumentându-și soluția prin faptul, că comportamentul inculpatului de a simula imposibilitatea de a participa la ședința de judecată, instanța de judecată îl apreciază ca fiind încă o metodă de tergiversare a examinării cauzei, iar în condițiile stabilite de art. 20 și art. 334 Cod

de procedură penală, instanța apreciază că în speță manifestarea inculpatului, deși fiind realizată prin inacțiune, reprezintă o încălcare gravă și vădită a ordinii în ședință, întrucât prin aceasta împiedică în mod grosolan, neîntemeiat și absolut ilegal activitatea normală a instanței în vederea examinării cauzei.

Instanța de apel a reținut că, deși apărătorii inculpatului susțin că, Platon Veaceslav a refuzat să se prezinte în ședința de judecată din 15 februarie 2017, din motive legate de starea de sănătate, invocând că, din informațiile pe care le dețin, la 10 februarie 2017, la indicația directorului Penitenciarului nr.13, inculpatul a fost bătut de către trei polițiști, pentru faptul că inculpatul ar fi depistat două camere de luat vederi instalate în celula în care era deținut, însă la data când a fost adoptată încheierea privind îndepărtarea inculpatului din sala de judecată, prima instanță și-a bazat concluzia privind comportamentul simulat al inculpatului în baza constatărilor șefului secției medicale a Penitenciarului nr.13, precum și a constatărilor medicilor de la „Serviciul de Asistență Medicală Urgentă 903” Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul de Medicină Urgentă”, care este independentă de instituția penitenciară, unde inculpatul era deținut, din care rezultă cert că inculpatul Platon Veaceslav era sănătos și simula patologie.

De asemenea instanța de apel a menționat, că la 16 februarie 2017, în prezența a cinci avocați, de către doi medici din cadrul Penitenciarul nr. 13 s-a constatat faptul că, la inculpatul Platon Veaceslav au fost depistate leziuni corporale, însă această constatare este ulterioară zilei pronunțării de către prima instanță a soluției privind îndepărtarea inculpatului din sala de judecată.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a stabilit, că, inculpatul inițial a fost înlăturat din sala de judecată pentru toată durata ședinței preliminare pentru încălcarea gravă a ordinii în cadrul ședințelor de judecată, iar ulterior a fost îndepărtat din sala de judecată cu continuarea judecării cauzei pentru comportamentul său inadmisibil, astfel instanța de apel constatând că inculpatul a desconsiderat normele de conduită corespunzătoare, de aceea inculpatul prin comportamentul său și-a exprimat fără echivoc voința de a nu participa la proces.

Totodată instanța de apel a subliniat că, în condițiile îndepărtării inculpatului din sala de judecată, examinarea cauzei a continuat în prezența apărătorilor săi.

Astfel, potrivit sentinței primei instanțe, la judecarea cauzei de către această instanță inculpatul Platon Veaceslav a fost asistat de mai mulți avocați: Crețu Ion, Rudenco Eduard, Rîhlea Vasile, Pleșca Valeriu, Istrati Angela, Palancica Victor,

Verebceanu Sergiu, care au solicitat adoptarea în privința inculpatului a unei sentințe de achitare.

Instanța de apel a mai punctat și faptul, că inculpatul Platon Veaceslav a atacat sentința de condamnare și a avut dreptul de a participa la ședința instanței de apel, deschizând astfel posibilitatea unei noi examinări în fapt și în drept a învinuirii (a se vedea, *mutatis mutandis*, speța *Idalov v. Federația Rusă*, [MC], hotărâre din 22 mai 2012, §171; *Jones v. Regatul Unit*, decizie din 9 septembrie 2003).

Așadar, instanța de apel a menționat, că potrivit prevederilor art. 401 Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul să atace sentința cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, iar instanța de apel fiind obligată, în temeiul art. 414 alin. (1) din același cod, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate.

Prin urmare, ținând cont de cele expuse supra, instanța de apel a considerat că, prin îndepărtarea inculpatului Platon Veaceslav din sala de judecată, acestuia nu i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, or, exercitarea dreptului la un proces echitabil a avut loc în cadrul juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecății.

Instanța de apel de asemenea a statuat în partea ce ține de alegațiile apărătorilor precum că inculpatul a fost supus unui tratament contrar art. 3 din CEDO (din partea administrației Penitenciarului nr. 13 și a angajaților serviciului de escortare) și faptul că i s-ar fi încălcat dreptul la viața privată prin aceea că în celula din Penitenciar, unde era deținut ar fi fost instalate doua camere de luat vederi, instanța de apel a menționat, că inculpatul și apărătorii săi potrivit prevederilor legale pot adresa plângeri în acest sens judecătorului de instrucție.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele apărătorilor inculpatului, care au invocat că prima instanță nu le-ar fi acordat sprijinul necesar pentru administrarea probelor, a respins cererile apărătorilor privind anexarea unor probe, precum și cererile de audiere a martorilor, declarațiile cărora, în opinia apărării, dovedesc nevinovăția inculpatului.

În susținerea soluției sale instanța de apel a notificat prevederile art. 24, art. 66 alin. (2) pct. 17), art. 315 și art. 347 Cod de procedură penală, art. 6 § 3 lit. d) din CEDO, și a făcut referire la decizia Curții Constituționale nr. 31 din 14 iunie

2016 de inadmisibilitate a sesizării nr. 68g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 331 alin. (1) și articolul 362 alin. (2) Cod de procedură penală (asigurarea prezenței martorilor în ședința de judecată), subliniind în acest sens că, în acceptul Curții Constituționale, principiul contradictorialității, garantat de art. 24 Cod de procedură penală, implică și concursul instanței de judecată, alineatul (4) al aceluia stabilind că, instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Astfel, legiuitorul prin termenul „ajutor” a accentuat principiul participării active a părților la proces, principiu care prin substanța sa este contrar atitudinii pasive a părților la proces, și plasării obligațiilor acestora în seama părții adverse sau a instanței de judecată. Astfel, termenii „ajutor” și „probe necesare”, prevăzute de principiul contradictorialității în partea ce ține de participarea instanței la administrarea probelor, sunt într-o legătură indisolubilă, iar solicitările abuzive din partea părților în vederea implicării instanței în probatoriul penal ar putea crea riscul unei ingerințe în principiul egalității armelor și calității nepărtinitoare a instanței de judecată prevăzute de alin. (2) și (3) ale articolului 24 Cod de procedură penală.

În același timp, Curtea Constituțională a menționat, că în jurisprudența sa, atât Comisia, cât și Curtea Europeană au stabilit că revine, în primul rând, jurisdicțiilor naționale să aprecieze elementele de probă pe care le administrează într-un proces și relevanța celor pe care acuzatul ar vrea să le mai producă, în special cu privire la numărul de martori propuși de el. Articolul 6 par. 3 lit. d) din Convenția Europeană nu recunoaște acuzatului un drept nelimitat de a obține convocarea de martori în fața instanței de judecată (cauza *Remer vs. Germania*, *Honsik vs. Austria*). Sub această rezervă, textul lasă autorităților naționale competente facultatea de a aprecia relevanța unei „oferte de probă” făcute de acuzat, în măsura compatibilității ei cu noțiunea de „proces echitabil”.

De asemenea instanța de apel a subliniat, că în decizia enunțată supra, Curtea Constituțională a mai punctat că, în cadrul unui proces penal ambele părți dispun de mecanisme procesuale adecvate de a administra probe de sine stătător sau cu concursul instanței. Normele procesual-penale enunțate creează un echilibru just în partea ce ține de respectarea principiului contradictorialității, sub aspectul exercitării drepturilor și obligațiilor fiecărei părți la proces, în funcție de calitatea procesuală a persoanei. Astfel, principiul contradictorialității vine să

asigure participarea activă la proces, atât din partea acuzării, cât și din partea apărării, în special în partea ce ține de procesul de administrare a probelor.

Cu referire la acest argument al apărării instanța de apel a stabilit că, în cadrul ședinței primei instanțe din 10 martie 2017 avocatul Crețu Ion a depus un demers prin care solicita citarea și audierea martorilor *în număr de 51 persoane*. Prin încheierea din 14 martie 2017, prima instanță a admis parțial demersul indicat, fiind dispusă audierea în calitate de martori ai apărării *13 persoane*, cu obligarea părții apărării să asigure prezența acestora în ședința de judecată.

Totodată instanța de apel a constatat că, la solicitarea părții apărării prima instanță a eliberat citații pe numele tuturor martorilor admiși. Astfel, la 15 martie 2017, urma să înceapă audierea martorilor admiși ai părții apărării, însă la ședință nu s-a prezentat niciun martor, ședința de judecată fiind amânată pentru 17 martie 2017, părții apărării, fiindu-i oferită posibilitatea de a asigura prezența martorilor. Nici la ședința de judecată din 17 martie 2017 nu s-a prezentat niciun martor, ședința de judecată fiind amânată repetat din motivul neprezentării martorilor, pentru 21 martie 2017. Totodată prima instanță a stabilit de comun acord cu avocații inculpatului că, martorii rezidenți urmează a fi audiați la 21 martie 2017, iar cei nerezidenți – la 24 martie 2017.

La ședințele de judecată din 21 și 24 martie 2017 au fost audiați în calitate de martori propuși și admiși de instanță din partea apărării patru persoane: Bîrca Viorel, Melnic Viorel, Budza Stanislav și Lașco Vasile, prezența celorlalți martori nefiind asigurată de către partea apărării.

Astfel, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe, care a conchis, că solicitarea audierii a 51 de martori este neîntemeiată, de aceea a dispus admiterea parțială a acesteia și citarea numai a 13 martori, și în acest context instanța de apel subliniind că soluția instanței este în acord cu jurisprudența CtEDO, a Curții Constituționale și practica judiciară constantă, care au statuat că, solicitările abuzive din partea părților în vederea implicării instanței în probatoriul penal ar putea crea riscul unei ingerințe în principiul egalității armelor.

În acest context, instanța a menționat și cauza *Jorgic v. Germania*, în care CtEDO a reamintit la § 82 din hotărâre că, de obicei, jurisdicțiile naționale au sarcina de a aprecia elementele de probă și relevanța celor pe care dorește să le producă acuzatul.

În special, art. 6 § 3 lit. d) CEDO – care enunță aspectele particulare ale dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 CEDO – le lasă, în principiu, acestora grija de a hotărî, în particular, cu privire la utilitatea de a convoca un martor sau altul. Ea nu obligă să fie convocat și audiat orice martor al apărării. Totodată, Curții îi revine să verifice dacă administrarea și aprecierea probelor nu au încălcat principiul „egalității armelor” și astfel să fi atras neechitatea întregii proceduri (a se vedea, în special, *Vidal v. Belgia*, 22 aprilie 1992, §33, seria A nr.235-B, și *Heidegger v. Austria* (decizie), nr. 27077/95, 5 octombrie 1999).

Din aceste motive, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată alegația apărătorilor, precum că prima instanță în mod ilegal nu ar admis citarea și audierea tuturor martorilor propuși de partea apărării, or, refuzul de a cita și audia întreaga listă de martori solicitați de partea apărării ar fi fost incompatibil cu art. 6 CEDO.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele apărării care au invocat ilegalitatea respingerii de către prima instanță a demersului apărării de dispunere a efectuării unei expertize grafoscopice pentru constatarea faptului, dacă semnăturile de pe contractele de fidejusiune aparțin inculpatului Platon Veaceslav, deoarece în încheierea din 04 aprilie 2017 prima instanță și-a motivat soluția sub aspectul lipsei de relevanță, instanța în acest sens făcând referire la jurisprudența CtEDO și anume la decizia de inadmisibilitate din 22 septembrie 2015 asupra cererii nr. 55959/14 în cauza *Cristian Borcea v. România*, în care Curtea a reamintit, că noțiunea de proces echitabil nu impune obligația instanței de a dispune o expertiză pentru simplul fapt că o parte formulează o cerere în acest sens. Le revine instanțelor naționale să decidă relevanța acesteia pentru cauza respectivă (*Khodorkovskiy și Lebedev v. Rusia*, nr. 11082/06 și 13772/05, §717 și 725, 25 iulie 2013), prima instanță totodată subliniind că, fiind audiat în calitate de învinuit inculpatul Platon Veaceslav a recunoscut faptul că a semnat contractele de fidejusiune.

De asemenea instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele apărării, care au invocat că prima instanță ar fi respins în mod ilegal demersurile părții apărării privind anexarea la materialele cauzei penale a unor probe scrise, cum ar fi: raportului KROLL nr. 1 și nr. 2, contractului „ESCROW” din 02 decembrie 2011, rulajul companiei „WESTERBURN ENTERPRISES LIMITED” și al companiei „ZENIT MANAGEMENT” LP, deoarece prima instanță corect a respins aceste

solicitări din motiv că materialele cauzei conțin deja unele dintre probele solicitate de a fi anexate de către apărători.

Totodată, prin încheierea sa protocolară din 12 decembrie 2017, instanța de apel a decis să completeze materialele cauzei penale cu înscrisurile prezentate de inculpatul Platon Veaceslav cu privire la extrasele din rulajele bancare ale companiei „ZENIT MANAGEMENT” în copii (11 file).

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate solicitările inculpatului privind audierea sa cu aplicarea detectorului comportamentului simulat (poligraf), un mijloc tehnic de înregistrare a parametrilor fiziologici, inclusiv ai respirației, ai activității cardio-vasculare, ai sensibilității chinestezice a pielii, care permite detectarea comportamentului simulat cu prezentarea rezultatelor înregistrate în formă analogă și/sau digitală, în acest sens instanța de apel menționând, că asemenea procedee nu constituie potrivit legislației de procedură mijloace de probă, dat fiind faptul, că concluziile testului poligraf nu pot prezenta cu certitudine vreo informație privind vinovăția ori nevinovăția inculpatului, fiind de cele mai multe ori imperfect, dependent de o multitudine de factori cum ar fi emotivitatea uneori crescută, nervozitate, eficiențe psihice, etc. Astfel, concluziile testului poligraf nu pot fi considerate ca furnizând probe, în sensul procesual al noțiunii, întrucât testarea la poligraf nu este, așa cum s-a indicat supra, mijloc de probă. În acest sens instanța de apel a remarcat faptul, că în jurisprudența altor țări al Uniunii Europene aceste considerente deja sunt reflectate, cum ar fi în jurisprudența Curții Federale de Justiție din Germania, care a indicat, că „dovezile bazate pe poligraf sunt în mod inerent neconvingătoare și nu pot fi admise în instanțele de judecată. Cererile acuzării sau apărării de a efectua teste poligraf vor fi respinse în toate situațiile” (a se vedea *BGH 1 StR 258/98 - Urteil vom 17. Dezember 1998 (LG Kempten)*).

Instanța de apel a respins ca neîntemeiată solicitarea inculpatului de restituire a dosarului penal organului de urmărire penală, menționând în acest sens, că potrivit prevederilor art. 396¹ Cod de procedură penală, în cazul în care instanța de judecată a pronunțat o sentință de achitare din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, la cererea procurorului, acestuia i se restituie dosarul penal și el reia urmărirea penală în vederea identificării făptuitorului infracțiunii, iar în cazul dedus judecării nu sunt prezente condițiile stipulate în prevederile legale expuse supra, inculpatul în speță fiind condamnat.

Din analiza apelului depus de către avocatul Crețu Ion instanța de apel a constatat că, apărătorul a mai invocat și faptul că, instanța de fond ar fi dispus în mod ilegal încasarea din contul inculpatului Platon Veaceslav în beneficiul Procuraturii Generale a sumei de 85 810 (optzeci și cinci mii opt sute zece) lei cu titlu de cheltuieli de judecată și în beneficiul Centrului Național Anticorupție a sumei de 217 758 (două sute șaptesprezece mii șapte sute cincizeci și opt) lei și 08 bani cu titlu de cheltuieli de judecată, însă nu au fost prezentate actele confirmative în acest sens.

Analizând acest argument, instanța de apel a notificat în acest sens prevederile art. 227 Cod de procedură penală și a constatat, că apelul apărătorului în această parte urmează a fi admis, deoarece concluzia primei instanțe privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului este eronată, or, potrivit prevederilor legale și practicii judiciare constante cheltuielile judiciare necesare pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal se trec în contul statului, or, în speță, a fost dispusă efectuarea traducerii în limba rusă a actelor procedurale, fiind anexate la materialele cauzei facturile fiscale care certifică suportarea cheltuielilor în sumă de 85 810 (optzeci și cinci mii opt sute zece) lei de către Procuratura Generală și suma de 217 758 (două sute șaptesprezece mii șapte sute cincizeci și opt) lei 08 bani de către Centrul Național Anticorupție.

Întru întemeierea concluziilor sale instanța de apel a subliniat, că în conformitate cu art. 20 din Legea nr. 264 din 11 decembrie 2008 cu privire la statutul, autorizarea și organizarea activității de interpret și traducător în sectorul justiției, plata pentru serviciile prestate de interpreți și traducători în baza contractului de prestări servicii pentru organele menționate la art. 1 alin. (1) se stabilește de către Guvern. Tarifele pentru serviciile prestate de interpreți și traducători și modul de calcul al acestora se stabilesc în funcție de volumul interpretării/traducerii, complexitatea acesteia, precum și în funcție de limba din/în care se interpretează/se traduce. În acest sens, cuantumul tarifelor pentru serviciile prestate de interpreți și traducători autorizați este prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 979 din 17 august 2016.

De asemenea instanța de apel a considerat, că potrivit sensului art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat,

care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Totodată instanța de apel, pe lângă aceste prevederi normative exprese, a menționat și garanțiile instituite de art. 6 § 3 lit. e) din CEDO conform cărora – orice acuzat are dreptul să fie asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.

În acest sens instanța de apel a menționat, că în jurisprudența sa CtEDO a acordat o largă interpretare dreptului la asistență gratuită prin intermediul unui interpret, atunci când cel acuzat nu înțelege limba folosită în procesul penal, nelimitându-se doar la etapa judecării cauzei, ci și la faza prejudiciară (adică etapa urmăririi penale).

Astfel, deși textul art. 6 § 3 lit. e) din CEDO se referă la interpret, din jurisprudența CtEDO rezultă că garanțiile art. 6 § 3 lit. e) din CEDO sunt aplicabile și în cazul traducerii unor acte în procesul penal. De exemplu, în cauza *Luedicke, Belkacem și Koc v. Germania* (hotărârea din 28 noiembrie 1978, §48-49), CtEDO a subliniat că un acuzat care nu înțelege sau nu vorbește limba folosită în instanță are dreptul la libera asistență a unui interpret pentru traducerea documentelor sau a declarațiilor în procedurile intentate împotriva sa, pe care trebuie să le înțeleagă pentru a beneficia de un proces echitabil. CtEDO a menționat că, cheltuielile legate de interpretare sau, după caz, o traducere a actului de învinuire, motivele arestării și ședința de judecată însăși sunt acoperite de art. 6 § 3 lit. e) din CEDO.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a stabilit, că din speță se constată cert că, cheltuielile încasate de către prima instanță au fost înfăptuite pentru traducerea unor acte indispensabile în procesul penal (atât la etapa de urmărire penală, cât și la judecarea cauzei), care urmează a fi suportate de către stat, astfel că hotărârea primei instanțe în această parte a fost casată cu dispunerea respingerii solicitărilor procurorului.

Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel, analizând argumentele acestuia, a stabilit, că acuzatorul a contestat sentința primei instanțe doar în partea ce se referă la latura penală, considerând incorectă individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Platon Veaceslav, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite în raport cu argumentele procurorului, instanța de apel a remarcat că, prima instanță a respectat

prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, și la stabilirea pedepsei a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se atribuie una la infracțiuni deosebit de grave și una la infracțiuni grave, de motivul săvârșirii acestora, de persoana celui vinovat, provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, dat fiind faptul că prejudiciul cauzat BC „Banca de Economii” SA în proporții deosebit de mari, de rezonanța cauzei date și efectul faptelor comise de inculpatul Platon Veaceslav asupra activității BC „Banca de Economii” SA, dar și asupra activității altor instituții financiare din Republica Moldova, precum și a persoanelor fizice.

Instanța de apel de asemenea a susținut concluziile primei instanțe, care a menționat, că prin acțiunile inculpatului Veaceslav Platon au fost lezate relațiile sociale ce vizează libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere, precum și relațiile sociale cu privire la sursa și proveniența licită, precum și la circulația corectă în operațiunile financiare a mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor, în consecință perturbând întreaga activitate din sfera financiar-bancară a Republicii Moldova, concomitent influențând în mod negativ întreaga economie a țării.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia, că pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă și proporțională, fiind aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, adică să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 Cod penal. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Cu referire la același subiect instanța de apel a respins apelul avocatului Rîhlea Vasile în numele inculpatului, în care a invocat, că la stabilirea pedepsei prima instanță nu a luat în considerare faptul că inculpatul Platon Veaceslav are la întreținere patru copii, nu are antecedente penale și a fost deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

În acest sens instanța de apel a indicat, că circumstanțele indicate de către apărător, raportate la cele reținute supra la stabilirea pedepsei de către prima instanță, *eo ipso*, nu pot răsturna soluția oferită de prima instanță la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Platon Veaceslav, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă, proporțională, efectivă și disuasivă.

Totodată, instanța de apel a subliniat faptul, că, deși avocatul Râhlea Vasile a solicitat casarea sentinței primei instanțe din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat și fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, invocând, *inter alia*, două temeiuri de casare care se exclud reciproc, ulterior în textul apelului avocatul aduce critici sentinței contestată și în partea individualizării pedepsei stabilite.

Instanța de apel a ținut să menționeze cu referire la aceste aspecte, că o astfel de inadvertență admisă de către avocat în apelul depus, nu a fost interpretată de către instanță în detrimentul inculpatului, ținând cont și de faptul, că însăși inculpatul a precizat în ședința instanței de apel că, avocatul menționat supra a admis greșeli și omisiuni atât în cererea de apel, cât și în expunerea sa.

Examinând apelul declarat de avocatul Bodnariuc Alexandr în interesele lui Platon Artiomi și Platon Egor, instanța de apel a notificat prevederile art. 401 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și a reținut că, cererea de apel a fost depusă de avocatul Bodnariuc Alexandr în interesele copiilor inculpatului Platon Veaceslav, Platon Egor și Platon Artiomi, care a invocat că sentința primei instanțe este ilegală în partea ce ține de încasarea din contul inculpatului Platon Veaceslav în folosul BC „Băncii de Economii” SA a mijloacelor financiare din contul bunurilor imobile care aparțin lui Platon Egor și Platon Artiomi.

Instanța de apel a menționat, că în esență apelantul a invocat, că bunurile imobile situate pe adresa: xxxxx și pe adresa xxxxx, nu aparțin inculpatului, proprietari ai acestor bunuri fiind Platon Egor și Platon Artiomi, de aceea, în opinia apărătorului, aplicarea sechestrului asupra acestor bunuri și vânzarea lor în vederea reparării prejudiciului pentru o pretinsă infracțiune imputată unei alte persoane este ilegală.

Însă în speță, instanța de apel a reținut că, prin raportul ofițerului superior de investigații al Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor al Centrului Național Anticorupție, Donciu Alexandru, din 24 august 2016, au fost identificate bunurile, a căror beneficiar final este Platon Veaceslav, printre care, și bunurile imobile situate pe adresa: xxxxx (f.d. 52-59, vol. IV).

Prin Ordonanța procurorului, Baeșu Andrei, din 25 august 2016, s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile reflectate în raportul menționat (f.d. 60-78, vol. IV), iar prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 august 2016, a fost admis demersul procurorului, fiind autorizată aplicarea sechestrului asupra

bunurilor (printre care, și bunurile imobile situate pe xxxxx) a căror beneficiar efectiv este Platon Veaceslav (*f.d. 91-106, vol. IV*).

Instanța de apel a subliniat, că instanța de judecată, justificând aplicarea măsurii, a statuat, că bunurile față de care a fost dispusă aplicarea măsurii de asigurare sub formă de sechestru aparțin *de facto* inculpatului Platon Veaceslav, iar înregistrarea acestor bunuri pe terțe persoane ca interpose a fost doar cu scopul de a nu fi posibil de identificat caracterul infracțional al acțiunilor sale și, respectiv, urmărirea bunurilor acestuia, iar aplicarea măsurii de asigurare este necesară și se impune pentru asigurarea reparării prejudiciului cauzat băncii (BC „Băncii de Economii” SA).

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiată soluția indicată supra, subliniind, că din contractele de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2015 (autentificate notarial) și a extraselor din Registrul bunurilor imobile din 28 decembrie 2015 și, respectiv, din 28 ianuarie 2016 (anexate la cererea de apel analizată) rezultă că, deși, *de jure*, proprietari ai bunurile imobile situate pe adresa: xxxxx, sunt Platon Egor și Platon Artiom, dar *de facto* aceste bunuri aparțin inculpatului, care urmează să recupereze prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Cu referire la apelul declarat de BC „MOLDINDCONBANK” SA instanța de apel a menționat că, BC „MOLDINDCONBANK” SA a depus apel în temeiul prevederilor art. 401 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a sentinței în partea încasării de la Platon Veaceslav în folosul părții civile „Banca de Economii” SA, a mijloacelor financiare în valoarea prejudiciului cauzat prin infracțiune în sumă de 869 224 839,76 lei din valoarea bunurilor ce aparțin companiilor „Factoring International” SRL, „Kotvinvest” SRL, „Stock-Traiding” SRL, ÎCS „Total Internațional” SRL, invocând că, aceste bunuri au fost dobândite de ultimele în mod licit în baza contractelor de vânzare-cumpărare nr. 6242 din 7 septembrie 2012, nr. 6847 din 12 septembrie 2013, nr. 8823 din 14 noiembrie 2013, nr. 8824 din 14 noiembrie 2013, nr. 8825 din 14 noiembrie 2013, nr. 8826 din 14 noiembrie 2013, nr. 8828 din 14 noiembrie 2013, nr. 9983 din 19 decembrie 2013, nr. 9149 din 05 decembrie 2014, bunuri care au fost ipotecate în favoarea BC „MOLDINDCONBANK” SA.

Analizând materialele cauzei, instanța de apel a menționat că sunt corecte concluziile primei instanțe, care a stabilit că, prin raportul ofițerului superior de investigații al Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor al Centrului Național Anticorupție, Donciu Alexandru, din 24 august 2016, au fost identificate

bunurile, a căror beneficiar final este inculpatul Platon Veaceslav, printre care, și bunurile companiilor „Factoring International” SRL, „Kotvinvest” SRL, „Stok-Trading” SRL și ÎCS „Total International” SRL, după cum urmează: „*Factoring International*” SRL: 1) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 2) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 3) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 4) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 5) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; „*KOTVINVEST*” SRL: 1) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 58,08%; 2) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; „*STOCK-TRADING*” SRL: 1) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 2) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; „*Total International*” SRL: 1) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 2) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 3) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 4) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 5) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 6) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 7) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 8) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 9) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 10) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 11) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 12) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 13) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 14) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 15) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0.

Instanța de apel de asemenea a remarcat că, prin Ordonanța procurorului, Baeșu Andrei, din 25 august 2016, s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile reflectate în raportul menționat, iar prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 august 2016, a fost admis demersul procurorului, fiind autorizată aplicarea sechestrului asupra bunurilor, printre care, și bunurile imobile ale companiilor „Factoring International” SRL, „Kotvinvest” SRL, „Stok-Trading” SRL și ÎCS „Total International” SRL. În motivarea încheierii nominalizate instanța de judecată a indicat că bunurile față de care a fost dispusă aplicarea măsurii de asigurare sub formă de sechestru aparțin *de facto* inculpatului Platon Veaceslav,

iar înregistrarea acestor bunuri pe terțe persoane ca interpose a fost doar cu scopul de a nu fi posibil de identificat caracterul infracțional al acțiunilor sale și, respectiv, urmăririi bunurilor acestuia, iar aplicarea măsurii de asigurare este necesară și se impune pentru asigurarea reparării prejudiciului cauzat BC „Băncii de Economii” SA.

Instanța de apel a considerat corecte concluziile primei instanțe, care a stabilit, că aceste bunuri aparțin de facto inculpatului Platon Veaceslav și că acestea urmează să fie realizate în scopul restituirii prejudiciului cauzat prin infracțiune, deoarece din specificul infracțiunii săvârșite calitatea de proprietar *de jure* are o semnificație relativă, în speță fiind primordială stabilirea faptului cui aparțin *de facto* bunurile în cauză. În acest sens, instanța de apel a subliniat că, fiind o infracțiune subsecventă (*delictum subsequens*), spălarea banilor are în calitate de obiect material sau imaterial bunurile ce derivă din comiterea unei infracțiuni principale/predicat, față de care se aplică modalitățile normative ale faptei prejudiciabile prevăzute la art. 243 din Codul penal. Cu alte cuvinte, deși are un caracter autonom, spălarea banilor are ca situație premisă săvârșirea unei alte infracțiuni generatoare de venituri ilicite.

În speță, infracțiunea generatoare de venituri ilicite este escrocheria comisă în proporții deosebit de mari, iar inculpatul a comis infracțiunea de spălare a banilor a cărei obiect material au fost mijloacele bănești obținute ilicit prin infracțiunea anterioară de escrocherie. Astfel, instanța de apel a subliniat că, în contextul infracțiunii de spălare a banilor se aplică principiul unanim recunoscut în practica judiciară „*follow the money*” (urmărește banii), iar în aceste condiții, are relevanță determinantă anume cine este proprietarul *de facto* al bunurilor obținute pe cale criminală.

Totodată, instanța de apel a reținut că în scrisoarea Băncii Naționale a Moldovei nr. 09-03113/41/3479 din 20 septembrie 2016, semnată de Sturzu Ion, viceguvernatorul Băncii Naționale a Moldovei, este indicat, *inter alia*, că „Factoring International” SRL, „Kotvinvest” SRL, „Stok-Trading” SRL și ÎCS „Total International” SRL ar face parte din așa-zisul „Grup Platon”.

În același context instanța de apel a subliniat că, companiile indicate supra, „Factoring International” SRL, „Kotvinvest” SRL, „Stok-Trading” SRL și ÎCS „Total International” SRL nici nu au contestat încheierea instanței, prin care s-a aplicat sechestrul și nici sentința primei instanțe.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a indicat că, nu a stabilit la examinarea cauzei vreun temei de a pune la îndoială informațiile reflectate în raportul Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor al Centrului Național Anticorupție din 24 august 2016, precum și de a considera că acest raport ar constitui o probă inadmisibilă în sensul prevederilor art. 94 Cod de procedură penală, instanța de apel respingînd ca neîntemeiate argumentele apelantului, inclusiv și deoarece acestea n-au fost motivate sub acest aspect.

Cu referire la apelurile declarate de CA „Alliance Insurance Group” SA, „Moldasig” SA și CIA „Asito” SA instanța de apel a menționat, că în cadrul examinării cauzei instanța de apel prin încheierea din 08 septembrie 2017 a admis demersurile depuse de CIA „Asito” SA, „Moldasig” SA și CA „Alliance Insurance Group” SA privind ridicarea sechestrului și a dispus anularea sechestrului aplicat asupra: 1) mijloacelor bănești depozitate la BC „MOLDINDCONBANK” SA (contul de depozit xxxxx) în mărime de 137 018 406 lei; 2) bunurilor imobile ale CA „Alliance Insurance Group” SA amplasate pe xxxxx; 3) mijloacelor bănești în sumă de 3 683 651,00 (trei milioane șase sute optzeci și trei mii șase sute cincizeci și unu) lei ale „Moldasig” SA aflate la contul de depozit bancar nr. xxxxx/USD la BC „Moldova-Agroindbank” SA conform contractului de depozit bancar nr. 2016/077 din 29 iulie 2016, încheiat între „Moldasig” SA și BC „Moldova-Agroindbank” SA.

În motivarea soluției sale instanța de apel a subliniat, că în conformitate cu prevederile art. 203 Cod de procedură penală, punerea sub sechestr a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor și interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. După punerea sub sechestr a conturilor și a depozitelor bancare sunt încetate orice operațiuni în privința acestora. Punerea sub sechestr a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare specială a bunurilor ori a contravalorii bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunii ori rezultate din infracțiune.

Totodată, potrivit prevederilor art. 205 alin. (1) Cod de procedură penală, punerea sub sechestr a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau instanță numai în cazurile în care probele acumulate permit de a presupune întemeiat că bănuitul, învinuitul, inculpatul sau alte persoane la care se află bunurile urmărite le pot tăinui, deteriora, cheltui. Alin. (2) al aceluiași

articol stipulează, că punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106 alin. (2) și art. 106/1 Cod penal.

Instanța de apel în continuare a subliniat la acest capitol și jurisprudența CtEDO, care a statuat în cauza *Dogmoch contra Germaniei* (hotărârea din 08 septembrie 2006), că sechestrul asigurător nu reprezintă o acuzație în materie penală, în sensul art. 6 din CEDO. CtEDO în continuare a notat că, în cadrul unei investigații penale, sechestrul asigurător vizează în principal garantarea executării unei eventuale creanțe, ce va fi recunoscută în favoarea unor terți lezați prin infracțiunea ce face obiectul judecății ori pentru a se garanta executarea unei eventuale pedepse constând în confiscarea unor bunuri. Totuși, CtEDO a constatat că atât stabilirea unor drepturi de creanță ale unor terți, cât și confiscarea sunt măsuri ce urmează a fi luate în cadrul unor proceduri separate, ulterioare, astfel încât procedura de instituire a sechestrului nu constituie o judecată asupra unei acuzații în materie penală în sensul art. 6 CEDO.

Astfel, instanța de apel a remarcat că, deși este indubitabil că sechestrul urmărește în sine un scop preventiv, finalitatea esențială a acestuia este de a permite luarea unor măsuri de siguranță (confiscarea specială sau confiscarea extinsă), aplicarea unei pedepse (amenda penală), recuperarea cheltuielilor judiciare și recuperarea prejudiciului produs prin fapta care a dat naștere raportului juridic de drept penal, aceste calități atribuind o semnificație specială, prin dobândirea valenței de mijloc de garantare procesuală apriorică, dar și posterioară. Astfel, instanța de apel a indicat, că sechestrul nu are caracter punitiv, ci eminamente preventiv și provizoriu, întrucât acesta se dispune pe durata procesului penal.

Audiind opiniile participanților la ședința de judecată, instanța de apel a reținut, că în susținerea demersurilor s-a invocat faptul, că menținerea sechestrului creează pericolul insolvabilității asigurătorului și imposibilitatea acoperirii obligațiilor aferente portofoliului de asigurare „Cartea verde”, ceea ce va conduce la excluderea Republicii Moldova din sistemul internațional „Cartea Verde” și reieșind din principiul proporționalității, instanța a ajuns la concluzia, că în speță a decăzut necesitatea de a menține bunurile indicate supra sub sechestru, admitând în acest sens solicitările CIA „Asito” SA, „Moldasig” SA și CA „Alliance Insurance Group” SA.

Ulterior, expunându-și concluziile cu referire la apelurile declarate de către CIA „Asito” SA, „Moldasig” SA și CA „Alliance Insurance Group” SA, instanța de apel a indicat că acestea, invocând în susținerea solicitărilor sale prevederile art. 401 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, au formulat motive și argumente similare, solicitând anularea dispozițiilor sentinței de încasare din contul vânzării bunurilor acestora a prejudiciului cauzat prin infracțiune, deoarece aceste bunuri aparțin companiilor și nu inculpatului Platon Veaceslav, astfel că instanța de apel a considerat rațională expunerea asupra acestor apeluri concomitent.

În această ordine de idei, instanța de apel, analizând minuțios materialele cauzei în raport cu solicitările și argumentele apelanților, a ajuns la concluzia, că apelurile depuse de către companiile de asigurări enumerate supra urmează a fi respinse, deoarece în ședința instanței de apel s-a stabilit, că bunurile în privința cărora s-a aplicat sechestru, deși aparțin cu drept de proprietate a CA „Alliance Insurance Group” SA, „Moldasig” SA și CIA „Asito” SA, însă de facto aparțin inculpatului Platon Veaceslav, acest fapt fiind stabilit la examinarea cauzei, așa cum a fost indicat supra în motivarea instanței de apel cu privire la vinovăția inculpatului.

Totodată instanța de apel a considerat, că în acest sens urmează a fi reținut și faptul, că prin raportul ofițerului superior de investigații al Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor al Centrului Național Anticorupție, Donciu Alexandru, din 24 august 2016, au fost identificate bunurile, a căror beneficiar final este Platon Veaceslav, stabilind că acestea includ și pe cele indicate supra, iar prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 august 2016 a fost autorizată aplicarea sechestrului asupra bunurilor, printre care, și bunurile imobile ale CA „Alliance Insurance Group” SA, „Moldasig” SA și CIA „Asito” SA.

Instanța de apel a subliniat că în această încheiere, instanța de judecată a opinat că bunurile față de care a fost dispusă aplicarea măsurii de asigurare sub formă de sechestru aparțin de facto lui Platon Veaceslav, iar înregistrarea acestor bunuri pe terțe persoane ca interpose a fost doar cu scopul de a nu fi pasibile de identificat caracterul infracțional al acțiunilor sale și, respectiv, urmăririi bunurilor acestuia, aplicarea măsurii de asigurare este necesară și se impune pentru asigurarea reparării prejudiciului cauzat BC „Băncii de Economii” SA.

În continuare instanța de apel a reiterat concluziile sale cu referire la confirmarea învinuirilor aduse inculpatului și a menționat faptul că specificul infracțiunilor pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul Platon Veaceslav

stabilește, că are o semnificație relativă calitatea de proprietar *de jure*, contând faptul cui aparțin *de facto* bunurile în cauză, de aceea contul vânzării acestor bunuri a fost dispusă corect de către prima instanță, în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiunile din speță.

Cu referire la acest capitol, instanța de apel a mai subliniat, că BC „Banca de Economii” SA în cadrul procesului penal, în scopul recuperării prejudiciului material cauzat prin infracțiune, a înaintat acțiune civilă, prin care a solicitat încasarea în beneficiul său din contul inculpatului Platon Veaceslav a sumei de 13 112 094 655,53 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Instanța de apel a susținut soluția primei instanțe, considerând că aceasta în mod întemeiat a admis acțiunea civilă înaintată, statuând corect că suma solicitată de către BC „Banca de Economii” SA urmează a fi încasată din contul inculpatului Platon Veaceslav, totodată prima instanță corect a stabilit că acoperirea prejudiciului dispus spre încasare din contul inculpatului urmează a fi îndeplinit și din contul vânzării unui șir de bunuri, care aparțin de facto inculpatului Platon Veaceslav, apartenența căror anume inculpatului a fost constatată la examinarea cauzei.

În acest sens instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a pus accentul pe faptul, că încasarea prejudiciului a fost dispusă din contul inculpatului Platon Veaceslav. Iar modalitatea de încasare a prejudiciului și bunurile din vânzarea căror urmează a fi executată încasarea acestui prejudiciu este o dispoziție adiacentă dispoziției de încasare a prejudiciului, prima instanță adoptând această soluție în baza constatărilor cu privire la apartenența de facto a bunurilor inculpatului Platon Veaceslav.

Anume reieșind din faptul, că instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe cu privire la constatarea faptului că bunurile CA „Alliance Insurance Group” SA, „Moldasig” SA și CIA „Asito” SA, asupra căror a fost aplicat sechestrul, aparțin de facto inculpatului Platon Veaceslav, instanța de apel a respins solicitările acestor companii de anulare a dispozițiilor sentinței de încasare din contul vânzării bunurilor acestora a prejudiciului cauzat prin infracțiune, care își motivau solicitările pe faptul că bunurile în cauză sunt proprietatea lor, fapt ce contravine concluziilor în acest sens pronunțate în speță.

Totodată, reieșind din aceleași constatări privind apartenența de facto inculpatului Platon Veaceslav a bunurilor CA „Alliance Insurance Group” SA, „Moldasig” SA și CIA „Asito” SA, asupra căror a fost aplicat sechestrul, instanța de

apel, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, a dispus, *din oficiu*, admiterea apelurilor apărării și casarea parțială a sentinței primei instanțe în partea încasării mijloacelor financiare din bunurile imobile ale companiilor de asigurări, motivându-și soluția sub aspectul, că aceste bunuri au menirea să asigure rezervele formate de asigurători pentru garantarea capacității de onorare a obligațiunilor contractuale asumate, iar lipsirea de aceste surse ar periclita în mod direct activitatea economică a asigurătorilor, reieșind din specificul activității de asigurare.

Instanța de apel a constatat că, Comisia Națională a Pieței Financiare a depus în cadrul judecării cauzei în apel o cerere în susținerea apelurilor declarate de CA „Alliance Insurance Group” SA și de CIA „Asito” SA, însă CNPF nu are nici o calitate procesuală din cele enumerate la art. 401 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel că cererea depusă de către aceasta a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

De asemenea instanța de apel a menționat că, potrivit art. 377 alin. (1) Cod de procedură penală, după terminarea cercetării judecătorești, președintele ședinței de judecată anunță dezbaterile judiciare, care constau din cuvântările procurorului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, apărătorului și inculpatului, când apărătorul nu participă în cauza dată sau dacă inculpatul cere cuvântul. Dacă există mai mulți reprezentanți ai părților, ordinea cuvântărilor lor o stabilește instanța.

Însă, în speță, după cum a remarcat instanța de apel, după terminarea cercetării judecătorești, au fost depuse mai multe cereri, și anume: cererea de apel suplimentară depusă de avocatul, Ion Crețu, la cererea sa din 12 iunie 2017 (înregistrată cu nr. 34760); cererea nr. 34758 CA „Alliance Insurance Group” SA privind solicitarea de a face mențiunea cu privire la data intrării în vigoare a încheierii din 08 septembrie 2017; cererea nr. 34560 depusă de Platon Veaceslav din 14 decembrie 2017 (însoțită de anexe), privind anexarea la materialele cauzei a probelor fotografice de pe conturile de socializare „Facebook” ale Victoriei Stoian și Andrei Virahuța; cererea nr. 34561 din 14 decembrie 2017 depusă de inculpatul Platon Veaceslav, cu privire la reluarea cercetării judecătorești și audierea unui șir de martori; cererea nr. 34415 depusă de avocatul inculpatului, Valeriu Pleșca, cu privire la reluarea cercetării judecătorești în apel pe cauza dată; cererea nr. 5028e depusă de avocatul, Ion Crețu în interesele inculpatului, depusă prin intermediul secției de documentare și evidență a dosarelor penale a Curții de Apel Chișinău, prin care aduce la cunoștința instanței că colaboratorii cancelariei

au refuzat înregistrarea mai multor cereri, anexându-le; cererea nr. 34278 depusă de avocatul, Ion Crețu, privind audierea în calitate de martor al administratorului special al BC „Băncii de Economii” SA și a administratorului special al BC „Băncii Sociale” SA; cererea nr. 34276 depusă de avocatul, Ion Crețu, prin care solicită să fie audiați în calitate de martori din partea apărării mai multe persoane, care urmează a fi citate pentru ședința de judecată; cererea nr. 34275 depusă de avocatul, Ion Crețu, la 12 decembrie 2017, prin care solicită să fie audiați martorii care au fost audiați în lipsa inculpatului, Platon Veaceslav; cererea nr. 34469 din 13 decembrie 2017 depusă prin Cancelaria Curții de Apel Chișinău prin care solicită audierea martorilor care au fost prezenți în cadrul ședinței de judecată, din partea acuzării; cererea depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, prin care solicită să fie audiate în calitate de martori următoarele persoane care nu au fost admiși de către prima instanță; cererea nr. 34468 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, depusă prin Cancelaria Curții de Apel Chișinău, prin care solicită ca experții raportului „Kroll Limited”; cererea nr. 34466 din 13 decembrie 2017 depusă de avocatul, Ion Crețu, prin care solicită să fie audiat în calitate de martor, din partea acuzării, Stella Pahomi; cererea nr. 34465 din 13 decembrie 2017 depusă de către avocatul, Ion Crețu, prin care solicită de a fi audiat, Ilan Șor; cererea nr. 34464 din 13 decembrie 2017 depusă de către avocatul, Ion Crețu, prin care solicită înaintarea către Procuratura Anticorupție a unei solicitări privind eliberarea raportului financiar, bancar, efectuat la 18 februarie 2015, care se află la materialele cauzei penale nr. 2014978151; cererea nr. 34463 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, prin care se solicită înaintarea unui demers către BNM pentru solicitarea raportului „Kroll” în original și pentru, solicitarea copiilor autentificate a notelor informative, prezentate de compania „Kroll” privind a două investigație a fraudei bancare de către cele trei bănci, care a fost începută la 08 octombrie 2015; cererea nr. 34462 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, prin care se solicită eliberarea rulajelor bancare din instituțiile financiare a „AS PRIVAT BANK” și „Transcomers Bank” din Letonia; cererea nr. 34461 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, prin care se solicită recunoașterea în calitate de probă a extraselor juridice a companiilor „Grupului Șor”; cererea nr. 34460 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, prin care se solicită efectuarea expertizei grafoscopice a semnăturilor lui Platon Veaceslav din contractele de fidejusiune; cererea nr. 34459 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie

2017, prin care se solicită efectuarea expertizei grafoscopice a procesului verbal nr. 8 din 5 noiembrie 2011 al Adunării Generale a Acționarilor ÎCS „BJET BUSSINES LIMITED”; cererea nr. 34458 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, de recunoaștere în calitate de probă a extrasului nr. 5659 din 27 martie 2017 și a istoricului nr. 193 din 07 aprilie 2017 a SRL „Regal Asig”; cererea nr. 34457 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, privind eliberarea informației cu privire la intrarea și ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova a Nataliei Politov-Cangaș; cererea nr. 34456 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, privind eliberarea informației cu privire la intrarea și ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova a administratorilor „Grupului Șor” pe perioada 2014-2016; cererea nr. 34455 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, privind eliberarea informației de către Banca Națională a Moldovei cu privire la prezentarea cererii lui Lobanov Serghei cu privire la achiziționarea pachetului de acțiuni deținute de „INSIDOWN LTD” în mărime de 39,3 % în BC „Victoriabank” SA; cererea nr. 34454 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, privind eliberarea contractelor de credite interbancare; cererea cu nr. 34453 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, de recunoaștere în calitate de probă a rulajului companiei „WESTERBURN ENTERPRISES LIMITED”; cererea nr. 34452 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, cu privire la ridicarea rulajelor bancare și a contractului ESCROW de la BC „Victoriabank” SA; cererea nr. 34451 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, privind efectuarea expertizei grafoscopice a contractelor bancare; cererea nr. 34450 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, privind examinarea cauzei penale în ședință de judecată publică; cererea nr. 34449 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, privind anexarea la materialele cauzei a stabilirii locului de folosire a adreselor IP; cererea nr. 34448 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017 privind anexarea unor documente ce țin de cererea adresată Procuraturii Generale a Republicii Letone în limba română, cererea adresată Procurorului General a Republicii Letone în limba română, copia avizului de recepție a bonului, copia răspunsului Procuraturii Generale a Republicii Letone în limba engleză și copia răspunsului Procuraturii Generale a Republicii Letone în limba română; cererea nr. 34447 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, privind reluarea cercetării judecătorești și remiterea cauzei penale de învinuire a lui Platon Veaceslav, pentru a fi examinate obiecțiile, asupra

proceselor-verbale ale ședințelor de judecată din 22 februarie 2017 și 01 martie 2017, pentru a fi întocmite procesele-verbale menționate în modul corespunzător, fiind anexată și o copie a obiecțiilor împotriva ședințelor de judecată menționate; cererea nr. 34446 depusă de avocatul, Ion Crețu, din 13 decembrie 2017, privind oferirea dreptului părții apărării și lui Platon Veaceslav la documentele și procesele-verbale din materialele cauzei penale; cererea nr. 34445 depusă de către inculpatul, Platon Veaceslav, din 13 decembrie 2017, prin care solicită să fie escortat în incinta Curții de Apel Chișinău și să-i fie prezentat întregul dosar penal pentru data de 14 și 15 decembrie 2017 pentru a face cunoștință cu materialele cauzei; nota informativă cu privire la verificarea informațiilor din mass-media cu privire la repartizarea dosarului de învinuire a lui Platon Veaceslav și nota informativă a inspectorului, judecător principal și Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la nota informativă a Inspecției judiciare a Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la modul de repartizare a dosarului; cererea de apel suplimentară nr. 5129e depusă prin intermediul email-lui la 15 decembrie 2017 (cerere care a fost depusă anterior).

Instanța de apel în decizia contestată a ajuns la concluzia, că cererile depuse sunt inadmisibile, motivându-și soluția în acest sens.

Astfel, din analiza acestor cereri instanța de apel a constatat, că ele pot fi sistematizate în trei categorii: 1) cereri ce vizează administrarea de noi probe (anexarea de noi probe sau acordarea suportului pentru prezentarea de noi probe); 2) cereri referitoare la anexarea apelului suplimentar (în care se pretinde ilegalitatea încheierii instanței de fond privind respingerea obiecțiilor); 3) cereri privind reluarea cercetării judecătorești și oferirea posibilității de a face cunoștință cu întregul dosar penal.

Cât privește solicitările privind administrarea de noi probe (anexarea de noi probe sau acordarea suportului pentru prezentarea de noi probe), instanța de apel a relevat că, în conformitate cu art. 378 alin. (1) Cod de procedură penală, în cuvântările lor, participanții la dezbateri nu au dreptul să se refere la probe noi care nu au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești. În cazul în care trebuie prezentate probe noi, participanții la dezbateri pot cere reluarea cercetării judecătorești, indicând, totodată, care anume circumstanțe vor fi cercetate suplimentar și în baza căror noi probe. Instanța, ascultând opiniile celorlalte părți, adoptă o încheiere motivată privind admiterea sau respingerea cererii sau demersului respectiv.

Instanța de apel, analizând în procesul deliberării cererile înaintate și ținând cont de prevederile legale, și-a expus în decizia pronunțată considerentele, că în speță nu este necesară reluarea cercetării judecătorești, deoarece nu a constatat că o anumită circumstanță necesită concretizare pentru justa soluționare a cauzei.

În acest sens instanța de apel a indicat, că nu există careva temeiuri de a admite solicitările de audiere repetată a unor martori, or, în temeiul art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. Instanța de apel a menționat că, în speță, s-a pronunțat o sentință de condamnare, iar dispozițiile martorilor atât a acuzării, cât și a apărării au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel neconstatând necesitatea audierii suplimentare a acestora.

De asemenea instanța de apel a subliniat, că cererile de apel suplimentare depuse de avocatul Ion Crețu, se referă la încheierea primei instanțe prin care au fost respinse ca tardive obiecțiile înaintate la procesul-verbal al ședinței de judecată, deoarece s-a omis termenul specificat în art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, și anume, termenul de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, avocatul contestând concluziile primei instanțe.

Astfel, instanța de apel în decizia pronunțată a indicat, că aceste apeluri au fost depuse după terminarea cercetării judecătorești în instanța de apel, fapt ce este considerat de către instanță inadmisibil și le-a lăsat fără examinare, subliniind în acest sens, că în jurisprudența CtEDO, s-a reținut, că folosirea termenelor limitative (de prescripție sau de decădere dintr-un drept dacă nu este exercitat) urmărește un scop legitim în interesul general. Durata termenului este o chestiune asupra căreia statul are o marjă de apreciere, cu condiția ca termenul să nu fie atât de scurt, încât să fie inacceptabil. La fel, Curtea a statuat că una din consecințele termenelor de prescripție, sau de decădere, este aceea că titularul dreptului nu îl mai poate exercita (*J.A. Pye (Oxford) Ltd și JA. Pye (Oxford) Land Ltd v. Regatul Unit, hotărârea din 30 august 2007*).

Instanța de apel de asemenea a considerat inadmisibilă cererea inculpatului și apărătorilor săi privind oferirea posibilității de a face cunoștință cu întregul dosar penal, menționând că cererea depusă după terminarea cercetării

judecătorești, la etapa dezbaterilor judiciare, are drept scop numai încercarea de a tergiversa examinarea cauzei penale, solicitanții având toate posibilitățile de a lua cunoștință cu materialele cauzei pe parcursul examinării acesteia.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 01 februarie 2018, a fost atacată cu recursuri ordinare de procurorii Baeșu Andrei și Gavrilița Vitalie, la data de 16 februarie 2018, de lichidatorul „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, la 20 februarie 2018, de reprezentantul BC „Moldindconbank” SA, la 22 februarie 2018, de inculpatul Platon Veaceslav, la 27 februarie 2018, de avocatul Leanca Liliana în numele lui Uzun Maria, la 02 martie 2018, de avocatul Rudenco Eduard, la 03 martie 2018, de avocatul Bernaz Alexandru, la 03 martie 2018, de avocatul Pleșca Valeriu în numele inculpatului Platon Veaceslav, la 05 martie 2018 și de avocatul Bodnariuc Alexandr în numele lui Platon Egor și Platon Artiom, la 05 martie 2018.

6.1. Procurorii Baeșu Andrei și Gavrilița Vitalie, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, au solicitat casarea totală a hotărârii instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivare au invocat ilegalitatea hotărârii instanței de apel în partea ce ține de trecerea în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 85 810 lei și 217 758 lei 08 bani, cât și individualizării greșite a pedepsei.

Cu referire la respingerea solicitărilor de încasare a cheltuielilor judiciare acuzatorii au menționat, că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, în cadrul derulării cauzei penale de către stat, în persoana organului de urmărire penală, au fost suportate cheltuieli în sumă de 85 810 lei și 217 758 lei 08 bani pentru efectuarea traducerii în limba rusă a actelor procedurale, în acest sens fiind anexate la materialele cauzei facturile fiscale, ce atestă suportarea acestor cheltuieli, considerând că sumele indicate corect au fost încasate de către prima instanță din contul inculpatului în beneficiul statului în conformitate cu prevederile art. 227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța de apel, contrar prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod procedură penală, a casat sentința în această parte și a respins solicitările acuzării.

În ce privește individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului Platon Veaceslav acuzatorii au considerat că instanțele de fond la stabilirea pedepsei definitive nu au ținut cont de faptul că, în opinia publică acest gen de infracțiuni este considerat deosebit de periculos, de aceea pedeapsa stabilită este una prea blândă în raport cu pericolului social sporit al infracțiunii comise de către inculpat, deoarece sustragerea mijloacelor financiare din cadrul BC „Banca de Economii” SA a devenit o preocupare principală la nivel național, cât și a comunității internaționale.

În opinia acuzatorilor instanța de apel nu a dat apreciere obiectivă circumstanțelor comiterii infracțiunilor nominalizate și nu i-au stabilit inculpatului o pedeapsă proporțională faptelor admise, ceea ce va contribui la dezvoltarea în rândul cetățenilor a sentimentului de neîncredere și anume că nu pot beneficia de o protecție adecvată din partea statului, iar infractorii vor deveni încrezători că le vor fi stabilite pedepse blânde pentru infracțiunile de genul dat, fapt ce contravine scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal.

6.2. Lichidatorul BC „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, au solicitat: casarea integrală a încheierii instanței de apel din 08.09.2017, prin care s-a dispus anularea sechestrului aplicat asupra: mijloacelor bănești depozitate la BC „Moldindconbank” SA (contul de depozit xxxxx) în mărime de 137,018,406.00 MDL; bunurilor imobile ale CA „Alliance Insurane Group” SA amplasate pe xxxxx; mijloacelor bănești în sumă de 3,683,651.00 MDL ale „MOLDASIG” SA aflate la contul de depozit bancar nr. xxxxx/USD la BC „Moldova-Agroindbank” SA conform contractului de depozit bancar nr. 2016/077 din 29.07.2016, încheiat între „MOLDASIG” SA și BC „Moldova-Agroindbank” SA, cu menținerea măsurilor de asigurare aplicate de prima instanță, precum și casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18.12.2017 (decizie motivată pronunțată în ședință publică la 01.02.2018), în partea în care s-a dispus casarea parțială inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10.04.2017 în partea încasării mijloacelor financiare, din bunurile imobile ale companiilor de asigurări.

În motivare au invocat ilegalitatea încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08.09.2017, prin care s-au admis demersurile înaintate de CIA „ASITO” SA, „Moldasig” SA și CA „Alliance Insurance Group” SA privind ridicarea sechestrului și anularea sechestrului aplicat asupra mijloacelor bănești depozitate la BC „Moldindconbank” SA (contul de depozit xxxxx) în mărime de 137,018,406.00 MDL; bunurilor imobile ale CA. „Alliance Insurance Group” SA amplasate pe xxxxx; mijloacelor bănești în sumă de 3,683,651.00 MDL ale „MOLDASIG” SA aflate la contul de depozit bancar nr. xxxxx/USD la BC „Moldova-Agroindbank” SA conform contractului de depozit bancar nr. 2016/077 din 29.07.2016, încheiat între „MOLDASIG” SA și BC „Moldova-Agroindbank” SA.

Recurentul a menționat că, în termen de 15 zile această încheiere a fost atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, însă în pofida prescripției invocate în contextul dispozitivului încheierii recurate, examinând recursul Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, prin încheierea din 23.10.2017 a decis de a scoate de pe rol recursurile declarate de Banca de Economii SA și de inculpatul Platon Veaceslav statuând, că a ajuns la concluzia că, încheierea Curții de Apel Chișinău din 08.09.2017 nu face parte din categoria hotărârilor care pot fi atacate cu recurs separat.

În acest context Banca de Economii SA a declarat recurs împotriva încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08.09.2017, solicitând casarea integrală a acesteia, considerând că la emiterea acesteia au fost încălcate norme cu caracter material și procedural. În opinia recurentului sechestrul a fost instituit asupra acestor bunuri în scopul asigurării satisfacerii acțiunii civile înaintate de către BC „Banca de Economii” SA, iar prejudiciul cauzat Băncii, constituie suma de 869,224,839.76 (opt sute șaiszeci și nouă de milioane două sute douăzeci și patru mii opt sute treizeci și nouă, 76) MDL, admis integral pentru încasare prin sentința primei instanțe.

Astfel, notificând prevederile art. 197, alin. (1), (4), art. 202, 203, art. 205 alin. (1), art. 209 alin. (2), 210 Cod de procedură penală, recurentul a considerat că prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea fondului cauzei, corect a aplicat legea materială, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, iar instanța de apel a adoptat o hotărâre ce reiese din aprecierea eronată a circumstanțelor cauzei, ce a dus la interpretarea și aplicarea eronată a legii materiale, or, ridicarea sechestrului de pe bunurile

imobile și mijloacele bănești prejudiciază repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune în suma valorii pagubei stabilite.

6.3. Reprezentantul BC „Moldindconbank” SA, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, în partea încasării de la Platon Veaceslav în folosul părții civile BC „Banca de Economii” SA, pe contul de acumulare a mijloacelor financiare nr. xxxxx, mijloace financiare în valoarea prejudiciului cauzat prin infracțiune în sumă de 869 224 839,76 (opt sute șaiszeci și nouă milioane două sute douăzeci și patru mii opt sute treizeci și nouă) lei MDL și 76 bani, din valoarea bunurilor ce aparțin companiilor „FACTORING INTERNATIONAL” SRL, după cum urmează: 1) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 2) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 3) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 4) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 5) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; „KOTVINVEST” SRL, după cum urmează: 1) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 58,08%; 2) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; „STOCK-TRADING” SRL, după cum urmează: 1) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 2) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; „Total International” SRL, după cum urmează: 1) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 2) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 3) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 4) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 5) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 6) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 7) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 8) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 9) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 10) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 11) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 12) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 13) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 14) construcția, cod cadastral

xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 15) încăperea, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0.; Î.C.S. „BN-Proalim” SRL, după cum urmează: 1) teren, cod cadastral xxxxx, amplasat în xxxxx, cota parte 1.0; 2) construcția, cod cadastral xxxxx, amplasată în xxxxx, cota parte 1.0; 3) teren, cod cadastral xxxxx, cota parte 1.0; 4) teren, cod cadastral xxxxx, cota parte 1.0.

În motivarea solicitărilor sale invocă dezacordul cu argumentele instanțelor, care au fost puse la baza adoptării soluției de atribuire în folosul Băncii de Economii a mijloacelor financiare ce urmează a fi încasate din înstrăinarea bunurilor companiilor menționate, precum că bunurile față de care a fost dispusă aplicarea măsurii de asigurare sub forma de sechestru ar aparține de facto lui Platon Veaceslav, iar înregistrarea acestor bunuri pe terțe persoane ca interpusă a fost efectuată doar cu scopul de a nu fi pasibil de identificat caracterul infracțional al acțiunilor sale și respectiv urmărirea bunurilor acestuia.

În acest sens menționează, BC „Moldindconbank” SA și-a motivat cererea sa de apel având ca bază următoarele argumente: (1) că probele aduse de procuratură precum că bunurile imobile ale companiilor „Factoring International”, SRL, „Kotvinvest” SRL, „Stock-Trading” SRL, ÎCS „Total .International” SRL și SRL „BN-Proalim” ar aparține lui Platon Veaceslav, nu pot fi calificate și admise ca probe în sensul art. 93 Cod de procedură penală și (2) că Banca în raport cu bunurile imobile dispuse spre înstrăinare silită deține un drept real preferențial (ipotecă), în temeiul căruia are dreptul primar și preferențial de a-și satisface creanțele garantate, din contul acestor bunuri.

Totodată recurentul menționează că, aceste bunuri au fost dobândite pe cale legală de către companiile indicate supra, în baza contractelor de vânzare-cumpărare, *care au fost încheiate până la comiterea infracțiunilor incriminate inculpatului Platon Veaceslav. De asemenea, contractele respective nu au fost contestate și sunt valabile până în prezent, iar Banca în calitate sa de creditor ipotecar a acționat la încheierea actelor juridice respective cu bună-credință, or, aceste bunuri au fost ipotecate în favoarea Băncii, fapt ce se confirmă detaliat prin extrasele din Registrul bunurilor imobile ale ÎS „Cadastru”.*

Reprezentantul băncii de asemenea remarcă în recursul depus faptul că, în decizia recurată, instanța de apel a dat apreciere doar argumentelor aduse de Bancă în ceea ce privește proprietarul bunurilor imobile supuse înstrăinării silită, însă în ceea ce privește obiecțiile invocate de Bancă că deține un drept de ipotecă în raport cu bunurile imobile litigioase și Banca în calitate de creditor ipotecar are

dreptul să pretindă satisfacerea creanțelor sale cu preferință de ceilalți creditori, inclusiv statul, din valoarea bunurilor depuse în gaj/ipotecă, indiferent cui de facto ar aparține bunurile imobile ipotecate, acestea, cu părere de rău, au fost lăsate fără examinare.

În acest aspect recurentul, notificând jurisprudența CtEDO ce ține de motivarea hotărârilor de către instanțele de judecată, menționează că, instanța de apel a omis să se expună asupra acestui argument esențial al apelului BC „Moldindconbank” SA indicat mai sus și în așa mod consideră că s-a admis o eroare de drept ce a privat Banca de un control juridico-administrativ efectiv în problemele de drept ce au fost abordate în calea de atac respectivă, iar în consecință, statuează că Băncii nu i-a fost asigurat dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv.

În această ordine de idei, indicând prevederile art. art. 316, 319, 454 alin. (1) Cod civil, precum și art. 3 din Legea nr. 142 din 26.06.2008 „Cu privire la ipotecă”, care stipulează că, ipoteca este un drept real al cărui temei creditorul este în drept să ceară satisfacerea creanțelor sale, cu preferință față de ceilalți creditori, inclusiv statul, din valoarea bunurilor imobile depuse în ipotecă, în cazul în care debitorul omite să execute obligațiile garantate cu ipotecă.

Astfel, recurentul subliniază că prin prisma normelor legale precitate, gajul și ipoteca prin natura lor se află în strânsă legătură cu obligația/creanța garantată prin gaj, cu bunurile gajate/ipotecate și reprezintă un raport accesoriu față de obligația/creanța garantată. Or, conform pct. 4 din Standardele Naționale de Contabilitate, elaborate în baza Directivelor UE și lui general conceptual pentru raportarea financiară, creanța reprezintă drepturi ale entității ce din tranzacții sau evenimente trecute și din stingerea cărora se așteaptă intrări (majorări) care încorporează beneficii economice.

Din aceste considerente recurentul susține, că creanțele Băncii constituie parte componentă a activelor sale și reprezintă parte din patrimoniul său și în rezultat, bunurile litigioase ipotecate ale companiilor „Factoring International” SRL, „Kotvinvest” SRL, „Stock-Trading” SRL, ÎCS „Total International” SRL și SRL „BN-Proalim” sunt strâns legate de creanțele „Moldindconbank” SA, Banca având asupra acestora (bunurilor) un drept real preferențial, inclusiv în raport cu statul și din contul bunurilor respective, Banca urmează să-și stingă în mod prioritar creanțele garantate prin exercitarea dreptului de ipotecă asupra bunurilor litigioase.

În concluzie, recurentul indică că în aceste condiții Banca deține o speranță legitimă asupra bunurilor litigioase respective, iar în cazul înstrăinării bunurilor date fără a satisface preferențial creanțele BC „Moldindconbank” SA, Banca va fi prejudiciată iremediabil, provocându-i-se o pagubă în mărime de 61 513 298,92 lei (șaizeci și unu milioane cinci sute treisprezece mii două sute nouăzeci și opt lei) și 820 000 USD (opt sute douăzeci mii dolari SUA), ce constituie valoarea integrală a creanțelor garantate prin bunurile litigioase.

6.4. Inculpatul Platon Veaceslav, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 2), 4) și pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Invocând dezacordul cu hotărârea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18.12.2017, pronunțată integral la 01.02.2018, menționează că aceasta i-a fost înmănată doar în limba română, pe care nu o posedă, și până la moment nu i-a fost tradusă hotărârea în limba rusă, și nu cunoaște motivele, care au fost puse la baza hotărârii atacate. Din aceste considerente depune recurs fără indicarea motivelor, care vor fi descrise în recursul suplimentar, după ce va face cunoștință cu decizia instanței de apel în limba rusă.

Totodată inculpatul remarcă faptul că, judecarea cauzei a avut loc în prima instanță fără participarea sa, considerând că a fost ilegal înlăturat din proces și nu a participat la cercetarea documentelor prezentate de învinuire, nici la audierea martorilor, mai mult ca atât, completul de judecată care a examinat cauza în instanța de fond nu a fost compus potrivit legii. De asemenea specifică și faptul că, până la moment nu i-a fost acordată posibilitatea de a face cunoștință în volum deplin cu materialele cauzei, or, în instanța de apel a făcut cunoștință cu ajutorul interpretului doar cu 12 volume din cele 54 volume ale cauzei penale.

6.5. Avocatul Leanca Liliana în numele lui Uzun Maria, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5) - cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate și pct. 6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței,*

solicită casarea deciziei instanței de apel și a încheierii de restituire a apelului lui Uzun Maria, ca fiind ilegale și neîntemeiate.

În motivarea recursului invocă faptul că, Uzun Maria a înaintat cerere de apel la data de 05 decembrie 2017, fapt confirmat prin chitanța poștală și prin ștampila aplicată pe acesta, precum și prin intermediul avocatului Leanca Liliana a înaintat și la 12.12.2017 prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, precum și prin poșta electronică, iar la 18.12.2017 și prin poștă, fapt confirmat prin avizul poștal, însă instanța de apel prin decizia sa din 18.12.2017 nu s-a pronunțat asupra acestora.

Recurenta menționează că, instanța de apel nici nu a examinat apelurile declarate de Uzun Maria și de avocatul Leanca Liliana depuse în interesul acesteia, deoarece nu a fost citată pentru a participa la examinarea cererii de apel depusă de ea întru apărarea drepturilor sale patrimoniale, care i-au fost încălcate prin sentința pronunțată în cauza penală a lui Platon Veaceslav.

Astfel, aflând de la avocații inculpatului Platon Veaceslav despre data următoarei ședințe, Uzun Maria s-a prezentat împreună cu avocatul Leanca Liliana în ședința instanței de apel, însă fără a i se explica motivul, Colegiul penal n-a permis prezența acesteia în ședință și a refuzat, în opinia sa, ilegal și neîntemeiat să admită participarea avocatului Leanca Liliana în ședință pentru a-i apăra interesele, totodată Colegiul penal a invocat, că cererea de apel depusă de către Uzun Maria la 05.12.2017 a fost restituită.

Recurenta Leanca Liliana, la 12.12.2017 prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, poștei electronice a înaintat cerere de apel, iar la 18.12.2017 și prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei” a depus cererea de apel în interesul lui Uzun Maria, însă Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a ignorat cererile de apel înaintate de către Uzun Maria și avocata Leanca Liliana, deoarece în decizia pronunțată în cauza lui Platon Veaceslav de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău la 18.12.2017, cererile de apel declarate de Uzun Maria și Leanca Liliana în interesul acestei, nici nu se pomenesc nemaivorbind că să fi fost examinate. Despre existența deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18.12.2017 Uzun Maria a aflat de pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 27.02.2018. În opinia recurentului aceste fapte sunt inadmisibile și care au dus la încălcarea gravă a drepturilor legale ale lui Uzun Maria.

6.6. Avocatul Rudenco Eduard în numele inculpatului Platon Veaceslav, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 2), 3), 4), 6),

8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017, în cauza penală în privința inculpatului Platon Veaceslav și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, precum și a încheierilor emise de instanța de apel, la fel și a încheierilor emise în formă protocolară de înlăturare a avocaților.

În susținerea cererilor sale recurentul invocă următoarele temeuri pentru recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, argumentându-le după cum urmează.

- pct. 2) – *instanța de fond nu a fost compusă potrivit legii*, deoarece cauza penală în prima instanță a fost repartizată ilegal cu încălcarea legislației procesual penale, indicând în acest sens aceleași motive, expuse anterior în cererile de apel declarate de avocații Rîhlea Vasile, Pleșca Valeriu și Crețu Ion.

Totodată recurentul invocă și faptul, că la judecarea cauzei de către instanța de apel de asemenea au fost încălcate prevederile art. 33 Cod de procedură penală, considerând că, instanța de apel prin adoptarea încheierii din 08 septembrie 2017 prin care a dispus ridicarea sechestrului, a admis una dintre solicitările indicate în cererile de apel depuse de companiile CIA "ASITO" SA, CA "ALLIANCE INSURANCE GROUP" SA și CA "MOLDASIG" SA., și astfel și-a expus opinia supra soluției în speță;

- pct. 4) – *judecata a avut loc fără participarea inculpatului*, deoarece prima instanță a dispus în mod neîntemeiat îndepărtarea inculpatului din sala de judecată, indicând în acest sens aceleași motive, expuse anterior în cererile de apel declarate de avocații Pleșca V. și Crețu I.

Totodată a indicat că la judecarea cauzei în instanța de apel de asemenea i-a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, prin nerespectarea principiului contradictorialității și egalității armelor, deoarece inculpatul nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei în instanțele de fond și nu a avut posibilitatea „*de a se apăra el însuși*”.

La fel, recurentul consideră că, instanța de apel contrar prevederilor legale a respins solicitarea inculpatului de a fi audiat, încălcând prin aceasta dreptul inculpatului la apărare și la un proces echitabil, garantat de art. 6 al CEDO, menționând că, inculpatul Platon Veaceslav nu a reușit în mod integral să susțină și cererea sa de apel, deoarece a fost întrerupt de către președintele ședinței, fiind lipsit de dreptul de a se expune;

- pct. 6) – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori*

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Cu referire la acest temei de drept invocat, recurentul își exprimă dezacordul cu constatările instanței de apel privind respectarea dreptului inculpatului la interpret/traducător și a termenului pregătirii apărării, considerând că prima instanță și instanța de apel au încălcat dreptul la apărare al inculpatului, deoarece au respins cererile părții apărării de a face cunoștință cu materialele cauzei penale cu ajutorul interpretului/traducătorului și acordarea termenului suficient pentru aceasta.

De asemenea a invocat, că instanța de apel nu s-a expus asupra cererilor depuse de către inculpat și partea apărării pe parcursul judecării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, care se refereau la prezentarea probelor cu înscrisuri și a martorilor, indicând în acest sens aceleași motive, care au fost expuse și în cererile de apel declarate de către avocații Rîhlea Vasile, Pleșca Valeriu și Crețu Ion.

Totodată, recurentul consideră că, *motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, pe motiv, că* în partea dispozitivă instanța de apel a indicat despre respingerea apelurilor declarate de către companiile CIA „ASITO” SA, CA „ALLIANCE INSURANCE GROUP” SA și CA „MOLDASIG” SA, iar în motivarea deciziei dispune casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în partea încasării mijloacelor financiare, încasării din bunurile imobile ale companiilor de asigurări.

Recurentul mai invocă și faptul că, nu este de acord cu motivarea instanței de apel privind legalitatea desemnării unui avocat din oficiu de către instanța de fond și înlăturarea avocaților aleși din proces, considerând că, încheierea protocolară a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05.12.2017 este contrară legii, iar ședința de judecată a instanței de apel din 05.12.2017 a avut loc fără participarea apărătorilor aleși ai inculpatului Platon Veaceslav, cu participarea unui avocat din oficiu, posibilitatea participării căruia în ședință din 05.12.2017 a fost respinsă personal de către inculpat. În susținerea acestor invocări a menționat și faptul că, amenzile judiciare aplicate de către instanța de apel apărătorilor inculpatului au fost aplicate nemotivat, acestea fiind anulate prin încheierile Curții Supreme de Justiție.

- pct. 8) – *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, recurentul considerând că în prezenta cauză penală nu au fost administrate probe pertinente și concludente, care ar confirma cu certitudine vinovăția inculpatului Platon

Veaceslav în comiterea infracțiunilor imputate, indicând în acest sens aceleași motive, care au fost expuse și în cererile de apel declarate de către avocații Rîhlea V., Pleșca V. și Crețu I.

Cu referire la acest temei recurentul și-a expus dezacordul cu aprecierea de către instanțele de fond a probelor administrate, considerând că instanța de apel nu a dat apreciere probelor, dar le-a copiat din sentința primei instanței, făcând trimitere la cauza CEDO Garcia Ruiz v. Spania, și anume că instanța de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele primei instanțe.

- pct. 3) - ședința de judecată nu a fost publică, însă cu referire la acest temei de drept, recurentul nu a expus careva argumente.

6.7. Avocatul Bernaz Alexandru în numele inculpatului Platon Veaceslav, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 2) - *instanța nu a fost compusă potrivit legii*, pct. 4) - *judecata a avut loc fără participarea inculpatului, precum și a apărătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii*, pct. 6) - *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii* și pct. 8) Cod de procedură penală - *nu sunt întrunite elementele infracțiunii*, solicită casarea încheierii protocolare a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05.12.2017 în partea ce ține de înlăturarea avocaților Alexandru Bernaz, Ion Crețu, Eduard Rudenco și Valeriu Pleșca din ședință pe durata examinării cauzei în instanța de apel, precum și casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 18.12.2017, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, dat fiind faptul că erorile judiciare admise, nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În susținerea solicitărilor sale recurentul invocă argumente expuse în cererile de apel declarate de avocații Rîhlea Vasile, Pleșca Valeriu și Crețu Ion, precum și cele indicate în recursul ordinar declarat de avocatul Rudenco E., considerând că a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, prevăzute de art. 6 CEDO.

Totodată recurentul invocă faptul, că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, manifestată prin încălcarea de către aceasta a cerințelor prevăzute de art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece n-a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, precum și de art. 414 alin.(3) Cod de procedură penală, deoarece nu a audiat persoanele, declarațiile cărora din prima instanță,

inclusiv și ale martorului Șor Ilan au fost contestate de inculpatul Platon Veaceslav, precum și a respins solicitarea inculpatului Platon Veaceslav de a fi audiat.

6.8. Avocatul Pleșca Valeriu în numele inculpatului Platon Veaceslav, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 3), 4), 6), 8), 15) Cod de procedură penală, și anume: *instanța nu a fost compusă potrivit legii, fiind încălcate prevederile art. art. 30, 31, 33 Cod de procedură penală; ședința de judecată nu a fost publică; judecata a avut loc fără participarea inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză, solicită casarea totală a sentinței și deciziei, a încheierilor pronunțate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.*

În motivarea solicitărilor sale invocă aceleași argumente care au fost expuse în cererea sa de apel, așa cum acestea sunt indicate în pct.3.4 din prezenta decizie, precum și cererile de recurs declarate de avocații Rudenco Eduard și Bernaz Alexandru în numele inculpatului Platon Veaceslav.

6.9. Avocatul Bodnariuc Alexandr în numele lui Platon Egor și Platon Artiom, invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată*

În motivare invocă aceleași argumente care au fost expuse în cererea de apel, considerând că, organul de urmărire penală, procuratura, prima instanță și instanța de apel nu au întreprins nici o acțiune, pentru a constata circumstanțele procurării imobilelor vizate în hotărârile judecătorești de către apelanți, deoarece aceste imobile sunt utilizate de către recurenți în calitate de loc de trai, iar dispunerea vânzării acestora este, în opinia lui ilegală, deoarece pentru presupusa infracțiune a unei persoane se dispune vânzarea bunurilor imobile ale altei persoane, care nici nu a fost atrasă în proces. A mai subliniat că, încheierea de aplicare a sechestrului nu a fost pusă în executare până în prezent, deoarece potrivit datelor Agenției Serviciilor Publice din 02.03.2018, bunurile nu sunt grevate, sunt libere și pot fi înstrăinate în orice moment.

De asemenea consideră, că instanța de apel nu a adus careva probe care ar confirma concluziile cu privire la faptul, că bunurile imobile indicate aparțin de facto inculpatului Platon Veaceslav, fiind respinse de către instanțele de fond solicitările apărării în vederea stabilirii adevărului.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, din motiv că sunt vădit neîntemeiate.

De asemenea, a fost depusă referință și din partea SA „Moldasig” privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, în partea laturii civile ce ține de încasarea mijloacelor financiare, încasării din bunurile imobile ale companiilor de asigurări, solicitând respingerea acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2019 s-a pronunțat următoarea soluție:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorii în Procuratura Anticorupție, Baeșu Andrei și Gavrilița Vitalie împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui Platon Veaceslav xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de lichidatorul „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, Olaru Grigore, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 și încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui Platon Veaceslav xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de președintele Comitetului de conducere al BC „Moldindconbank” SA, Cincilei Aureliu, în interesele BC „Moldindconbank” SA împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui Platon Veaceslav xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Platon Veaceslav împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui Platon Veaceslav xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Leanca Liliana în numele lui Uzun Maria împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 și încheierii de restituire a apelului lui Uzun Maria din 12 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui Platon Veaceslav

xxxxx, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Rudenco Eduard în numele inculpatului Platon Veaceslav împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 și încheierilor pronunțate de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui Platon Veaceslav xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bernaz Alexandru în numele inculpatului Platon Veaceslav împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 și încheierii protocolare a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017 privind înlăturarea avocaților Alexandru Bernaz, Ion Crețu, Eduard Rudenco și Valeriu Pleșca din ședință pe durata examinării cauzei în instanța de apel, în cauza penală în privința lui Platon Veaceslav xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pleșca Valeriu în numele inculpatului Platon Veaceslav împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 și încheierilor pronunțate de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui Platon Veaceslav xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bodnariuc Alexandr în numele lui Platon Egor și Platon Artiom împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui Platon Veaceslav xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

8.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de recurs ordinar a menționat, că în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursurile delarate de către procurorii Baeșu Andrei și Gavrilița Vitalie, instanța de recurs ordinar a concluzionat, că argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, deoarece instanța de apel la judecarea apelului declarat de către procuror privind blândețea pedepsei, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în

hotărârea adoptată s-a expus argumentat asupra individualizării pedepsei stabilite inculpatului Platon Veaceslav de către prima instanță, considerând concluziile acesteia fiind corespunzătoare prevederilor legale, așa cum aceasta este expusă în p. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs a înșușit-o, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară.

Referitor la argumentele părții acuzării în ce privește dezacordul cu soluția instanței de apel, prin care s-a dispus casarea parțială a sentinței primei instanțe privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea traducerii actelor în limba rusă din cauza dedusă judecății și s-a dispus respingerea solicitărilor procurorului în această parte cu trecerea acestor cheltuieli în contul statului, instanța de recurs a considerat că, concluzia instanței de apel este una legală și întemeiată, instanța motivându-și soluția în acest sens, deoarece este bazată pe dispozițiile legale, precum și la jurisprudența relevantă a CtEDO cu referire la această chestiune, așa cum este indicat în p. 5 al deciziei prezente.

În susținerea acestor concluzii instanța de recurs a menționat că, prevederile art. 6 § 3 lit. e) CEDO garantează dreptul la asistență *gratuită* din partea unui interpret, iar jurisprudența CtEDO subliniază că scopul traducerii sau interpretării tuturor actelor sau declarațiilor din cadrul procedurii împotriva unui inculpat, al căror sens trebuie să îl înțeleagă sau pe care trebuie să le comunice în limba folosită de instanță, este beneficierea de către acesta de un proces echitabil (*Luedicke, Belkacem și Koç c. Germaniei; Ucak c. Regatului Unit (dec.); Hermi c. Italiei; Lagerblom c. Suediei*).

Astfel, instanța de recurs a reiterat că CtEDO atenționează că obligația de a oferi o asistență „*gratuită*” nu depinde de mijloacele acuzatului, iar serviciile unui interpret necesare unui acuzat se numără, mai degrabă, printre înlesnirile pe care orice stat are obligația să le prevadă în sistemul său de justiție penală.

În acest context CtEDO conchide, că rambursarea cheltuielilor de interpretare nu poate fi solicitată acuzatului ulterior, deoarece ar lăsa să persiste dezavantajele pe care le suportă un acuzat care nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere, în comparație cu un acuzat care o cunoaște, ceea ce ar echivala cu restrângerea în timp a beneficiilor acestui articol.

Astfel, instanța de recurs a ajuns la concluzia că erorile de drept invocate de către procurori în recursurile depuse nu și-au găsit confirmare la examinarea acestora, urmând a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8.2. Analizând materialele dosarului în raport cu argumentele recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Platon Veaceslav și avocații acestuia, Rudenco Eduard, Bernaz Alexandru și Pleșca Valeriu, prin care s-a invocat eroarea de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală și anume, că *instanța de judecată nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33*, considerând că prima instanță nu a fost compusă potrivit legii, din motiv că dosarul penal nu a fost repartizat aleatoriu judecătorului Budeci V., precum și urma a fi repartizat aleatoriu tuturor celor trei judecători, iar în instanța de apel, au fost încălcate prevederile art. 33 Cod de procedură penală, deoarece după adoptarea încheierii de ridicare a sechestrului instanța de apel nu era deja în drept să se expună și asupra apelurilor, instanța de recurs a ajuns la concluzia că aceste argumente nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor.

În acest sens, instanța de recurs a constatat că aceste argumente ale recurenților au constituit obiect de examinare în instanța de apel, care în mod intemeiat și legal, motivându-și soluția, s-a expus asupra acestor aspecte invocate în cererile de apel declarate de către avocații inculpatului, soluție care este reflectată în p. 5 al deciziei prezente, astfel ajungând la concluzia că în speță nu s-a constatat eroarea de drept invocată.

Instanța de recurs a considerat că instanța de apel în mod corect a conchis, că sunt neîntemeiate argumentele recurenților cu privire la faptul că repartizarea dosarului penal n-a fost înfăptuită în mod aleatoriu, deoarece această repartizare se efectuează prin intermediul unui program computerizat de gestionare a dosarelor (PIGD), implimentat la nivel statal, care nu permite intervenirea în acest proces al factorului uman, iar potrivit materialelor cauzei consecutivitatea și temeinicia redistribuirii cauzei altor judecători este clar reflectată în materialele cauzei.

De asemenea instanța de recurs a considerat necesar de a releva și faptul că, în baza încheierii din 22 noiembrie 2016, potrivit dispoziției din 28 decembrie 2015 nr. 20 cu privire la constituirea completelor de judecată pentru anul 2016, președintele Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Dulghieru Dorin, în conformitate cu prevederile art. 344, 30 Cod de procedură penală, art. 6¹, 16¹ din Legea nr. 514-XIII din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească a dispus transmiterea cauzei penale privind învinuirea lui Platon Veaceslav în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, spre

examinare completului nr. 1, compus din: președintele completului de judecată - Boico Victor, judecător – Cojocari Elena și judecător raportor – Budeci Vitalie (f. d. 2, vol. 31).

În cadrul ședinței preliminare din 23 noiembrie 2016, această încheiere a fost adusă la cunoștință inculpatului Platon Veaceslav și avocatului acestuia, Rudenco Eduard, de către inculpat fiind înaintată o cerere de recuzare judecătorilor Boico Victor și Cojocari Elena, invocându-se faptul că dosarul nu le-a fost repartizat prin programul PIGD (adică nu a fost repartizată tuturor celor trei judecători concomitent), și care prin încheierea din 23 noiembrie 2016 a altui complet de judecători a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 14-15, vol. 31), deoarece motivele invocate nu sunt prevăzute în legislație.

În aceeași ședință, inculpatul a înaintat cerere de recuzare și judecătorului Budeci Vitalie, invocând în calitate de temei pentru aceasta participarea judecătorului nominalizat la examinarea recuzărilor înaintate judecătorului Pavliuc Gh. și abținerii înaintată de judecătorul Moroza I., considerând că aceste circumstanțe denotă imparțialitatea judecătorului Budeci V. la judecarea cauzei în fond. Instanța de recurs ordinar a remarcat faptul, că inculpatul și apărătorii acestuia nu au invocat careva argumente în sensul contestării modului de repartizare a dosarului judecătorului Budeci V. Prin încheierea din 23 noiembrie 2016 această cerere de recuzare a fost respinsă ca neîntemeiată, indicându-se în încheierea instanței că, imparțialitatea subiectivă a judecătorilor se prezumă, iar prezumția de imparțialitate subiectivă care operează în favoarea magistraților nu poate fi denaturată în temeiul aprecierilor subiective ale justițiabililor.

Instanța de recurs a menționat și faptul că, ulterior, pe parcursul examinării cauzei penale în prima instanță de către inculpat și avocații aleși ai acestuia, au fost declarate un șir de cereri de recuzare completului de judecată, prin care a fost exprimat dezacordul, practic, cu orice acțiune procedurală a completului, invocându-se lipsa de imparțialitate a acestora, în cauză fiind pronunțate de către prima instanță în temeiul acestor cereri următoarele încheieri: din 24 noiembrie 2016 (f.d.42-43, 56-57, vol.31); 21 decembrie 2016 (f.d.183; 193-195, vol. 31); 11 ianuarie 2017 (f.d.45-49, 51, vol.32); 13 ianuarie 2017 (f.d.66-67); 18 ianuarie 2017 (f.d. 80-84; 106; 117-121); 20 ianuarie 2017 (f.d.138-143; 147); 24 ianuarie 2017 (f.d.170, vol.32); 01 februarie 2017 (f.d.22-26; 39-41; 52-53, vol.33); 03 februarie 2017 (f.d. 69-71; 74); 08 februarie 2017 (f.d.90-93); 17 februarie 2017 (f.d. 160-161); 21 martie 2017 (f.d.125-128, vol.34); 24 martie 2017

(f.d.192); 04 aprilie 2017 (f.d.133-134, vol.35).

Astfel, instanța de recurs a constatat, că în speță într-o singură ședință de judecată au fost înaintate câte două și chiar trei cereri de recuzare a completului de judecată, în care se invocau aceleași motive, și anume dezacordul cu acțiunile completului, nu și faptul că judecătorii nu au dreptul să examineze cauza pe motiv că instanța nu este constiuită în mod legal, mai mult ca atât, fiind declarată recuzare și judecătorului, care examina cererea de recuzare a completului format din judecătorii Boico Victor, Budeci Vitalie și Cojocari Elena (f.d.40, vol.32), deși potrivit art. 34 alin. (3) Cod de procedură penală, recuzarea judecătorului sau completului de judecată care soluționează cererea de recuzare, nu se admite.

De asemenea, instanța de recurs a menționat că și la examinarea cauzei în ordine de apel apărarea în continuare a declarat un șir de cereri de recuzare deja completului care examina cauza în ordine de apel pe motiv de imparțialitate, cereri care au fost respinse ca neîntemeiate (f.d. 74; 75, 83-86, 70, 151-154, vol.49; 43-45, vol.50; 11, 31, vol.56;).

Tot cu referire la aceste argumente ale apărării instanța de recurs a remarcat și faptul, că după adoptarea încheierii din 08 septembrie 2017 privind ridicarea sechestrului de pe bunuri, reieșind din analiza cererilor de recuzare și a încheierilor indicate supra prin care acestea au fost soluționate de către instanța de apel, participanții la proces, inclusiv apărătorii inculpatului, nu au înaintat cereri de recuzare din motiv că completul de judecată a instanței de apel, format din judecătorii Oxana Robu, Liubovi Brînza și Igor Mînăscurtă, nu mai pot examina cauza în fond pe motiv că, dispunând ridicarea sechestrului de pe un șir de bunuri la demersul CIA „ASITO” SA, CA „ALLIANCE INSURANCE GROUP” SA și CA „MOLDASIG” SA, s-ar fi expus pe un capăt din cererile de apel, și astfel ar fi fost încălcate prevederile art. 33 Cod de procedură penală, prezumându-se faptul, că apărarea nu a avut careva obiecții la acest capitol.

Instanța de recurs a considerat că argumentele apărării precum că completul după pronunțarea încheierii din 08 septembrie 2017 privind ridicarea sechestrului de pe bunuri, nu putea să examineze în continuare cauza și să se expună asupra fondului cauzei sunt total nemotivate din punct de vedere legal, deoarece nu conțin indicarea cărorva prevederi legale care ar veni în susținerea acestor argumente.

Cu referire la aceste argumente instanța de recurs a menționat, că potrivit prevederilor art. 197 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, în scopul asigurării

ordinii stabilite de prezentul cod privind urmărirea penală, judecarea cauzei și executarea sentinței, organul de urmărire penală, procurorul, judecătorul de instrucție sau instanța, conform competenței, sunt în drept să aplice față de bănuít, învinuit, inculpat alte măsuri procesuale de constrângere, printre care sunt indicate și măsuri asiguratorii în vederea reparării prejudiciului cauzat de infracțiune.

Art. 203 Cod de procedură penală stabilește că măsură asiguratorie în vederea reparării prejudiciului cauzat de infracțiune este punerea sub sechestru, legislația stabilind clar modalitatea și temeiurile de aplicare a acestuia. Totodată art. 210 alin. (1) Cod de procedură penală reglementează modalitatea și temeiurile de scoatere a bunurilor de sub sechestru în procesul penal, stabilind că bunurile se scot de sub sechestru prin hotărîrea organului de urmărire penală sau instanței dacă, în urma retragerii acțiunii civile, modificării încadrării juridice a infracțiunii incriminate bănuítului, învinuitului, inculpatului *ori din alte motive*, a decăzut necesitatea de a menține bunurile sub sechestru. Instanța de judecată, judecătorul de instrucție sau procurorul, în limitele competenței lor, ridică sechestrul asupra bunurilor și în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizația respectivă.

Instanța de recurs a considerat că instanța de apel în mod corect, inclusiv și reieșind din jurisprudența CtEDO (*vezi p. 5 al deciziei prezente*), a constatat că sechestrul aplicat în cauză este o măsură asiguratorie, care nu are legătură cu fondul cauzei, așa cum au indicat apărătorii în recursurile depuse, și totodată deși apărarea a evitat să menționeze faptul, instanța de recurs ordinar a accentuat că sechestrul asupra bunurilor poate fi ridicat, potrivit prevederilor art. 210 alin. (1) Cod de procedură penală și *din alte motive*, temei la care a și făcut referire instanța de apel în încheierea pronunțată la 08 septembrie 2017, motivându-și în mod argumentat soluția în acest sens.

Astfel, instanța de recurs a conchis că sunt neîntemeiate argumentele recurentului cu privire la faptul că completul instanței de apel, care a examinat cauza prezentă în ordine de apel, nu era în drept să examineze cauza în continuare după ridicarea sechestrului prin încheierea din 08 septembrie 2017, deoarece instanța de apel s-a expus asupra unei măsuri asiguratorii și nu asupra fondului cauzei.

Instanța de recurs de asemenea a menționat, că prin încheierea din 23 octombrie 2017 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a fost dispusă

scoaterea de pe rol a recursurilor declarate împotriva încheierii instanței de apel din 08 septembrie 2017, din motiv că aceasta nu poate fi atacată separat cu recurs.

Cu referire la această încheiere instanța de recurs a specificat, că încheierea instanței de apel nu putea fi atacată separat cu recurs, deoarece în acest caz instanța de apel nu a aplicat această măsură, ci a ridicat-o, măsura fiind aplicată de către judecătorul de instrucție încă la etapa urmăririi penale. Totodată, reieșind din faptul, că Curtea a dispus scoaterea de pe rol a recursurilor, aceasta nu le-a soluționat, lăsându-le spre examinare instanței de recurs ordinar. Astfel, s-a ajuns la concluzia, că anume instanța de recurs ordinar este investită cu dreptul de a examina acest recurs și de a se expune asupra legalității și temeiniciei încheierii atacate.

Sub acest aspect, pentru a nu reveni ulterior la examinarea solicitărilor recurenților referitoare la legalitatea și temeinicia încheierii instanței de apel din 08 septembrie 2017 privind ridicarea sechestrului de pe unele bunuri, reieșind din constatările expuse supra, instanța de recurs a conchis, că instanța de apel în mod întemeiat și legal a dispus ridicarea sechestrului asupra unor bunuri prin încheierea emisă la 08 septembrie 2017, de aceea recursurile depuse împotriva încheierii menționate au fost respinse ca neîntemeiate.

Luând în considerație cele sus-indicate, instanța de recurs a ajuns la concluzia, că în speță nu s-a constatat existența erorii de drept invocate de către recurenți, prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

8.3. Cu referire la argumentele recursurilor ordinare, prin care se invocă eroarea de drept, prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală și anume, că *ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile, când legea prevede altfel*, instanța de recurs ordinar a considerat că, argumentele inculpatului și părții apărării în acest sens, sunt nefondate, or, analizând decizia recurată s-a constatat că, instanța de apel a verificat legalitatea încheierilor adoptate de prima instanță la 24 noiembrie 2016, prin care s-a dispus examinarea în ședință preliminară închisă cauza penală de învinuire a lui Platon Veaceslav și la 25 ianuarie 2017, prin care s-a dispus examinarea cauzei penale în ședință închisă, și a conchis că acestea sunt legale și întemeiate, motivându-și soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs a însușit-o și reiterarea căreia nu a considerat-o necesară, deoarece aceasta este conformă practicii judiciare constante și jurisprudenței CtEDO.

De asemenea instanța de recurs a atestat că, prin încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2017 a fost dispusă judecarea cauzei penale de învinuire a lui Platon Veaceslav în ședință de judecată închisă, motivând în acest sens că, opțiunea instanței de apel de a admite demersul procurorului privind desfășurarea procesului în ședință închisă a fost justificată prin faptul, că în prezent se desfășurează acțiuni de urmărire penală în privința altor persoane care au statut de învinuit într-o cauză disjunctă din cauza prezentă, iar circumstanțele incriminate inculpatului Platon Veaceslav au tangență cu circumstanțele cauzei disjuncte, de aceea publicitatea ar prejudicia desfășurarea urmăririi penale. A mai indicat instanța, că pe lângă necesitatea păstrării confidențialității urmăririi penale într-o altă cauză penală, desfășurarea ședințelor în regim secret este dictată și de necesitatea protecției secretului comercial, precum și, nu în ultimul rând, pentru respectarea ordinii publice.

Cu referire la argumentele recursurilor prin care a fost invocată netemeinicia dispunerii de către instanța de apel a examinării cauzei în ședință închisă, instanța de recurs a subliniat, că potrivit articolului 6 paragraf 1 din Convenție, intitulat „Dreptul la un proces echitabil”, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Totodată instanța de recurs a atras atenția asupra faptului, că în jurisprudența sa CtEDO subliniază, că Convenția *nu oferă un caracter absolut acestui principiu*, deoarece potrivit articolului 6 § 1 accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității (...), atunci când (...) protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către

instanță, atunci când în împrejurări speciale publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Astfel, Convenția și jurisprudența CtEDO stabilesc posibilitatea unor derogări de la regula generală, reieșind din particularitățile distincte ale cauzei, atribuind instanțelor de judecată dreptul de a da o apreciere cumulativă tuturor circumstanțelor concrete ale cauzei, precum și a impactului limitării accesului publicului în sala de judecată asupra echității procesului în speță, obligând instanțele de judecată să-și motiveze în mod temeinic soluțiile sale privind limitarea accesului publicului în sala de judecată.

Instanța de recurs a considerat, că instanțele ierarhic inferioare au adoptat încheieri motivate, prin care s-a dispus desfășurarea ședințelor de examinare a cauzei în privința inculpatului Platon Veaceslav fără accesul publicului, astfel respectând jurisprudența CtEDO, care menționează, că *limitarea accesului la ședințe trebuie să fie strict fundamentate pe circumstanțele speței* (Cauza Bocellari și Rizza contra Italiei, Hotărârea din 13 noiembrie 2007), totodată, instanțele respectând și prevederile art. 18 alin. (3) Cod de procedură penală, care prevede, că judecarea cauzei în ședința închisă a instanței trebuie argumentată și efectuată cu respectarea tuturor regulilor procedurii judiciare.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs a considerat că urmează a fi respinse ca neîntemeiate argumentele recurențelor prin care s-a invocat prezența în speță a erorii de drept, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece o asemenea eroare de drept n-a fost comisă la examinarea cauzei.

8.4. Analizând materialele dosarului în raport cu temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, invocat de către inculpat și avocații acestuia, precum că, *judecata a avut loc fără participarea inculpatului, precum și a apărătorilor aleși de inculpat, a interpretului/traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii*, instanța de recurs a considerat că, argumentele recurențelor cu referire la acest temei de casare sunt neîntemeiate, deoarece instanța de apel s-a expus motivat în hotărârea sa în acest sens așa cum este indicat în p. 5 al deciziei prezente.

Subsidiar, instanța de recurs a menționat că, în data de 20 ianuarie 2017 în cadrul ședinței preliminare, prima instanță a dispus înlăturarea inculpatului Platon Veaceslav din sala de judecată pe toată durata ședinței preliminare, constatând încălcarea gravă a ordinii în cadrul ședinței de judecată de către inculpat, care nu se subordona dispozițiilor președintelui de ședință, precum și că

inculpatul făcea abuz de drepturile sale procedurale, înaintând cereri de recuzare repetate, neîntemeiate, abuzive și cu rea voință (f.d. 147 verso, vol. 32), inculpatul fiind atenționat repetat să respecte ordinea în ședința de judecată, stabilind în comportamentul acestuia sfidarea observațiilor și atenționărilor instanței de judecată.

Ulterior, la 15 februarie 2017 prima instanță a adoptat încheierea, prin care s-a dispus îndepărtarea inculpatului Platon Veaceslav din sala de judecată și continuarea judecării cauzei în lipsa acestuia (f.d. 149-150, vol. 33), motivându-și soluția în acest sens, care a fost susținută de către instanța de apel, așa cum aceasta este indicat în p. 5 al deciziei prezente, care a considerat că încheierea primei instanțe este întemeiată și legală.

Instanța de recurs a atras atenția asupra faptului că, prin decizia Curții Constituționale nr. 11 din 2 februarie 2017, s-a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei *„dispune îndepărtarea lui din sala de judecată, continuând procesul în lipsa acestuia”* din alin. 2) art. 334 Cod de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003, ridicată de către avocatul Rudenco Eduard, în dosarul nr. 1-561/2017, aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, adică chiar în dosarul prezent.

În decizia respectivă, Curtea a subliniat că, *„...inculpatul poate să decidă până la aplicarea măsurii de îndepărtare din sala de judecată, în cunoștință de cauză, dacă dorește sau nu să beneficieze de dreptul său de a participa la propriul proces. Or, desconsiderând normele elementare de conduită corespunzătoare, inculpatul prin comportamentul său își exprimă fără echivoc voința de a nu participa la proces.”*

Reieșind din cele expuse de către Curtea Constituțională și ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei, instanța de recurs a declarat corecte concluziile instanței de apel, care a considerat întemeiate încheierile primei instanțe privind îndepărtarea inculpatului din sala de judecată și continuarea examinării cauzei în lipsa acestuia, astfel că argumentele apărării cu privire la netemeinicia acestei încheieri a primei instanțe au fost considerate de către instanța de recurs nefondate, deoarece, din analiza materialelor cauzei, instanța de recurs a constatat că îndepărtarea inculpatului din sala de judecată a constituit reacția instanței asupra unui comportament inadmisibil continuu al inculpatului de sfidare a normelor de conduită în timpul ședințelor de judecată, care aveau un

scop evident pentru un simplu observator, dar și pentru instanțele ierarhic superioare, și anume – tergiversarea examinării cauzei penale.

De asemenea instanța de recurs a considerat nefondate și declarative argumentele părții apărării în ce privește încălcarea dreptului la apărare, exprimat prin faptul, că inculpatul și avocații aleși de către acesta nu au avut posibilitate să facă cunoștință cu materialele cauzei penale.

Cu referire la aceste argumente instanța de recurs a constatat, că pe parcursul examinării cauzei penale în prima instanță și în instanța de apel inculpatului și apărătorilor acestuia le-a fost acordat suficient timp pentru a se pregăti pentru examinarea cauzei, oferindu-le posibilitatea și creându-le condițiile necesare pentru studierea materialelor dosarului cu participarea translatorului, iar inculpatului Platon Veaceslav i-au fost înmânate copiile traduse de pe actele procedurale.

În acest sens, instanța de recurs a stabilit că argumentele invocate de către partea apărării sunt declarative, fiind combătute integral prin următoarele probe ce se conțin în materialele dosarului:

- încheierea din 30 noiembrie 2016 (f.d. 161-162, vol. 31), prin care s-a admis parțial cererea avocatului Rudenco Eduard în interesele inculpatului Platon Veaceslav, fiindu-i acordat termen până la 13.12.2016 inclusiv, pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale, a fost obligat procurorul să înmâneze inculpatului toate actele procedurale ale organului de urmărire penală traduse în limba rusă până la 06.12.2016, iar administrația Penitenciarului-13 să creeze condițiile optime pentru a oferi posibilitate inculpatului Platon Veaceslav de a face cunoștință cu materialele cauzei penale împreună cu avocații, cu respectarea regimului de lucru al penitenciarului și a prevederilor legale;

- copia cererii din 14 decembrie 2016, scrisă personal de către inculpatul Platon Veaceslav, prin care se atestă *refuzul de a primi 7 volume traduse în limba rusă*, motivând că dorește să-i fie prezentată toată cauza penală în limba rusă (f.d. 170, vol. 31);

- recipisa avocatului Crețu Ion din 14 decembrie 2016, prin care confirmă faptul că a primit volumul 10 a cauzei penale nr.1-1630/2016 pentru a face cunoștință (f.d. 174, vol. 31);

- recipisa avocatului Crețu Ion din 16 decembrie 2016, prin care confirmă faptul că a primit dosarul nr.1-1630/2016 pe 261 file pentru a face cunoștință (f.d. 175, vol. 31);

- fotocopia actului din 26 decembrie 2016, din care rezultă că inculpatului Platon Veaceslav i-au fost prezentate volumele 1,2,3,4,5,9,10,11,15,18,29 a cauzei nr. 2016970681 traduse în limba rusă, însă ultimul a refuzat să le primească, motivând că dorește să-i fie prezentate toate materialele cauzei penale în limba rusă (f.d. 32, vol. 32);

- scrisoare de însoțire din 12 ianuarie 2017, potrivit căreia procurorul a expediat în adresa Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău traducerea în limba rusă a actelor procedurale adoptate în cadrul cauzei penale privind învinuirea lui Platon Veaceslav, care la 27 ianuarie 2017 contra semnătură sunt primite de către inculpat (f.d. 1, vol. 33);

- cererea din 20 februarie 2017, prin care se atestă faptul că avocatul Crețu Ion a făcut cunoștință cu înregistrările audio a ședinței de judecată din 10 februarie 2017 și 15 februarie 2017 (f.d.189 (verso), vol. 33);

- încheierea protocolară a Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2017, prin care s-a admis demersul inculpatului Platon Veaceslav și demersul avocatului Pleșca Valeriu, fiindu-le acordat termen pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale și cu cererile de apel în cauza penală, iar ședința de judecată a fost amânată pentru 24 august 2017;

- recipisa din 17 iulie 2017, prin care inculpatul a primit copia sentinței în limba rusă într-o calitate mai bună și apelul procurorului tradus în limba rusă, și totodată a făcut cunoștință de la orele 10:00 – 14:00 cu volum I până la fila 27, în prezența interpretului și avocaților Rudenco Eduard și Crețu Ion (f.d. 134, 135, vol.48);

- recipisa din 25 iulie 2017, prin care inculpatul a primit apelurile avocaților Rîhlea Vasile, Pleșca Valeriu, Crețu Ion, Bodnariuc Alexandr și a reprezentantului „Moldindconbank” traduse în limba rusă, și a făcut cunoștință de la orele 11:00 – 15:00 cu volumul I de la fila 27 până la fila 42, în prezența interpretului și avocaților Rudenco Eduard și Crețu Ion (f.d. 141, vol.48);

- cererea din 26 iulie 2017, prin care inculpatul a solicitat amânarea pentru 27 iulie 2017, din motiv că la ora 14:45 este târziu de a face cunoștință cu materialele cauzei (f.d. 145, vol.48);

- recipisele avocatului Crețu I., prin care se atestă că, la 27 iulie 2017 orele 11:15-16:05 și 28 iulie 2017 orele 11:30-14:30, a făcut cunoștință cu volumul 30 și fotocopii parțial la anexa vol. 41 și 44 (f.d. 148;153, vol.48);

- recipisele inculpatului, potrivit cărora la 27 iulie 2017 orele 11:00-16:00 a făcut cunoștință cu volumul I până la fila 77; la 28 iulie 2017 orele 11:00-16:00 cu volumul I până la fila 91; 16 august 2017 orele 11:00-12:35 cu volumul I până la fila 94; 17 august 2017 de la orele 11:00-14:30 cu volumul I până la fila 101; la 22 august 2017 de la orele 11:00-16:00 cu volumul I până la fila 117; la 23 august 2017 de la orele 11:00-14:30 cu volumul I până la fila 162; la 25 august 2017 de la orele 10:45-14:30 cu volumul I până la fila 189 și a ascultat înregistrarea audio a ședinței de judecată din 22 decembrie 2016, și a primit traducerea în limba rusă a demersurilor Companiilor, prin care se solicită ridicarea sechestrului; la 29 august 2017 de la orele 11:00-15:30 cu volumul I până la fila 215 și ascultat înregistrarea audio a ședinței de judecată din 22 decembrie 2016; la 01 septembrie 2017 de la orele 11:00-14:30 cu volumul I până la fila 222; la 04 septembrie 2017 de la orele 10:45-14:30 cu volumul I până la fila 230 și a ascultat înregistrarea audio a ședinței de judecată din 15 februarie 2017; la 05 septembrie 2017 de la orele 11:00-16:20 cu volumul II fila 2 și ascultat înregistrarea audio a ședinței de judecată din 10 februarie 2017 și 15 februarie 2017; la 11 septembrie 2017 de la orele 11:00-13:30 cu volumul II până la fila 15; la 14 septembrie 2017 de la orele 11:00-16:00 cu volumul II până la fila 95; la 15 septembrie 2017 între orele 11:00-14:30 cunoștință cu volumul III până la fila 36; la 21 septembrie 2017 între orele 10:45-17:00 cu volumul III până la fila 58 și audiat declarațiile martorului Șor I.; la 22 septembrie 2017 între orele 11:00-14:30 cu volumul IV până la fila 60; la 28 septembrie 2017 între orele 11:00-16:45 cu volumul VII până la fila 10 și în continuare a ascultat înregistrarea audio; la 16 octombrie 2017 între orele 11:00-14:30 cu volumul VII până la fila 40 și în continuare a ascultat înregistrarea audio; la 20 octombrie 2017 între orele 11:00-14:30 până la volumul VIII fila 64 și în continuare a ascultat înregistrarea audio; la 27 octombrie 2017 între orele 11:00-14:30 cu volumul VIII până la fila 96 și ascultat înregistrarea audio din 22 februarie 2017; la 31 octombrie 2017 între orele 11:00-16:10 cu volumul VIII până la fila 120 și ascultat înregistrarea audio; la 02 noiembrie 2017 între orele 11:00-16:00 cu volumul VIII până la fila 120 și ascultat înregistrarea audio; la 03 noiembrie 2017 între orele 11:00-14:30 cu volumul IX până la fila 26; la 10 noiembrie 2017 între orele 11:00-14:30 până la volumul X fila 34¹; la 16 noiembrie 2017 între orele 11:00-16:00 până la volumul XI fila 30; la 17 noiembrie 2017 între orele 11:00-14:30 cu volumul XI până la fila 140; la 23 noiembrie 2017 între orele 11:00-16:30 cu volumul XI până la fila 160; la

24 noiembrie 2017 între orele 10:45–14:30 cu volumul XI până la fila 179; la 30 noiembrie 2017 între orele 11:30–16:10 cu volumul XI până la fila 204; la 01 decembrie 2017 între orele 11:20–14:30 cu volumul XII până la fila 47; la 08 decembrie 2017 între orele 11:00–14:30 cu volumul XII până la fila 179, în prezența interpretului și avocaților Rudenco Eduard, Crețu Ion, Pleșca Valeriu (f.d.152, 154,160, 164, 166, 171, 201, vol.48; 55, 57, 94, 113, 114, 124, 190, 201, 210, vol. 49; 52, 55, 100, 234, vol. 50; 82, 109, 129, 147, 151, 153, 193, 243, 246, vol. 51; 56, 60, 74, 78, 130, vol. 52);

- recipisele avocatului Rudenco Eduard, prin care se atestă că la 17 august 2017 între orele 11:40-14:30 a făcut cunoștință cu materialele dosarului; la 22 august 2017 de la orele 11:00-16:00 cu volumul I până la fila 117; la 23 august 2017 de la orele 12:00-14:00 cu volumul I până la fila 162; la 25 august 2017 de la orele 11:45-14:30 a ascultat înregistrarea audio din vol. 46; la 14 septembrie 2017 de la orele 14:45-17:00 a făcut cunoștință cu materialele dosarului; la 21 septembrie 2017 între orele 12:00-16:55 și la 28 septembrie 2017 de la orele 16:00-16:45 a ascultat înregistrarea audio; la 17 octombrie 2017 de la orele 13:25 a audiat înregistrarea declarațiilor Șor I.; la 31 octombrie 2017 între orele 15:50-16:15 a făcut cunoștință cu materialele dosarului; la 02 noiembrie 2017 între orele 12:00–16:00 a audiat declarațiile martorului Politov-Cangaș Natalia; la 04 noiembrie 2017 între orele 11:30–14:30; la 23 noiembrie 2017 între orele 12:00–16:00; la 30 noiembrie 2017 între orele 12:30–15:30; 08 decembrie 2017 între orele 12:00–14:30 a făcut cunoștință cu materialele dosarului; (f.d.163; 168, vol. 48; 58, 199, vol. 49; 51, 99, vol.50; 82, 146, 150, 155, vol.51; 57, 72, 129, vol.52)

- recipisele avocatului Crețu Ion, prin care se atestă că, la 17 august 2017 de la orele 11:40-14:30 a făcut cunoștință cu volumul II de la fila 1 până la 52; la 22 august 2017 de la orele 11:20-16:00 cu volumul I până la fila 117; la 23 august 2017 între orele 11:15-14:30 cu volumul I până la fila 162, volumul VI de la fila 173 până la 197, și a răsfoit volumele 2, 7, 10, 14; la 25 august 2017 între orele 11:20-14:30 și 29 august 2017 între orele 11:30–15:30 ascultat înregistrarea audio a ședinței de judecată din 22 decembrie 2016; la 01 septembrie 2017 între orele 11:30–14:20 cu volumul II; la 04 septembrie 2017 cu volumul I și ascultat înregistrarea audio a ședinței de judecată din 15 februarie 2017; la 05 septembrie 2017 între orele 11:30–16:15 a ascultat înregistrarea audio a ședinței de judecată din 10 februarie 2017 și 15 februarie 2017 și a răsfoit volumele 2, 17, 18, 27; la 11 septembrie 2017 între orele 11:00–13:30 cu volumul 27; la 14 septembrie

2017 între orele 14:45–16:00 cu volumul 2; la 15 septembrie 2017 între orele 12:40–13:40 cu volumul 1; la 21 septembrie 2017 între orele 12:00–16:55, la 28 septembrie 2017 între orele 16:00–16:45, la 16 octombrie 2017 între orele 11:30–14:30, la 20 octombrie 2017 între orele 11:45 – 14:30 și la 27 octombrie 2017 între orele 13:25–14:30 a audiat înregistrarea declarațiilor martorului Șor I. din 22 februarie 2017; la 31 octombrie 2017 între orele 11:30–15:30 a ascultat înregistrarea declarațiilor martorului Pahomi S; la 04 noiembrie 2017 între orele 12:30–13:45 a luat cunoștință cu materialele dosarului; la 16 noiembrie 2017 între orele 13:30–16:00 a luat cunoștință cu volumul 11 până la fila 30; la 17 noiembrie 2017 între orele 12:30–14:30 cu volumele 1 și 10; la 23 noiembrie 2017 între orele 12:00–14:30 a făcut cunoștință cu materialele cauzei (f.d.165; 169, 198, vol.48; 59, 93, 110, 115, 189, 200, 203, vol. 49; 50, 98, 233, vol. 50; 108, 127, 145, 156, 241, 245, vol. 51; 58, vol. 52);

- recipisele avocatului Pleșca Valeriu, din care rezultă că, la 01 septembrie 2017 între orele 12:40–14:00 a făcut cunoștință cu volumul II; la 27 octombrie 2017 de la ora 14:00 cu volumul 41 de la fila 206-208 și volumul 30 fila 8; la 02 noiembrie 2017 între orele 12:00–16:00 ascultarea înregistrării audio; la 03 noiembrie 2017 între orele 13:00–14:20 a luat cunoștință cu volumul 10; la 16 noiembrie 2017 între orele 13:00–16:00 cu volumele de la 5 la 9; (f.d.111, vol.49; 128, 150, 154, 242, vol. 51;)

- recipisele avocatului Bernaz, potrivit căroră se atestă că, la 04 septembrie 2017 de la ora 11:50 a făcut cunoștință cu volumul II de la fila 1 până la 52 și ascultat înregistrarea audio a ședinței de judecată din 15 februarie 2017; la 05 septembrie 2017 între orele 11:30–14:35 a făcut fotocopii din volumele 1–8; la 11 septembrie 2017 între orele 11:20–13:30 a făcut cunoștință cu volumul 27; la 15 septembrie 2017 între orele 11:20–13:50 cu volumele 9 și 10 (f.d.116, 133, 188, 208, vol. 49);

- recipisa avocatului Cazacu din 08 noiembrie 2017, în care se indică că a luat cunoștință cu materialele cauzei penale (f.d.181, vol. 51);

- recipisele avocatului Jereghi, din care reiese că, la 24 noiembrie 2017 între orele 08:30-10:30; 27 noiembrie 2017 între orele 09:00-13:20 și 13:30-14:30; 01 decembrie 2017 între orele 15:00-17:00; 04 decembrie 2017 între orele 09:00-13:00 și 14:30-17:00 și la 08 decembrie 2017 între orele 09:00-10:30 și 15:00-17:00 a luat cunoștință cu materialele cauzei penale (f.d. 59, 63, 77, 80, 126, vol. 52);

- potrivit cererii avocatului Rudenco Eduard din 23 noiembrie 2016 (f.d. 137, vol. 31), acesta a solicitat un termen de 29 de zile pentru a lua cunoștință cu materialele cauzei penale, ținând cont că cauza penală este în mărime de 29 volume, ulterior, alți avocați aleși de inculpat au solicitat amânarea cauzei pe o perioadă de 3 luni.

Totodată, instanța de recurs a relevat faptul că, pe perioada de timp cât au făcut cunoștință cu materialele cauzei penale inculpatul și avocații acestuia, au fost întocmite note informative, și anume:

- la 26 iulie 2017 și 28 iulie 2017, contrasemnate de grefierul, translatorul și inspectorul Poliției Judiciare din cadrul Curții de Apel Chișinău, în care se menționează că: *„La data de 17.07.2017 inculpatul Platon Veaceslav în prezența avocaților Rudenco Eduard și Crețu Ion și a translatorului Guzun Diana a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale nr. 1a-975/17 de la ora 10:00 până la 14:00 cu volumul I de la fila dosarului 1 până la fila dosarului 27, în rest inculpatul cu avocații au purtat discuții.*

La data de 25.07.2017 inculpatul Platon Veaceslav în prezența avocaților Rudenco Eduard și Crețu Ion și a translatorului Guzun Diana a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale nr. 1a-975/17 de la ora 11:00 până la 15:00 cu volumul I de la fila dosarului 27 până la fila dosarului 42, în rest inculpatul cu avocații au purtat discuții.

La data de 26.07.2017 inculpatul Platon Veaceslav, fiind escortat în incinta Curții de Apel Chișinău la ora 14:45, a refuzat să facă cunoștință cu materialele cauzei penale, motivând că a fost escortat prea târziu și se simte rău. Inculpatul a refuzat să aștepte avocații care urmau să se prezinte și a solicitat să fie escortat înapoi la penitenciar.

La data de 27.07.2017 inculpatul Platon Veaceslav în prezența avocatului Crețu Ion și a translatorului Guzun Diana a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale nr. 1a-975/17 de la ora 11:00 până la 16:00 cu volumul I de la fila dosarului 42 până la fila dosarului 77, în rest inculpatul și avocatul au purtat discuții. Avocatul Crețu Ion a făcut cunoștință cu volumele 30-42 a cauzei penale nr. 1a-975/17, făcând poze din volumele indicate.

La data de 28.07.2017 inculpatul Platon Veaceslav în prezența avocatului Crețu Ion și a translatorului Guzun Diana a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale nr. 1a-975/17 de la ora 11:00 până la 15:00 cu volumul I de la fila dosarului 77 până la fila dosarului 91, în rest avocatul și inculpatul purtau discuții, iar

avocatul Crețu Ion a făcut poze din volumele 39-44, 30, iar în restul timpului ne „lua peste picior”. (f.d. 146, 155, vol. 48);

- la 16 august 2017, contrasemnată de grefierul, translatorul și inspectorul Poliției Judiciare din cadrul Curții de Apel Chișinău, în care se menționează: *„La data de 16.08.2017, inculpatul Platon Veaceslav în prezența avocatului Crețu Ion și a translatorului Burdila Alisa a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale nr. 1a-975/17 de la ora 11:00 până la ora 12:40 cu volumul I de la fila dosarului 91 până la fila dosarului 94,.... avocatul Crețu Ion a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale nr. 1a-975/17 de la ora 12:00 până la ora 12:40 cu volumul 45, 46.”* (f.d.161;162, vol. 48)

- la 22 august 2017, contrasemnată de grefierul, translatorul și inspectorul Poliției Judiciare din cadrul Curții de Apel Chișinău, în care s-a indicat: *„La data de 22.08.2017 inculpatul Platon Veaceslav în prezența avocaților Rudenco Eduard și Crețu Ion și a translatorului Papcovscaia Maria a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale nr. 1a-975/17 de la ora 11:00 până la 16:00 cu volumul I de la fila dosarului 101 până la fila dosarului 117, în rest inculpatul cu avocații au purtat discuții. Avocatul Rudenco Eduard nu a solicitat nici un volum pentru a face cunoștință. Rudenco Eduard a asistat și a purtat discuții cu inculpatul. Avocatul Crețu Ion a solicitat volumele 1, 5, 10, 18 din care a studiat unele file.”* (f.d. 197);

- la 23 august 2017, contrasemnată de grefierul, translatorul și inspectorul Poliției Judiciare din cadrul Curții de Apel Chișinău, în care se menționează: *„La data de 23.08.2017 inculpatul Platon Veaceslav în prezența avocaților Rudenco Eduard și Crețu Ion și a translatorului Papcovscaia Maria a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale nr. 1a-975/17 de la ora 11:00 până la 14:30 cu volumul I de la fila dosarului 117 până la fila dosarului 162, în rest inculpatul cu avocații au purtat discuții. Avocatul Rudenco Eduard a asistat și a purtat discuții cu inculpatul. Avocatul Crețu Ion a solicitat volumele 1, 2, 6, 7, 14, 18 din care a studiat unele file și pe care le-a răsfoit.”* (f.d. 202, vol.48).

Mai mult ca atât, instanța de recurs a atras atenția și asupra faptului, că inculpatul pe tot parcursul judecării cauzei în instanțele de fond a fost asistat de către interpret/traducător și actele întocmite i-au fost traduse în limba rusă, fapt confirmat prin procesele-verbale ale ședințelor de judecată și recipisele anexate al materialele dosarului.

Reieșind din cele expuse supra instanța de recurs a constatat, că, instanțele de judecată au oferit timpul și condițiile necesare pentru studierea materialelor

dosarului, iar acuzarea a prezentat inculpatului traducerea tuturor documentelor procedurale.

Mai mult decît atît, instanța de recurs a subliniat, că inculpatul a fost asistat pe parcursul examinării cauzei concomitent și permanent de către cinci avocați, care potrivit legislației au avut dreptul oricând pe parcursul examinării cauzei de a face cunoștință cu materialele dosarului de sine stătător, fără participarea inculpatului, instanțele oferindu-le timpul și condițiile necesare, apărătorii urmînd să-și realizeze drepturile în conformitate cu obligațiile ce le revin.

Cu toate acestea instanța de recurs a atestat că, din materialele dosarului expuse supra se constată faptul, că inculpatul și apărătorii aleși ai acestuia au utilizat ineficient timpul oferit de către instanțe și dreptul stabilit de legislație, urmărind, în opinia instanței, scopul creării artificiale a argumentării de încălcare a drepturilor inculpatului la un proces echitabil și invocării ulterioare a acesteia, fără, însă, a ține cont de faptul, că modalitatea în care inculpatul și apărătorii acestuia au utilizat timpul și dreptul oferit pentru studierea materialelor cauzei nu poate fi imputată instanțelor de judecată ca încălcare de către acestea a drepturilor inculpatului.

Astfel, instanța de recurs a ajuns la concluzia că, în speță nu a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO, deoarece pe tot parcursul examinării cauzei de către instanțele de judecată a fost oferit inculpatului și avocaților acestuia suficient timp pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale și a-și pregăti poziția sa pentru apărare, iar argumentele recursurilor în acest sens sunt neîntemeiate și declarative.

De altfel, instanța de recurs a conchis că sunt neîntemeiate și argumentele recurențelor cu privire la desemnarea unui apărător din oficiu, în acest sens menționînd că, prima instanță în data de 24 noiembrie 2016 a solicitat Coordonatorului Oficiului Teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat desemnarea în mod de urgență a unui apărător pentru reprezentarea și apărarea intereselor inculpatului pentru examinarea demersului de prelungire a măsurii preventive aplicate în privința acestuia, reieșind din faptul că, la ședința de judecată preconizată pentru 24 noiembrie 2016, ora 12:00, apărătorul ales de către inculpat, Rudenco Eduard nu s-a prezentat la ședința respectivă și nici nu a comunicat instanței motivul absenței, cu toate că, a fost legal citat contra semnătură. Or, anterior, în ședința din 23 noiembrie 2016 anume

acest avocat a solicitat amânarea examinării cauzei și termen pentru a face cunoștință cu demersul înaintat de procuror.

Instanța de recurs ordinar a considerat că nu a fost încălcat dreptul la apărare al inculpatului, ci dimpotrivă s-a respectat legislația în vigoare (art. 665, 67, 186 alin. (9), 308 Cod de procedură penală), or, în cazul neprezentării avocatului înștiințat, judecătorul îl asigură pe inculpat cu avocat din oficiu în conformitate cu Legea nr. 198-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat, iar avocatul care acordă asistență juridică inculpatului se consideră apărătorul acestuia pe perioada examinării demersului de arestare sau prelungirea arestării preventive.

De asemenea instanța de recurs a considerat că prima instanță în mod întemeiat a solicitat la 20 ianuarie 2017 Coordonatorului Oficiului Teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat desemnarea în mod de urgență a unui apărător pentru reprezentarea și apărarea intereselor inculpatului Platon Veaceslav la examinarea cauzei penale în fond, în condițiile în care apărătorii inculpatului Rudenco Eduard, Crețu Ion, Rîhlea Vasile au solicitat termen pentru consultații cu privire la faptul, dacă vor participa în continuare la examinarea cauzei, când, după înlăturarea din sala de judecată, inculpatul Platon Veaceslav le-a cerut apărătorilor să părăsească sala de judecată.

Astfel, instanța de recurs a ajuns la concluzia că, în speță nu se constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, invocată în recursurile depuse.

8.5. Instanța de recurs ordinar a considerat neîntemeiate argumentele recurențelor invocate sub aspectul temeiurilor de drept prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, menționând în acest sens că, potrivit normelor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs a constatat că, la judecarea apelurilor declarate de inculpat și avocații Rîhlea Vasile, Pleșca Valeriu și Crețu Ion, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs a însușit-o și reiterarea căreia nu a considerat-o necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs a reținut faptul că, argumentele invocate de recurenți au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Cu referire la argumentele recurenților, precum că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, pe motiv că, instanța de apel a încălcat cerințele prevăzute de art. 414 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, și nu a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal; nu a purces la audierea persoanelor care au fost audiate în prima instanță, declarațiile cărora, inclusiv și a lui Șor Ilan au fost contestate de inculpatul Platon Veaceslav, iar ultimului i-a fost încălcat dreptul prevăzut la art. 66 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece i-a fost respinsă solicitarea de a fi audiat, instanța de recurs le-a considerat nefondate, fiind declarative și care nu corespund realității.

Astfel că, lecturând recursurile declarate ale părții apărării, instanța de recurs a constatat o contradicție evidentă în motivele indicate în recursuri, deoarece apărătorii, invocând încălcarea prevederilor expuse supra, totodată indică asupra faptului, că în cadrul ședinței de judecată din 05.12.2017 a avut loc verificarea prin citirea declarațiilor tuturor martorilor și a probelor examinate de prima instanță, care a fost înfăptuită în prezența avocatului desemnat din oficiu și nu în prezența avocaților aleși ai inculpatului, dar și faptul audierii inculpatului Platon Veaceslav de către instanța de apel.

În această ordine de idei, verificând argumentele recursurilor în raport cu materialele cauzei, instanța de recurs a constatat că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, inculpatului Platon Veaceslav i-a fost oferit cuvânt în ședința instanței de apel, în prezența apărătorilor aleși și apărătorului din oficiu, inculpatul folosindu-se de acest drept la 14 noiembrie 2017; 21 noiembrie 2017; 28 noiembrie 2017; 05 decembrie 2017 pe marginea cererii de apel motivată, prezentată la 14.11.2017 și anexată la materialele cauzei penale (f.d. 203-240, vol. 51), precum și pentru a se expune asupra celorlalte cereri de apel declarate în speță, acordându-le participanților la proces dreptul de a pune întrebări inculpatului (f.d. 215, 226, 218, 230, 232, vol. 56), or, în conformitate cu art. 413 alin. (5), (7) Cod de procedură penală, președintele ședinței oferă cuvântul apelantului, intimatului, apărătorilor și reprezentanților lor, apoi procurorului. Dacă între apelurile declarate se află și apelul procurorului, primul cuvânt îl are acesta, iar inculpatul are cel din urmă cuvântul.

Astfel, instanța de recurs a atestat, că instanța de apel a acordat inculpatului Platon Veaceslav în repetate rînduri dreptul de a lua cuvînt și de a face declarații, inculpatul beneficiind de acest drept, iar intervențiile instanței de apel în discursurile inculpatului au avut loc în legătură cu faptul depășirii de către inculpat a limitelor obiectului ce se afla în examinarea instanței de apel, de aceea instanța de recurs a ajuns la concluzia corectitudinii acțiunilor instanței de apel în acest sens.

La fel, instanța de recurs a atestat și faptul că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 05 decembrie 2017, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal (f.d. 244-248), fiind înaintate demersuri din partea avocatului Jereghi A. și inculpatului Platon V., de a fi audiați un șir de martori, care, de fapt, sunt martorii acuzării, de către inculpat nefiind specificat faptul care ar fi necesitatea audierii sau audierii repetate a acestora. În aceste condiții instanța de recurs a constatat, că instanța de apel corect a respins demersurile înaintate ca neîntemeiate, motivându-și soluția.

Susținând concluziile instanței de apel și cu referire la argumentele recurențelor instanța de recurs a menționat, că potrivit jurisprudenței CtEDO, principiul egalității armelor, stipulat în art. 6 al Convenției, semnifică tratarea

egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți din proces.

Acest principiu, în opinia susținută a CtEDO, este elementul unei noțiuni mai largi de proces echitabil, care impune ca fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa în condiții, care să nu o plaseze într-o situație de un dezavantaj net în raport cu „adversarul” ei.

În contextul exigenței „egalității armelor” în sensul unui just echilibru între părți CtEDO atribuie o importanță deosebită aparențelor și sensibilității problemelor unei bune administrări a justiției (*CEDH, Menet vs France, 14 iunie 2005, Peric vs Croatia, 27 martie 2008*).

CtEDO prin jurisprudența sa a decis, că legislația națională, pentru realizarea exigenței indicate poate utiliza diverse metode, însă acestea trebuie să garanteze înștiințarea „părții adverse” despre depunerea observațiilor și să asigure posibilitate acestuia să le comenteze, fiind totodată necesară acordarea persoanei împotriva căreia există o acuzație penală a timpului și facilităților necesare pregătirii apărării, fiindu-i puse la dispoziție atât timpul necesar, cât și mijloacele materiale și juridice adecvate.

În același context instanța de recurs a menționat, că o altă componentă a garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art. 6 paragraf 1 CEDO, este și principiul contradictorialității. Cu referire la acesta CtEDO menționează, că dreptul la o procedură contradictorie în esență este posibilitatea părților unui proces penal, civil sau disciplinar de a lua cunoștință de toate piesele și observațiile prezentate judecătorului, chiar și cele ce ar proveni de la un magistrat independent, de natură să-i influențeze decizia, și de a le discuta, considerând că acest principiu reprezintă „una din principalele garanții ale unei proceduri judiciare”.

Totodată CtEDO în mod constant a decis, că admisibilitatea, administrarea și relevanța probelor reprezintă probleme care au a fi reglementate de normele de drept intern, iar aprecierea lor aparține instanțelor naționale, iar misiunea încredințată Curții de Convenție nu constă în a se pronunța asupra modului cum au procedat instanțele naționale în această materie (spre exemplu, dacă au admis în mod justificat ca probe anumite mărturii), ci constă în faptul, că *ea trebuie să examineze dacă procedura în cauză, în ansamblul ei, inclusiv în privința administrării probelor, a avut un caracter echitabil* (*CEDH, Isgro vs Italia, 19 februarie 1991*).

Instanța de recurs de asemenea a menționat și faptul, că dreptul înscris în art. 6 paragraf 3 lit. d) CEDO constă în posibilitatea ce trebuie să-i fie acordată acuzatului de a contesta o mărturie făcută în defavoarea sa, de a putea cere să fie audiați martori care să-l disculpe, în aceleași condiții în care sunt audiați și interogați martorii acuzării. Acest drept constituie o aplicație a principiului contradictorialității în procesul penal și, în același timp, o componentă importantă a dreptului la un proces echitabil.

Prin urmare, potrivit jurisprudenței CtEDO, nu este suficient ca „acuzatul” să arate că nu a fost în măsură să interogheze un anumit martor în apărarea sa, spre a ajunge la concluzia încălcării sus-citate, dar este necesar ca *cel interesat să probeze în mod verosimil că ascultarea acestui martor era utilă aflării adevărului în cauza dată și că refuzul jurisdicției naționale de a asculta acest martor a condus la prejudicierea dreptului la apărare al reclamantului (CEDH dec. din 5 aprilie 2001 Erich Priebke vs Italia, 13 aprilie 2006 Vaturi vs France).*

Din analiza materialelor cauzei instanța de recurs a conchis, că la examinarea cauzei instanțele au respectat drepturile fundamentale ale inculpatului, expuse supra, iar hotărârile instanțelor corespund jurisprudenței CtEDO la acest capitol, deoarece inculpatului i-au fost aduse la cunoștință toate probele administrate de partea acuzării, fiindu-i acordat timpul necesar pentru pregătirea apărării sale, inclusiv și de a acumula probe de natură să dovedească netemeinicia afirmațiilor acuzării.

Instanța de recurs a considerat, că înaintarea de către apărare a unor cereri de a prezenta probe noi, în condițiile în care partea apărării nu a asigurat prezența martorilor anterior solicitați a căror audiere a fost admisă, a avut drept scop doar tergiversarea examinării cauzei, în condițiile când într-o perioadă mai mare de 5 luni de zile de la parvenirea cauzei în instanță, partea apărării a avut posibilitatea și toate pârghiile necesare pentru a-și pregăti lista probelor, de a înștiința și ulterior asigura în cadrul ședințelor de judecată, prezența persoanelor în calitate de martori.

De asemenea, instanța de recurs a reținut, că apărătorii într-o perioadă destul de mare de timp nu au adus la cunoștința martorilor respectivi despre necesitatea de a se prezenta în ședință pentru a depune declarații, ceea ce demonstrează doar faptul, că avocații au avut un comportament pasiv în obligația lor de a asigura prezența martorilor în condițiile oferirii de către instanțe a pârghiilor necesare în acest sens.

Din materialele cauzei, instanța de recurs a constatat că, la 16 noiembrie 2016 avocații inculpatului, Rudenco Eduard și Crețu Ion au primit copiile tuturor materialelor cauzei penale, sigilate și autentificate, care la momentul terminării urmăririi penale forma 29 volume, fapt confirmat prin procesul-verbal de prezentare învinuitului și apărătorilor săi a materialelor de urmărire penală, iar potrivit încheierii primei instanțe din 25 ianuarie 2017, partea apărării a ignorat prevederile art. 347 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căroră, *părțile sunt obligate să prezinte în ședința preliminară lista probelor* pe care intenționează să le cerceteze în cadrul judecării cauzei, inclusiv cele care nu au fost cercetate pe parcursul urmăririi penale. Totodată, prin încheierea menționată, s-a acordat părții apărării posibilitatea de a prezenta lista probelor la judecarea cauzei.

Astfel că, abea în cadrul ședinței de judecată din 10 martie 2017, de către apărătorul Crețu Ion a fost prezentată lista martorilor, care urmează a fi citați și audiați în ședință de judecată în număr de 51 persoane, care, prin încheierea din 14 martie 2017 a fost admisă parțial, fiind dispusă audierea în calitate de martori ai apărării 13 persoane, cu obligarea părții apărării să asigure prezența martorilor în ședința de judecată. Prin această încheiere, instanța și-a motivat soluția de respingere a audierii martorilor indicați în cerere de către partea apărării, inclusiv și a martorului Șor I., menționând cu referire la audierea ultimului că acesta a fost deja audiat în cadrul ședinței de judecată în calitate de martor al acuzării și toți apărătorii inculpatului au avut posibilitatea de a-i adresa întrebări, de aceea instanța de judecată nu a atestat careva motive ce ar justifica necesitatea audierii suplimentare a acestuia.

În acest sens, instanța de recurs a reținut, că potrivit deciziei nr. 68g/2016 din 14 iunie 2016, Curtea Constituțională a menționat că principiul contradictorialității, garantat de art. 24 Cod de procedură penală, implică și concursul instanței de judecată, aliniatul (4) stabilind, că: *„Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare”*, însă legiuitorul prin sintagma „ajutor” a accentuat principiul *participării active a părților la proces*, principiu care prin substanța sa este contrar atitudinii pasive a părților la proces, și plasării obligațiilor acestora în seama părții adverse sau a instanței de judecată.

Totodată, Curtea a reținut, că normele procesual-penale enunțate creează un echilibru just în partea ce ține de respectarea principiului contradictorialității, sub aspectul exercitării drepturilor și obligațiilor fiecărei părți a procesului, în

funcție de calitatea procesuală a persoanei. Astfel, principiul contradictorialității vine să asigure participarea activă la proces, atât din partea acuzării, cât și din partea apărării, în special, în partea ce ține de procesul de administrare a probelor.

Luând în considerare cele expuse supra, instanța de recurs a considerat neîntemeiate argumentele părții apărării cu referire la neaudierea martorilor solicitați, deoarece instanțele de fond s-au expus motivat asupra acestor argumente.

De asemenea, instanța de recurs a considerat nefondate și argumentele părții apărării, precum că, instanța de apel neîntemeiat a respins cererile înaintate de avocatul Crețu Ion la 13 decembrie 2017, prin intermediul cancelariei, prin care s-a solicitat reluarea cercetării judecătorești și administrarea probelor, or, instanța de apel în decizia sa și-a motivat soluția în acest sens în conformitate cu legislația de procedură penală așa cum aceasta este reflectat în pct. 5 al deciziei prezente.

Totodată, instanța de recurs a atestat faptul că, aceeași situație a fost creată și în prima instanță, și anume, după finalizarea cercetării judecătorești la 04 aprilie 2017, avocatul Crețu Ion, în aceeași zi, depune cereri, prin care a solicitat reluarea cercetării judecătorești cu administrarea unor probe, considerând că sunt importante la soluționarea cauzei.

Instanța de recurs a remarcat faptul, că prin încheierea din 19 aprilie 2017, a fost respinsă cererea avocatului Crețu Ion privind reluarea cercetării judecătorești, ca fiind neîntemeiată, prima instanță de asemenea, notificând prevederile art. 378 Cod de procedură penală și menționând că, pe parcursul examinării cauzei instanța de judecată a asigurat dreptul participanților la proces de a prezenta probe, însă partea apărării nu a uzat în mod eficient de acest drept, înaintând cereri neîntemeiate, care în mare parte nu se referă la obiectul cauzei examinate.

Referitor la temeiul invocat de către partea apărării, precum că, instanța a admis o eroare de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța de recurs a constatat că, de fapt, recurenții își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond.

În acest sens, instanța de recurs ordinar a menționat că, *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală și anume, ca stabilire eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin

denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Reieșind din sensul acestor prevederi legale, instanța de recurs a conchis, că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Totodată, instanța de recurs a reiterat, că eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În acest sens instanța de recurs a considerat, că în cadrul examinării prezentei cauze o asemenea eroare nu a fost constatată.

Luând în considerație cele expuse supra, instanța de recurs a ajuns la concluzia, că în speță nu s-a constatat existența erorilor de drept, prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocate în recursurile depuse.

8.6. De asemenea instanța de recurs a considerat neîntemeiate argumentele recursurilor avocaților și nefondată solicitarea casării încheierii protocolare din 05 decembrie 2017, prin care au fost înlăturați din ședință pe durata examinării cauzei în instanța de apel apărătorii aleși ai inculpatului Platon Veaceslav din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art. 68 alin. (6) Cod de procedură penală, acestea în mod expres prevăd, că apărătorul este obligat:

- 1) să se prezinte la chemarea organului de urmărire penală sau a instanței;
- 2) să se supună dispozițiilor legitime ale reprezentantului organului de urmărire penală și ale președintelui ședinței de judecată;
- 3) să nu părăsească sala de ședințe până la anunțarea întreruperii, fără permisiunea președintelui ședinței;
- 4) să respecte ordinea stabilită în ședința de judecată.

Însă, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de recurs a constatat că, avocații aleși de inculpat, au ignorat obligațiile sale, or, aceștia de nenumărate ori au fost atenționați de către președintele de ședință privind comportamentul manifestat în sala de ședință, care era unul contrar eticii profesionale și respectării ordinii în ședința de judecată, inclusiv în partea ce se

referă la inadmisibilitatea exercitării abuzive a drepturilor, precum și înfruntarea deschisă a membrilor completului de judecată asupra chestiunilor, care se examinau în ședința de judecată (f.d. 126, 202, 205, 207, 210, 212, 222, 229, 230, 235).

Mai mult decât atât, instanța de recurs a constatat, că pe parcursul examinării cauzei a avut loc și părăsirea sălii de judecată de către avocații aleși de către inculpat la solicitarea ultimului, dar și „în semn de protest”, pe parcursul judecării cauzei în instanțele de fond: la 20 ianuarie 2017, la 08 septembrie 2017, la 21 noiembrie 2017 avocații Crețu Ion, Pleșca Valeriu, Rudenco Eduard, Bernaz Alexandr (f.d. 147 verso, vol.32, f.d.32, 225, vol.56).

Despre comportamentul avocaților aleși de către inculpat, Crețu Ion, Rudenco Eduard, Pleșca Valeriu, Bîrnaz Alexandru și Rîhlea Vasile, instanța de apel a sesizat Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova (f.d. 89-90, 113, 114) și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Direcția Profesii și Servicii Juridice (f.d. 92-93, vol. 51)

În ședința de judecată din 05 decembrie 2015 avocatul Rudenco Eduard a fost îndepărtat din sala de ședință, după trei atenționări din partea președintelui de ședință (f.d. 235), pentru încălcarea ordinii în ședința de judecată, manifestată printr-un comportament inadecvat: prin vorbirea concomitentă cu președintele ședinței și răspunsurile inadmisibile ale avocatului la observațiile acestuia, care periclitau însăși posibilitatea examinării în continuare a cauzei. Totodată, instanța de recurs atenționează, că ședința a continuat cu participarea celorlalți avocați ai inculpatului.

Ulterior, în aceeași ședință de judecată, după examinarea cererii de recuzare a judecătorului Brînza L., înaintată de inculpatul Platon Veaceslav, de către un alt complet desemnat, avocații inculpatului Crețu Ion, Rudenco Eduard, Pleșca Valeriu, Bîrnaz Alexandru și Rîhlea Vasile nu s-au prezentat la continuarea examinării cauzei în fond (f.d. 238). Mai mult ca atât, avocații indicați nu au fost prezenți nici la examinarea cererii de recuzare, care a avut loc imediat după înaintarea cererii de recuzare (f.d. 92-96, 98-100, vol. 52).

Mai mult, instanța de recurs a constatat că, după examinarea cererii de recuzare, apărătorii au transmis prin intermediul fax-ului o cerere de amânare a examinării cererii de recuzare a judecătorului Brînza L., indicând că apărătorii lui Platon Veaceslav urmează să participe în ședința de judecată fixată la judecătorul Papuha S., care urma să se desfășoare în Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

Cererea de amânare indicată supra a fost semnată de către avocații Crețu Ion, Rudenco Eduard, Pleșca Valeriu, Bîrnaz Alexandru (f.d. 35, vol. 52), însă, în ședința de judecată inculpatul Platon Veaceslav a solicitat continuarea examinării cauzei cu rechemarea avocatului Rudenco Eduard, deoarece acesta nu participă la procesul indicat în cererea de amânare.

Acest comportament al avocaților aleși, a fost apreciat de către instanța de apel, ca unul abuziv și exercitat cu scopul tergiversării nejustificate a cauzei, și pentru nerespectarea flagrantă a normelor elementare de conduită din partea avocaților, aceștia au fost înlăturați din ședință pe durata examinării cauzei în instanța de apel, fiind înlocuiți, cu un avocat din oficiu, desemnat în baza deciziei Coordonatorului Oficiului teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat nr. 25032 din 22 noiembrie 2017 – Jereghi Anatolie, care în ședința de judecată a declarat că a făcut cunoștință cu materialele dosarului și și-a exprimat disponibilitatea de a examina în continuare cauza.

Instanța de recurs a menționat, că apărătorii aleși ai inculpatului la următoarele ședințe de judecată s-au prezentat, au fost admiși de către instanța de apel la examinarea cauzei, de rând cu avocatul desemnat din oficiu, și au continuat să-și exercite atribuțiile de avocați pînă la finalizarea examinării cauzei în instanța de apel, nefiind lipsiți de posibilitatea de a-și realiza drepturile în scopul îndeplinirii obligațiilor sale de apărare a inculpatului Platon Veaceslav.

În acest sens, instanța de recurs a făcut trimitere la jurisprudența CtEDO, care stipulează că: *„Din independența profesiei de avocat din stat rezultă că conducerea apărării este, în esență, o chestiune între inculpatul și avocatul acestuia, dacă este vorba despre un avocat desemnat în cadrul unei scheme de asistență juridică sau o finanțare privată ... autoritățile naționale competente sunt obligate să intervină în temeiul articolului 6 § 3 (c) numai în cazul în care un avocat al asistenței juridice manifestate sau suficient de aduse în atenția lor într-un alt mod.”* (cauza Kamasinski v. Austria)

Prin urmare, autoritățile naționale nu ar trebui să intervină decât dacă un avocat de asistență juridică manifestă inadecvări evidente în reprezentarea unui client sau dacă autoritățile relevante sunt alertate cu privire la „o vădită îndeplinire defectuoasă a atribuțiilor” din partea avocatului.

În lumina celor expuse supra, instanța de recurs a ajuns la concluzia că, în speța dată, instanța de apel legal a intervenit în momentul când avocații au manifestat inadecvări evidente în reprezentarea clientului său, inculpatul

Platon Veaceslav, ori, aceștia prin exercitarea abuzivă a drepturilor procesuale cu bună știință tergiversau examinarea cauzei penale, în care clientul lor se află în stare de arest.

Astfel, instanța de recurs a conchis, că la examinarea cauzei în ordine de recurs nu a fost stabilită prezența erorilor de drept, prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată cu referire la solicitările expuse în recursul avocatului Rudenco Eduard privind „casarea încheierilor emise de instanța de apel” instanța de recurs, analizând textul recursului, a atestat, că avocatul nu indică concret care încheieri solicită de a fi casate cu motivarea solicitărilor sale în acest sens, de aceea, în temeiul prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs a declarat inadmisibile aceste solicitări.

8.7. Cu referire la temeiul invocat de către inculpat și avocații acestuia, prevăzut în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că, în acțiunile inculpatului *nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate*, instanța de recurs le-a considerat neîntemeiate și le-a respins din următoarele considerente.

În acest sens instanța de recurs a menționat, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs a reținut, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Platon Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat de către prima instanță în baza art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate.

Analizând decizia atacată sub aspectul erorii de drept invocate, instanța de recurs a considerat, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, în sensul expus supra, deoarece la judecarea apelurilor declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs a însușit-o pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs a reținut faptul că, argumentele invocate de recurenți au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Tot la acest capitol, instanța de recurs a relevat, că la etapa examinării cauzei în ordine de recurs instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuții exclusive ale instanțelor de fond.

Subsidiar, instanța de recurs a subliniat că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruiz c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

De asemenea, instanța de recurs a reliefat că, în cauza *Burg și alții împotriva Franței*, 28 ianuarie 2003 CtEDO a menționat, că art. 6 paragraf 1 al Convenției *nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o curte de apel, bazându-se pe o dispoziție legală specifică, respinge un apel ca fiind lipsit de șanse de succes, fără alte precizări.*

Tot cu referire la acest temei de casare, expus în recursurile declarate de către apărători, instanța de recurs a ținut să menționeze, că modificările intervenite în dispoziția art. 190 Cod penal prin Legea Nr. 179 din 27.07.2018, în

vigoare la 17.08.2018, nu influențează nici într-un fel încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Platon Veaceslav, deoarece în cadrul examinării cauzei prezente s-a constatat cu certitudine, că inculpatul, *urmărind obținerea unui profit în dauna patrimoniului altei persoane* (fapt ce constituie diferența dintre răspunderea penală și cea civilă), l-a determinat pe Ilan Șor, care în perioada lunii noiembrie 2014 deținea funcția de președinte al Consiliului „BĂNCII DE ECONOMII” SA, să-i acorde mijloace financiare în sumă de 869 224 839,76 lei MDL, prin creditarea unor companii pe care le gestionează Ilan Șor, înșelându-l că va restitui mijloacele financiare cu o dobândă mai mare, care va constitui profitul băncii, iar mijloacele financiare care le va primi de la Ilan Șor, urmează să fie transferate pe conturile companiilor ce-i aparțin acestuia, rechizitele cărora vor fi transmise ulterior.

Astfel, instanța de recurs ordinar a conchis, că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept, prevăzută la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

8.8. Referitor la temeiurile invocate de către lichidatorul SA „Banca de Economii” în proces de lichidare, instanța de recurs a considerat că sunt nefondate, or, analizând decizia recurată, a constatat că, instanța de apel la judecarea apelurilor declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție care a fost asimilată pe deplin de către instanța de recurs ordinar.

În această ordine de idei, instanța de recurs a considerat legale și întemeiate: încheierea adoptată de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău la 08 septembrie 2017 și decizia din 18 decembrie 2017, prin care a fost dispusă casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 aprilie 2017, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea încasării mijloacelor financiare, din bunurile imobile ale companiilor de asigurări.

Cu referire la corectitudinea soluției oferite prin încheierea din 08 septembrie 2017 instanța de recurs s-a expus în mod argumentat așa cum aceasta este indicat în pct. 5 și 8.2 al deciziei prezente.

Totodată instanța de recurs a considerat, că sunt neîntemeiate argumentele recurentului, precum că concluziile instanței de apel prin care a dispus casarea parțială a sentinței în partea încasării mijloacelor financiare din bunurile imobile ale companiilor de asigurări, sunt contradictorii.

În acest sens instanța de recurs a menționat, că prima instanță și instanța de apel au conchis în mod corect și întemeiat, că specificul infracțiunilor pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul Platon Veaceslav stabilește, că are o semnificație relativă calitatea de proprietar *de jure*, contând faptul cui aparțin *de facto* bunurile în cauză.

Cu referire la acest capitol, instanța de apel a mai subliniat, că BC „Banca de Economii” SA în cadrul procesului penal, în scopul recuperării prejudiciului material cauzat prin infracțiune, a înaintat acțiune civilă, prin care a solicitat încasarea în beneficiul său din contul inculpatul Platon Veaceslav a sumei de 13 112 094 655,53 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Instanța de recurs a considerat că instanța de apel corect a susținut soluția primei instanțe, considerând că aceasta întemeiat a admis acțiunea civilă înaintată, statuând că suma solicitată de către BC „Banca de Economii” SA urmează a fi încasată din contul inculpatului Platon Veaceslav, totodată prima instanță corect a stabilit că acoperirea prejudiciul dispus spre încasare din contul inculpatului urmează a fi îndeplinit și din contul vânzării unui șir de bunuri, care aparțin *de facto* inculpatului Platon Veaceslav, apartenența cărora anume inculpatului a fost constatată la examinarea cauzei.

În acest sens instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a pus accentul pe faptul, că încasarea prejudiciului a fost dispusă din contul inculpatului Platon Veaceslav. Iar modalitatea de încasare a prejudiciului și bunurile din vânzarea cărora urmează a fi executată încasarea acestui prejudiciu este o dispoziție adiacentă dispoziției de încasare a prejudiciului, prima instanță adoptând această soluție în baza constatărilor cu privire la apartenența *de facto* a bunurilor inculpatului Platon Veaceslav.

Anume reieșind din faptul, că instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe cu privire la constatarea faptului că bunurile CA „Alliance Insurance Group” SA, „Moldasig” SA și CIA „Asito” SA, asupra cărora a fost aplicat sechestru,

aparțin *de facto* inculpatului Platon Veaceslav, instanța de apel a respins solicitările acestor companii de anulare a dispozițiilor sentinței de încasare din contul vânzării bunurilor acestora a prejudiciului cauzat prin infracțiune, care își motivau solicitările pe faptul că bunurile în cauză sunt proprietatea lor, fapt ce contravine concluziilor în acest sens pronunțate în speță.

Totodată, reieșind din aceleași constatări privind apartenența *de facto* inculpatului Platon Veaceslav a bunurilor CA „Alliance Insurance Group” SA, „Moldasig” SA și CIA „Asito” SA, asupra cărora a fost aplicat sechestrul, instanța de apel, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, a dispus, *din oficiu*, admiterea apelurilor apărării și casarea parțială a sentinței primei instanțe în partea încasării mijloacelor financiare din bunurile imobile ale companiilor de asigurări, motivându-și soluția sub aspectul, că aceste bunuri au menirea să asigure rezervele formate de asigurători pentru garantarea capacității de onorare a obligațiilor contractuale asumate, iar lipsirea de aceste surse ar periclita în mod direct activitatea economică a asigurătorilor, reieșind din specificul activității de asigurare.

Cu referire la aceste concluzii, instanța de recurs a subliniat, că argumentele avocatului Rudenco Eduard cu privire la contradictorialitatea dispozițiilor de casare parțială și de respingere a apelurilor companiilor de asigurări nu pot fi reținute, deoarece acestea nu sunt motivate, dar și reieșind din faptul, că aceste argumente nu sunt conforme poziției apărării, care nu recunoaște cu vehemență învinuirile înaintate.

8.9. Instanța de recurs ordinar a apreciat ca fiind nefondate și argumentele președintelui Comitetului de conducere al BC „Moldindconbank” SA, Cincilei Aureliu, în interesele BC „Moldindconbank” SA, deoarece, analizând decizia recurată, s-a ajuns la concluzia că, instanța de apel la judecarea apelurilor declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs ordinar a înșușit-o pe deplin.

Mai mult ca atât, instanța de recurs ordinar a reținut faptul că, argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate, iar condițiile în care au fost ipotecate bunurile către BC „Moldindconbank” SA de către proprietarul de facto al acestora inculpatul Platon Veaceslav, nu constituie obiect de examinare în speța dată.

Astfel, instanța de recurs a conchis că temeiurile invocate de recurent prevăzute în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

9. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Leanca Liliana în numele lui Uzun Maria, instanța de recurs ordinar a statuat că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 - 430 Cod de procedură penală.

În acest sens instanța de recurs ordinar a subliniat, că potrivit prevederilor art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac.

La caz, instanța de recurs a reținut că, Uzun Maria nici nu a avut careva calitate procesuală în cadrul dosarului penal, mai mult decât atât, cererile de apel depuse din numele acesteia de către avocatul Leancă Liliana au fost depuse de către ultima fără careva împuterniciri și au fost restituite, nefiind soluționate în fond, astfel recurentul neîntreținând condițiile prevăzute de art. 421 Cod de procedură penală.

9.1. De asemenea, instanța de recurs ordinar a considerat necesar de a respinge ca neîntemeiate argumentele avocatului Bodnariuc Alexandr în numele lui Platon Egor și Platon Artiom, invocate prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*. Aceasta deoarece, analizând decizia atacată în raport cu motivele indicate de recurent, instanța de recurs ordinar a stabilit că, instanța de apel la judecarea apelului declarat de către recurent, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, aceasta cuprinzând motivele pe care se

întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs a însușit-o integral, evitând repetări inutile. Or, argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

În concluzie, instanța de recurs ordinar a constatat că temeiul invocat de recurent prevăzut în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

10. Avocatul Bernaz Alexandru în numele condamnatului Platon Veaceslav, în termen a declarat recurs în anulare, solicitând casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2018, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 aprilie 2017 cu dispunerea achitării lui Platon Veaceslav de sub învinuirile aduse în baza art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În motivarea recursului în anulare, cu titlu de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea pronunțată, recurentul invocă argumente similare celor înaintate anterior în cererile de apel și de recurs ordinar, criticând modalitatea de apreciere a probelor.

Totodată, apărătorul invocă vicierea procedurii de extrădare a lui Platon Veaceslav, prin faptul că consimțământul statului Ucrainean la extrădarea acestuia fost semnat de o persoană neîmputernicită, și anume adjunctul Procurorului General al Ucrainei.

10.1. Avocatul Rudenco Eduard în numele condamnatului Platon Veaceslav, în termenul prevăzut de lege, a depus recurs în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2018, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 aprilie 2017, solicitând casarea acestora, constatarea viciului fundamental și dispunerea achitării lui Platon Veaceslav de sub învinuirile aduse în baza art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În argumentarea recursului în anulare declarat, apărarea invocă faptul că instanța de recurs ordinar a admis în speță un viciu fundamental, în rezultat condamnatului Platon Veaceslav fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil.

Astfel, conținutul recursului în anulare se rezumă la critici cu privire la repartizarea ilegală a dosarului către judecătorul Budeci Vitalie în prima instanță; critici cu privire la faptul că judecătorii din instanța de apel nu aveau dreptul de a examina cauza în urma ridicării sechestrului, deoarece și-au expus opinia asupra unei solicitări indicate în cererile de apel, până la luarea unei decizii; critici cu privire la examinarea procesului în ședințe închise; argumente cu privire la dezacordul privind înlăturarea inculpatului Platon Veaceslav din ședința de judecată și examinarea cauzei în lipsa acestuia; dezacordul cu privire la înlăturarea avocaților din proces; referitor la lipsirea lui Platon Veaceslav de dreptul de a face cunoștință cu materialele cauzei penale; se reiterează argumentele din recursul ordinar cu referire la faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; referitor la neexaminarea cererii de apel suplimentare, prin care s-a solicitat casarea încheierii de respingere ca tardivă a obiecțiilor; reiterează aceleași critici aduse în recursul ordinar cu privire la terminarea cercetării judecătorești în ambele instanțe inferioare, fără a asculta poziția părții apărării; referitor la încălcarea procedurii de ridicare a extraselor bancare a companiilor nerezidente cu conturi bancare în Letonia; precum și neexpunerea instanței de recurs ordinar asupra argumentului cu privire la necesitatea înlăturării avocatului Ulanov Denis de la audierea martorilor prezentați din partea apărării.

10.2. Avocatul Bodnariuc Alexandr în numele persoanelor interesate Platon Egor și Platon Artiom, de asemenea a declarat recurs în anulare în termenul prevăzut de lege, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2017 cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului în anulare, recurentul aduce argumente identice cu cele din recursul declarat de către avocatul Rudenco Eduard în numele condamnatului Platon Veaceslav.

10.3. La 11 martie 2020, avocatul Bernaz Alexandru în numele condamnatului Platon Veaceslav a prezentat argumente suplimentare la recursul în anulare depus la 21 iunie 2019, în care invocă existența viciului fundamental în

cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel, din motiv că judecătorii care au examinat această cauză ar fi fost influențați.

10.4. La 04 mai 2020, condamnatul Platon Veaceslav a prezentat argumente suplimentare la recursurile în anulare declarate anterior de către apărătorii săi, invocând dezacordul cu actul de învinuire.

11. Procurorul în Procuratura Anticorupție, Baeșu Andrei, a depus referință pe marginea recursurilor în anulare declarate de către avocații Bernaz Alexandru și Rudenco Eduard în numele condamnatului Platon Veaceslav și de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele persoanelor interesate Platon Egor și Platon Artiom, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În argumentarea opiniei sale, acuzatorul de stat remarcă că titularii cererilor de recurs în anulare au invocat argumente care au constituit obiect de examinare în instanța de apel și cea de recurs ordinar, care în mod întemeiat și legal și-au motivat soluția, ajungând la concluzia că în speță erorile de drept invocate de apărare nu și-au găsit confirmare.

Cu referire la argumentele apărării privind prezența viciului fundamental ca urmare a încălcării procedurii de extrădare, acuzatorul de stat a menționat că Convenția nu conține nici o dispoziție privind condițiile în care se poate pronunța extrădarea și nici procedura care trebuie urmată înainte de pronunțarea extrădării. Chiar și o extrădare atipică sau ascunsă, cu condiția să fie rezultatul cooperării între statele în cauză și ca o ordonanță de arestare să aibă temeiul juridic într-un mandat de arestare emis de autoritățile statului de origine al persoanei în cauză, nu poate, în sine să fie contrară convenției (*cauzele Ocalan împotriva Turciei pct. 89 și Adamov împotriva Elveției, pct. 58*).

11.1. BC „Moldindconbank” SA, prin intermediul președintelui Comitetului de conducere, Ciubotaru Victor, a prezentat referință prin care a invocat dezacordul cu soluția instanțelor de fond pe marginea încasării de la Platon Veaceslav în folosul părții civile „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, a mijloacelor financiare în valoarea prejudiciului cauzat prin infracțiune în sumă de 869 224 839,76 lei din valoarea bunurilor ce aparțin companiilor „Factoring International” SRL, „Kotvinvest” SRL, „Stock-Trading” SRL, ÎCS „Total International” SRL și „BN-Proalim”.

12. Judecând recursurile în anulare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din considerentele ce urmează a fi descrise în continuare.

Conform dispozițiilor art. 4 § 2 din Protocolul 7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente este de natură să afecteze hotărârea pronunțată. Hotărârile irevocabile de condamnare pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, numai în cazurile stipulate în art. 453 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform prevederilor art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

În sensul normei de drept enunțate, este de înțeles că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, care cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

La caz, Colegiul penal analizând argumentele recursurilor în anulare prin prisma sensului atribuit de lege noțiunii de viciu fundamental, consideră că titularii cererilor de recurs nu au adus argumente care s-ar încadra în acest concept și care ar afecta hotărârile pronunțate.

Așa fiind, cu referire la recursurile în anulare declarate de către avocații Bernaz Alexandru și Rudenco Eduard în numele condamnatului, prin care se solicită achitarea lui Platon Veaceslav de sub învinuirile aduse în baza art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, Colegiul penal constată că recurenții, susținând în continuare nevinovăția condamnatului, aduc argumente în dezacord

cu modalitatea de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, precum și cu modalitatea de motivare a hotărârilor judecătorești contestate, însă aceste argumente au constituit obiect de examinare atât în cadrul judecării cauzei în ordine de apel cât și de recurs ordinar, care au primit pe deplin apreciere și asupra cărora instanța ce recurs în anulare nu se va expune în mod repetat.

Analizând legalitatea hotărârilor atacate pe baza materialelor cauzei, Colegiul penal reține că, instanțele judecătorești corect au stabilit încadrarea juridică a acțiunilor condamnatului Platon Veaceslav în baza art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar vinovăția acestuia a fost dovedită prin cumulul de probe, care în ședințele de judecată a instanței de fond și de apel, au fost verificate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal menționează că în cadrul urmăririi penale, condamnatului Platon Veaceslav i s-a oferit dreptul de a face declarații privind acuzațiile aduse de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, care, în urma verificărilor înfăptuite de către partea acuzării, nu și-au găsit confirmare, fiind apreciate de către procurori drept o metodă de apărare și lipsite de suport probator.

În acest sens Colegiul atestă, că în cadrul examinării cauzei instanțele de judecată corect au ajuns la concluzia că nu au careva suport probator și urmează a fi respinse argumentele condamnatului și apărătorilor acestuia cu referire la faptul că companiile rezidente și nerezidente care figurează în ordonanța de punere sub învinuire ca fiind gestionate de către condamnat, de fapt, nu-i aparțin acestuia, ci altor persoane, deoarece acestea au constituit obiect de examinare și au fost combătute în hotărârile pronunțate de către instanțe în urma aprecierii probelor administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședințele de judecată.

Totodată Colegiul penal reține, că încadrând faptele săvârșite de către inculpat, instanțele de judecată în mod corect au apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale, potrivit cărora mijloacele financiare sustrase de către inculpat din BC „Banca de Economii” SA au fost direcționate pentru stingerea creditelor de la BC „Victoriabank” SA a companiilor „INFOART INTERNATIONAL” SRL, „NEGHINA COM” SRL, ÎCS „CRISTAL IMPEX” SRL, „SEMGROUP SYSTEMS” SRL ȘI „BOGDAN AND CO” SRL, în perioada lunii decembrie 2011, respingând ca

neîntemeiate și neconfirmate prin probe argumentele apărării, precum că acestea ar fi mijloace financiare obținute ca urmare a unor vânzări de bunuri, precum și faptul că aceste companii nu i-ar fi aparținut condamnatului Platon Veaceslav.

În acest sens Colegiul penal ține să menționeze că instanțele de judecată în mod corect au dat apreciere probelor administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședințele de judecată, stabilind existența unui comportament activ al condamnatului la gestionarea companiilor rezidente și nerezidente care figurează în învinuire prin intermediul unor persoane care figurau de iure în raport cu aceste companii, fiind stabilit faptul că anume condamnatul a fost gestionarul și beneficiarul de facto al acestora, inclusiv al companiilor „ZENIT MANAGEMENT” LP și „ANKOR GETAWAY” LP.

De asemenea Colegiul penal subliniază, că instanțele de judecată corect, reieșind din prevederile art. 325 Cod de procedură penală, care stabilesc că judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, au supus examinării învinuirile aduse condamnatului, fără a se expune asupra faptului că la realizarea laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, condamnatul Platon Veaceslav, care prin manopere frauduloase a primit mijloacele financiare de la Ilan Șor, care la rândul său a tranzitat aceste mijloace din instituțiile financiare („Banca de Economii” SA, „Unibank” SA și „Banca Socială” SA), posibil ar fi fost implicate și alte persoane care ar fi avut careva roluri pur tehnice.

În opinia Colegiului penal, instanțele de judecată corect au încadrat acțiunile inculpatului, reieșind din limitele învinuirii înaintate, iar faptul că organul de urmărire penală și acuzarea, fiind investite prin lege, cu dreptul de a examina minuțios toate aspectele învinuirii aduse condamnatului, au ajuns la concluzia că acțiunile altor persoane în realizarea laturii obiective a infracțiunii nu schimbă situația juridică a condamnatului, este o competență și prerogativă a acestora și ține de metodele tactice de înfăptuire a urmăririi penale întru atingerea scopului procesului penal, stabilit de art. 1 Cod de procedură penală.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție conchide că nu are careva temeiuri de a interveni asupra circumstanțelor examinate și stabilite anterior de către instanțele de fond și menținute prin decizia instanței de recurs ordinar.

Cu referire la argumentele recursurilor în anulare declarate de către apărătorii Bernaz Alexandru și Rudenco Eduard invocate în pct. 10. - 10.1 ale prezentei decizii, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție notează că acestea au format obiect de examinare în instanțele de apel și de recurs ordinar, căroră, le-au fost dată o motivare corespunzătoare și argumentată, motivare care este desfășurată pe larg în contextul deciziei la pct. 5 și 8 – 8.9.

Ca urmare, nu pot fi reținute argumentele aduse de către recurenți sub aspectul că instanța de recurs ordinar nu a motivat decizia prin prisma argumentelor invocate în recursurile ordinare, or, la acest aspect este relevantă jurisprudenței CtEDO, care în asemenea situație a indicat, că în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 parag. 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Astfel, deși art. 6 § 1 din Convenție nu reglementează admisibilitatea și forța probatorie a motivelor, argumentelor și mijloacelor de probă ale părților, el instituie în sarcina instanțelor obligația de a se dedica analizei lor efective, fără să le aprecieze relevanța. Obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței Curții Europene, expusă în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (*cauza Kuznețov și alții v. Rusiei, nr. 184/02 din 11 aprilie 2007*).

La caz, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție conchide, că argumentele formulate în textul recursurilor în anulare au constituit obiect de examinare în instanța de recurs ordinar, iar decizia atacată nu prezintă deficiențe de motivare, fiind oferite răspunsuri la toate criticele aduse, atât în mod separat pentru fiecare

argument, cât și prin asimilarea concluziilor instanțelor de fond, care fiind analizate au fost considerate întemeiate.

Distinct de aceste considerente, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că nici argumentele formulate în recursul declarat de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele persoanelor interesate Platon Egor și Platon Artiom nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 453 Cod de procedură penală, și nu pot servi motiv pentru admiterea recursului.

În acest sens Colegiul penal notează, că deși avocatul Bodnariuc Alexandr acționează în numele persoanelor interesate Platon Egor și Platon Artiom, criticile aduse în recursul său nu reflectă prezența viciului fundamental în cadrul procedurii precedente, care ar fi afectat drepturile și interesele persoanelor pe care le reprezintă, în esență argumentele recursului său referindu-se la dezacordul cu soluția instanțelor de fond și de recurs pe marginea condamnării lui Platon Veaceslav.

Astfel, motivele aduse în recursurile în anulare declarate de avocații Bernaz Alexandru și Rudenco Eduard în numele condamnatului Platon Veaceslav și de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele persoanelor interesate Platon Egor și Platon Artiom, pe care aceștia le încadrează în conceptul de viciu fundamental, nu sunt incidente la caz și nu pot servi temei de admitere acestora, or, din materialele dosarului rezultă cert motivele pentru care instanțele de judecată au optat pentru soluția adoptată.

În speță, hotărârile judecătorești rămase definitive și irevocabile nu sunt afectate de viciu fundamental, au căpătat putere de lucru judecat (*res judicata pro veritate habetur*), ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Articolul 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană face excepție de la această regulă generală de redeschidere a procedurii, în trei cazuri expres stipulate în lege:

- 1) dacă fapte noi în privința elementelor de fond au fost prezentate;
- 2) fapte noi recent descoperite;
- 3) un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Prin urmare, lucrul efectuat de către instanțele ierarhic inferioare este guvernat de principiul securității raporturilor juridice, iar pentru redeschiderea

procesului nu sunt prezente temeiuri prevăzute de art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană.

Totodată, Colegiul atestă că, dreptul la un proces echitabil, consfințit în art. 6 din Convenție, coroborat cu accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției - drepturi fundamentale prevăzute în art. 20, 21 din Constituție, enunță preeminența principiului supremației dreptului.

Unul din elementele fundamentale ale preeminenței principiului supremației dreptului este garantarea securității raporturilor juridice, care înseamnă, că o soluție definitivă a oricărui litigiu, inclusiv de natură penală, nu trebuie rediscutată.

Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte în proces nu este în drept să solicite reluarea procesului de judecată în scopul unei noi soluționări a cauzei după ce hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă, excepție făcând doar temeiurile prevăzute de lege.

Astfel, din analiza materialelor cauzei și a hotărârilor judecătorești contestate, Colegiul penal atestă că nu se constată vreun viciu fundamental sau erori de drept, ce ar afecta legalitatea hotărârilor judecătorești devenite irevocabile și ar impune intervenția instanței de recurs în anulare în vederea casării hotărârilor atacate sub aspectele invocate, iar soluția adoptată de către instanța de recurs ordinar este întemeiată și motivată, de aceea recursurile în anulare declarate de avocații Bernaz Alexandru și Rudenco Eduard în numele condamnatului Platon Veaceslav și de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele persoanelor interesate Platon Egor și Platon Artiom, urmează a fi respinse ca inadmisibile, deoarece sunt neîntemeiate.

12.1. Distinct de cele enunțate mai sus, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că suplimentele la recursurile în anulare declarate de către avocatul Bernaz Alexandru în numele condamnatului, la data de 11 martie 2020 și de către condamnatul Platon Veaceslav la data de 04 mai 2020, urmează a fi respinse ca depuse peste termen.

În susținerea opiniei formulate instanța de recurs în anulare menționează că potrivit art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare poate fi declarat doar în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești.

Din conținutul art. 466 alin. (5) Cod de procedură penală, este de înțeles că hotărârea instanței de recurs declarat împotriva deciziei instanței de apel devine irevocabilă la data pronunțării acesteia.

Conform art. 231 alin. (4) Cod de procedură penală, termenele calculate pe luni expiră la sfârșitul zilei respective a ultimei luni.

Colegiul penal constată că decizia instanței de recurs ordinar contestată de recurenți, a fost pronunțată integral la data de 21 decembrie 2018, devenind irevocabilă la aceeași dată în condițiile prescripțiilor de drept enunțate.

Totodată potrivit materialelor cauzei, suplimentele la recursurile în anulare declarate de avocatul Bernaz Alexandru în numele condamnatului și de către condamnatul Platon Veaceslav, au fost înregistrate la Curtea Supremă de Justiție la data de 11 martie 2020, și respectiv la 04 mai 2020, acestea fiind depuse cu încălcarea termenului prevăzut de lege pentru depunerea recursului în anulare.

Potrivit dispozițiilor art. 230 Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Astfel, prin dispozițiile art. 454 Cod de procedură penală legiuitorul a impus obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură la etapa recursului în anulare, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului.

În acest context, deoarece avocatul Bernaz Alexandru în numele condamnatului și condamnatul Platon Veaceslav au formulat suplimentele la recursurile în anulare cu depășirea termenului de 6 luni de la data pronunțării hotărârii irevocabile a cărei anulare se cere, încălcând astfel prevederile art. 454 Cod de procedură penală, Colegiul penal ajunge la concluzia respingerii acestora, din motiv că au fost declarate peste termen.

13. În conformitate cu prevederile art. 457, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se resping ca inadmisibile, recursurile în anulare declarate de către avocatul Bernaz Alexandru cu supliment în numele condamnatului Platon Veaceslav, de către avocatul Rudenco Eduard în numele condamnatului Platon Veaceslav, de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele persoanelor interesate Platon Egor și Platon Artiom, argumentele suplimentare la recursurile în anulare înaintate de condamnatul Platon Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții

Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2018 în cauza penală în privința lui ***Platon Veaceslav xxxxx***, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 iunie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion